

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۱]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۲]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تفسیری رهوان

بو تیگه یشتنی قورئان

به رگی یه که م

نووسینی

مه لا مه حموودی گه لا آله یی

محمود احمد محمد

جزئی (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ريخوشکردن بو گورينى روگه (قىبله)

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قورئانى پيروژ هەر بەردەوامە لەسەر بەرەنگاربونەوهى جوله که کازو داکۆکى له گورانى روگه (قىبله) ده کاو راو بوچوونى جوله که وهه موو هاوپه يمانه کانيان رهت ده کاته وه.

پيغه مبهەر ﷺ له مه دينه که نويزى ده کرد رووى ده کرده بهيتولمه قديس! وه کوچون پيغه مبهرانى پيشوو روويان تى ده کرد، شانزه مانگ يان حه قده مانگ له مه دينه لهسەر ئهم شيوه مايه وه، به لام هه ميشه ئاواته خوازى ئه وه بوو که روو بکاته که عبه وه له خودا ده وپاراپيه وه که رووى پى له روگه ي بابە گه وهى خوئى حه زه رتى ئيبراهيم بکا که کابه ي پيروژ بوو!

په روه ردگار نزاو پارانه وه که ي گيرا کردو ئاواته که ي هينايه دى! فه رماني پى کرد که روو بکاته خانوه ديرينه که (البيت العتيق) .. يه که م نويز که له مه دينه روه وه که عبه کردى، نويزى عه سر بوو، ئيتر جوله که کازو دوو رووه کان که وتنه مقو مقو و تيان: چى پالى به

موحه مەدو هاوەلانیەو ه نا که رۆگهی خۆیان له بهیتولمه قدیسه وه بگۆرن
بۆ لای که عبه؟! وتیان: دیاره موحه مەد بیری زیدی خۆی کردۆته وه،
زۆری پێ ناچێ دەگه پێته وه بۆ سەر ئاینی خۆی!

سەرەتای نایەته که رەتدانه وهی رەخنە ی جوله کهو دوورو وه کانه که
هیشتا رەخنە که یان نه گرتبوو! ئەمە موعجیزە یه ک بوو بۆ پیغه مبه ر ﴿
پهروه ردگار دهرسی داداو فیتری به لگه هینانه وهی کرد بۆ ئه وهی
ئاماده باشی تیدایێ بۆ وه لامدانه وه و فەرمووی: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ
النَّاسِ مَا وَلَاهُمُ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ ئەو ئاده میزادانه ی که تی
نه گه یشتوونو بێ عه قلو نه فامنو کویرانه شوین خه لک که وتوونو هیچ
تیفکرینیان نه که بریتین له دوورو وه کانو جوله کهو گا وره کان، ده لێن: چ
شتیک رووی دا موسولمانه کان ئاوا گۆزو گومەت روویان له (بیت
المقدس) وه رگێرا که له وه پێش قیبله یان بوو، قیبله ی پیغه مبه رانی
رابوردوش بوو، ئاوا روویان کرده که عبه؟!

﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئە ی
(محمد!) وه لامیان بدەر وه و پێیان بلێ: هه موو لایه ک؛ رۆ ره لاتی
خۆرئاوا باشوورو باکوور سه روو خواروو هه مووی هی خودایه و مولکی
خۆیه تی هه رکه سی ئاره زووی لی بێ ده یخاته سەر ریگای راستو دروست.
به ردی (بهیتولمه قدیسه) له بوونی خۆی دا له به ردیکی که پیرو زتر نه،
هیچ زیده و سوودو قازانجیکی وای تیدا نه که له به رده کانی تر دا نه بێ!
هه روه ها دارو به ردی که عبهش له خودی خۆیا له دارو به ردی شوینی تر
زیده تر نینو ئەم ریزو پیرو زیه ی که دراوه پێیان به هۆی فەرمانی خودا وه
که کردوونی به قیبله ی خودا په رستانو فەرمانی پێ کردوون که له کاتی
نوێژ کردن دا رووی تیبکه ن تا له کاتی خودا په رستی دا یه کیه تی بخاته نیو
ئاده میزاده وه به لام ئەو بێ عه قلا نه پێیان وایه قیبله بناغه ی ئایینه،
به ردیک خانویک، خۆی له خۆی دا زیده و فه ضلو ریزی هیه، ته نانه ت

کار گەیشته ئەو هە جوله‌که‌کان به‌ پیغه‌مبەریان گوت: رووبکەرەو هە قیبلە‌ی ئیمە تا شوینت بکەوین، مەبەستیشیان تاقیکردنەو هە پیغه‌مبەرەو هە‌لخە‌لە‌تاندنی بوو.

سەرجه‌م ریاوایە‌ته‌کانی تاییه‌ت به‌م رووداوی قیبلە‌ گۆرانە ئەو هە‌ی لی وەر دەرگیرێ که موسولمانان لەسەرە‌تای واجب بوونی نوێژدا روویان کردۆ‌ته‌ کابە دوا‌ی کۆچکردنی پیغه‌مبەرەو هە‌و‌ه‌لانی بۆ مە‌دینه روویان کردۆ‌ته‌ به‌یتول مە‌قدیس.. ئە‌مجار به‌م فەرمانە‌ قورئانی‌یه‌ موسولمانان رو‌یان کردۆ‌ته‌و هە‌ کابە. به‌هەر حال روو تیکردنی موسولمانان بۆ به‌یتول مە‌قدیس که قیبلە‌ی جوله‌که‌و مە‌سیحی‌یه‌کانە‌ هۆ‌کاریکی به‌هێز بوو هە‌ که جوله‌که‌کان بیکە‌نه‌ هۆ‌ی له‌خۆ بایی‌بوون و موسولمان نە‌بوونیان، چونکه‌ به‌و روو تیکردنە‌ گە‌زافیان کیشاو له‌ مە‌دینه‌دا دە‌ستیان کرد به‌ پرۆپاگە‌ندە‌، دە‌یانگوت: روو تیکردنی (محمد) و هە‌و‌ه‌لانی بۆ به‌یتول مە‌قدیس به‌لگە‌ی ئە‌و هە‌یه‌ که ئاینه‌که‌مان (ئایینی جوله‌که‌) راسته‌و قیبلە‌که‌مان راسته‌ ئیمە سەرچاوه‌ی ئایینه‌کانین، که‌وابی و وا چاکه‌ بۆ پیغه‌مبەرەو ئە‌وانه‌ی له‌گە‌لی‌دان بێ‌نه‌ سەر ئایینی ئە‌مان نە‌ک به‌ پیچە‌وانه‌و هە‌، پیغه‌مبەر ئە‌وان بانگ بکا بۆ چوونه‌ ناو ئیسلام..

له‌لایه‌کی تره‌و هە‌ عەرەبه‌ موسولمانه‌کان لەسەر شانیان گران بوو که ئە‌وان لەسەر دهمی نه‌زانی‌دا ئە‌و هە‌موو ریزه‌ی که‌عبه‌یان ده‌گرتو که‌چی له‌سەر دهمی ئیسلامی‌دا رووی تێ‌نه‌که‌ن، سەر‌باری ئە‌و هە‌ش ئە‌و فشه‌فشه‌ی جوله‌که‌کان به‌سە‌ریان‌دا ده‌کرد و ده‌یان به‌لگە‌ی موسولمان نە‌بوونیان ده‌هێنایه‌و هە‌. پیغه‌مبەریش هە‌ستی به‌م تازاره‌ ده‌روونی‌یه‌ی هە‌و‌ه‌لانی و موسولمانان ده‌کرد ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌و هە‌ رووی له‌ئاسمان ده‌کرد و چاوه‌‌روانی ته‌وجیه‌ی خودایی بوو، جا که ئە‌م نایه‌ته‌ نازل بوو که ده‌فە‌رموی: ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ البقرة/ ۱۴۴. ئیتر له‌مه‌و هە‌

پروپاگه ندهی جوله که کان پهره ی سهند چونکه پییان ناخوش بوو که پیغه مبهرو هاوه لانی روو له قیبله ی نهوان وهرگیرنو نهو به لگه یه ی له وه پیش پشتیان پی به ستبوو به ده ستیانوه نه میتنی، نیتر ده ستیان کرد به پروپاگه ندهی جوراو جور بو دلهر او که خستنه نیو کومه لی موسلمانانو گومان په یداکردن له ناویاندا ده رباره ی سهر کردایه تی و بیروباوه رپیان، نهو هبوو جوله که کان به موسولمانه کانیان ده گوت: نه گهر له وه پیش روتیکردنتان له به یتولمه قدیس به تال بووبی نهو ده دپاره نهو هه موو نویزو خوداپه رستی به ی له وه پیشتان به تاله، خو نه گهر روتیکردن له به یتول مه قدیس راست بووبی نهو بیگومان روتیکردنتان له کابه به تاله و ههر نویژیک به ره وه که عبه بکه ن به تاله، ...

گورانی قیبله له به یتول مه قدیس وه بو که عبه رووداویکی گه وره بوو له میژووی گروهی موسولماناندا، ره نگدانه وه یه کی گه وره شی له ژباندا په یداکرد! گورانی قیبله له سهره تاوه له که عبه وه بو به یتول مه قدیس له بهر حیکمه تیکی په روه رده نامیز بووه، نایه ته که ده فهرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبَيْهِ﴾ جا چونکه عمره به کان که عبه یان به گه وره ده زانی و به پیناسه ی ریزو خانه دانی خو یانیان حسیب ده کرد، نایینی نیسلامیش مه به ستی سهره کی نهو هیه که ناده میزاده کان قال بکا بو خوداپه رستی راستو دروست، له هه موو په یوه ندی به کی ده ره کی رووتیان بکاته وه، هه موو نژاد په رستی و ده مارگیری و چینایه تی له دلوه ده روونا ده ربهاوی! بویه رووی پی له که عبه وهرگیرانو رووی پیکردنه به یتول مه قدیس، تا دلوه ده روونیان له خلته ی نه فامیه تی و سهرده می نه زانی پاک بکاته وه، بو خاتری نهو هی ده ربکه وی کی فهرمان به رداره و راستالانه گوپرایه لی فهرمانی په روه رده گاره و به دلایکی پر بیرو باوه روه و پابه ندی فهرمانی خودا ده بن! نیتر له و کاتانه دا که موسولمانه کان پابه ندبوونو روویان کرده نهو

قیبله‌یه‌ی که پیغه‌مبهر رووی پئی تیکردوون ئا له‌و کاته‌دا جوله‌که‌کان
ئه‌مه‌یان کرده بیاتۆی ئه‌وه‌ی که پتویست نا‌کا موسولمان بن، به‌لکو
ده‌بئی موسولمانه‌کان بینه‌ سهر ئایینی ئه‌مان چونکه موسولمانه‌کان
روویان کردۆته قیبله‌ی ئه‌وان، ئه‌مجار که فهرمانی ئیلاهی ده‌رچوو به‌وه‌ی
که موسولمانان روو بکه‌نه که‌عبه روو له به‌یتولمه‌قدیس وه‌رگێرن ئیتر
دلی موسولمانه‌کان به راستیه‌کی تره‌وه په‌یوه‌ست بوو، که ئه‌وه‌یش
پوخته‌ی ئایینی ئیسلامه، پوخته‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌م خانوی که‌عبه‌یه
ئیبراهیمو ئیسماعیل دروستیان کردوه بۆ ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌که‌یان ته‌نها بۆ
خودا بئ، بۆ ئه‌وه‌ی بیته‌ که‌له‌پوور بۆ گه‌لی موسولمان، ئه‌و گه‌له‌ی که
به‌ دو‌عاو نزای ئیبراهیم هاته‌کایه‌وه، به‌ دو‌عای ئه‌و، په‌روه‌ردگار
پیغه‌مبهری له‌ خۆیان بۆ ناردن...

بێگومان قسه‌کردن له‌ مه‌سجیدول حه‌رام دروستکردن و ئاوه‌دان
کردنه‌وه‌ی و کیشه‌و به‌رامبه‌ری کردن له‌گه‌ڵ جوله‌که‌و مه‌سیحی‌یه‌کان‌دا
ده‌رباره‌ی ئیبراهیمو نه‌وه‌کانی، ده‌رباره‌ی ئایین و قیبله‌که‌ی، ده‌رباره‌ی
عه‌هدو په‌یمانی له‌گه‌ڵ خودادا، وه‌سیه‌تنامه‌و ئامۆژگاری کردنه‌که‌ی بۆ
رۆله‌کانی ئه‌مانه‌ هه‌موویان ری‌خۆشکه‌ره‌ بوون بۆ گۆرانی قیبله‌ له
مه‌سجیدول نه‌قصاوه بۆ مه‌سجیدول حه‌رام ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً
وَسَطًا﴾ به‌و شتیه‌ ئیمه‌ ئیوه‌مان کردوه به‌ گه‌لیکی میانه‌ره‌وه‌ هه‌رگیزاو
هه‌رگیز زیده‌ ره‌وی نا‌که‌نو توند‌ره‌و نین له‌ هه‌موو کارو باویک‌دا لایه‌نی
گیانی و لایه‌نی ماددی تییینی ده‌که‌ن.

ئاده‌میزاد به‌گشتی پیش هاتنی ئیسلام دوو جو‌ر بوون: جو‌ریکیان
مادده‌ په‌رست بوون هیچ غه‌م نا‌ره‌حه‌تیان نه‌بوو جگه‌ له‌ دابین کردنی
پیداویستی مادده‌ بۆ خۆیان، ئه‌م دیارده‌یه‌ له‌ناو جوله‌که‌و موشریکه‌کان‌دا
به‌ زه‌قی به‌دی ده‌کرا: جو‌ریکی تریان به‌ ته‌واوی له‌ دنیا دابرا‌بوون،
ژیانیکی ره‌به‌نی و دیرینیشیان بۆ خۆیان هه‌لبژاردبوو هیچ گرنگییان به‌

لایەنی جیسمانی نە دەدا وەکو مەسیحی یەکانو صابیئەکانو هەندێ گروپی بپەرستی هیندی کە هەمیشە خەریکی خۆ برسی کردنو ئازاردانی جەستەیی خۆیان بوون..

کە ئیسلام هات هەردوو لایەنی بەرچاوترن لایەنی جیسمی، لایەنی گیانی، مافی هەردوو لایەنی پاراست، حەقی دا بە موسولمان کە مرۆفانە بژی، ئەوەی پێی راگەیاندا کە مرۆف لە گیانو ماددە پێک هاتوو دەبێ هەردوو لا هاوکیشتە بکریو پێکەو بەختو بکریو، ئادەمیزاد لایەنی حەییوانی و لایەنی فریشتەیی تێدا، کاتیکی ئادەمیزادی تەواو دەبێ، کە هەردوو لایەنەکی بەرچاو بگیرێ، پەيامی خودایە، کە دەفەر موی: ئیمە کە ئێوەمان ئاوا بە میانەرهوی هیناوەتە کایەو بەبێ هوودە نیە بەلکو ﴿لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ بۆ ئەوەی ببینە شایەت بەسەر ئەو جووره کەسانە کە لایەنی خوداپەرستی و خوداناسی یان پاش گوێ خستوو هەر خەریکی خواردنو خواردنەوێو خۆیان لە لایەنی گیانی بپەرێ کردوو، دەلێن: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژیان هەر ژیانی دونیایەو هیچی تر نیە، هەر وەها ببینە شایەتو گەواهی دەر بەسەر ئەو کەسانەدا کە زیادەرهوی یان لە ئاییندا کردو، خۆیان لە هەموو خۆشی و لەزەتیکی جیسمانی دوور خستۆتەو، لە ریگای میانەرهوی لایان داووە ستم لە جەستەیی خۆیان دەکەن، ببینە شایەت بەسەر هەموو لایەکیان داو ببینە پیشەوایان لە میانەرهوی کار دروستی دا، ئاشکراشە کە میانەرهوی ئەوپەری مرۆفایەتی بەو هەلوێستی کە بۆ هەموو شتیکی مافی خۆی دەدات، حەقی پەرەردگار جێبەجێ دەکا، پێداویستی جەستەیی خۆی پاش گوێ ناخا، لایەنی روحی ئیهمال ناکا، حەقی خزم کەسو کارو دەرو دراوسی دەدا، مافی هەموو کەس بە ئەندازەیی پێویست دیاری دەکا.

﴿وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ پێغه مبریش بپێتە شایەت بەسەرتانەو چونکە پێغه مبر بۆ خۆی نمونەیی هەرە بەرز

میانهره وییه، موسولمانان کاتیک شیاوی نهو وهسفو سه نایانهن که
 پهیره وی شهریه تی پیغه مبهه بکهن له ریبازی پیروزی نهو لانه دن ﴿وما
 جعلنا القبلة التي كنت عليها إلا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على
 عقبيه﴾ نیه که نه نالوگوره مان پی کردی، نهو قبیله ی له وه پیش رووت
 تی ده کرد که (بیت المقدس) بوو، گورپیمان به (مهسجیدول حرام) بو
 نهو وهو دهری بخهین کی لهسهه نایین بهرده واهمهو، ناگوری، کی
 دلهره اوکه ی پی ده که ویو راپا ده بی، به کورتی پهروه ردگار موسولمانان
 تاقی ده کاته وه، تا بهو تاقیکرنه وهیه دهریکه وی کی موسولمانی
 راسته قینه یه کی راپاو زه بوونو بروا لاوازه! جا نهوانه ی له نایین حالی
 بوون له ناوه روکی تیگه یشتون بهم جوړه تاقیکرنه وانه زیاتر
 بیروباوه ریان پتهو ده بیو پتر نهینی و حکمه ته کانی خودایان بو
 دهره که وی، که سیکیش کویرانه شوین خه لک که وتبی نیمان له دلو
 دهروونی دا جیگیر نه بو بی نهوه دلو دهروون لاوازه و شکو گومان یاری به
 هه ستو شعوری ده که نهو هه روژه له هه وایه کئو هه ده مه بیروپایه ک
 وهرده گری ﴿وانها لکبيرة إلا على الذين هدى الله﴾ بیگومان نه قیبله
 گوران لهسهه شانی نهوانه گران بوو که به قبیله ی یه که مه وه راهات بوونو
 خوویان پیوه گرتبوو چونکه ئاده می که وه گری شتیک بوو خووی پیوه
 گرت واز لی هینانی لهسهه شان قورس ده بی، مه گه نهوانه نه بی که خوا
 بیروباوه ری پتهو کردوونو شاره زای حوکی نایینی کردوونو نهینی
 شهریه تی تیگه یاندون، گه یشتون نهو قه ناعه ته ی که خوداپه رستی و
 رووکردنه قیبله کاتیک سوودی هیه که به گویره ی فره مان ی خودا
 نه نجام بدری، حکمه تی هه لپژاردنی قیبله یه کیش بو خوداپه رستان
 ده گه ریته وه بو نهو مه به سته ی که بریتییه له یه کیه تی گه لو کوپوونه و هیان
 لهسهه یه ک هه لریست ﴿وما كان الله ليضيع إيمانكم﴾ حکمه تو
 ره حمه تی خوداش وایه که کردارو خوداپه رستی نیوه به فیرو بدا، هه رگیز

ئەو ئیمانەتی کە ئیوہی ھەلناوہ بۆ شوین کە وتنی پیغەمبەر ﷺ بە فیرۆ ناچی، خو ئەگەر گۆرانی قیبلە ببوایە بە ھۆکاری ئەوہی کە خوداپەرستی پیشووتان پووج بکاتەوہ قیبلە نەدەگۆری، ئەمە مژدە یەکی خۆشە بۆ موسولمانان کە پەروردگار پاداشی تەواویان دەداتەوہ بەرپرەوانی ریبازی پیغەمبەر حیسابیان دەکاو هیچ لە کردەوہی چاکیان کەم ناکاتەوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ﴾ بێگومان پەروردگار زۆر لە گەڵ بەندەکانی دا بەرەحمو بە بەزەیییە، هیچ کرداریکی باشی ئەوان ھون ناکا، بە لکو بەرەحمەتی خۆی زیادەشیان دەدات.

گۆرانی روگە (قیبلە)

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِغُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

پیغەمبەر ﷺ ناواتەخوازی گۆرانی قیبلەبوو لە (بیت المقدس) ەوہ بۆ (کەعبە) چونکە کەعبە روگە ی بابەگەوہی خۆی؛ حەزەرەتی ئیبراھیم

بووه، ههروهها رووکردنه که عبه هاندهریکی بههیزبوو بۆ موسولمان بوونی عه ره به کان نه مهش لهو کاته دا گرنگی به کی تایبه تی خو ی هه بوو بۆ بلاو بوونه وه ی ئایین... له لایه کی تر وه جوله که کان ده یانگوت: موحه ممه د دژی ئایینه که مانه و روو ده کاته قیبله که مان!! نه گهر ئایینی ئیمه نه بوایه نه و ههر نهیده زانی له کو یوه روو بکاته قیبله. هه موو نه م هوکارانه وایان له پیغه مبه ر ﷺ کرد که پئی ناخۆش بی روو بکاته قیبله ی جوله که کانو ئاواته خوازی نه وه بوو پهروه دگار رووی پئی بکاته روگیه ک جیا وازی له قیبله ی جوله که کان.

نه بوو حه ییان ده لی: له بهر نه وه ی له سه ره تا وه ههر پیغه مبه ر ﷺ ئاواته خوازی گو رانی روگیه بوو، بۆیه قورئان یه که مجار فه رمانی به خودی پیغه مبه ر کرد که له (بیت المقدس) وه روو بکاته که عبه، نه مجار دوا ی فه رمان به پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به موسولمانانیش کرد که روو بکه نه که عبه، تا وا هه ست نه کری که رووکردنه که عبه تایبه ته به پیغه مبه ر وه ﷺ و موسولمانان ناگریته وه نه وه تا ده فه رموی: ﴿ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ﴾ زو رجار بینو مانه نه ی (محمد!) که تو چاوت ده بریه ئاسمانو ئاره زو ی نه وه ت بوو که قیبله له به یتول مه قدیسه وه بگو ری بۆ (مسجد الحرام) که یه که م خانو یکه له سه ر زه وی دروستکرا وه، بۆ خودا په رستی ﴿ فَلَنُؤَلِّیْكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ﴾ دلنیا په رووت پئی ده که یینه قیبله یه ک که خۆش ده وی پئی رازی ده بی، نه ویش نه و که عبه یه یه که قیبله و روگی ئیبرا هیمی باپیره گه وره ته ﴿ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ له ئیستا به ولاره له نو یژدا روو بکه ره که عبه و به ره و لای نه و خانوه پیرو زه نو یژیکه و فه رمان به موسولمانان بکه نه وانیش وا بکه ن ﴿ وَحِیثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ له ههر شوینی ک بوون نه ی موسولمانان! له نو یژدا روو بکه نه لای که عبه به پیچه وانه ی گا وره کان که ههر روو ده که نه خۆ ره لات، جوله که کانیش روو ده که نه خۆر ئاوا. ئیوه

له ههر جى يه ك بن رووبكه نه كه عبه، ئاوا به و جوړه له هه موولايه كى سهر
 رووى زهوى موسولمانان رووده كه نه يه ك قىبله و يه ك روگه، كه هه موو
 موسولمانان كوډه كاته وه هه رچه نده و لاتو شوپنيان جياوازي، نژادو
 زمانو رهنكيان جوئ بى، له خوړه لاتو خوړئاووه له باكوړو باشوړه وه
 روو ده كه نه كه عبه و وا هه ست ده كنه يه ك جهسته و يه ك دل و يه ك گيان،
 هه موويان يه ك خودا ده پرستن، له سهر ريبازى يه ك پيغه مبه رنو
 رووده كه نه يه ك قىبله و هه موويان له بيرو باوه ردا يه كن!! دهى با بزانيان
 جوله كه و گاواره كان ده رباردهى ئه م قىبله گوړانه رايان چيه ﴿وَالَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ جوله كه و گاواره كان ده زانو
 لتيان روونه كه كه عبه يه كه م پرستگاي سهر زهوى يه و ئيبراهيم بناغه ي
 داناوه و ديواره كانى به زر كړدو ته وه، ده زانن كه فرمان به روو وهرگيران له
 به يتول مه قديسو روو كړنه كه عبه فرمانى خودايه و شك و گومانى تيدا
 نيه، كه چى له گهل نه وه شدا به پيچه واندهى ئه م زانيانو د لنيابوونه ي خويان
 ده جولينه وه، خودا خوئ ده زانئ و ده توانئ چوڼ فيل و فرته كانيان پووجه ل
 ده كاته وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ په روه رديگار بى ناگا نيه
 له و كړدارو گوشتاراندهى ئه نجاميان ده دن، سزيان لئ ده ستينئ و هه روا به
 هه وانته بوئ ده رناچن بى گومان ئه مه هه ر شهيه كى سامناكى تيدا يه بو
 جوله كه كان كه واز له كه لله ره قى خويان ناهين و هه ر خه ريكي
 هه لگيرساندنئ ناگرى فيتنه و ناشووبن..

﴿وَلَنْ أَتِيَتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ ئه ي
 (محمد!) د لنيابه هه رچى به لگه و ده ليل هه يه بيه ينيته وه بو جوله كه و
 گاواره كان ده رباردهى راستى و حه قى گوړانى قىبله و بته وئ پتيان بسه لميني
 كه نه و قىبله گوړانه به فرمانى خودايه و په روه ي كړدنئ پتويسته، نه وان
 نايه نه سهر ريبازى توو روو ناكه نه قىبله كه ت، هه ر به نه نقه ست
 رقه به رايه تيت ده كه نو مله ورو كه لله ره ق و سهر پيچى كارن، نه گينا هيچ

بەلگەو دەلیلیکیان بە دەستەووە نیە، لەلایەکی ترەوہ ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعِ قِبْلَتِهِمْ﴾ ئەتۆش بەهیچ جوړیک روو ناکەیتە قیبلە ی ئەوان، واتە: نەکە ی رووبکەیتە قیبلە ی ئەوان واز لە قیبلە ی خۆت بینی کە (مسجد الحرام) ه چونکە قیبلە ی تۆ قیبلە ی ئیبراھیمە کە ساوکی پیغەمبەرانیەو هەموولایە ک ریزی لی دەگرن، جا کە ئەوان لەگەل ئەوەشدا روو نەکەنە قیبلە ی ئیبراھیم و هەر سواری گای هار بووبن و کویرانە شوین خەیاڵات کەوتبن، دەمارگیری و نەفامییان بەو جوړە بۆ!! ئە ی دەبێ چ بەلگەو نیشانە یە ک هەبێ ئەوان لەو سەرپێچی یە بگێریتەوہ؟ یان چ سوود و قازانجیک هە یە لەوەدا کە تۆ روو بکەیتە قیبلە ی ئەوان، بە کورتی ئەو جولەکەو گاوارانە رووناکەنە قیبلە ی ئیوہ واز لە قیبلە ی خۆیان ناھێنن ئیوہش بە هیچ جوړیک رووناکەنە قیبلە ی ئەوان ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعِ قِبْلَةِ بَعْضٍ﴾ تەنانت جولەکەو گاوارەکانیش لەناو خۆیاندا هیچیان روو ناکەنە قیبلە ی ئەو ی تریان، واتە جولەکە واز لە قیبلە ی خۆیان ناھێنن و روو ناکەنە خۆرئاوا، گاوارەکانیش واز لە قیبلە ی خۆیان ناھێنن و رووناکەنە خۆرھەلات. ھەریەکیان لەسەر بیروبووچوونی خۆی سوورەو گوێ نادەنە بەلگەو دەلیل و کویرانە رەفتار دەکەن و هیچ کرداریکیان لە رووی توێژینەوہ و لیکۆلینەوہ نیە! ھەموو ئیشیکیان لاسایی کردنەوہ ی کویرانە یە ﴿وَلَنْ اتَّبَعَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمَنِ الظَّالِمِينَ﴾ بێگومان ئەگەر تۆ ئە ی (محمد!) شەین ھەوا و ئارەزۆی ئەوان بکەو ی -بەتایبەتی دوا ی ئەوہ ی کە زانیاری تەواوت بۆ ھاتوہ، پەرەردگار فەرمانی پێ کردووی، نیگای بۆ کردووی ئەوہ تۆ لە ریزی ستەمکارانی و شیاوی ئەوہ دەبی سزای توند بدری، دیارە ھەرگیز شتی وا لە تۆ ناوہشی تەوہ و قەت ھەلویستی ئاوا ستەمکارانە لەتۆ نابیندری.

بێگومان ئەمە لەو پەندە پیشینانە دەچی کە دەلی: (بوکی لەگەل تۆمەو خەسوو گویت لی بۆ) مەبەست ئەوہ یە: نابێ هیچ موسوڵمانیک

بیر لەووە بکاتەووە کە شوین هەواو هەوەسی ناموسولمانان بکەوێو بەمەبەستی دل راگرتنیان هەلویستی خۆی بدۆڕینی، چونکە ئایینی ئیسلام بۆ خۆی حەق و راستەو بەهێزە، هەرکەسیک لی لاداو بۆ دل راگرتن و لی رازی بوونی ناموسولمانان، یان بۆ خۆپاراستن لە زەرەرو زیان لەهەلویستی ئایینی خۆی دابەزێ ئەووە ستەمکارەو غەدرە لە خودی خۆی دەکا، زالمو ستەمکارانیش سزای سەختیان بۆ ئامادەکراوە، جا کە بەم شیوە هەرەشەیی خودایی ئاراستەیی گەورەترین ئادەمیزاد بکری کە حەزرەتی (محمدە)، ئەگەر لەسەر حیسابی ئایین و هەلویستی موسولمانانە نەرمی بەرامبەر ناموسولمانان پیشان بدات! ئەی دەبی بۆ یەکیکی تر چۆن بی؟ کەوابی پتویستە بزائن: کە شوین کەوتنی هەواو ئارەزووی ناموسولمانان با بۆ مەبەستیکی ره‌واش بی - ئەووە ستەمکارییەو پتویستە خۆیانی لی دوور بگرنو خۆی لی بیاریزن هەر ئەم هەرەشە سامناکەش کە ئاراستەیی گەورەترین ئادەمیزاد کراوە ئەووە دەخوازێ کە موسولمانان بە وردی بیر بکەنەووەو ژیرانە سەیری ئەو بارو دۆخەیی ئیستایان بکەن و پروانن چۆن مەلاکانیان هاوشان لەگەل رەشە خەلکە کە تووشی سەر لی شیواوی بوون زۆربەیی کردارو گوفتاریان لەگەل ئاییندا ناگونجی، بەناو نوینەری ئایین و کەچی زۆر لە ئایین دوورن، ئەم هەرەشەو ئینزارانەیی قورئان کە کێو دەلەرزینی هیچ کاریان تی ناکا، لەوەش خراپتر شوین کەوتن و پابەندبوونیانە بە ویستی پادشاو کاربەدەستی ناموسولمانو ستەمکار؟! تەنانەت بۆ رەزامەندی ئەوان جۆرەها حیلەو فیل و فرت دەکەن و فتوای نارەوا دەردەکەن، لەژێر پەردەیی ئاییندا دنیا دەخۆن!!

﴿الذین آتیناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون أبناءهم﴾ ئەم ئایەتە وەکو بەلگە وایە لەسەر ئەوەی کە لەوەپیش فەرمووی: ﴿ليعلمون أنه الحق من ربهم﴾ واتە: بەلگەیی ئەوەی کە ئەوان دەزانن، گۆرانی قیبلە

حەقەو فەرمانی خودایە، ئەو یە ئەم گاورو جوله کانهی تەوراتو ئینجیلیمان بۆ ناردوون باش باش پیغەمبەر دەناسن وەکو چۆن منداڵەکانی خۆیان دەناسن ئاواش پیغەمبەر دەناسن، چونکە نیشانەو رەوشتەکانی پیغەمبەر لە کتیبەکانی ئەواندا جوان روون کراوەتەو، تەنانەت عەبدوللای کۆری سەلام -کە یەکیکە لە مالمەکانیان و دواپی موسولمان بوو- وتی: من پیغەمبەر لە کۆری خۆم باشتەر دەناسم، حەزەرتی عومەر پیی گوت: چۆن لە کۆرەکە ی خۆتی باشتەر دەناسی؟! وتی: چونکە من هیچ گومانم لەوەدا نیە کە (محمد) پیغەمبەرەو نێردراوی خودایە، بەلام دەربارە ی کۆرەکەم ئەوەندە دلنیانیم چونکە کۆ دەلی خیزانم داوین پیسی نەکردوو!!

﴿وان فريقا منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون﴾ کۆمەلیک لەو جوله کەو گاورانە ی کە لە کتیبەکانیاندا نیشانە ی پیغەمبەراییەتی پیغەمبەر روون کراوەتەو ئەم راستی یە بەژیر لیو دەخەنو دەشارنەو، ناھیلن نەخویندەوارەکانیان بیزانن، بۆ خۆشیان پاش گوپی دەخەنو کاری پیی ناکەن ﴿الحق من ربك فلا تكونن من الممترين﴾ شتی حەق و راستو برۆا پیکراو ئەو یە کە لە خداوە بۆ تۆ ھاتوو نەک ئەو ی کە جوله کەو گاورەکان دەیلێن و بلاوی دەکەنەو، ئەو قیبلە یە ی کە تۆ ئیستا رووی تیدەکە ی ئەو قیبلە ی حەقەو خودا پیی رازی یەو فەرمانی پیی کردووی، کاتی خۆشی. ئیبراھیم رووی تیکردوو، کەوابی بە گویرە ی ویستی خودا تۆ ھەلسو کەوت بکەو چی پیی فەرمووی ئەنجامی بدە، ئاور لە شاتە شاتی ئەوان مەدەرەو و گۆی بۆ بیروبووچوونی ئەو سەرپیچیکەرانی مەگرەو لە حەق و راستی دوور مەکەوەرەو!!

لێرەشدا ھەرچەندە خیطاب لەگەڵ پیغەمبەرە، بەلام لە راستی دا مەبەست ئەو موسولمانانە یە کە ئیمان لەدلیاندا رەگی دانە کوتاوەو برۆایان قایم نەبوو.

جیاوازی ناده میزادان له قیبله و گورانی قیبله

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعَتْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ
آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَأَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ

﴿١٥٢﴾

لهو پيش پهروه دگار باسی ئه قیبله یه ی کرد که فرمانی به
موسولمانان کردوه روى تى بکهن، نهویش بریتیه له که عبه، نهو هشی
باس کرد که نه ته وهی ئیسرائیل سوورن له سهر ئه وه که روو نه که نه ئه وه
رۆگه یه! لیتره دا ئه وه فیری پیغه مبه ر ده کا که ئه و کارانه هه موو به ده ست
خودایه و خودا وای دانا وه بو هه ر گه لو نه ته وه یه ک رۆگه یه کی دیاری
کردوه، پیویسته موسولمانان شوکرانه ژمییری خودا بکهن که که عبه ی بو
کردوون به رۆگه و هیدایه تی داوون بو پابه ندبوون به فرمانی خودا و روو

ده كه نه نهو قیبله یه! ئیتر ثابته كان بهرده وام ده بن له پشتگیری كردنی
 هه لویستی پیغه مبهه ﴿﴾ كه رووی كردۆته كه عبه و داوای سهه ریچیكاران
 پوچه له ده كه نه وه، نه وه باس ده كه نه كه هه موو نه ته وه یه كه قیبله ی خۆی بۆ
 دیاری كراوه، جوله كه رۆگه ی خۆیان هه یه، نه صرانییه كان قیبله ی خۆیان
 هه یه، موسولمانانیش قیبله ی خۆیان هه یه. نه وهش دووپات ده كاته وه كه
 قیبله بنه مای ئایین نه، گرنگ نه وه یه ئاده میزادان پیشبركی بكه نه له
 نه نجامدانی كاری چاكه دا، خودا پاداش و سزای هه موو كه سیك به
 گویره ی كرد وه كانی ده داته وه! ئیمان و كرده وه ی چاك بنه مای ئایین و
 ته رازووی راسته قینه و ده فهرموئ: ﴿ولكل وجهه هو مولیها﴾ بۆ هه موو
 كه لو نه ته وه یه كه قیبله یه كه هه یه، هه ركه سه روو ده كاته قیبله ی خۆی.
 ﴿فاستبقوا الخیرات﴾ كه وابوو نه ی كۆمه لی موسولمانان! خیریایی بكه نه
 له كردنی كاری خیرا، هیچ كاتی له نه نجامدانی كاری خیردا سل
 مه كه نه وه، ﴿اینما تكونوا یأت بكم الله جمیعا﴾ هه موو ولات و شوین و
 جیگایه كه هی خودایه و له هه ر شوینیك بن كۆتان ده كاته وه بۆ حیساب و
 لیكۆلینه وه ﴿إن الله علی كل شیء قذیر﴾ بیگومان په روره دگار به سه ر
 هه موو شتیكدا توانای هه یه و هیچ شتیکی لی عاسی نابۆ. ﴿ومن حیث
 خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام﴾ له هه ر جیگایه كه چووته
 ده روه و له هه ر شوینیك نیشته جی بووی و كاتی نویژ هات، له نویژدا روو
 بكه ره لای كه عبه، له هه موو جیگایه كه روو بكه نه كه عبه و به ره و نه و
 رۆگه یه نویژ بكه نه.

﴿وان للحق من ربك﴾ بیگومان روو كردنه كه عبه حه ق و چه سپاوه
 له لایه ن خودا وه به رژه وه ندی و حكه مه تی تیدایه. ﴿وما الله بغافل هما
 تعملون﴾ په روره دگار بی ئاگا نه له كرده وه كانی ئیوه ده زانی كی به
 باشی شوین پیغه مبهه ده كه وئ، به ئیخلاص و لیبورد وویی سه وه
 فه رمانه كانی نه نجام ده دا، دلیابن خودا پاداشتی كرده وه كاتنان

دهداتهوه، ئەمە موژدەدانە بە موسولمانان بەوہی کہ پاداشیان دەداتەوہ.
﴿ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام﴾ لەھەر شوینیک
رویشتیتە دەرەوہ بۆ سەفەر و کاتی نوێژ ھات، روو بکەرە لای کەعبە،
ئەمە سییەم فەرمانە کہ پەرورەدگار ئاراستە ی پیغەمبەر و موسولمانانی
دەکا کہ لە نوێژا روو بکەنە کەعبە، مەبەستیش لەم دووبارە کردنەوہیە
ئەوہیە دەلین: گۆرانی قبیلە یەکەم ئەحکامی شەرعی بووہ کہ نەسخ
بۆتەوہ، کەوابی پیویستە دووبارە کردنەوہ تییدا بۆ چەسپاندن و لابردنی
شکو گومان ﴿ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام﴾
لەھەر شوینیک بوون و ویستتان نوێژ بکەن روو بکەنە لای کەعبە و
بیەکەنە رۆگە ی خۆتان. ﴿لئلا يكون للناس عليكم حجة﴾ پەرورەدگار
چۆنەتی قبیلە ی فیرکردن بۆ ئەوہ جولەکەکان بەلگە لە دژتان
نەھیننەوہ و بلین: (محمد) و ھاوہلانی دژی ئایینە کەمانن کەچی روو
دەکەنە قبیلە کەمان، ئەمە بکەن بە بەلگە لەسەر راستی ئایینە کەیان؛
ھەر و ھا موشریکەکان بلین: (محمد) ئیدیعی ئایینی ئیبراھیم دەکا و
کەچی روو ناکاتە قبیلە کە ی. ئیتر ئەو خەلکە ئەو کاتە ناتوان بەلگەتان
لەسەر بیننەوہ، لەترسی ئەوہی بۆریان بەدن بۆ دەنگ دەبن ﴿إلا الذين
ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشون﴾ مەگەر ئەو کۆمەلە ستەمکارانە ی
کہ بە بەلگە بۆ دەنگ نابن و بە هیچ شتیک ئەوان لە چەقەچەقی خۆیان
ناکەون، هیچ پاساو بەلگە یەک وەرناگرن، با موسولمانان گویان پێ
نەدەن، لییان مەترسن و هیچ گرنگی یەک بە شاتەشاتی ئەوانە مەدەن،
تەنھا لەمن بترسن، من شیاوی ئەوہم لیم بترسین، لە دنیا و قیامەتدا
جلەوتان بە دەستی قودرەتی منەوہیە، بە ھەموو جوړیک دەسەلاتم
بەسەرتاندا ھەبە ﴿ولأتم نعمتي عليكم﴾ ئیمە کہ قبیلەمان بۆ گۆرین و
فەرمانمان پێ کردن کہ روو بکەنە لای کەعبە بۆ ئەوہیە کە نیعمەتی
ئیسلا مەتیتان بۆ تەواو بکەین، چونکە ئێوہ کہ قبیلە ی تایبەتیتان نەبێ

به ئۆمهتی پاشکه وتوو ئایین ناکامل حسیب ده کرین ﴿ولعلکم تهتدون﴾
 به لکو به هۆی ئەم نیعمه ته ئیسلامی به وه ره زامه ندی خودا به ده ست بینن
 ئەمه ش گه یشتن به ئاواتی پیروژه ﴿کما أرسلنا رسولا منکم﴾ واته
 نیعمه تی روو کردنی قیبله ی سه ره خو تان که (مسجد الحرام) ه یه کیکه
 له نیعمه ته یه ک به دوا ی یه که کانی په ره ردگار تان . که نیعمه تیک ی تری
 فره گه وه ی پیشکه وتوو ه ؛ ئەویش ره وان ه کردنی پیغه مبه ریک له نژاد و
 رشته ی خو تان ، ﴿یتلوا علیکم آیاتنا﴾ که نایه تی ئیمه تان به سه ردا
 ده خوینی ته وه هه می شه هه ولی ئەوه ده دا که ئیوه له نه فامی و نه زانی
 رزگار بکا ، ئامۆژگاری و رینمونیتان ده کا ، ته می و ته ربیه تان فیرده کا ،
 فه رمانی خوداتان پی راده گه یه نی ﴿ویزکیکم﴾ دل و ده رووتان له
 هاوبه ش پهیدا کردن بۆ خودا و کرداری خراب پاک ده کاته وه ﴿ويعلمکم
 الکتاب والحکمة﴾ ئە حکامی قورئانی پیروژتان فیر ده کا . هه دی شه کانی
 خو ی که له ژیر روشنایی قورئاندا گو تونی فیرتان ده کا ﴿ويعلمکم ما لم
 تکنوا تعلمون﴾ هه ره ها زۆر شتی به سوود و قازانج بۆ کاری دنیایی و
 قیامه تان فیر ده کا که له وه پیش نه تان زانی وه په یتان پی نه بر دو وه !
 ئە گه هاتنی پیغه مبه ر نه بوا یه ئیوه ئەو شتانه تان نه ده زانی : ﴿فاذکرونی
 اذکرکم﴾ به خودا په رستی و فه رمان به رداری یاد م بکه ن ، به خودام بزانی ،
 ئە منیش به پاداش و لی خوشبو ون دابین کردنی ژبانی به خته وه ری
 له هه ردو و دنیا یادتان ده که م چاوم لیتانه ﴿واشکروا لی ولا تکفرون﴾
 ئە ی گرۆهی موسولمانان ! به کردار و گو فتار سو پاسگوزاری ئەم هه مو و
 نیعمه تانه م بکه ن که پی م به خشیون . هه مو و شتی ک له شوینی خو ی دا
 به کار بینن و بزانی بۆچی دروستکرا وه له و شته دا به کاری بینن که بۆی
 دروستکرا وه ، به دل و به زوبان و به ئەندام جهسته تان شوکرانه بژی ری من بن ،
 دان به چاکه و به خشی من دا بنین و نکولی لی مه که ن ، مال و دارایی و
 ئەندام جهسته تان له کاری بی شه رعی دا به فیر و مه ده ن ، چونکه ئەمه

کوفرانی نیعمه ته و ناکامی په شیمانی و سهر گهر دانی به، نه مه هره شهیه کی په روه رد گاره بو گه لی موسولمان هه تا نه و نه دامه تی بهی به سهر گه له کانی رابور دوودا هات له دهره نجامی کوفرانی نیعمه ته وه به سهر نه مانیشدا نه یه ت. بیگومان موسولمانان ماو هیه ک پابه ندی فهرمانه کانی خودا بوونو به گویره ی شهرعی خودا ره فتاریان ده کرد به لام دوایی ورده ورده پاشگه زیوونه وه ئیتر له سهره نجامی نه و پاشگه زیوونه و هیان تووشی نه وه هموو دهره سهری و نه هامه تی به بوونو هه تا نه شگه پرینه وه بو سهر حالی پیشوویان خوشبه ختی ژبانو سهره وری بالاده ستیان بو ناگه پریمه وه.

خوږاگرتن له سهر به لامو مصیبه ت

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ

﴿ ۱۵۳ 〉 وَلَا تَقُولُوْا لِمَنْ يُقْتَلُ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمُوْتُۙ بَلْ اَحْيَآءٌ

وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿ ۱۵۴ 〉 وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ

وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِۗ وَالصّٰبِرِيْنَ ﴿ ۱۵۵ 〉 الَّذِيْنَ

اِذَاۤ اَصَابَتْهُمُ مُّصِیْبَةٌ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿ ۱۵۶ 〉 اُولٰٓئِكَ

عَلَيْهِمْ صَلٰوةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌۭ وَّاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْتَخِرُوْنَ ﴿ ۱۵۷ 〉

گوړینی قیبله تاقیکردنه وهی ناده میزاده کان بوو! جودا کهره وهی موسولمان بوو له دووړووی دروژن، هه لبه ته نه وه نیعمه تی په روه رد گار بوو رژاندی به سهر موسولمانان دا خه شم و قار نه بوو! به لام نه فامو داخ له دله کانی جوله که و گاور نه م روودا وه گوره یان قوژته وه، کو مه لیک درو بوختانیان هه لبه ستن خه لکیان هاندا دژی موسولمانان هه لویست وهر بگرن، په روه رد گار ده یزانی که به شوین نه م دژایه تی کردنو پروپاگنده یه دا کو مه لیک ناسته نگ بو موسولمانان وهدی دین و له

ئاكاما سەردە كیشی بۆ رووبەروو بوونەو و شەرو جەنگ لە ئیوان
موسولمانانو دۆژمنانیان دا!

ناشكراشە دوابەدوای گۆرینی قیبلە زنجیرەیهك شەرو هەرای دژوار
رووبەرووی موسولمانان بوەو!

لەم نایەتانهدا پەرورەدگار ئەو و روون دەكاتەو و كە نازو نیعمەتی
دونیا جار جار بە بی ماندوو بوونو تیکۆشانو تووشبوونی بەلاو موسیبەت
دەستبەر نابن. هەلبەتە چەکی کاریگەر بۆ بەرەنگاری کردنی بەلاو
موسیبەتو بەرەرهكانی دۆژمنانی نایینی پیروژ خۆراگری و بەجیهێنانی
نویژە، چونكە بە صەبرو خۆرگری ئیرادە بەهێز دەبی و وەر بەرز
دەبێتەو. نوێژیش پەيوەندی کردنی راستەوخۆیە بە زاتی کردگارەو و
لیپارانهو و خۆخستنه قەلای پەرورەدگارەو دامرکاندنی هەلچوونی دلو
دەروونو خەمو خەفەت بە بادانە، بۆیە پەرورەدگار دوابەدوای فەرمان بە
شوگرو سوپاسگوزاری فەرمانی بە موسولمانان کرد كە خۆراگربن
لەبەرەمبەر ئاستەنگو بەلادا و پشت بە صەبرو نوێژکردنی تەواو بەستن و
فەرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ﴾ ئەي کۆمەلی برواداران! ئیو لە پیناو بلاوکردنەو و نایینی
ئیسلامدا، لەئەنجامی بەرەهەلستکاریتانو داکۆکی کردنتان لە ئاین!
تووشی جۆرەها بەلاو دەردی سەری دەبن، پێوستیتان بە پالپشتو
کۆمەکیکارو سەنگەری قایمو قۆل هەیه، کەواتە بۆ بەهێزکردنی دلو
دەروونتان، بۆ وەر بەرزو خۆراگرتان پەنا ببەنە بەر صەبرو ئارامی و
نوێژکردن، ئەم دوو رەوشتە چەکی بەکاری موسولمانن بۆ بەر
پەرچدانەو و هەموو کاریکی کە دژی ئیو ئەنجام دەدری چونكە
(صەبر) خۆراگری قورستین کردەو و هەستی ناو وەری مروڤە، نوێژیش
قورستین کردەو و بەدیاریەتی؛ بە صەبرو خۆراگری مەلەکی بەردەوام
بوون سووربوون لەسەر هەلوێستو بارقۆلی و تەحەممولی ناپەحەتی

و دەست دەهیندری، بەهۆی صەبرەو مەرۆف دەتوانی بەرهنگاری
بیروباوەری پرۆپوچو بەتال ببیتەو، هەرەکو چۆن نوێژ سەرچاوەیەکی
گرنگە بۆ بەهیزکردنی ورەو هیوای سەرکەوتن بەسەر تەنگو چەلەمەدا.

لە ھەدیثدا ھاتوو پێغەمبەر ﷺ ھەركاتی تووشی ناستەنگیک
بووبی و کاریکی قورسی ھاتبیتە پێش خیرا پەنای بۆ نوێژکردن بردوو و
ئەم نایە ھێ خۆیندۆتەو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ بێگومان خودا یارمەتیدەری خۆراگرانە، کەسیکیش
خودا یارمەتیدەری بێ کەس نایوێریتی و ھیچ کەس دەرەقەتی نایە!
پەرەردگاریش لە بوونەو ھەردا سوننەتی خوێ و دامەزراندوو کە
بەجێ ھێنانی کاری گرنگو سەرکەوتن بەسەر تەنگو چەلەمەدا بەبێ
وزە و صەبر و خۆراگری نابی، ھەر صەبر و خۆراگرییە کاری قورس سووک
دەکا، دەررونی گوژاد دەخاتە دیواری بەندیخانە بەلاو موسیبەتەو.

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يَقتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أحياءٌ عند ربهم
يُرزقون﴾ ئێوە دەربارە ئێوانە کە لەپێناو ئایینی خودادا کوژراون،
پێیان مەلێن: مردوون ئێوانە نەمردوون، بەلکو ئێوان لە جیھانیکی تردان
کە جیاوازی لە جیھانی ئێوە، لەژیانتیک دان کە لەژیانی دنیایی ئێوە
ناچی، بەلام ئێوە ھەست بەو ژیانە ئێوان ناکەن، چونکە ژیانەکیان لە
سنووری ھەستی ئێوەدا نیە، بەلکو ژیانیکی نھێنییەو تایبەتە بە گیانی
شەھیدانەو، لەزەت و خوشی و ھەردەگرن، بەشیوەیەک کە ئێوە
چۆنیەتەکە نازان، رزق و رۆژیان دەدریتی بەلام ئێمە مەرۆف نازان
ئەو رزق و رۆژییە چییەو چۆنە، دەشی قسە لێ نەکەین و چۆنیەتەکە
ھەوالە زانستی خودا بکەین، چونکە لەعالمی غەیب دایەو ئێمە پە
پێ نایەین.

ئەو پاداشە، بەخششیکی خودایە کە بۆ ئێوانە داناوە کە بە پیر
بانگەوازییەکیەو چوون، لە پێناو ئایینی پیروژیا گیانی خۆیان بەخت

کردوو، به سه ره بهستی و ئازایانه به ڕووی سته مکارو مله پوراندا
 هه لته قیونه وه، دژی ناهه قیکاران جهنگاون، گیانیان بهخت کردوو.
 ﴿وَلْبَلَوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ
 وَالثَّمَرَاتِ﴾ سویندم خواردبی، ئیمه ئیوه تاقی ده کهینه وه به که میك
 ترسان له دوژمنانو بری به لاو موسیبه تی عاده تی ژیان؛ وه کو برسیه تی و
 گرانی و فهوتانی به ڕووبووم له ناوچوونی مولکئو داراییتان، مردنو
 له ناوچوونی کوڕو کچو خاوخیزانو خزمو که سوکارتان، نه خوشی و، واته
 وامه زانن موسولمان بوونو چوونه ناو ئیسلامتان ده بی بیته هوی
 ده وه له مه ندی زۆربوونی رزقو رۆژی فراوان بوونی سامانتان، چاوه پوانی
 ئه وه مه بن موسولمان بوونتان بیته هۆکاریک ده بی بۆ بلاو بوونه وه ی
 ده سه لاتو فرمانه واییتان، بۆ نه مانی ترسو برسیه تی و نه خوشی
 له ناوتاندا، به لکو ئه مانه رووده دن به گیره ی دابو نه ریتیك كه خودا
 له بوونه وهردا بۆ دروستکراوانی خۆی دایان، هه رکاتی به لاو موسیبه ت
 هۆکاری تایبه تی خۆیان په یدابو روو ده دنو دینه ئاراهه .

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ مزگینی بده به وانمى خاوه ن سه برنو له کاتی
 تهنگانه و هاتنی به لاو موصیبه تدا خوگرن، مژده یان بده ری به باغه کانی
 به هه شت، که خودا واده ی پیداونو بۆی ئاماده کردوون.

ئه مجار با بزانی مه به ست به ﴿الصَّابِرِينَ﴾ کین؟ ﴿الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ به دلێکی پر له ئیمانه وه
 به ڕوایه کی قایم قۆله وه ده لین: ئیمه هه موومان به نده ی خوداینو
 هه موومان بۆ لای ئه وه ده گه ریینه وه، چی بوی له گه لمان ده کاو هیچ کهس
 ناتوانی به ره نگاریی بکا ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ ئه وانه که ئه وه هه لویستیانه، ئه وه ره وشتو هه لسو

که و تیانہ لہ کاتی بہ لاو موصیبتدا تاوا رفتار دہ کهن، رہ حمہ تو بہ زہییو بہ خششو رہ زامہ ندیی خودایان لہ سہرہ، دہ کہ ونہ ناو بہ حری رہ حمہ نئی پەر و ہر دگار و ہ ہر نہوان ریگای سہر فزاییان گرتو و ہ لایہ نئی خوشبہ ختی و کامہ رانییان دوزیو تہ و ہ .

هاتو چوی نیوان صہ ناو مہر و ہ و سزای نہوانہ ی نایاتی خودا دہ شار نہ و ہ

﴿ إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴾ (۱۵۸) إِنَّ

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي

الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴾ (۱۵۹) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ (۱۶۰)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ

وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾ (۱۶۱) خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴾ (۱۶۲)

وہ کو گوتمان گورینی قبیلہ - کہ لہ نایہ تہ کانی پیشوودا باس کرا، نیعمہ تیکی گہورہ و مہزن بوو بؤ موسلمانان، چونکہ نہم قبیلہ گورانہ سہرہ خویی بؤ دہستہ بر کردن، وای لی کردن بتوانن چاودیری کہ عبہ بکہنو دہستیان بہ سہریا بر و او لہ بتو بتہرستی پاکی بکہنہ و ہ، موسولمانان لہ نویژدا رووی تی بکہنو لہ دلیاندا جیگای ریزو پیروزی بی.

جا که له نایه ته کانی پیشوودا پهروه ردگار مه دحی موسولمانه خوراکرو خاوهن صه برو وره به رزه کانی کرد، حه ج که نه نجامدانی پیوستی به ناره حه تی و مال خه رج کردن هه یه؛ گونجاو بوو که لیږدها باسی بری له شه عائیږی حه ج و کرداره ناره حه تی هه کانی بکړی که نه ویش گورگه لوقه ی نیوان دوو گردولکه ی صه فاو مهروه یه - که نه رمه راکردنی موسولمانان له نیوانیان دا نیشانه ی بالاده ستی و سه رپه رشتیکارییانه بو که عبه - وه بیرهیڼانه وه ی گرنګی نه و شوینه پیروژه یه بو موسولمانانو جی به جی کردنی کاره کانی حه جه و زیندوو کردنه وه ی نایینی ئیبراهیمه عليه السلام، ئیترهیچ پرو بیانوو یکن بو نه هلی کیتابو موشریکه کانی عه رب نامینې دهر باره ی گورانی قیبله و فهرمو ی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ بیگومان (صه فا) و (مهروه) که دوو شوینن له نزیکن که عبه، نیشانه ی نایینی خودان، نه و رویشتنو گورگه لوقه ی له نیوانیان دا نه نجام ده درئ، نه و انیش نایینی خودان، چونکه نه نجامدانیانو پروا پی بوونیان نیشانه ی گهر دنکه چی به بو پهروه ردگارو خودا په رستی و ته سلیم بوونه..

نه حکامی شهرعی دوو جوړن :

۱- جوړیکیان پټیان ده گوترئ: (شعائر) وه کو نه و عیباده تانه ی که پهروه ردگار فهرمانی پی کردووین به نه نجامدانیان شیوه ی کردنه کانیان دیاری کراوه وه کو نویژکردنو روو کردنه قیبله و کاروباری حه ج و چوڼیه تی نه نجامدانیان، حیکمه تو نه ینئ و سوودی کردنه که یان به و جوړه لای ئیمه ناشکرا نیه. تم جوړه عیباده تانه چوڼ فهرمانان پی کراوه پیوسته بی زیادو کهم به جی یان به ینسین، چونکه نه گهر زیادو که میان تیدا بکړی راستو ناراستو فهرمان پیکراو زیاد کراومان لی تیکه لاو ده بی، وه کو گاوره کانمان لی به سهر دئ که خودا دهر باره یان ده فهرمو ی: ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يُوَفَّنْ بِهِ اللَّهُ﴾.

۲- جوړی دووهمان پیی ناگوترئ: (شعائر) وهکو ئه حکامی کرینو فروشتنو به کړیدانو رههن، ئهم جوړه شتانه که بۆ بهر ژدهندی ئاده میزاد دانراونو به ئاسانی حیکمه ته که یان ده زانئ.

﴿فمن حج البيت أو اعتمر فلا جناح عليه أن يطوف بهما﴾
که سیئک هه جی کرد، یان عومره ی کرد گوناھی نیه ئه گهر هاتوچوی نیوانیان ئه نجام بداو ته وافی به یینیان بکا! هه رچه نده موشریکه کانیش ئهم هاتوچویه یان ده کرد! جیاوازی نیوان هاتوچوی ئیوه موشریکه کان له نیوان صه فاو مه پوه دا ئه وه یه ئه وان به کافری هاتوچو که یان ئه نجام ده دن، به لام ئیوه به بیرو باوه پوه ته و افه که ده که نو فهرمان به رداری په روه ردگارو پیغه مبه ره که ی ده بن.

﴿ومن تطوع خيراً فإن الله شاكر عليم﴾ که سیئک زیاد له ئه ندازه ی واجبه که طاعه تی خودا بکا، ئه وه په روه ردگار پاداشی چاکه به چاکه ده داته وه، زاناو دانایه، ده زانی کی شیایو ئه و پاداشه یه ﴿إن الذين يكتُمون ما أنزلنا من البينات والهدى من بعد ما بيناه في الكتاب﴾ ئه و جوله که و گا ورانه ی که زانیاری ناو کتیبه کانیان ده رباره ی ئایینی ئیسلام هاتنی پیغه مبه ری ئاخر زه مان که (محمد) ﷺ ده شار نه وه و په رده ی به سه ردا ده دن، یان له شوین ئه و زانیاری یه شتی تر ده رده خه ن، راسته یه که ژیر لیو ده خه ن، له شوینی ئه و راستیه درو یه ک ده خه نه پروو له کاتیکا ئه و زانیاری یه له لای خو یان له ته وراتو ئینجیل دا نو و سراوه و بی پیچو په نا نیشانه کانی پیغه مبه رو هاتنی ئایینی ئیسلام تییان دا روون کراوه ته وه ﴿أولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون﴾ ئه وانه شیایو ئه و هن فریشته و ئاده میزاد لیان هه لنوزنو داوا بکه ن خودا له ره حمه تی خو ی دوو ریان بخاته وه!

جا وه نه بی حوکمی ئهم ئایه ته تایبه ت بی به مالو قه شه کانی جوله که و گا ور، به لکو هه موو که سیئک ده گر یته وه که زانیاری یه کی وای

لابی که خدا پیوستی کردی بگهی نهی به خه لکئو شه ویشاریته وه، پیغه مبه ر ۞ فرموویه تی: هه رکه سی زانیاریه کی لابی و داوی لی بکری به خه لکی بلی و شه نکولی لی بکا خودای پهروه ردار روژی قیامت لغای ناگرینی له ده م ده کا. ۞ **إِلا الذین تابوا وأصلحوا** وینوا فأولئک أتوب علیهم وأنا التواب الرحیم ۞ مه گه ر شه که سانه نه بی که په شیمن بوونه وه، له و کردارو گوftarانه ی کردویانن توبه ده کهن، شه ئازاوه و فیتنه یه به زانیاری شاردنه وه که بهرپایان کردوه راستی ده کهنه وه له درو و ده له سه کانیاں پاشگه ز دهنه وه راستی و حقیقه تی شه وه ی که خودا ناردوویه تی به خه لکی راده گیه نن! شه وانه توبه یان لی وهرده گیری و ره حمه تی خودا ده یانگریته وه، شه وانه من به زوری توبه یان لی وهرده گرم، ره حمه تو به زهی و لی بوردنم بو به نده کانم زورو زده نده یه، له و خراپه و سه ریچی کردنه یان خوش ده بم، به مه رجیک توبه که یان راستالانه بی، له کردارو گوftarیاں دا ره نگ بداته وه، ئیعلانی حق بکاو دان به راستی یه تی ئیسلام دا بنی.

۞ **إن الذین کفروا وماتوا وهم کفار أولئک علیهم لعنة الله والملائكة والناس أجمعین** ۞ بیگومان شه وانه ی کافریون وازیان له کوفرو گومرایی خو یان نه هینا، هه ر سووربوون له سه ر بی دینی خو یان تاوه کو مردن یه خه ی پی گرتن و سه رنکوون بوون به کافری دنیا یان جی هیشته شه وانه نه فره تی خودا و فریشته و ئاده میزادیان له سه ره ته نانه ت روژی قیامت کافره کان خوشیاں هه ندیکیان نه فره ت له هه ندیکیان ده کهن، ۞ **خالدین فیها** ۞ هه تاهه تایه له ناو ناگری دوزه خدا ده میننه وه، یان له ناو نه فره ت لی کردن دا ده میننه وه ۞ **لا ینصف عنهم العذاب** ۞ سزای به ئیشیاں له ناو دوزه خدا به رده وامه و ساته وه ختیکیش شه سزایه یان له کول ناکه وی و بویان سووک ناکری ۞ **ولا هم ینظرون** ۞ شه وانه مؤله تیان نادریتی و سزاکه یان بو دواناخری و ریگه یان نادریتی تا عوزرو به هانه به یینه وه، به لکو سزای

دیاری کراو هەر به له دنیا ده چوونیان یه خه یان ده گریو هه تاهه تایه
به رده وام ده بی!!

به راستی -خوا په نامان بدات- ئه و سزا ئاماژه بو کراوه سزایه که له
هه موو سزایه ک سهخت تره سزای تر پوکردنو ده رکردن، سینگیکی فراوان له
خو یان ناگری، کهس به چاوی به زهیی و ره زامه ندیی سه پریان ناکا، هیچ
زوبانی ک سلاویان لی ناکا، ئه وان نه فرهت لی کراوو ده رکراوو قیز لی کراوان،
په روه ردگار نه فره تیان لی ده کا، فریشته نه فره تیان لی ده کهن، ئاده می زاد
نه فره تیان لی ده کهن.

تاکو ته نهایی خوداو ره حمهتو به زهیی و دیار ده کانی

ده سه لاتی

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١١٢﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسْحَرِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

دوای ئه وهی په روه ردگار له نایه ته کانی پيشوودا حالو چو نیه تی کافرو
ئه وان هه ئینکاری نایاتی خودا ده کهنو ئه وان هه نایاتی خودا ده شان وه
دیاری کردو سزایانی ده ست نیشان کرد؛ که نه فرین لی کردنو
دوور خستنه وه یان له ره حمه تی خوداو سووتان دنیانه به ناگری دوزه خ بو
هه تاهه تایه، هه روه ها هوکاری کوفر که شیر که دیاری کرد، ئه مجار
په روه ردگار ده یه وئ چاره سه ری کوفره که یان بکا! ئه ویش به چه سپاندنی

تاکو ته‌نهایی خودا به به‌لگه و نیشانه‌وه، هه‌روه‌ها به ژماردنی دیارده‌ی ره‌حمه‌تو به‌لگه‌ی ده‌سه‌لاتو توانای بی‌سنووری ذاتی کردگارو چه‌سپاندنی نه‌وه که هه‌موو خپرو خو‌شی‌به‌ک له خوداوه‌یه‌و فهرمووی :

﴿وَالْهَکْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ﴾ خودای ئیوه که شایانی په‌رسته‌نه خودایه‌کی تاکو ته‌نیا‌یه، هیچ شتی‌ک نیه له وینه‌ی نه‌و بی، تاکو ته‌نیا‌یه‌کی ره‌هایه (مطلق) ه کهس نیه لهو بکا نه له زاتدا نه له ره‌وشتدا نه له گو‌فتارو له کرداردا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ هیچ خودایه‌کی حق نیه جگه له نه‌و زاته بی‌چونه، کهس رایه‌ی ناکه‌وئ بی‌ته خودا جگه له خو‌ی، هه‌رچی نی‌عه‌تو به‌خشش هه‌یه، هه‌مووی هی نه‌و زاته بی وینه‌یه‌یه‌و هه‌ر خو‌ی سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاکه‌و به‌خششی‌که.

ده‌گیرنه‌وه کاتی نه‌م نایه‌ته نازل بوو، کافره‌کان به ده‌وری که‌عه‌دا سی سه‌دو شه‌ست بتیان هه‌بوو که نه‌م نایه‌ته‌یان بیست سه‌رسام مانو وتیان: نه‌ی (محمد!) نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی نیشانه‌یه‌کمان بو‌ یینه راست‌گو‌ییت بچه‌سپینی! ئیتر نه‌م نایه‌ته نازل بوو که ده‌فهرموئ ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له دروست‌کردنی ناسمانه‌کانو زه‌وی و نه‌وه‌ی تیتیان دایه نه‌و ناسمانه فراوانو مانگو روژو نه‌ستیره کاکه‌شانه، نه‌و جیهانه زانراو نه‌زانراوه، نه‌م ری‌کنو پی‌کی‌یه‌ی که له ته‌وه‌ره‌ی نه‌ستیره‌کان داو له‌کو‌مه‌له‌ی روژی‌و کو‌مه‌له‌ نه‌ستیره‌کانی‌تردا هه‌یه، نه‌و هاتو‌چوو هه‌لسورانو خولانه‌وه‌ی که نه‌نجامی ده‌دن سه‌رسور‌دینن ﴿وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ گو‌رانی شه‌وو‌روژو هاتنی یه‌ک به‌دوای یه‌کیان دا، شه‌و دی‌و راده‌بری روژ دیته شوینی، روژ ده‌رواو شه‌و جی‌گای ده‌گریته‌وه، روژ دریژ ده‌بی شه‌و کورت ده‌بی یان به‌پی‌چه‌وانه‌وه، نه‌م نالو گو‌ری‌یه‌ی تاریکی و رووناکی خو‌ره‌ه‌لاتن و تاریکی دا‌هاتن، سپیده‌ی به‌ره‌به‌یانو تاریکی دوا خو‌رئاو‌ابوون.. نه‌مانه هه‌موویان گر‌نگو سه‌رسور‌ه‌یتنه‌رن به‌لام دو‌وباره‌بوونه‌وه و چند باره بوونه‌وه‌یان وای کردووه

کە ئادەمیزاد بەلایەو شتێکی ئاسایی بنو له ئاستیاندا سەری سوورنەمینی ﴿وَالْفَلَکَ الّتی تجری فی البحر بما ینفع الناس﴾ ئەو کەشتی و گەمیانی کە لە دەریادا هاتوچۆ دەکەن، ئەو هەموو شتومەکتو کالایەیان پێ دەگوزریتەو، کە سوودو قازانجی بۆ ئادەمیزاد هەیەو لێ بە هەرمەند دەبێ ﴿وما أنزل اللّٰه من السماء من ماء﴾ هەروەها ئەو ئاوبارانە کە خودا لە بەرزایی را بۆ ئێوەی دەڕژینیته خوارێ.

پەروەرگار لە ئایەتێکی تردا، شیوەو هۆکارو چۆنیەتی باران بارینی روونکردۆتەو دەفەرموی: ﴿اللّٰه الذی یرسل الرّیاح فتثیر سحابا فیبسطه فی السماء کیف یشاء ویجعلہ کسفا فتری الودق یمخرج من خلاله﴾ الروم/ ۴۸. خودایەکی وەهایە با هەڵ دەکاو هەور راپێچ دەکاو چۆنی بوێ لە ئاسماندا بلاوی دەکاتەو دەیانکاتە پارچە پارچەو پەلە پەلە، ئەمجار دەبینی دلۆپە بارانی لێ دیتە خوارێ!

ئەم وەصفو چۆنیەتی دروست بوونەوێ باران کە قورئان باسی دەکا؛ دەق ئەو زانیارییە کە زانیان دەلێن: باران لە بەرزبوونەوێ بوخاری ئاو بەهۆی گەرمی هەواوە پەیدا دەبێ، کە ئەو هەلمە لە ئاوی دەریادا بەهۆی لێک کەوتنی زەرەتەکانو لیخشانی هەوا، بە ڕووبەری دەریا پەیدا دەبێ و کۆ دەبیتهو، هەور دروست دەبێ و بارانی لێ دەبارێ!

﴿فأحیا به الأرض بعد موتها﴾ بەو بارانە پەروەردگار زەوی مردووی زیندوو کردەو، گیاو گژو روکی تیدا رواند، هەر بەهۆی ئەو ئاوو گیاو گژووە گیانلەبەرانی - ئادەمیزاد - ئازەل - دەتوانن درێژە بە ژیان بدەن ﴿وبث فیها من کل دابة﴾ لەناو زەویدا لە هەموو جۆرە گیانلەبەرێکی بلاوکردۆتەو، هەر ولاتیکی بارانی لێ نەبارێ و جۆگا ئاوی پیا نەپروا، نە گیاو گژێ تیدا سەوز دەبێ، نە ژیانی تیدا دەگونجی، باران بارین بەو شیوەی کە دەبینرێ هەروەها بوونی بە هۆکاری ژیانداری ئادەمیزادو گیانلەبەرانی تر لەسەر زەوی، گەورەترین بەلگەیە لەسەر تاکو تەنیاپی

خودا، له‌لایه‌کی تره‌وه ره‌حمه‌تو به‌زه‌یی فراوانی خودا ده‌چه‌سپینتی ﴿وتصريف الرياح﴾ هه‌روه‌ها گورانی با به‌ره‌و خۆره‌ه‌لاتو خۆرئاوا به‌ره‌و با‌کورو باشوور، جاریک گه‌رمو چاخیک سارد، ده‌میک به‌هیزو کاتیک بی‌هیز، تاویک گیتزه‌لوکه‌و زریان، ماوه‌یه‌ک شه‌مالو نه‌سیمو له‌سه‌ره‌خۆ. جاریک ته‌لقیحو تۆم پرژاندن نه‌نجام ده‌دا کاتیک نه‌زۆکئو بای وه‌شتی‌یه، ﴿والسحاب المسخر بين السماء والأرض﴾ ئه‌و هه‌وره‌ی گه‌ردنکه‌چ له‌نیوان به‌رزایی ئاسمانو زه‌وی‌دا وه‌ستاوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ولاتان‌دا باران ببارینتی؛ له‌م شوین بۆ ئه‌و شوین (با) راپیچی ده‌کاو په‌روه‌ردگار چۆنی بوئ ئاوا باران ده‌بارینتی.. ئه‌م دیارده‌ سروشتی‌یانه‌ی باسکران ﴿الآيات لقوم يعقلون﴾ هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر هه‌بوونو به‌توانایی خودایه‌کی به‌دییه‌ننه‌رو چاودیری‌کارو راگرو زاناو کاردروست.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی (هاوار بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ ده‌خویننه‌وه‌و گویی پێ ناده‌نو کاریان تی ناکا!).

هه‌ندی له‌ زانایان ده‌لێن: په‌روه‌ردگار دوو جۆر کتیبی هه‌یه کتیبیکی دروستکراو که‌ بوونه‌وه‌ره: کتیبیکی نێردراو که‌ قورئانه، ئه‌میان شاره‌زaman ده‌کا بۆ ریبازی زانستی ده‌باره‌ی ئه‌ویان، جا که‌سیک له‌هه‌ردووکیان ورد بووه‌وه‌ به‌وه‌ سه‌رفرازه‌، که‌سیکیش گوئی پێ نه‌دان خه‌ساره‌تمه‌ندی دونیاو قیامه‌ت ده‌بی.

حَال و چۆنیەتی موشریکه‌کان لە گەل خواکانیان دا

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِن
الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كَرِهْنَا فَنَتَّبِعَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ
اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

پەروەردگار لە نایه‌ته‌کانی پیشوودا بە لگهی لەسەر تاکنو ته‌نهایی
خۆی سۆزو بەزه‌یی هینایه‌وه، لێره‌دا حال و چۆنیەتی ئەوانه‌ی که ئەو
بەلگانه‌ هەزم ناکەنو شەریک بو خودا دادەنێن دەست نیشان دەکاو
دەفەرموئ:

﴿ومن الناس من يتخذ من دون الله أندادا﴾ بری ئاده‌میزاد هەن
نەزانی و نەفامییان گەیشتۆته‌ رێژه‌یه‌ک که له‌جیاتی خودای پەروەردگار،
چەند بت و صەنەمێک، یان ئەستێره‌، فریشتە، شەیاتینی، ئەم جوړه
شتانەیان کردوو بە خوداو دەیانپەرستن گەردنکه‌چی و گوپرایه‌لییان بو
ئەنجام دەدەن ﴿يحبونهم كحب الله﴾ موسولمانان چەند خودایان خۆش
دەوئ ئەوانیش ئەوەندە ئەو بتانەیان خۆش دەوین و دەیانپەرستن و بە
ملکه‌چی له‌ ناستیان‌دا هەل‌دەنوزنو بەندایه‌تیان دەکەن، وه‌لئ ﴿والذين
آمَنوا أشد حبا لله﴾ ئەوانه‌ی موسولمانی ساغن و خاوه‌ن باوهرن زۆر زیاتر
خودای خۆیان خۆش دەوئ، چونکه‌ موسولمانان واز له‌ خودای خۆیان
ناهینن بچن خودای تر بپەرستن!! بەلام موشریکه‌کان که تینیان بو هات

واز له بت په‌رستی ده‌هینن و ده‌ست ده‌کهن به خودا په‌رستی و ملکه‌چی ده‌بن، خودا درۆزنه‌کانیان ده‌کهنه واسیته بۆ لای خودا، ماوه‌یه‌ک بتی‌ک ده‌په‌رستن و دوا‌یی واز له و ده‌هینن رووده‌کهنه بتی‌کی‌تر، یان ده‌یخوون وه‌کو: چوون (باهلة) سالیکی گران‌ی خودا که‌یان که له خورما بوو خواردیان!!!

﴿ولو يرى الذين ظلموا إذ يرون العذاب أن القوة لله جميعا وأن الله شديد العذاب﴾ ئەو سته‌مکاران‌ه‌ی هاوبه‌ش بۆ خودا داده‌نن، له‌جیات‌ی خودا به‌رد و دار ده‌په‌رستن، به‌و کارانه‌شیان سته‌م له‌حق ده‌کهن، سته‌م له‌خودی خو‌شیان ده‌کهن نائه‌مانه ئە‌گەر به وردی بر‌واننه ئەو رۆژه‌ی که له‌به‌رده‌م خودای تاکو ته‌نیا به ملکه‌چی ده‌هستن، ئە‌گەر بیریک له‌و رۆژه بکه‌نه‌وه که چاویان ده‌که‌وئ به‌و سزا سامناکه‌ی که دانراوه بۆ سته‌مکاران؛ ئە‌وه‌یان بۆ روون ده‌بیته‌وه که هه‌موو هی‌زو توانایه‌ک ه‌ی خودایه‌و به‌س! که س رایه‌ی نا‌که‌وئ ببیته هاوبه‌شی خودا، که‌س ناتوانی خو به خودا بزانی، هه‌روه‌ها ئە‌وه‌شیان لا روون ده‌بیته‌وه که به‌راستی سزای به‌ئیشی هه‌یه بۆ سه‌ره‌پ‌چی‌کاران، بۆ سته‌مکاران.. به‌لئ ئە‌وانه ئە‌گەر ئە‌و فلیمانه بیننه پیش چاوی خو‌یان، شتی سامناک ده‌بینن، به‌لای گه‌وره‌یان چاو پئ ده‌که‌وئ، ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی وایان چاو پئ ده‌که‌وئ زمان توانای گوتنی نیه‌و به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک باس نا‌کرت ﴿إذ تبرا الذين اتبعوا من الذين اتبعوا وروا العذاب وتقطعت بهم الأسباب﴾ ئە‌گەر نا‌گاداربئ ئە‌و کاته‌ی سه‌رۆ‌کتو لی‌په‌رس‌راوان خو‌یان له‌ شوینکه‌وتوانی خو‌یان به‌ری ده‌کهنو ده‌لین: ئە‌وانه شوینکه‌وتووی ئیمه‌ نین، ئیمه‌ پیمان نه‌گوتوون شوینمان بکه‌ون!!

ئە‌م‌جار سزای سه‌ختی ئاماده‌کراویان چاو پئ ده‌که‌وئ له‌ عه‌یبه‌تا هه‌موو په‌یوه‌ندی عه‌لا‌قاتی‌کی که له‌گه‌ل یه‌کتری‌دا هه‌یان بووه ده‌پ‌چرئ و هه‌ر که‌سه سه‌ر قالی حالی خو‌ی ده‌بئ سه‌رۆ‌کی و لی‌په‌رس‌راوی، مس‌کینی و

تاغوا بہ گایہتی نامینئی سہرؤکہکان ناتوانن پاریزگاریی لہ خوئیان بکہن چ
 جای لہشونکہتوانیان، حقیقہتی خودایہتی خوایان بؤ ناشکرا دہبی،
 بؤیان روون دہبیتہوہ ئہم فس فس پالہوانانہ چہند زہعیفو لاوازو
 زہبوونن لہبہردہم بارہگای خودای پەروردگاردا، چہند بی دہسہلاتن
 لہئاست ئہو سزایہی بؤیان تہرخان کراوہ چہند بی بہرگریین لہ ئاست ئہو
 بریارانہی بؤیان دہدری ﴿وقال الذين اتبعوا لو أن لنا كرة فنتبرأ منهم کما
 تبرأوا منا﴾ ئہوانہ شوین ئہو فیلبازانہ کەوتوون ئہوہندہ رقیان
 ھەلدہستی ئہوہندہ تینیان پی دہگا ئاواتہخوازی ئہوہن ریگیان پی بدری
 تۆلہی خوئیان بکہنہوہ، داخوازی ئہوہ دہکەن دہلین: خوژگا
 بیانگیرایناہوہ بؤ دونیا، بؤ ئہوہی ئیمہش پاکانہی خویمانمان لی
 بکردناہی، وەکو چۆن ئہوان ئیستا پاکانہیان لہ ئیمہ کرد، ھەموو
 داخوازییان ئہوہیہ بگہرینہوہ بؤ سہر زہوی، شوین ریبازی حەق
 بکہوتناہیو یەکتاپەرستییان ئہنجام بدایہو بہگویہی کیتابی خواو
 رەشتی پیغەمبەر رەفتاریان بکردایہ، ئہمجار بمردناہیو بہیندراناہی بؤ
 حیسابو لیکوئینہوہ، بؤ خاتری ئہوہی پاکانہی خوئیان لہو سہرکردایہتیہ
 فیلبازہو زہعیفہ زہبوونہ چہواشہیہ بکردایہو تۆلہی خوئیانیان لی
 بکردناہیوہ ﴿کذلک یرہم اللہ أعمالہم حسرات علیہم﴾ وەکو چۆن
 پەروردگار سزای بہئیشیان پیشان دہداو بی دہسہلاتیو زہبوونی
 گہورہکانی خوئیان دہبینن، ئا بہو جوړەش کردہوہکانی دنیایان کە بؤ
 خوئیان دلیان پی خوش بوون دہبیتہ غەم نارہحەتی، خودا پیشانیان دہدا
 کە کردارہکانی دونیایان ہیچ قازانچو سوودیکی نیہو لییان پەشیمان
 دہبنہوہ پەشیمانیش تازہ دادیان ناداو راپیچ دہکریں بؤ ناو دۆزەخ ﴿وما
 ہم بخارجین من النار﴾ ئہوان لہو ناگرہدا دہمیننہوہو لی دہرناچن و
 ناگہریندرینہوہ بؤ دونیاو تا ئیمان بینن و تۆلہ لہ گہورہکانی خوئیان
 بکہنہوہ.

هه لاکردنی شته پاکه کان و سه رچاوه ی هه رامکردنی شته یاساغه کان

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَفْقَيْنَا عَلَيْهِ عَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا هُمْ لَا
يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
يَنعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

ئه مجار پهروه ردگار دواى نه وهى كه حالى بيديناڼو بته پرستانى روون،
كرده وه مشته مړى نيوان پيشه واو شوينكه وتوانيانى هينايه سه ر
شاشه كه و ناكامى كرده وه كانيانى خسته روو، روو ده كاته كو مه لى
ناده ميزاد به گشتى و ده فهرموى: ﴿يا أيها الناس كلوا مما في الأرض حلالا
طيبا﴾ نهى خه لكينه! لهو بهروبوومهى لهزه وى دا هه يه برى له
خوارد هه نهى يه كانى بخون كه له ناويان دا هه ندئ لهو خوارد هه نهى يانه ن بو
خوتان به ختو خورايى له خوتان حهرام كرده وه حهرام بوونه كه يشتان
دا وه ته پال خوداو گوايه خودا لى حهرام كرده وون.

نيبنوعه باس ده فهرموى ئه م نايه ته ده ربارى هوزى شه قيفو بهنى
عاميرو خوزاعه و خيلى مودليج كه به به بى به لگه چهند شتيكيان له خو
حهرام كرده بو وه كو له مه به ولا وه قورشان له سورته تى (المائدة) نايه تى
(۱۰۳) دا باسيان ده كاو ده فهرموى: ﴿ما جعل الله من بحيرة ولا صائبة ولا
وصية ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب وأكثرهم لا يعقلون﴾ خوداى
پهروه ردگار نهو شتانهى كه خواردنيان حهرامه بهم نايه ته ديارى كرده وون

که ده‌فرموی: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِيمَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فُسْقًا أَهْلَ لَغْوٍ ۖ اللَّهُ بِهِ﴾ الأنعام/ ۱۴۵.

جگه له‌م جوړه خواره‌مه‌نی‌بانه نه‌وانی‌تر حه‌لالن به‌مه‌رجیک پاک بنو حه‌قی خه‌لکی پیوه نه‌بی چونکه حه‌رام دوو جوړه :

۱- هه‌یه بو خوی حه‌رامه، له‌بهر پیویستی و ناتاجی نه‌بی خواردنی حه‌رامه.

۲- هه‌یه بو خوی حه‌رام نیه به‌هوئی شتیکی لاهه‌کی حه‌رام ده‌بی وه‌کو‌ئو مالو دارایی و خواردنانه‌ی که به‌گویره‌ی شرع وه‌ده‌ست نه‌هینرابن وه‌کو‌مالی دزی و سوودو داگیرکراو به‌رتیل و فیل و ته‌له‌که‌بازی.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ نپوه شوین ره‌وشتی شه‌یتان مه‌که‌ون، چاو له‌هه‌نگاوه‌کانی مه‌که‌ن، وه‌کو‌ئو ریگا له‌خه‌لکی گوم مه‌که‌نو مه‌ردوم گومرا مه‌که‌ن، چونکه نه‌و دوژمنی نپوه‌یه‌و دژایه‌تی نه‌و له‌گه‌ل نپوه‌دا ناشکراو نمایانه. شه‌یتان سه‌رچاوه‌ی بیرو بو‌جوونی پروپوچو گومرایی‌یه. هه‌میشه خه‌ریکی هه‌لخه‌له‌تاندنو له‌خلیسک بردنی ثاده‌میزاده، به‌رده‌وام خه‌لکی هه‌لده‌نی بو خراپه‌کاری و تاوانباری گومرایی. به‌چهند جوړیک ده‌یه‌وئ له‌ریگه‌ی راست لاتان بدا. ده‌فرموی ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ﴾ شه‌یتان هه‌میشه فهرماتان پی ده‌کا به‌نه‌جامدانی کرداریک که زیانی دویا و قیامه‌تانی تیدا بی. به‌نه‌ینی و به‌ناشکرا خراپه‌و خراپه‌کاری بکه‌ن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ هه‌روه‌ها فهرماتان پی ده‌کا وه‌لتان ده‌نی که به‌ناوی خوداوه‌شتی و بلین که خودا فهرمانی پی نه‌کردوو، رینموییتان ده‌کا که شتی و بخه‌نه ناو نایینه‌که‌یه‌وه که نازانن ئاخو ناینه‌یان نا؟ یان شتی حه‌رامتان به‌حه‌لال ده‌خاته به‌رچاو به‌پیچه‌وانه‌شه‌وه شتی حه‌لالتان به‌حه‌رام بو دیاری ده‌کات، هه‌موو نه‌مانه زیاده‌ره‌وی‌یه‌و کاری ناره‌واپه‌و

تیپەراندەنە لە سنووری خوداو دەست درێژییە بۆ سەر خودایەتی خوداو سولتەیی تەشریعی پەرەردگار، ئەم جۆرە شتانە خراپترین ئەو فەرمانانەن کە شەیتان فەرمان بە نادەمیزاد دەکا، چونکە ئەم شتانە بناغەیی روخاندنی ئەخلاق و رهوشتن و گۆرانکارییە لە شەرحدا.

هەر لەم بیروبوچوونانەییە کە بری لە قسەرۆیشتوو کاربەدەستان پێیان وایە خودا پێویستی بە واسیتەییەو هەر ئیشیکت پێی بوو دەبێ تەکاکاری پەیداکی ئەمجار ئیشەکەت بۆ جێبەجێ دەکا و هیچ شتیک بێ واسیتە ئەنجام نادا. ئیتر دلی رەشە خەلکەکیان لە سوننەتی خودا لاداوەو روویان پێ کردۆتە چەند گۆڕو ئارامگای ئەم ئەو، یان کردویان بە شوینکەوتوو چەند بەندەییەکی زەبوونو لاواز کە ناتوانن هیچ زەرەر و قازانجیک بە خۆیان بگەیهنن، ئەمەیان ناواناوە وەسیلەو تەکاكار! حاشا خودا شتی وا قبوڵ بکا، بە شتی وا رازی بێ! ئەمەش گومراپییە کە ئەو مەردووم گەلە تێی کەوتوووەو کۆیرانە ئەنجامی دەدەن.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ئەگەر بەو کافرانی کە شوین شەیتان کەتوونو رێبازی ئەویان گرتوووە - بگوتری: وەرن، گوێ لە قورئان بگرنو شوین پێغەمبەر بکەونو ئیمان بینو جگە لە خودا کەسی تر بەخودا مەزانن، دەلێن ئیمە نازانین ئیمە شوین باوکئو باپیری خۆمان دەکەوین ئەوان چۆن رەفتاریان کردوووە ئیمەش وا دەکەین، پیاو ماقوولئو لێپرسراوی خۆمان چۆنیان کردوووە ئیمە شوین ئەوان دەکەوین، ئەمجار پەرەردگار بەرپەرچیان دەداتەووە دەفەرموی: ﴿أَوَلَوْ كَانُوا يَلْقَوْنَ الشَّيْطَانَ لَا يَقُولُونَ شَيْئًا﴾ ئەوانە ئەوەندە نەفامن تەنانت ئەگەر باوکئو باپیریان نەزانو نەفام و گێژو وێریش بن ئەوان هەر شوینیان دەکەون؟! ئەگەر عەقل و هۆشیان نەبێو دل و شیاریو زیرەکیش نەبن، ئەوان واز لە رێبازەکیان ناھێنن؟! پرسیارە کە بۆ ناڕەزامەندییەو بۆ لۆمەو گەلەیییە.

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعَاءُ وَنِدَاءُ﴾
 حالو چوینه تی ئەو کافرانی ئەهلی کیتاب لەوەدا کە سوود لەو قورئانە
 نابینن و بەلگە پرشنگدارەکانی کاریان تی ناکا، حالی ئەو کەسەش کە
 بانگیان دەکا بۆ ئیمان هێنان وەکو شوانیک وایە کە دەنگی مەرو
 بزەکانی دەدا رایان دینێ لێرە بۆ ئەوێ و لەویوە بۆ ئێرە، مەرو بزەکانی
 دەنگە کە دەبیسن بەلام هیچ تی ناگەن، ئەو کافرانەش وەکو ئەو ئازە لە
 لەوەر خۆرانە وان، هیچ لەو بانگەوازییە حالی نابن و تی ناگەن، گویان
 لە قورئانە کەچی گویچکە خۆیان دەهاخنن وەکو لە ئایەتیکێ تردا
 دەفەرموی: ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ ئەوانە لە هەلسوکه و تو
 بیرو بۆچووندا وەکو ئازەل وان، بەلکو گومرا ترن و سەرلی شیواو ترن ﴿صَمَّ
 بَكَمٍ عَمِي فُهِمٍ لَا يَعْقِلُونَ﴾ کەرو گوی گرانن حەق و راستی نابستن لالان
 لە قسە و ناتوانن ئاخاوتنی عاقلانە ئەنجام بدەن و قسە حەق و راست
 بکەن. لەبەر پاراستنی بەرژە وەندە تەسکی خۆیان و خۆپەرستییان دلیان
 برۆ نادا ددان بەو فەرمانانەدا بنین کە خودا لەسەری پێویست کردوون،
 ناتوانن ئەوەی کە خودا دەربارە (محمد) ﷺ فەرمانی پێی کردوون کە
 بۆ خەلکی روونی بکەن و ئەنجامی بدەن. کوێرو نابینان و ریگای حەق
 نادۆزن و ئەوە کە وابوو ئەوان هیچ حالی نابن ئەو ئامۆزگاریانە کە
 ناراستەیان دەکری چونکە ئەوان وەکو ئازە لیان لی هاتوو و لە گومرای
 خۆیاندا نوغروبوون.

باسی خوار دەمەنی حەلال و حەرام

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ إِن
 كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ
 وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ
 اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

پاش ئەو هی پەرورەدگار خیطابی ئاراستە ی ئادەمیزاد کرد بە گشتی
 کە لە بەروبوومی زەوی بخۆن، ئەمجار حالو چۆنیەتی کافرە
 لاسایی کەرەوێکانی روون کردەو، نەفامی و نەزانینیانی دەست نیشان کرد،
 بەئازەلی حلیب کردنو بەگومراتریش لەئازەل حیسابی کردن، ئەمجار
 لیرەدا خیطاییکی تایبەتی ئاراستە ی موسولمانان کرد، چونکە ئەوان
 تێگەیشتو و هۆشمەندن، خواردنی رزق و رۆژی زەوی بۆ حەلال کردنو
 فەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ ئە ی ئەو
 کەسانە ی کە ئیماتتان هەیه بخۆن و بخۆنەو لەو رزق و رۆژیە پاکو
 خاوینە ی کە پیمان بەخشیونو بۆمان حەلال کردوون، لەو خواردنانە ی کە
 لەخۆتانەو لەخۆتان حەرام کردوونو ئیمە لیمان حەرام نەکردوون
 بەئارەزۆی خۆتانو بەگۆیرە ی پێویست بخۆن و بخۆنەو ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن
 كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ سوپاسگوزاری خودابن لە پای ئەو نیعمەتو
 خوشی یانە ی کە پیتان دراو، ئەگەر راست دەکەن ئێو هەر خودا
 دەپەرستن و جگە لە ئەو کەسی تر بە خودا نازان!!!

﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ ئە ی ئەوانە ی کە ئیماتتان بە خودا
 پێغەمبەری خودا هیناوه شتییک لەخۆتان حەرام مەکەن کە من لیم حەرام
 نەکردوون، نەچن وەکو سەر دەمی پیش هاتنی ئیسلام کە لەخۆیانەو
 وشتی بەحیرە و سائبە و شتی تریان لەخۆیان حەرام کرد ئێو هەش ئاوا
 بکەن، هیچ خواردەمەنی یەک لە ئێو حەرام نەکراو، جگە لە خواردنی
 مردارەو هەبوو چونکە مردارەو هەبوونە کە ی یان بە نەخۆشی یەکی درێژخایەن
 بوو یان بە رووداو یکی کوتو پری، هەردووکیان ترسی زیانیان لی
 دەکری... زیاد لەو هەش زەوقی ساغ بیزی لی دەکا ﴿وَالْدَم﴾ هەروەها
 خوینی رزاو، چونکە ئەویش وەکو مردارەو هەبوو، زیانی هەیه و بیزی لی
 دەکری ﴿وَالْحَمَّ الْخَنزِير﴾ گۆشتی بەراز، چونکە بە تاقی کردنەو
 دەرکەوتوو کە زیانی جوړاوجۆری هەیه، بەتایبەتی لەولاتیکی گەرمین

دا. ﴿وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعْنُ اللَّهِ﴾ هەر کوشتی‌یه‌ک له‌کاتی سه‌رپرینی‌دا ناوی غه‌یری خودای له‌سه‌ر هاتبێ، چونکه نه‌مه‌ش جووره‌ به‌تپه‌رستی‌یه‌که، ته‌نانه‌ت زانایانی ئیسلام فه‌رمووایانه هەر کوشتی‌یه‌ک له‌گه‌ل ناوی خودادا ناوی شیخی‌ک پیغه‌مبه‌ری‌کیشی له‌سه‌ر ببری، هەر هه‌رامه، که‌وابوو که‌سی‌ک له‌کاتی سه‌رپرینی کوشتی‌دا بلی (بسم الله) له‌گه‌ل نه‌وه‌دا ناوی شیخ عبدالقادر یان کاک نه‌حه‌دی شیخ یان هەر شیخی‌کی‌تر بێنی گوشته‌که‌ی هه‌رام ده‌بی. ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَائِمٌ عَلَيْهِ﴾ که‌سی‌ک ناچاربوو برسی بوو ترسا له‌وه‌ی که‌ یه‌کی‌ک له‌و گوشته هه‌رامه نه‌خوا تووشی زیان ده‌بی، نه‌وه بو‌ی هه‌ل‌اله به‌ نه‌ندازه‌ی پتووستی لێیان بخوا. چونکه له‌ نه‌خواردنیان‌دا نه‌ناوچوونی خۆی تێدا‌یه‌و تووشی هه‌لاکه‌ت و فه‌لاکه‌ت ده‌بی، خوداش فه‌رمانی پێ کردو‌وین که‌ خۆمان نه‌خه‌ینه ته‌ه‌لوکه‌وه نه‌مجار که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾ مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌ خه‌ل‌کی له‌خۆیا نه‌وه‌و به‌ ئاره‌زووی خۆیان نه‌چن نه‌ندازه‌ی پتووستی و ئاتاجی دیاری‌بکه‌ن هه‌رکه‌مه‌یک پتووستیان بوو خه‌را په‌لاماری هه‌رامه‌که‌ بده‌نو بلین: ئیحتیاجی هه‌رام هه‌لال ده‌کا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بێگومان خودا لی‌خۆش‌بووه بو‌ که‌سی‌ک له‌نه‌ندازه‌گرته‌ی ئاتاجی‌یه‌که‌یدا به‌هه‌له‌چوو، به‌عه‌قلی خۆی نه‌و حاله‌ته‌ی تێی که‌وتوو هه‌له‌یه‌که‌ هه‌رامی بو‌ هه‌لال ده‌کا. (رحیم) به‌ روحمو به‌زه‌یی‌یه‌ که‌ ریگای ئاده‌میزادانی داوه له‌کاتی پتووستی‌دا په‌نا بو‌ شتی هه‌رام به‌رن، هه‌رامیان بو‌ هه‌لال ده‌کا.

شاردنه وهی نیگای بهر و در دگار له لایه ن نه هلی کیتابه وه

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا
 يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى
 وَالْعَذَابُ بِالْغُفْرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

نایه ته کان بهر ده وامن له ده رختنی هه لویستی نه هلی کیتاب
 بهرام بهر قورنازو پیغه مبهرا به تی حه زه تهی موحه ممه د .

له نایه ته کانی پيشوودا نه وهی روونکرده وه که مالو قه شه کانی
 نه هلی کیتاب بری شتی حه لالیان یاساغ کردبوو، له خویانه وه چه ند
 شتیه کیان خستبووه ناو نایینه که یانه وه، ره به نیو زبه ریانیان له خواردنو
 خواردنه وه دا داهینابوو! لی ره دا نه وه مان بو روون ده کاته وه که نه وه
 تاوانبارانه چی زانیاریو نیشانه هیه له کتیه به کانیان دا ده رباره ی
 پیغه مبهری نیسلام هه موویان شار دۆته وه، گۆرپیوانه، راستی به کانی
 نیگیان شار دۆته وه به تالو پووچه ده سکرده که ی خویان رانوانده،
 بارزگانیو مامه له یان به نایینه وه کردووه، نایینیان کردووه به هوکاری
 زیان. وه کو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿تَجْعَلُونَهَا قَرَأَطِيسَ تَبْدُونَهَا وَتُغْفَنُونَ
 كَثِيرًا﴾ الأنعام/ ۹۱.

نیمامی طه بهری له عی کریمه وه له نیبنوعه باسه وه ده گپری ته وه
 ده فهرموئ: نه م نایه ته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ...﴾ له گه ل نایه ته ی ال عمران

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ هەموویان دەربارە ی جولە کەو مالمە کانیان هاتوونە خواری، کە لە رەشە خەلکە کەو بۆرە پیاو هە کانیان بەرتیل و دیارییان وەر دەرگرت، جا کە پەر وەر دەرگەر حەزەرەتی موحەممەدی کرد بە پیغەمبەر ﷺ ترسان نانیان بپرئ، هەموو نیشانەو باسی پیغەمبەر کە لە تەووراتدا بوو گۆرپیانو بە دەست لیدراوی بە خەلکە کەیان راگەیانندو بلاویان کردووە ئیتر یەزدانی مەزن ئەم ئایەتە ی ناردە خواری کە دەفەر موی : ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ئەوانە ی کە فەرمانی خودا دەشێرنەو، ئەو نیگایە ی خودا بۆ پیغەمبەر ی خۆی ناردووە بۆ خەلکە کە ی روون ناکەنەو، یان ماناکە ی دەگۆرێو لە مەبەستی خۆی لای دەدەن، یان دەقە کە ی دەشێوینن، یان لەشوینی خۆی دا بە کاری ناهیتن و بە گوێرە ی هەوا و ئارەزووی خۆیان راڤە ی دەکەن بۆ ئەو ی لەپاساوی ئەمەدا بەهایەکی کە میان دەست بکەوێ وەکو: بەرتیل وەرگرتن، یان فتوادەرکردن بە شیوەیەکی ناپەرەواو ناشەرعی بۆ رەزامەندی لێپرسراوان، یان بۆ وەرگرتنی پارەو پولیکی کەم لە فتوا بۆ دراو کە، جا ئەو پارە یی کە لەپینا و شارەندەو ی فەرمانی خودا و نیگای خودا بۆ پیغەمبەر ان وەر دەرگێرێ چەند زۆر بێ بە کەم حسیب دەکری، چونکە ئەو پارەو دەستکەوتە ی وەری دەگێرێ چەندیک زۆریی لەبەر امبەر ئەو ی کە لەکیسی دەچێ زۆر زۆر کەمە.

﴿أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ئەوانە کە نووسراوی ناو کتیبی خودا دەشارنەو یان بازرگانی بە ئایینەو دەکەن. بۆ دەستکەوتی دنیا یی گۆرانکاری لە دەقەکانی ئاییندا دەکەن، ئەو ی کە دەستیان دەکەوێ دەبخۆن دەبیتە هۆی چوونە ناو دۆزەخیانو وانەزانن ئەو هە خواردەمەنی ناسایی یە، ئەو هە ناگر خواردنە.

یان مانای بەم جۆرە یە: هیچ شتی ک وەرگی ئەوان تێر ناکا مەگەر ناگری دۆزەخ تەماعی ئەوان دا بین بکا، ئەو کاتە چاویان تێر بێ، وەکو

له حەدیشی پێغه‌مبەردا هاتووە دەفەرموی: ﴿وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التَّرَابُ﴾ گۆل نەبێ وەرگی ئادەمیزاد پڕ ناکا.

حوکمی ئەم نایه‌ته گشتی‌یه بۆ موسولمانان و ناموسولمان، سوننه‌تی خودا وەها‌یه یارمه‌تیده‌ری حەقه‌ ریسواکه‌ری به‌تاله! ﴿وَلَا يَكْلَمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئەوانه خودا روژی قیامەت نایاندوینی و رووی رەحمەتیان تی ناکاو رقی لێیانە ﴿وَلَا يَزْكِيهِمْ﴾ له گونا‌هو تاوان پاکیان ناکاته‌وه و لێیان خۆش نابێ به‌مه‌رجێک به‌کافری بمرن! ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای به‌ئێشو نازاریان بۆ ناماده‌کراوه. ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى﴾ ئەو خودا نه‌ناسو فێلبازانه‌ی که ئاوا نیگای خودا ده‌شیوین و گۆرانکاری له که‌لامی خوادا ده‌که‌زو خوداش سزای به‌ئێشی بۆ داناون رووی رەحمەتیان تی ناکا ئەوانه‌ن که رێبازی راستیان نه‌گرتوو، ئەو په‌یامه‌ پیروژه‌ی پێغه‌مبەر هه‌لنا‌بژێرن، شوین هه‌وا و هه‌وه‌سی فێلباز و خوانه‌ناسان ده‌که‌ون گومرایییان هه‌لبژاردوو ﴿وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ﴾ شیاوی سزای دۆزه‌خن، لێ‌بوردنیان بۆ نیه، چونکه بۆ خۆیان ئەو رێگایه‌یان په‌سه‌ند کردوو و هه‌سته‌میان له‌ خۆیان کردوو ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ واته: پێکیشییان له‌و کرداره‌ نا‌ره‌وا‌یه‌یان که ده‌به‌یتته‌ هۆی چوونه‌ ناو ئاگریانه‌وه‌ شوینی سه‌رسو‌رمانه! به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر ئەو رێبازه‌ سامناکه‌ی که ده‌یان‌باته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌ و گۆی پێ نه‌دانیان به‌ ئاکامی ئەو کرداره‌ خراپانه‌یان ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که له‌ ئاگر ناترسن و خۆی بۆ راده‌بژن، ئەمه‌ شتیکی وایه‌ ده‌بێ جێگای سه‌رسو‌رمان بێ، ده‌بێ چی بێ وای لێ‌کردن که خۆیان بۆ ئاگری دۆزه‌خ رابگرن!! له‌وه‌ش سه‌رسو‌ر‌هێنه‌رت‌ر ئەوه‌یه‌ که ئادەمیزادی هۆش‌مه‌ند ئەو ئاگره‌ بۆ خۆی ره‌وا ببینی و رازی بێ بیکاته‌ مالی خۆی. ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾. ئەو سزایه‌ی باس کراوه‌ بۆ ئەو خوانه‌ناسانه‌ ته‌رخان کراوه‌ به‌هۆی ئەوه‌وه‌یه‌ که خودا ته‌وراتی ناردوو بۆ ئەوه‌ی ئەو حەق و راستی‌یه‌ی تێیدا‌یه‌ بلاو‌بک‌ریته‌وه‌ که‌چی ئەوانه‌ ده‌یشارنه‌وه‌ و

گۆرانکاری تیدا ده کهن ﴿وإن الذين اختلفوا في الكتاب﴾ نه وانسه
کیشه یان هدی له ماناو گۆرانکاری له تهوراتدا ﴿لفی شقاق بعید﴾ له
به ره ره کانی به کی دوور له راستی و حه قخوازی دانو شیایو سه خترین
سزان!

دیاره کانی کرداری چاک

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

گۆرانی قیبله له (بیت المقدس) هوه بۆ که عبه ئازاوه یه کی گه وره ی
له نیتوان شوینکه وتوانی ئایینه کاندایه وه، هه ر تاقه و گرۆه یه ک پی ی
وابو که نوێژ به بی روو کردنه قیبله ی نه وان دروست نیه، دژایه تی و
رووبه روو بوونه وه له نیتوان موسولمانانو نه هلی کیتابدا گه یشته نه وه پری،
خاوه ن نامه کان پتیان وابو پتیسته نوێژ به ره و قیبله ی نه وان نه نجام
بدری که قیبله ی بری له پیغه مبه ران بوو!! موسولمانه کانیش پتیان وابو
که نوێژ قبول نابو و خودا وه ری ناگری نه گه ر به ره و که عبه نه کری که
قیبله ی باوکی پیغه مبه ران هه زه تی ئیبراهیمه!

ئیتیر په ره ردگار له م نایه تانه دا نه وه ی بۆ هه مو ئاده میزاد روون
کرده وه که ته ینا روو کردنه لای خۆره ه لات یان خۆرئاوا به چاکه کار حلیب
ناکری و نه و چاکه یه نیه که خودا مه به ستیه تی، به لکو چاکه ی راستی

بریتییه له برّوا به خداو پیغه مبهرا نو نامه ئاسمانییه کازو فریشته کازو
روژی دواپی و زیندوو بوونه وه، برّوا یه کی چه سپاو له دهرووندا له گهل
کرده وهی چاکئو خواپه سه ند.

(عبدالرزاق) له قه تاده وه ده گپرتسه وه ده لی: جوله که کان له نو یژدا
روویان ده کرده لای خورئاوا مه سیحییه کان روویان ده کرده لای
خوره لات.. ئیتر پهروه ردگار ئه م نایه ته ی نارد ه خوارئ که ده فهرموئ:
﴿لَیْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ کرداری چاکئو کاری
باش بریتی نیه له وهی که له نو یژدا روو بکه نه لای روژه لات یان خورئاوا
﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾
به لکو کرداری چاکئو راستو باش هه بوونی بیرو باوه ره به خداو به روژی
دواپی و به فریشته و به کتیبه ئاسمانییه کازو به پیغه مبهرا ن ﴿وَأَتَى الْمَالَ
عَلَىٰ حَبِيبِهِ ذُوِي الْقُرْبَىٰ﴾ مالو دارایی خوئ هه رچه نده خوشه ویستیش بی
لای بیدا به خزمه هه ژاره کانی چونکه ئه وان له پیش ترن بو چاکه له گهل
کردن ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ﴾
ههروه ها یارمه تی هه تیوانو هه ژارو نه دارایانو ریبوارانی دووره ولاتو
سوالکهرو موحتاجان بدا ههروه ها مال بدا بو رزگار کدنی کویله و دیله کان
﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ﴾ له گهل ئه وانه شدا گرنگترین روکنی ئیسلام
که نو یژکردن زه کاتدانه، ئه نجامیان بدا ﴿وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا﴾ ئه وانه ی که پابه ندی به لئین و په یمانه کانی خویان و که
به لئینیکیاندا ئه نجامی ده دن ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ﴾ ئه وانه ی خوگرو خوړاگرن بو زال بوون به سهر تنگانده ههروه ها
له کاتی شه رکردن له پیتناو ناییندا نه بهزو خوړاگرن وه به رزو چاونه ترسن
﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ ئه و ناده میزادانه ی که
رهوشتیان ناوایه، ئه وانه راستگۆن له بیرو باوه ردا چوستو چالاکن له
ته قواو خودا په رستی دا.

کوشتنه وهی بکوژو حکمه تی ندو توله سندنه وهیه

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۚ الْحُرُّ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۚ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۚ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

کوشتنه وهی بکوژ له نایینی جوله که دا باو بوو، هر که سیکن که سیکی
بکوشتایه به گیره ی فرمانی ته ورات کابرای بکوژ ده کوژرایه وه، له
نایینی (مه سیحی) یش دا خوین وهرده گیرا، عه ره به کانیش له م باره وه به
گیره ی هیزو توانای هۆزه کان هه لسه و که وتیان ده کرد، زور جار واده بوو
هۆزی لی کوژراو بکوژیان ده کوشته وه، به لکو هه ولیان ده دا سهره ک خیل
بکوژنه وه، جاری واش ده بوو له جیاتی کوژراویک داوای کوشتنه وه ی
(۱۰) ده که سیان ده کرد، یان له جیاتی ئافرهت پیاویان ده کوشته وه
له جیاتی کویله پیاوی ئازاد (حور) یان ده کوشته وه، جا نه گهر خزم که سو
کاری کوژراو داوا که یان بو جی به جی بکرایه نه وه صولح ده کراو
خوینه که یان ده به ست، نه گینا شهریان له گه ل خیلی بکوژ ده کردو
خوینیکی زور ده پرژاو دوژ منایه تی پهره ی ده سهندو سته مکاریه کی زور
ده کراو زور که س به ختو خورایی تیدا ده چوو!! که وابهو ته نها کوشتنه وه ی
بکوژ دادوهرانه یه و به س کوشتنه وه ی غه یری بکوژ زولمه سته مه! به لام
برئ جار وای ده که وی کوشتنه وه ی بکوژ زیان به خشه و نه کوشتنه وه ی
سوودی گشتی تیدایه، وه کو نه وه کابرایه ک له نه نجامی رق هه لسانیتی
کتوپری برای خوی به ده ست بکوژری، له هه مان کاتدا نه م بکوژه

بەخێوەکەر و کاسبکاری ئەو خێزانی بێ، جا ئەگەر لێردا ئەم بکوژە بکوژیتەو ئەو ئەو خێزانی بێ سەرپەشتیار دەبێ؛ یان جاری وا دەبێ لەکوشتنەوێ بکوژدا گیرێ و کێشە لایەکی پەیدا دەبێ و ئەو کوشتنەوێ باشترە لەکوشتنەوێ، ئا ئەم کاتەدا خوینگری کوژراوەکە (ولي المقتول) ئەگەر واز لە کوشتنەوێ بێ و خوین وەرگیری و بەرژە وەندی گشتی بەرچاو بگرێ باشترە، خو ئەگەر بکوژ عەفو بکا خوینەکەشی لێ نەستێنێ ئەو هەش پیاو و تێهەکی ترە، ئایینی ئیسلام پەسەندی دەکا.

وێ دەچی یەکیک بلی - بە تاییبەتی لە روژگاری ئیمەدا - سزای کوشتنەوێ تۆلەیه کە دادوەرانی نیو دڵەقی تێدا یە. لایەنی پەرورەدەکردنی تێدا نیو! پێویستە دام و دەزگای میریی هەول بداو لە جەماوەر بگەیهنێ کە ئەوانە ئاوانی کوشتن ئەنجام دەدەن لە راستی دا نەخۆشی دەروونی یان هەیه پێویستە نەکوژێنەو، بەلکو بخوینە خەستەخانەو بۆ چارەسەرکردنی نەخۆشیەکانیان!!

لە راستی دا ئەم جووڕە بۆچوونانە - هەرچەندە بۆ برێ رووداو وێ چوو و یاسای خۆی هەیه - بەلام ئەگەر ئیمە بە وردی سەرنجی بدەینێ دەبینین کە ئەم جووڕە تەشریعە بۆ کۆمەلگایە ک گونجاو کە زۆر پێشکە و توبی، دانێشتوکانی زۆر بە ئەخلاق و رهوشت بەرزین، لەبەر ئەو ناکرێ جووری ئەو بۆچوونە بکریتە تەشریعیکی گشتی؛ بەلکو تۆلەسەندنەوێ دادوەرانەو یەکسانی شتیکی گونجاو و شیاوێ هەموو کۆمەلگایە کە، هەر تۆلەسەندنەوێ شەریعیە کە دەتوانێ پەرورەدەو کۆر کۆمەل بکا، وازەهێنان لە تۆلەستاندەو شەقاو و تاوانخوازان هەلدەنێ زیاتر خوین بە ناحق برێژن. ئەو هەش سەلمێندراو کە بەندیخانە ناییتە هۆی تەمی کردنی زۆر لە تاوانباران، بەلکو برێ جار تاوانبار بەندیخانە پێ لە مالی خۆی باشترە. بۆیه پەرورەدگار روودەکاتە موسوڵمانان دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ ئەو ئەوانە ئیمانێ هێناو و

موسولمان بوون! پیویسته له سهرتان دادوهرانهو یه کسانى تۆلهى کوشتن
 بسیننه وه بکوژ کئیه بچن نهو بکوژنه وه، نهچن له شوینی بکوژ سهرهک
 خیل بکوژنه وه، یان بچن له جیاتی یهک کوژراو چهند که سیئک بکوژنه وه!
 به لکو که ویستتان تۆله بسیننه وه ﴿الحر بالحر والعبد بالعبد والأنتی
 بالأنثی﴾ نه گهر ئاده میزادیکی ئازاد ئاده میزادیکی ئازادی کوشته، نه وه
 ده کوژریتنه وه، ههروه ها کۆیله له شوینی کۆیله ده کوژریتنه وه، ئافرهت له
 شوینی ئافرهت ده کوژریتنه وه، به شیویه کی چون یه کئو یه کسان، کئ
 بکوژه نهو ده کوژریتنه وه نهک سهرهک خیل یان له جیاتی بکوژ زیاد
 له یه کئیک بکوژنه وه چونکه نهو تۆلهو (قصاص) نیه به لکو ستهم و
 زیاده رهو یه که واته مه بهستی سهره کی نایه ته که پوچه ل کردنه وه ی نهو
 یاساو دابو نه ریتنه بوو که عه ره به کان پابه ندی بوونو پهیره و بیان ده کرد.
 نه وه ناگه یه نئ نه گهر پیاویک ژنیک بکوژئ پیاوه که نا کوژریتنه وه، چونکه
 کوژراوه که ئافره تهو بکوژه که پیاوه، یان نهو ناگه یه نئ که پیاوی ئازاد
 له تۆله ی بهنده دا نا کوژریتنه وه، به لکو نه م جوړه حوکه مانه به گویره ی
 به لگه و بوچوونی پیشه واکانی ئیسلام که له قورئانو حه دیت ده ریان
 هیناوه یاری ده کرین.

به گویره ی ریبازی ئیمامی شافعی پیاو له خوینی ژندا ده کوژریتنه وه،
 نه گهر زیاد له پیاویک گه له کۆمه کیان له پیاویک کردو به هه موانیان
 کوشتیان نه وه هه موویان له خوینی نهو تاچه کوژراوه دا ده کوژرینه وه..

دوای نه وه ی که باسی تۆله ستاننده وه ی کرد نه مجاره دیتنه وه سهر
 باسی لیخۆشبوونو خوین وهرگرتن، ده فهرموئ: ﴿فمن عفی له من أخیه
 شیء﴾ نه گهر بکوژیک به خشرا، له لایه ن برای نایینی خوینه وه له هه ندی
 له خوینه که یا له هه مووی لئی خویشبوون، واته: نه گهر کوژراوه که پیش
 گیان ده رچوونی - بکوژه که ئازاد بکا، یان یه کئیک له خزمی کوژراو
 بکوژی ئازاد کربوو، له به شه خوینه که ی خوئی خویشبوو ئیتر بکوژ نابئ

بکوزریتته وه، به لکو ده بی به پی دابو نهریتی خوین خویان بوین به ست بکن،
 که سو کاری کوزراو خوین وهر بگرنو ریک بکهون، ئیتر نه کاته ﴿فاتباع
 بالمعروف﴾ پیویسته له سهر نهو که سهی که عه فوه که ده کا - که خزمی
 کوزراوه کهیه - به پیاوانه و به ئوسول هه لسو کهوت بکاو به گویره ی دابو
 نهریتی نهو ولاته خوین وهر بگری ﴿وإداء إلیه بإحسان﴾ له سهر
 بکوزیش پیویسته به ریکو پیکی و پیاوانه خوینه که بدا به خاوهن خوین و
 دوا ی نه خا، یان لی ی کهم نه کاته وه ﴿ذلک﴾ نهو خوش بوونو خوین
 وهر گرته که پهروه ردگار ری ی بو داناون ﴿تخفیف من ربکم﴾ بار سوک
 کردو ئاسان کردنه له لایهن خودای پهروه ردگارتانه وه ﴿ورحمه﴾
 میهره بانی یه ﴿فمن اعتدی بعد ذلک فله عذاب أليم﴾ جا هه رکه سیک
 دوا ی نهو لی خوشبوونو خوین وهر گرته پابه ندی ریک کهوتنه که نه بوو،
 ده ست دریژی کرد نهو سزای به ئیش ده دری!

واته: نه گهر دوا ی خوین وهر گرته که خزمی کی کوزراوه که بکوزه که
 بکوزریتته وه، نهو ده ست دریژی یه و سته می کردو وه، ده بی بکوزریتته وه، له
 روژی قیامه تیشا سزای سهخت ده دری.

یان نه گهر خوینده ره که خوینه که ی نه داو سه ریچی کرد نهو له لایهن
 خودا وه روژی قیامت سزای توند ده دری لهم نایه ته نهو وهر ده گیری
 نه گهر کوزراو (۱۰) ده خزمی هه بوون یه کیک لهم ده که سه بکوزی له
 کوشتنه وه ئازاد کرد پیویسته نهوانی تر به خوین وهر گرتن رازی بن،
 نه مهش نهو ده گه یه نی خودای میهره بان ئازاد کردنی بکوزی له
 کوشتنه وه ی لا خوشتره!

نه مجار دوا ی نهو ی باسی لی خوشبوون له کوشتنه وه ی کردو
 موسولمانانی هه لنا بو نهو ی پهیره ی بکن، هه ره شه ی لهوانه کرد که
 دوا ی لی خوشبوونو خوین وهر گرتن بکوز ده کوزنه وه یان بکوز په یمانی
 خوی ده شکینی و خوینه که به پیاوانه ناداته که سوکاری کوزراو، دپته سهر

باسی حیکمه تی تۆله ستاندنه وه و کوشتنه وه ی بکوژ بۆ شه وه ی حوکه که به باشی بچیته دلی موسولمانانه وه و جیگیریبی ده فهرموی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ﴾ ئە ی کۆمه لی موسولمانان! له پای کوشتنه وه ی بکوژدا ژبانی ئاسوده یی و کامه رانیی بۆ ئیوه دیته کایه وه، مالو گیانی دانیشتوان ده پاریزی، کهس ده ستدریژی ناکاته سهر کهس! چونکه که سییک بزانی ته گهر یه کییک بکوژی، ده کوژریته وه، خو له کوشتنی خه لک ده پاریزی، به مهش گیانی خو ی گیانی نه و که سه ی که ده یه و ی بیکوژی پاریزرا و ده بی، مال و هر گرتن له بکوژ هه موو که سییک له کوشتن ناگیریته وه، ته نانه ت ه ی و اهه یه مالو دارایی یه کی زۆر سهر ف ده کا بۆ شه وه ی دوژمنه که ی له ناو به ری.. به تایبه تی که سییک خاوه نی مالو دارایی زۆری به لایه وه گرنگ نی به ناحه زانی خو ی بکوژی و خوین بدا..

ره وانیشو قسه زانانی عه ره ب زۆر هه ولیاندوه به چه ند وشه یه ک مانای ئەم نایه ته بگه یه نن و بتوانن به ره ره کانی ره وانیشو قورئانی پی بکه ن بۆ نمونه له شوینی ئەم نایه ته ئەم رسته یه یان هیناوه (القتل انقی للقتل) یان (قتل البعض احياء للجميع) یان (اکثروا القتل ليقول القتل) به لام به لی ورد بوونه وه یه کی کهم ده رده که و ی که نایه ته که له گه ل کورت بریه که ی دا چه ند مانا و مه به ستی گرنگی گه یاندوه که قسه کارتۆنیه که ی نه مان په یان پی نه بردوه، بۆ نموته (القتل انقی للقتل) مانایه کی هه له ده به خشی، چونکه کوشتنی نا ره و نا بیته ه ی لا بردنی کوشتن. به لکو زیادی ده کا و نه و کوشتنه ی که کوشتن بن بر ده کا کوشتنه وه ی تۆله و ﴿قصاص﴾ ه... ﴿یا اولی الألباب﴾ ئە ی هۆش مه ندانو خاوه ن بیرو فامو تیگه یشتوه کان! ئیوه بیر بکه نه وه بزانی (قیصاص) تۆله چه ند به رژه وه ندی تیدایه، چه ند یاسایه کی پر حیکمه تو ته واهه ﴿لعلکم تتقون﴾ به لکو ئیوه شوین ئەم یاسایه بکه ون، ده ستدریژی نه که نه سهر خه لکو واز له کوشتن و برین بینن، چونکه که سییک عاقل بی خو له کوشتنی خه لکو کوشتنی خو ی ده پاریزی.

راسپیری و وه سیتگردن

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۰﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا
سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۱﴾
فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

لهم نایه تانهی پیتشودا باسی تۆله ستاندنه وهی کوشتن کرا که خوی
جوړیکه له جوړه کانی مردن، که واپو گونجاوه که دوا به دواى نه وه باسی
شتیک بکړئ که په یوه ندى به مردنه وه هه بیئ شه ویش وه سییه تکردنی
که سیکه که بزائی مردنی نریک بۆته وه وه سییه بکا بۆ دوا خوی بهم
جوړه که برئ له مالو دارایی خوی تهرخان بکا بۆ هندی له میراتگران،
یان بۆ دامو ده زگایه کی تایبه تی، یان بۆ چهند که سیکى تایبه تی،
فهرمووی: ﴿کتب علیکم اذا حضر احدکم الموت ان ترک خیرا الوصیه
للوالدین والأقربین حقا علی المتقین﴾ نوسراوه پتویست کراوه له سهر نیه
نهی کومه لی موسولمانان! ههرکاتیک مردنتان نریک بووه وه نیشانه کانی
مردنتان تیدا دهرکوت تووشی نه خووشی سامناکو کوشنده بوونو مالو
دارایی به کی زورتان به جئ ده هیشت پتویسته که میک لهو مالو دارایی به
- به وه سییه تنامه تهرخانی بکه ن بۆ باوکتو دایکتان بۆ خزمو که سرو
کارتان بۆ نه وانهی که ده زانن پتویستیان به زیده یارمه تی هیه،
به مهرجیک نه وهی به وه سییه تهرخان ده کهن نه ندازه یه کی مام
ناوه ندیی نه به زور حسیب بکړئ نه به کهم، نه وه نه ندازه یه کی که به
وه سییه تنامه تهرخانی ده کا نابئ له سییه کی مال تیپه ری...

برئ له هاوه لانی پیغه مبه راییان وایه که وهسییه تکردن بۆ میراتگر نابئ، که سیئک وهسییه تی بۆ ده کړئ که میرات له مردوه که نه گړئ به لگه شیان ئهم فەرمووده یی پیغه مبه ره ﴿﴾ که ده فەرموئ: ﴿ان الله اعطى كل ذي حق حقه الا وصية لوارث﴾ دلنیا بن په روه ردگار به هه موو خاوه ن مافی مافی خوی داوه تی، ئاگادار بن و بزانه که میراتگر وهسییه تی بۆ ناکړئ، به لام برئ له زانایانی ئیسلام - دیاره به لگه و ده لیلیشیان هیه - ریگیان داوه که وهسییه ت بۆ میراتگر بکړئ؛ بهم جوړه برئ له میراتگران نه دارابن بریکیان ده وله مهند بن، یان هندی له میراتگران کهم نه ندام بن یان ده ستو پی سپی بن، ئه وه ئه و کاته به رژه و هندی خیر وا ده خوازی که یه کسانى له نیتوان هه ژارو ده وله مهندا نه کړئ، ئه وه ی که پیوستی پی هیه زیاد له به شه میرات به هوئ وهسییه ت بۆ کړنه وه شتیکی تری بدریتی ﴿حقا علی المتقین﴾ ئهم وهسییه ت کړنه ئهم فەرمانه به پیوست له سر ئیوه دانراوه ئه ی کومه لی موسولمانان، ئه ی ئه و که سانه ی پرواتان به کتیبی من هیه. ﴿فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه علی الذین یبدلونہ﴾ هه که سیئک - شاهید بی یا سه ره رشتیکار بی - دواى ئه وه ی ئاگای له وهسییه تنامه که بی و گورانکاری تیدا بکا ئه وه گونا هه کی له نه ستوی ئه و که سه دایه که گورانکاری تیدا ده کا، کابرای وهسییه ت که ر لای خوا خیری خوی بۆ ده نووسری..

گورانکاری له وهسییه ت دا بهم جوړه ئینکاری بکا یان دان به وهسییه ته که دا نه ئی، یان که مو زوری تیدا بکا ﴿ان الله سمیع علیم﴾ دلنیا بن که خودا قسه و ده مه قالی هه لگتیره وه که انو سه ره رشتیکاران (الموصین) ده بیستی ئاگادارو زانایه به مه به سته کانیاو به و پی یه سزایان لی ده ستینی!!

به راستی ئەمە هەرەشەیه کی توندو سامناکه بۆ ئەو که سانهی که
گۆرانکاری له وهسییه تنامه که ده کهن، وه کو خوێ به گویره ی پتویست
نه نجامی نادهن؛

وهسییه تکردن به پرای بری له زانیانی سه له فی صالح پتویسته و
جه ختی له سهر کراوه، به لگهشیان ئەم نایه تهیه و جه دیثیکی پتغه مبه ریشه
که ده فەر موئ: ﴿ما حق امرء مسلم یبیت لیلتن وله شیء یرید ان یوصی به الا
وصیته عند راسه﴾ رهوا نیه بۆ موسولمان دوو شهوی به سهردا بروا و شتیکی
لابی پتویست بی وه سیتی پی بکا نهیکا؛ پتویسته وهسییه تنامه که ی به
نوسراوی له ژوور سهریه وه بی..

به لام به پرای زۆریه ی زانیانی نیسلام وهسییه تکردن سوننه ته نه ک
واجبو پتویست. ﴿فمن خاف من موص جنفا أو إثما فأصلح بينهم فلا إثم
علیه﴾ نه گهر وا ریکه وت کا برای وه سیتکه ره له وهسییه ته کهیدا زیاده رهوی
کردبوو - به هه له یان به نه نقه ست - له یاسای وهسییه تکردن لای دا،
دوایی وهسییه ت بۆ کراوه کان کیشه یان تی که وت، یان له گهل
میراتگره کان دا که وتنه کیشه وه، خیر خویه ک ناگای له چۆنیسه تی
وهسییه تکر نه که بوو ئەمجار هات گۆرانکاری تیدا کردو به گویره ی شهرع
ریکی خسته وه نه وه گوناھی گۆرانکاری به که ی ناگاتی چونکه نه و شتی
خوار راست ده کاته وه و خراپ باش ده کا ﴿إن الله غفور رحیم﴾ بیگو مان
خودا لیخۆشبو وه نه و جوړه گۆرانکاری به به تاوان دانانی و پاداشی
ده داته وه و میهره بانه .

فەرز بێ، بەس ئەوەی تێدا یە که روژو عیباده ته، مه دحی روژوو هوانانی تێدا یە، به ناوبانگترین روژووی گاوه کازو کوئترینیان روژووی جه ژنی (فوصحه) یه ئەو روژوو هێ که موسا گرتویه تی و دوایی عیساو چهواری یه کانیش گرتوویانه، دوایی لێپرسراوانی که نیسه چه ند جوړه روژووی جیا جیا یان داهیناوه.. له ناینی ئیسلام دا روژوو گرنگی یه کی زوری پێدراوه و یه کیکه له پایه کانی ناینو به شیکه اه بنه ما سه ره کی یه کانی ئیسلام ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئەوانه ی برواتان هیهو موسولمان بوون ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ روژوو له سه ره ئیوه نووسراوه و قەرز کراوه و ئەرکی سه رشاتانه که جی به جی ی بکه ن ﴿کَمَا کُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ وه کو چۆن له سه ره گه لو نه ته وه پێشینه کان نووسراوه و فەرز بوو، که وابوو روژو عیباده تی کی گشتی یه و ئەرکی سه رشانی هه موو که سه، به مه ش دلئارامی یه ک بو روژوو هوانان په یدا ده بێ، چونکه هه رچه نده زوړ ئەرکی کی قورسه و عیباده تی کی فره گرانه، به لام له به ره نه وه ی له سه ره گه لو نه ته وه کانی پێشوش واجب بووه، مرؤف هه ست به سووکی قورسای یه که ی ده کاو له سه ره شانی گران نیه...

ئه مجار حیکمه تو سوودی روژو به یان ده کاو ده فەرموئ: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ واته روژووی له سه ره ئیوه فەرز کردووه بو ئەوه ی ئیوه خوئان قال بکه ن بو خودا په رستی، وه بده نه خوئان، ته نانه ت له چه ند کاتی کی دیاری کراودا واز له شه هوه تو هه واو هه وه سی ره وای خوشتان بێنن، پا به ندی فەرمانه کانی خودا بن هومیدی پاداشی باشتان پێی هه بێ، خوئان به وه به رزی و خوگری رام بێنن!

پێغه مبه ر ﷺ فەرمویه تی : (الصيام نصف الصبر) روژوو نیوه ی سه برو خوگری یه که وابوو روژوو که فەرز کراوه بو سوودو قازانجی ئیمه یه، سوودی ماددی و مه عنه وی لی ده که ین، رۆلی روژوو له ئاماده کردنی ئاده میزادا بو ته قواو خودا په رستی له چه ند روویه که وه هه ستی پێی ده کری.

۱- ئاده‌میزاد وا لیّ ده‌کا به‌نه‌یّنی و به‌ناشکرا له‌په‌روه‌ردگاری خوئی بترسیّ چونکه‌ روژووه‌وان که‌س چاودیری نیه‌ بوّ خوئی چاودیری خوئیته‌تی. جا که‌ ئاده‌میزاد خوئی له‌ خواردنو خواردنه‌وه‌ی خوش ده‌گریته‌وه‌و زمانی له‌ غه‌یبه‌تو بوختان ده‌پاریزی، خوئی له‌ خیزیانی حه‌لالی خوئی دوور ده‌خاته‌وه‌ له‌بهر خاتری خوداو ره‌زامه‌ندی نه‌و، مانگیکی سهر له‌بهر به‌م شیوه‌ هه‌لسو که‌وتی ده‌بی، نه‌گهر له‌بهر خاتری خودا نه‌بوایه‌ خوئی نه‌ده‌گرتو نه‌و نازو نیعمه‌ته‌ی له‌خوئی قه‌ده‌غه‌ نه‌ده‌کرد، جا به‌ دووباره‌ بوونه‌وه‌و سی‌باره‌ بوونه‌وه‌ی نه‌و حاله‌ته‌ مه‌له‌که‌یه‌کی نه‌فسی بوّ په‌یدا ده‌بی و شهرم له‌ خودا ده‌کا و هه‌ست به‌ پابه‌ندبوونی خوئی به‌رامبه‌ر فه‌رمانو نه‌هی‌یه‌کانی ده‌کا، که‌سی‌کیش نه‌م ره‌وشتانه‌ی لا په‌روه‌رده‌بن موسولمانیکی راستالی لیّ په‌یدا ده‌بی و لایه‌نی فرتو فیل و غه‌شی تییدا نامینی و مالی خه‌لک ناخوا زه‌کات مه‌نع ناکا تاوانی لیّ رووناده‌ن.

بویه‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: (من صام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه) که‌سی‌ک ره‌مه‌زان به‌روژوو بیت پروادار بی دواپی پاداشی روژوو که‌ی داوا بکا په‌روه‌ردگار له‌تاوانی بچووکی خوش ده‌بی و نه‌گهر توبه‌ بکا، له‌ گوناھی گه‌وره‌شی خوش ده‌بی له‌ حه‌دیثی قودسی دا ده‌فه‌رموی: (کل عمل ابن آدم له إلا الصوم فإنه لي وأنا اجزي به) هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی ئاده‌میزاد بوّ خوئیته‌تی و به‌ نه‌ندازه‌ی کرده‌وه‌که‌ی پاداشی ده‌دریته‌وه‌، جگه‌ له‌ روژوو نه‌وه‌ بوّ منه‌و خوّم ده‌زانم چه‌ندی پاداش ده‌ده‌مه‌وه‌.

۲- روژوو شه‌هوه‌تو ئاره‌زووی ئاده‌میزاد ده‌شکینی و نه‌فسی سهرکه‌شی جله‌وکیش ده‌کا. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: (يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليزوج فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج ومن لم يستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء) نه‌ی کوّمه‌لی لاوان! ههر که‌سی له‌نیوه‌ ده‌سه‌لاتی ژن هینانی هه‌یه‌ با زوو ژن ماره‌ بکا، چونکه‌ ژن هینان ده‌تانپاریزی له‌ تاوانی سه‌یرکردنی

ئافرەتانی بېگانەو لە داوین پیسی، کەسیکیش دەسلەتاتی ژن هینانی نیە ئەو بە بەرۆژوو بێ چونکە رۆژوو شەهوەتو ئارەزوو کەم دەکاتەو.

۳- رۆژوو ئادەمیزاد لەسەر دل نەرمی و بەزەیی هاتنەو بە خەلکدا رام دینێ و خێرو بەخششی مالو دارایی لەلا شیرین دەکا، ئەو کاتە برسی دەبێ هەست دەکا بە ئیشو ئازاری هەزارو بێنەوایانو بەزەیی پێیاندا دەبێتەو.

۴- یەكسانی لەنیوان پاشاو گەدادا، لەنیوان دەولەمەندو هەزاردا بۆتە نجامدانی واجبیککی ئایینی.

۵- راهینانی موسولمانان لەسەر یاسای نان خواردن لەکاتیکی دیاری کراودا.

۶- رۆژوو هۆکاریکی گرنگە بۆ تواندنەوێ ئەو بەزو چەورایی بەی کە لەناو ورگی ئینساندا کۆدەبێتەو، بەتایبەتی ئەوانە کە هەمیشە خواردەمەنی خۆشو چەوریان هەیە کارو کاسبی و ناکن کە زۆر پێویستی بە جوله و هاتوچۆ هەبێ رۆژوو هۆکاریکی گرنگە بۆ وشک کردنەوێ تەپرای زیانبەخش لەناو سک دا، ریحۆلە لەو ماددە ژەهراویانە پاک دەکاتەو کە بەهۆی ورگنییەو پەیدادەبن ئەو بەزو کۆلیستروۆلە کە خەتەرن لەسەر دل قەلاچۆیان دەکا، پیغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: (صوما نصحا) بەرۆژووبن لەش ساغ دەبن.

برێ لە زانایانی ئەوروپا دەلێن: بەرۆژووبونی مانگیك دەبێتە هۆی قەلاچۆکردنی خلتەو پلتهی نامۆ، لەناو لەشی مرۆف بۆ ماوەی سالتیک دەی کوا لای زۆربە موسولمانانی ئەمڕۆ ئەم کاریگەریانە هەن! کوا ئەو خۆگری لەسەر خۆیە خۆی دەگەینێ! زۆربە رۆژووەوان لەرەمەزاندای خەریکی شەرو هەراو غەیبەتو ناخۆشین، هەر ئەوەندە هەیسە خۆیان لە خواردنو خواردنەو مەنع کردووە، هیچ گیانیکی رۆژوو وائەتیان تیدا نیە، ئەو مانایانە رۆژووی بۆ دانراوە ئەوان هیچیان پەڕەوناکن، تا

بۆیان بکری بهربانگو پارشیتوان خواردنه مهنی خوشو بهله زهت ئاماده ده کهن! تا ده توانن ورگی خویان ده ئاخنو زۆربهی کاتیش به دانیشتنو نوستن به سهرده بن.. ئهو تاوهی به ئاگایشن بهشتی پرپوچ کات به سهر ده بن کهی ئهو پئی ده لێن ره مه زان؟ ده بینى خه لک به هه موو شیوهیه ک خۆ ئاماده ده کا بۆ خواردنو خواردنه وه، ههروه ها ده لێی ره مه زان کاتی خواردنو خواردنه وه یانه خویرسی کردنی رۆژیان بۆ مه بهستی زۆرخواردنی شه ویانه! به راستی ئهو کاریکى سه یرو سه مه ره یه ئهو هه موو زیاده په وهی یه رۆژوه وان له خواردندا ده یکا هیچ له گه ل حیكمه تی فهرز کردنی رۆژوودا ناگونجی ﴿ایاما معدودات﴾ رۆژانی ره مه زان که فهرز کراوه تییاندا به رۆژووبن، چهند رۆژیکى دیاریکراون ژماره یان ده زاندری، پهروه ردگار به رهحمو به زه یی خوی هه موو رۆژهکانی سال یان زۆربهی رۆژهکانی له سهر واجب نه کردووبن بۆ ئهو ی بتوانین فهرمانه کهی جی به جی بکهین.

﴿فمن كان مریضاً أو علی سفر فعدة من أيام أخر﴾ ئه گه ریه کیك له ئیوه له مانگی ره مه زاندا نه خوش بوو، یان له سه فهدا بوو، نهیتوانی به رۆژووبی و رۆژووی شکاند، ئهو پئویسته دواى چاکبوونه وه گه رانه وه بۆ ماله وه به ئه ندازه ی رۆژووه خوراوه کان بگریته وه، نه خوشی و سه فهدا ده بن به عوزرو بۆ ئهو ی موسولمان تییاندا به رۆژوو نه بی، چونکه هه ردووکیان بارگرانی رۆژوو گرتنیان تیدا چاوه روان ده کری! زۆربهی زانایان ده لێن کاتیك نه خوشی ده بیته عوزری رۆژوو شکاندن، که نه خوشی یه که به جۆریک بی رۆژوو گرتن له گه لی دا زه حمهت بی.. چونکه خودا له م باره وه ده فهرموی: ﴿یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر﴾ کۆمه لیکى تر له زانایان له وانه ئیمامی عه طاو ئیبنوسیرینو بوخاری ده فهرمون: هه موو نه خوشی یه ک ده بیته عوزر بۆ رۆژوو شکاندن، چونکه زۆر نه خوشی هه یه رۆژوو وه وان پئی سه غلهت نابێ به لام ده گونجی رۆژوو که زیان به

نه خوشه که بگه یه نئی و ههستی پی نه کا یان بیتیته هوی شه که درهنگ
چاک بیتته وه، مه گهر پزیشکیکی پروا پیکراو ریگای به رۆژوو بوونی بو
بدا..

نهو سه فهری که رۆژوو شکاندن تییدا دروسته، ده بی سه فهریک بی
کورت کردنه وهی نویژی تییدا دروست بی، ئیمامی نه حمده و موسلیمو شهرو
داود له نه نه سه وه ﷺ ده گپرنه وه ده لی پیغه مبه ر ﷺ (هه ر کاتی
سه فهریکی بکردایه سی میل دووربویا یان سی فهرسه خ بویا نویژی
کورت ده کرده وه)، ته نانه ت نه گهر شه مه و دایه به چهنده ده قیقیه کیش
ببری هه ده بیتته عوزری رۆژوو شکاندن، چونکه مه رج برینی مه و داکه یه
نه ک چهنده یه تی کاته کیه.

جاکه سییک به نه خوشی یان له سه فهردا مانگی ره مه زان به رۆژوو بوو
شه و اجبه که ی له کۆل ده که وئ، نه گهر شکاندیشی ده بی دوا یی
بیگریته وه. پیغه مبه رو هاوه لانی به م شیوه یان کردوه، له حه دیشی
صحیح دا هاتوه که هاوه لانی له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ له ره مه زاندا
سه فهریان ده کرد هه یان بوو به رۆژوو ده بوو، هه یان بوو ده یشکاند، که سیان
ره خنه ی له وی تریان نه ده گرت، هه ر کاتی کیش رۆژوو ه وانه کان تینیان بو
بهاتایه پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی پی ده کردن هه مو یان بیشکینن، ئیمامی
نه حمده و ئیمامی موسلیم له نه بوسه عیده وه ده گپرنه وه ده لی: سافرا مع
رسول الله ﷺ إلی مکه ونحن صیام فنزلنا منزلا فقال رسول الله ﷺ (إنکم دنوتم من عدوکم
والفطر أقوى لکم) له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ سه فهرمان کرد بو مه که وه به رۆژوو
بووین گه یشتینه شوینیک پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ئیوه له دوژمستان
نزیک بوونه وه نه گهر رۆژوو ه کانتان بشکینن باشتره، چونکه هیزو تواناتان
زیاد ده کا). نه مه بوو به روخصه ت بو ئیمه هه مان بوو نه یشکاندو هه
به رۆژوو بوو هه شمان بوو شکاندی، دوا یی ماوه یه کی تر رۆیشتینو
گه یشتینه قوناغیک تر پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (إنکم مصبحوا عدوکم والفطر

أَفَوَيْ لَكُمْ نِیْوَه لَه دَوژمن نزیکن به یانی زوو هیرش ده که نه سه ر دَوژمن، به رَوژوو نه بوونتان باشته، چونکه هیزو تواناتان زیاتر ده بی، نه مهش بوو به (عهزیمه) بۆمانو هه موومان شکاندمان..

له چه ره ته عایشه وه ده گیرنه وه که چه مزه ی ئه سه له می که زۆر رَوژوی ده گرت- عه ززی پیغه مبه ری کرد، وتی: قوریان! ئه ری له سه فه ردا رَوژوو بگرم؟ پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فه رموی: که یفی خۆته، چه زت لی بوو به رَوژوو به، چه زت لی بوو بیشکینه، ئیمامی موسلیم ئاوی گیرا وه ته وه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فه رموی (رَوژوو شکاندن له سه فه ردا روخسه تیکی خودایی به، که سیک پابه ندی بی باشه، که سیکیش بیه وی به رَوژوو بی گوناھی ناگاتی.

زۆربه ی پیشه وایانی ئیسلام وه کو ئیمامی مالیکو ئه بو چه نیفه و شافیعی له سه ر ئه وه ن که که سیک به توانابی و زیانی پی نه گا رَوژوو گرتنه که باشته له شکاندنی، ئیمامی ئه وزاعی و ئیمامی ئه حمه د پێیان وایه شکاندنه که ی باشته له گرتنی، چونکه خودا روخسه تی پی داوین بۆ به پیی داوین که کاری پی بکه یین.

﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ پیویسته له سه ر ئه وانیه ی که رَوژوو گرتن تینیان بۆ دینی و زۆر به زه حمه ته له سه ریان فیدی به دن. ئه وانیه ی که رَوژویان به زه حمه ت بۆ بگیری و وه کو پیرو لاوازو له رزۆک، ئه وانیه ی که ئومیدی چاک بوونه و هیان نیه، هه روه ها ئه وانیه ی که ژیا نیان له سه ر کارکردنی کاری قورس به ند وه کو کریکارانی کانه خه لوزو ئاسن تانه وه وه ئه و کارگانه ی که ئیش کردن تیا یاندا گرانه و پیویستی به خه رجدانی هیزو توانای زۆر هیه. یان ئه و تاوانبارانه ی له به ندیخانه دا له گه ل به ند کردنه که یاندا ئیشو کاری قورسیشیان ده خریته ئه ستۆ، هه روه ها ئا فره تی دوو گیانو ئا فره تی شیرده ر ئه گه ر ترسی مندا له کانیان هه بوو که زیانیان پی بگا. ئه مانه هه موویان ده توانن له ره مه زاندا

بەرۆژوو نەبنو فیدیه بدهن، فیدیهش بریتییه له تیرکردنی هه‌ژاریک له خواردنیککی مام ناوه‌ندی که خۆیو خیزانی ده‌یخۆن، بۆ ههر رۆژی نان خواردنیک، به کورتی موسولمانان له حوکمی رۆژووگرتن دا سێ جۆرن.

۱- موسولمانیک له‌ش ساغ بێو له مال بێو بتوانی بێ زه‌حمەت کیشانی زۆر به‌رۆژوو بێ ئەم جۆره‌یان پێویسته به‌رۆژووبن نه‌گەر نه‌یگرن تاوانی گه‌وره ده‌کەن.

۲- نه‌خۆشو سه‌فه‌ریی ده‌توانن به‌رۆژوو نه‌بن دوایی بیه‌گرنه‌وه، نه‌گەر دل‌نیابوون که رۆژووگرتن زیانیان پێ ده‌گه‌یه‌نی ئەوه پێویسته بیه‌شکینن.

۳- که‌سیک رۆژووگرتنی بۆ زه‌حمەت بێ بیه‌گری زۆر نا‌ره‌حمەت بێ؛ وه‌کو پیرو لاوازو له‌رزۆک‌نو نه‌خۆشی درێژخایه‌نی وا که ئومیدی چاک‌بوونه‌وه‌ی لی‌نه‌کری، ئافه‌ه‌تی سک پرۆ ئافه‌ه‌تی شیرده‌ر نه‌مانه هه‌موویان ده‌توانن بیه‌شکینن بۆ ههر رۆژیک نان خواردنیککی مام ناوه‌ندی بۆ هه‌ژاریک دا‌بین بکه‌ن، ﴿فمن تطوع خیرا فهو خیر له﴾ که‌سیک له فیدیه‌که زیاتر بدا ئەوه باشت‌ه‌و پاداشی چاکه‌که‌ی بۆ خۆی ده‌گه‌یه‌ته‌وه.

ئەم زیاد‌کردنه بۆ هه‌رسیک جۆره‌کان ده‌بێ به‌م جۆره نانی زیاد له هه‌ژاریک بده‌ی یان هه‌ژاره‌که له‌جیاتی زه‌میک دوو زه‌م یان زیاتری ده‌یتی، یان فیدیه‌ش بداو رۆژووه‌که‌ش بگری، ﴿و ان تصوموا خیر لکم﴾ نه‌گەر رۆژووه‌کان بگرن له فیدیه‌دان باشت‌ه‌ر، چونکه رۆژوو وه‌رزشی له‌شو لارو پراوه‌کردنی نه‌فسه، نه‌بو ئومامه ده‌لی: عه‌رزێ پێغه‌مبه‌رم کرد وتم: قوربان شتی‌کم پێ بفه‌رموو به‌گویت بکه‌م، فه‌رمووی: (علیک بالصوم فانه لاسل له) ئاگاداری رۆژوو به‌و رۆژوو بگه‌ر هیه‌چ شتی‌کی ناگاتی ﴿ان کنتم تعلمون﴾ نه‌گەر نیوه بزانه‌ن خه‌یرو بیری رۆژوو چه‌ند زۆره چه‌ند له‌به‌رژه‌وه‌ندی رۆژووه‌وانه‌کانه.. هه‌رگیز فه‌رامۆشی نا‌که‌زو وه‌کو پێویست نه‌نجامی ده‌ده‌ن.

ئەمجار دیتە سەر باسی ئەو کە ئەندازەى رۆژە دیاریکراو
 ژمیردراوەکانى کە پتویستە تیياندا بەرپۆژوو بین بۆمان سنوردار بکا
 دەفەرموی: ﴿شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من
 الهدى والفرقان﴾ ئەو رۆژە ژمیردراو دیاریکراوانەى رۆژوویان تیدا
 فەرزکراو پتویستە موسولمانان تیياندا بەرپۆژووبن مانگی رەمەزانە؛
 ئەو مانگەى کە سەرەتای قورئانی تیدا ھاتۆتە خواری، بۆ ئەوەى
 رینومايى خەلک بکا بۆ ریگای راستو دروستى خوداو بیانخاتە سەر
 بەرنامەىەکی ھەق، بۆیە ئەرکی سەرشانى موسولمانانە کە لەیادو
 بیرەوەرى ئەو رەحمەتەى یەزداندا ھەموو سالی لەم مانگەدا زیاتر چاکى
 خوداپەرستى لى ھەلبکەنو بیکەنە موسیمی عیبادەتکردنو خوداپەرستى
 بەرپۆژ بەرپۆژووبنو بەشەو خەریکی نوێژى تەراویحو قورئان خویندنو
 شەونویژ بن ﴿فمن شهد منكم الشهر فليصمه﴾ ھەرکەسى لەئێوە لەمال
 بوو، بینى مانگی یەك شەوەى رەمەزانى لەلا چەسپاو خۆى بینى، یان
 خەلکانى تر بینیانو ئەم برۆای پیکردن- ئەو دەبى بەرپۆژوو بى، لەم
 بارەو ھەدیثى پیغەمبەر ﷺ زۆرو زەبەندەنو ھەر لەسەردەمى سەرەتای
 ھاتنى ئیسلامەو تا ئەمڕۆ کاریان پىکراو. ئەو ولاتانەى کە ناکرئ
 مانگی تیدا ببیندرئ وەکو ولاتە قوطبىیەکان کە شەش مانگ ھەر شەو
 لە قوطبى شیمالى و شەش مانگ ھەر رۆژە لە قوطبى جنوبى و
 بەپێچەوانەشەو.

دانىشتووى ئەم ولاتانە دەبى بۆ خۆیان ئەندازەى مانگی رەمەزان
 مەزەندە بکەن، مەزەندەکردنە کەشیان بە گۆیرەى ولاتە مام ناوەندىیەکان
 بى، ئەو ولاتانەى تەشرىعی ئىسلامی تیدا ھاتۆتە خواری، وەکو مەككەو
 مەدینە. واتە: دەبى بە گۆیرەى رەمەزانى مەككە، یان مەدینە رۆژوو
 بگرنو بیشکینن..

نیستاش به هوی ئامیری په یوه ندی یه وه وه کو ئیزگه و ته له فزیونو ته له فونو ته له کس.. هتد زانینی سهره تای ره مه زانو کاتی پارشیوو روژوو شکانندن ئاسان بووه. بری له زانایانی ئیسلام ده لاین دانیشتونانی نه و لاته قوطبی یانه ره مه زانه که یان به گویره ی نزیکتترین ولاتی مام ناوه ندی لیپانه وه مه زنده ده که ن. ﴿ومن کان مریضاً او علی سفر فعدة من ایام آخر﴾ هه رکه سی له ئیوه له مانگی ره مه زاندا نه خو ش کهوت یان له سه فهدا بوو ده توانی به روژوو نه بی و دوا یی که له نه خو شی یه که ی چاک بووه یان له سه فهدا که ی که رایه وه له جیاتی نه م روژوو خوراوانه له مانگه کانی تر دا به نه ندازه ی نه و روژانه روژوو بگریته وه ﴿یرید الله بکم الیسر﴾ په روه دگار ده یه وی ئیش بو ئیوه ئاسان بکا روژوو گرتن و خودا په رستیتان له سه ر سووک بکا.

﴿ولا یرید بکم العسر﴾ نایه وی شتتان له سه ر گران بکا نه مه ش یاسایه کی سهره کی و بنه رته ی یه له نایینی ئیسلام دا هه می شه ئاسانخوازه ، نایه وی شت قورس بکا، هه می شه ده یه وی نه ندامه کانی به مو رکسی ئاسانکاری و لیبور دوی دروشم دار بکا، هه ستی نه وه شیان تیدا دروست بکا که چاوه پروانی ره حمه تی خودا بن ﴿ولتکملوا العدة﴾ بۆیه ریگه دراوه به وانه ی نه خو ش یان له سه فهدان که دوا یی روژوو کانیان بگر نه وه بو ئه وه ی ژماره ی روژه کان ته و او بکه ن، که و ابو نه رک ی سه رشانی موسولمانانه که له پای نه م جو ره روژوو گرتنه دا سوپاسی خودا بکه نو خودا به گه و ره ناویه رن ﴿لتکبروا الله علی ما هداکم ولعلکم تشکرون﴾ نه مه نه و په ری جی یه جی کردنی فه رمانی خودایه که موسولمان هه ست بکا به نرخ ی رینوما یی خودا و یار مه تیدانی بو گه یشتن به مرازی خو ی، نه مجار له پای نه م رینوما یی یه دا (الله اکبر) بکه نو خودا به گه و ره بزانی، له سه ر نه وه ی رینوما یی کردوون بو به روژوو بوون و یار مه تی داوون بو نه نجامدانی، هه ر بۆیه شه شه و روژی جه ژن موسولمانان (الله اکبر) ده که ن.

بری هوکم و یاسای دؤزوو

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۷۱﴾ أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ
 الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ
 أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تُخْتَلِفُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ
 بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمْ
 الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَلِّ
 وَلَا تَبْشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۷۲﴾

له نایهتی پیشوودا پهروهردگار فرمانی به بنده کانی کرد به سوپاس
 کردن، نه مجار پیش نهوهی بجیتته سمر باسی نه حکامی نهوهی له
 رۆزووهوان قهده غهیهو نهوهی ریگای پی دراوه ناوردانهوهیهکی خوشو
 مژدهیهکی پیروژ به بنده کانی راده گهیهنیو ده فرمانی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ
 عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ نهی پیغمبر
 هدرکاتی در باره ی من، بنده کانم پرسیارت لی بکنن تو پیتیان رابگهیهنهو
 بویان روون بکهرهوه که پتویسته له هه مو طاعهتو خودا په رستی به کنده
 ئیخلاصو دلسوزییان هه بی، رووی نزاو پارانهوه با به ته نیا ناراسته ی من
 بکنن، کهس نه کهن به هاویه شو بهرام بهرم، پیتیان رابگهیهنه که من
 لیاننهوه نزیکم، له تیوان منو نهواندا په رده نیه، هیچ پیاو چاکو
 شه فاعه تکاریک نیه دوعاو نزاکانیان به من بگهیهنی، ناگام له هه مو

کرداریکیان ههیه، هه‌موو دو‌عاو نزاو پارانه‌وه‌و سرت‌ه‌و ورت‌ه‌ی لی‌ویان ده‌بیس‌م، که‌س رای‌ه‌ی نا‌که‌و‌ی جگه‌ له‌ خۆ‌م وه‌لامیان بداته‌وه‌، یان پاداشیان بۆ دیاری‌ی بکا، من بۆ خۆ‌م وه‌لام‌ی بانگ ن‌زای ته‌وانه‌ ده‌ده‌مه‌وه‌ که‌ هاوارم لی‌ ده‌که‌نو لێ‌م ده‌پارینه‌وه‌ به‌ب‌ی ته‌وه‌ی پ‌ت‌ریستم به‌ناوه‌ندی‌ک هه‌ب‌ی، من دروست‌م کردووه‌و ده‌زانم چی له‌ دل دایه‌و شایانی چ پاداش‌و به‌خش‌ش‌یکه‌.

ده‌لێن: هۆ‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئە‌م نایه‌ته‌ ته‌وه‌بووه‌ که‌ پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ گویی لی‌‌بوو موس‌ولمانان له‌غه‌زای خه‌یبه‌ردا به‌ده‌نگ‌ی به‌رز له‌خودا ده‌پارانه‌وه‌ ئیتر پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا إِلَىٰ أَنفُسِكُمْ فَإِنكُم لَتَدْعُونَ أَصْمًا وَلَا تَسْمَعُونَ إِنكُم تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ ته‌ی خه‌ل‌کینه‌! تۆزیک به‌خۆتان‌دا وه‌رنه‌وه‌، ته‌وه‌نده‌ ده‌نگ به‌رز مه‌که‌نه‌وه‌، خۆ ئی‌وه بانگ له‌که‌ر نا‌که‌ن، بانگ له‌که‌سی‌کی دوورو ب‌ی‌ئاگا له‌ ئی‌وه نا‌که‌ن، ئی‌وه له‌خودایه‌ک ده‌پارینه‌وه‌ گویی لی‌تان‌ه‌و هه‌میشه‌ له‌گه‌لتان‌دایه‌، له‌مه‌وه ته‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌و‌ی که‌ له‌کاتی پارانه‌وه‌و ن‌زا‌کرد‌نا له‌کاتی نو‌یژ‌کرد‌نو ته‌واف کرد‌نا پ‌ت‌ریست نا‌کا زیاد له‌و ته‌ندازه‌یه‌ی شه‌رع داین‌اوه‌ ده‌نگ به‌رز بکه‌ینه‌وه‌، واته‌: ده‌ب‌ی ته‌وه‌نده‌ ده‌نگ به‌رز بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ته‌وه‌ی له‌ ن‌زیک‌مانه‌ گویی لی‌‌ب‌ی، هه‌رکه‌سی‌ک‌یش به‌ته‌نقه‌ست زیاد له‌ پ‌ت‌ریست ده‌نگ به‌رز بکاته‌وه‌ ته‌وه‌ سه‌رپ‌یچی فه‌رمان‌ی خودا و پی‌غه‌م‌به‌ری کردووه‌. هه‌رکه‌سی‌ک‌یش عاقل‌و هۆشمه‌ند‌ب‌ی، شه‌ره‌زای شه‌ریعه‌ت‌و سوننه‌تی خوداب‌ی له‌بوونه‌وه‌ردا که‌ ده‌پار‌یت‌ه‌وه‌ له‌خودا داوای ره‌خساندن‌ی ته‌وه‌ هۆیان‌ه‌ ده‌کات که‌ بی‌گه‌یه‌ن‌یته‌ مرازو شه‌ره‌زۆ‌ی خۆ‌ی، موس‌ولمان‌ی عاقل ته‌گه‌ر ویستی داوا بکات له‌خوا که‌ رزق‌و رۆ‌زی زۆر بیت ناب‌یت داوای ته‌وه‌ بکات که‌ خودا زی‌رو زی‌وی بۆ بب‌ار‌ین‌یت، یان دین‌ارو دۆلاری به‌بادا بۆ بن‌یر‌یت، به‌ل‌کو ده‌ب‌یت داوای ته‌وه‌ بکات که‌ خودا ته‌وفی‌قی بدات هۆکاری تایبه‌تی بۆ بره‌خس‌ین‌ی بۆ ته‌وه‌ی بتوان‌یت کاسب‌ی بکات‌و ده‌وله‌مه‌ند بیت.

ئەگەر نەخۆشیکى هەبوو نابى داواى چاک بوونەو ەى نەخۆشەکەبکا بەشپۆهەیکى نااسایى، دەبى داواى ئەو ە بکا بلى: خودایە! یارمەتیمان بدە دەرمانىک بدۆزینەو ە ببیتە چارەسەر بۆ نەخۆشەکە، کەسپک پالى لى بداتەو ە، داواى دەولەمەندى بکا ئەو نەزانە. هەروەها نەخۆشیک دەرمان نەخواو بە گویرەى ئامۆژگارى پزیشک هەلسو کەوت نەکاو لەخوداش بپارپتەو ە بلى: خودایە چاکم بکەرەو ە، ئەو مانای ئەو ە یە پروای بە سوننەتى خودا نیە لە بوونەو ەردا.

پارانهو ە لەخودا دەبى بەقسەبى و دلش ھۆشیار بى و بزانی چى دەلى، دەبى لە پارانهو ەکەدا وا ھەست بکا کە پتویستى بە یارمەتى خودا ھەیە، بەجۆریک بپارپتەو ە گەورەیی و پیرۆزى خودا لە پارانهو ەکەىدا دیار بى، بۆیە پتغەمبەر ﷺ دەفەرموى: پارانهو ەو دوعاکردن کاکلەى خوداپەرستى یە ﴿فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي﴾ واتە: کە من لییان نزیك بھو وەلامى نزاو پارانهو ەیان بدەمەو ە، دەى با ئەوانیش بەدەنگ منەو ە بىنو کاریک بکەن شایانى وەلامدانەو ە بن. چ فەرمانىکم پى کردوون لە ئیمان ھینانو تاعەت کردن جى بەجى بکەن، وەکو من خودایەیکى میھرەبانو بەرھەم بۆیان، با ئەوانیش بەندەى راستالو بەئەدەبو گوئرایەل بن، پابەندى فەرمانەکانم بن ﴿لعلهم يرشدون﴾ بەلکو ئەوانیش شارەزای ریگای راست بنو بزائن خوداپەرستى بەراستى چۆنە، چونکە کردەو ە ھەركاتى لە گیانىكى ئیماندارى یەو ە ھەلقولاو دلسۆزى تیدا بەدى دەکرا ئەو ە دەبیتە ھۆى ئەو ە خواو ەنەکەى ریبازى راستى ژیان بدۆزیتەو ە.

لەو ەپیش باسى ئەو ە کرا کە رۆژوو لەسەر ئیمە بەپتویست دانراو ە، وەکو چۆن لەسەر گەلو نەتەو ەکانى پیتشو واجب کراو ە، ئەمجار باسى ئەو ە عوزرانەى کرد کە دەبنە بیانوو بۆ ئەو ەى موسولمان بەرۆژوو نەبى و لە ڕەمەزاندا رۆژوو بشکینى. دیتە سەر ئەو ە کە باقى مانەدى

حوکمه کانی رۆژوو روون بکاته وه، ده فهرموئ: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثِ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾ نهی کۆمه لی موسولمانان! ریگه دراوه به ئیوه که شهوانی ره مه زان له خیزانه کانتان نزیک ببنه وه نه وهی ده تانه وئو هه زتان لی یه تی نه نجامی بدهن.

خوینهری هیزا! پروانه، قورئانی پیروژ چون بهم ته عبیره ناسکه ئهم جوړه مه بهسته که بریتیه له جووتبوونی پیاو له گه ل خیزانی خوئی دا ده ری ده بری، نه وه تا له شوینی کدا ده فهرموئ: ﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يَصِلُوا إِلَىٰ الْإِنْسَانِ﴾ یان ده فهرموئ: ﴿أَفْضَىٰ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ یان ده فهرموئ: ﴿دَخَلْتُم بُهْنًا﴾ یان ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ﴾ به راستی ئهم ته عبیره ناخواتنه هه ره له قورئان دی؟!

ئه مجار دیته سه ره نه وهی که هوئی حوکمی هه لال بوونه که روون بکاته وه ده فهرموئ: ﴿هَن لِّبَاسٍ لِّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لِّهِنَّ﴾ پهروه ردگار ریگای داوون که شهوانی ره مه زان له خیزانه کانتان نزیک ببنه وه، چونکه نه وان بو ئیوه وه کو پۆشاکن و ئیوه ش بو نه وان پۆشاکن، هه میشه له گه ل یه کتری دانو تیکه لای یه کترن، زۆر زه حمه ته بتوانن خۆتانیان لی پیاریزنو له بهرام بهریان دا خۆیگرنو خیانهت نه کهن، نایینی ئیسلامیش ئاسانه خاوه نه رککی له سه ره شان قورسی تیدا نیه: ﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنْكُمُ الْتَحَنُّونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خودا ئاگاداره وه ده زانی که ئیوه خیانهت له خودی خۆتان ده کهن پرواتان به شتی که هیه که ناتوانن کاری پی بکهن، چونکه وه کو ده گیرنه وه هاوړیکانی پیغه مبه ره ﷺ که بهریانگیان بکر دایه وه ریگیان هه بوو بخۆنو بخۆنه وه تا خهویان لی ده کهوت له گه ل خیزانی خۆیان دا دروست ده بوون، به لām که خهویان لی بکه و تایه وه خه بهریان ببوایه وه با چهند سه عاتی کیش شهو بمایه ئیتر چی له رۆژدا له رۆژوه وه وان قه ده غه بوو له وانیش قه ده غه ده بوو، جا هی وایان هه بوو پابه ندی نه وه نه ده بوو، نه وه سنووهی ده شکاندو له خیزانه کانیان نزیک ده بوونه وه به بیرو بوچوونی

خۆیان تاوانیان کرووه، چونکه نهوان له رستهی ﴿کما کتب علی الذین من قبلکم﴾ نهوهیان وهرگرتبوو که خاوهن نامه کان دابو دهستووری بهرۆژوو بوونیان وایه و نهوان و بهرۆژوو دهبن، که وابوو بۆ نهمانیش وایه، نه مه بیرو باوهری خۆیان بوو، که چی هی و اهه بوو شهوگاری ره مه زان دواي خه بهربوونه وه له ژنی خۆیان نزیک ده بوونه وه به پروای خۆیان تاوانیان ده کرد، ﴿فتاب علیکم وعفا عنکم﴾ خودا تۆبه و ژیان بوونه وه تانی قبول کردو لیتان خوش بوو، واته: خوش بوو له و گونا هدی که بۆ خۆتان پیتان گونا وه بو به تیگه یشتنی خۆتان له نایه تی ﴿کما کتب علی الذین من قبلکم﴾ وهرتان گرتبوو. ﴿فالآن باشروهن﴾ له ئیستا به و لاوه بچه لای خیزانه کاتتان له شهوانی ره مه زان لیتان نزیک بینه وه ﴿وابتغوا ما کتب الله لکم﴾ به دل بخوازنو داوا بکهن نه وهی که خودا بۆی داناون له زانستی خۆی دا بۆی دیاری کردوون، واته: بۆ نه وه بچه لای ژنه کاتتان که وه چه و نه وهی موسولمان زیاد بکهنو داوینپاکی بۆ خۆتانو خیزانه کاتتان دهسته بهر بکهن، ههر بۆیه شه پیغه مبهر فهرموویه تی: ﴿فی یضع أحدکم صدقة، فقالوا یا رسول الله آیاتی أحدنا شهوته ویكون له فیها أجر، قال أرأیت لو وضعها فی حرام أکان علیه وزر؟ قالوا: بلی، قال فکذلك إذا وضعها فی الحلال کان له أجر﴾ واته: ئیوه که ده چنه لای خیزانی خۆتان چاکه تان بۆ دهنوسری! هاوه لآن عهرزیان کرد نهی پیغه مبهری خودا: بۆچی یه کی له ئیمه بجی ناره زووی خۆی به جی بینی خیری ده گهاتی؟! پیغه مبهر فهرمووی به لی، نه دی ئیوه نابینن نه گهر نه و کابرایه ناره زووی خۆی له ههرامدا خهرج کردایه نایا گونا هی نه ده گه یشتی؟! وتیان: به لی گونا هی ده گاتی، پیغه مبهر فهرمووی: دهی نه مهش وایه که له حه لالدا خهرجی بکا خیری ده گاتی.. ﴿وکلوا واشربوا حتی یتین لکم الخیط الأبیض من الخیط الأسود من الفجر﴾ بخۆنو بخۆنه وه ههر له ئیوار یسه ههتا هیللی ره شو سپی له بهر به بیاندا لیک جیا ده که نه وه، واته: حه لاله بۆتان خواردنو

خواردنەو و نزیك كەوتنەو لە ژنەكاتنان لە شەوگاری رەمەزاندا هەر لەكاتی بەربانگەو هەتا هێلی سپیایەتی رۆژ لە هێلی رەشی شەو لەكاتی شەبه قەدا لێك جودا دەكرێتەو، ئەویش بە ناشكراوونی ئەو هێلە سپییە كە بەكەناری ئاسماندا بلاو دەبیتهو و پێی دەلین: (الفجر الصادق) زانیانی ئیسلامو شەرع زانەكان لەژێر روشنائیی ئەم نایهتەدا فەرموویانە: كەسێك بە لەشپێسی رۆژی لێ ببیتهو و رۆژووەكەى دروستە، چونكە بەگۆرەى مانای نایهتەكە كەبرا بۆى هەیه هەر لە ئیوارەو تا پەیدابوونی بەرەبەیان لەگەڵ ژنەكەى جوت بێ، دەى خو ناشكراشە خۆشتنەكەى دەكەوێتە دوا رۆژووەبوونو پەیدابوونی سپیایى بەرەبەیان، هەروەها كەسێك خەریكى خواردنو خواردنەو بوو، سپیایى بەرەبەیان پەیدابوو، ئەویش یەكسەر وازی هێناو دەستی كێشایەو و رۆژووەكەى دروستە، هەروەها كەسێك پێى وابوو هێشتا رۆژ نەبۆتەو پارشێوى كرد رۆژووەكەى دروستە..

ئەمجار دواى ئەوێ لە رستەى پێشودا سەرەتای رۆژووى دیاریی كرد كە دەرکەوتنى سپیایى شەبه قە.. دێ كۆتایشى دیاری دەكاو دەفەرموێ: ﴿ثم أتموا الصيام إلى الليل﴾ ئەمجار بەردەوام بن لە بەرپۆژووبوونو خۆگرتنەو لەو شتانەى كە رۆژوو دەشكێنێ تا سەرەتای شەوى داهاوو كە بەئاوابوونی بازنەى خۆرو نەمانى تیشكو رووناكایی یەكەى دەست پێ دەكا، دواى شەو دادێ، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: (إذا أدبر النهار وأقبل الليل وغابت الشمس فقد أفطر الصائم) هەركاتى رۆژ تەوابوو شەوداهاوو خۆرئاوابوو ئەو رۆژووەوان رۆژووى دەشكێنێ،،

ئەو حوكمەى كە لە رستەى ﴿أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم﴾ وەردەگیرێ حوكمێكى گشتى، ئەو دەگەیهنێ كە لەشەوگاری رەمەزاندا دروستە پیاو لە خێزانی خۆى نزیك ببیتهو، ئەم نایهتەى كە دێ ئەو حوكمە گشتى بە تايبەت دەكاتەو و بەو شێوە

گشتی یە نایەیلێتەوێ دەفەر موی: ﴿ وَلَا تَبْشُرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ﴾ نزیك خێزانی خۆتان نەكەوێهەو لەو حالەتەدا كە ئێوێهە لە مزگەوتدا ئیعتیكاftان كێدووێهەو نیهتی مانەوتان هێناوێهە، چونكە نزیك بوونەوێهە لە ئافەرەت ئیعتیكاft بەتال دەكاتەوێهە، وەكو چۆن خواردنێو خواردنەوێهە رۆژوو دەشكینی، ﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ﴾ ئەو حوكمێو یاسایانە ی گوتران: سنورانی خودانێو ئاگادار بن لێیان نزیك مەبنەوێهە!! چونكە لەبێ ئێوێهە نزیك بوونەوێهە لەسنوورێ سەر دەكێشی بۆ تێپەراندنی، چاك وایە لێ نزیك نەبێتەوێهە نەبادا بكەوێهە حەرەمەوێهە، پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ﴿ إِنْ لَكَ مَلِكٌ حِمَى وَحَمَى اللَّهِ مُحَارَمَةٌ فَمَنْ وَقَعَ حَوْلَ الْحِمَى يَوْشِكُ أَنْ يَقَعَ فِيهِ ﴾ هەموو پاشایەك پاونێكی هەیه، پاونی خودا ئەو شتانەن كە حەرەمی كێدوون، كەسێك مەرلە نزیك پاونێهەوێهە پێنێ نزیكە مەرەكانی سنوور بێهێزن!! ئەم هەرەشەو ترساندنە ی ئەم نایەتە لە هەرەشە ی نایەتی ﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ﴾ بەهێزترە! پەرەردگار لەهێچ شوێنێكا نەهێ لە نزیك كەوتنەوێهە ی سنوور نەكێدووێهە مەگەر لێرەداو لەباسی زیناداو لەباسی مالاو دارایی هەتیوان دا.

﴿ كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴾ ئا بەو جۆرە پەرەردگار حوكمێو چۆنیهتی رۆژوو كێرتن و فەرمانی خۆی بۆ مەردووم روون دەكاتەوێهە بەلكو لە سەرپێچی كێردنی فەرمانەكانی خۆپارێزن، خەلكی تێ دەگەیهنێ فێریان دەكا بۆ ئەوێ خویان ئامادە بكەن، بۆ پەرستش و خودا بەیهك ناسین و جێبەجێ كێردنی فەرمانەكانی، هەرەها بۆ ئەوێ دووریان بخاتەوێهە لە شوێن كەوتنی هەواو هەوێس.

مال خوار دنی یه کتری به نارهوا

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى
الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ

له نایهتی پیشوردا باسی رۆژووو یاسای رۆژووگرتن کرا، نهوهی
تیدابوو که مهردوم له کاتی رۆژووو دهبی جلهوگیری له خوار دنی مالی
خوی بکا که وابی گونجاوه که دوابه دواي نهو باسه باسی جلهوگیری بکا
له خوار دنی مالی خه لک له هه مووکاتی کدا، بۆیه دهه رموی: ﴿وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ نهی کۆمه لی موسولمانان مالی یه کتری
لناو خۆتاندا به نارهوا مه خۆن، کهستان مالی کهستان به خۆایی نه خوا،
کهس مالی کهس داگیر نه کا، نایه ته که بۆیه وشه ی ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ ی که
به مانا (مالی خۆتان) ه به کاره ی ناوه مه به ستیش خوار دنی مالی خه لکه
تا نامازه بی بۆ نهوهی که موسولمانان هه موویان یه ک جهسته نو ئیسلام
یه کی خستوونو به یه کیه وه به ستوونه وه، واته: نه گهر که سییک به نارهوا
مالی یه کیکی تر بخوا وه کو نه وه وایه به نارهوا زیانی له خودی خوی
دابی، مالی خوی ویران کردبی، ههروه ها بۆ ناگادار کردنه وهی نه وه یه که
ریزگرتن و پاریزگاری کردن له مالی خه لک وه کو ریزگرتن و ناگاداری کردنی
مالی خۆت وایه، دهست دریشی کردن بۆ سهر مالی خه لک دهست
دریژ کردنه بۆ سهر مالی گهل که خوی یه کی که له نه ندامه کانی، که وابی
هه ر زیانی که له کۆمه ل بکه وئ نه ویش به شیکی به رده که وئ، خوار دنی
مالی خه لک به نارهوا زۆر جۆری هه یه، له وانه:

- ۱- سوو خواردن، چونکه نهو زیاد هیهی وهرده گیرئ له به رامبه ر هه چ دا نیه.
- ۲- نهو پاره یه ی ده درئ به کار به دهستان به شپوهی به رتیل.
- ۳- خیر کردن به کهس بتوانئ کاسبی بکاو خوی بژینی.

۴- سەرقلەمانەو کرئی خەتم کە لەبەرانبەر نووسینی نوشتەیهک یان خویندنی نایهتیک قورئان یان زیاتر بسینرئ، بەلام ئەگەر بەبئ مامەلە دوایی کابرا شتیکی دا بە نوشتە نووسە کە یان قورئانخوینە کە ئەو قەیدی نییە.

۵- بێگارکردن و چەوساندنەوێ خەلک بە بئ کرئ یان بەکەم کردنی کریکەیان.

۶- کرئ وەرگرتن لەسەر کردنەوێ گێرانهوێ نوێژ و گرتنەوێ رۆژوو بۆ مردوو، چونکە خوداپەرستی بە بئ نییەت نابئ، نیەتیش هی ئەو کەسە کە عیبادهتە کە دەکا، هەرکاتئ ئەم نییەتە شتیکی دونیایی تیکەوت لە عیبادهت درەدەچئ، چونکە خودا عیبادهتیک وەرەگرئ خاص بۆ خاتری ئەو ئەنجام بدرئ، کەوابئ ئەوێ پارە دەدا پارە کە لئ خەسار دەبئ، ئەوێ پارە کە وەرەگرئ مالتئ ئەو دونیای لەکیس دەچئ.

۷- جوړه کانی فیل و غەشکردن و هەلخەلەتاندن و چاوپراو و لەخەلک کردن بۆ کرینی کالایەک یان بۆ فروشتنی شتومەکیک، لە خشتەبردنی فروشیار یان کرپار.

بە کورتی هەر پارە و قازانجیک لەم رێگایانەوێ پەیدا بکرئ حەرامە، دەبئ مەردووم هەول بەدا بە کاسبی حەلال و کاری پیرۆز و لە رێگای شەریعی دا ژبانی خۆی مسۆگەر بکا، زیان بە کەس نەگەیهنئ و بەرژەوێ نەدی کەس پێشیل نەکا، هەرکەسیک زانیاری و ناین بە کرئ بەخەلک بلئ ئەو وەکو کریکاریک وایەو خیری ناگاتئ، بەلکو ئەگەر بە دلسۆزی کارە کە و ئەنجام بەدا، پاداشتی دلسۆزیە کە و دەدریتەوێ.

نابئ کرئ لەبەر وەلامدانەوێ پرسکاری نایینی و فتوای شەریعی وەرگیری، چونکە وەلامدانەوێ کە واجبە و شارەدەوێ زانیاری حەرامە. ﴿وَتَدُلُّوْا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ﴾ واتە: وا مەکەن مال و دارایی خۆتان پێشکەش

به دادوهر و لیپرسراوان بکهزو بیکنه بهرتیل ﴿لَتَأْكُلُوا فَرْقًا مِنْ أَمْوَالِ
النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ بۆتهوئی بهشیک له مالو دارایی
خهلک بهناحق - بههۆی نهو بهرتیل دانهوه - وه دهست بهینزو بخۆن،
واسیتهو تکاکار پهیدا بکهن، شایهتی به درۆ ناماده بکهن، سویندی بهدرۆ
بخۆن، .. هتد .. سته مکاری و ناهه قیکاری و تاوانباری خۆتان پهرده پۆش
بکهن! چونکه ناشکرایه پهنا بردنه بهر دادوهر و لیپرسراوان بۆ خواردنو
داگیر کردنی مالو دارایی خهلک بهناحق تاوانیکی گهوره یه و کاریکی
حدرامه چونکه بریاری دادوهر و قازی هیچ له راستی به که ناگۆڕۆ مالو
حدرامه که حلال ناکا، بریاری قازی و دادوهر شتیکی رواله تکاری یه و
بهروالهت نهو مالو ده کاته مالی تو به لام له راستی دا نایته مالی تو!
که وابوو نه گهر قازی بریاری دا که فلانه نافرهت خیزانی فلانه که سه به
شایهتی به درۆ چاوبهست! نابۆ ته نیا به بریاری قازی به بی ماره کردنی
شهرعی نهو ژنو پیاوه لیک نریک بینه وه. ههر به و جوړه بۆ هه موو
سه و داو مامه له یه ک فتوای قازی و بریاری دادوهر ناتوانی هیچ حدرامیک
حلال بکا هیچ ناهه قیک بکا به حق!!

پهغه مبهر ﴿كَاتِيكَ﴾ کاتییک دوو کس هاتنه خزمهتی ده رباره ی کیشه یه کی
ناو خۆیان ویستیان ریکیان بخا پئی فهرموون: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنتُمْ تَخْضَعُونَ لِي﴾،
ولعل بعضکم أن یكون الحق بحجة من بعض فأفضی له بنحو ما أسمع فمن قضیت له من حق
أخيه شيئاً يأخذه فإنما أقطع له قطعة من النار من ثاده میزادیکم وه کو ئیوه. ئیوه
کیشه و نیزاعی خۆتان دینه لام، واده بی یه کیکتان لهوی تریان قسه زان
تره، له به لگه هینانه وه و روونکردنه وه ی باسه که و راکیشان به لای خۆ دا
زمان لووسو قسه به جی بی، منیش له سهر نهو قسه بیستراوانه بریار
ده ده م، جا که سییک به و بریار بۆ دانهی من، هه ندیک له مالی برا
موسولمانه کی پئی درا، نه وه یابزانی که پارچه ناگریکی دۆزه خم داوه تی،
نیتر کابراکان که نه مه یان له پیغه مبهر بیست، ههر دووکیان دهستیان کرد

به گریانو هه‌ریه‌که‌یان ده‌یگوت: من نامه‌وی با بۆ براکه‌م بی! شه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فهرموون: (اذه‌با فتوخیا ثم استهما ثم لیحلل کل واحد صاحبه) برۆن جوان لی‌ی بکۆلنه‌وه شه‌گهر زانیتانو بۆتان ده‌رکه‌وت هی کامتانه شه‌وه باشه، نه‌گینا پشک به‌اونو قورعه‌ بکه‌نو هه‌ریه‌که‌تان گهردنی شه‌وی ترتان ئازاد بکا. شه‌م ئایه‌تو هه‌دیته‌یه شه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که پیوسته پاریزه‌ری موسولمانان شه‌و داوایه وه‌رنه‌گرئ که لی‌ی روونه‌ خاوه‌نه‌که‌ی تی‌یدا خاوه‌ن هه‌ق نیه، نه‌چن به‌ده‌م دریژی و قسه‌زانی، ناهه‌قی بکه‌ن به هه‌قو به‌ناپه‌وا مالی شه‌م بۆ شه‌و بیچرن، هه‌رکه‌سیک شه‌مپۆ سه‌یری وه‌زعو حالی موسولمانان بکا، شه‌م هه‌موو به‌یه‌که‌داچوونو کیشه‌و نسیزاع به‌ریه‌ره‌کانی‌یه‌ی که له‌ناویان‌دا هه‌یه وردیته‌وه، شه‌و هاتوچوو بیته‌و به‌ره‌ی دادگاو به‌رتیلو به‌رتیلکاری بۆ دادوه‌رو قازیو پاریزه‌رو لیپرس‌راوانو هه‌ولدان بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه شه‌ه‌زیه‌تدانی یه‌کتریو داوانه‌وه بۆ پیلان گێپران دژی یه‌کتری شه‌وه‌ی بۆ روون ده‌بیته‌وه که موسولمانان زۆر له‌ ئایین دوورکه‌وتونه‌ته‌وه که‌م په‌یپه‌وی قورئانو فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌نو شه‌ریعه‌تی خودایان پاش گوئ خستوه‌و فهرامۆشیان کردوه، بۆیه که‌وتونه‌ته‌ ته‌نگو چه‌له‌مه‌وه، مالو داراییان هه‌موو به‌فیرو چوو، مالو حالیان ویران بوو، کۆمه‌لو یه‌کیه‌تییان بوو به‌ دووبه‌ره‌کیو لی‌ک جیابوونه‌وه، هه‌ر کۆمه‌له‌و دژی شه‌وی تریان ده‌جه‌نگیو ده‌دوی، شه‌م له‌و ده‌خوینیو شه‌و له‌م ده‌خوینی!!

خۆ شه‌گهر به‌هاتنایه‌ پایه‌ندی فهرمانی قورئانه‌که‌یان بزو‌نایه‌و په‌یپه‌وی په‌یامی پیغه‌مبه‌ریان بکردایه‌ بیگرم‌ان ئاوا مافیان پیشیل نه‌ده‌که‌راو کۆمه‌لگایان ئاوا لی‌ک نه‌ده‌ترازا، خۆشه‌ویستیو برایه‌تیو ته‌بابی ده‌که‌وته ناویانه‌وه، ده‌بوونه‌ کۆمه‌لگایه‌کی نمونه‌ییو جیهان‌ئاوته‌ خوازیان ده‌بوو! به‌لام به‌داخه‌وه موسولمانان کاریان گه‌یشتۆته‌ ریژه‌یه‌ک پێیان وایه که شه‌وان پیوستیان به‌ رینوما‌یی ئایین نیه‌و چاوی خو‌یان له‌ناست

رووداوه کاندا نوقاندووه، شانی خوْیان کوْم کردووه بوون به دارد هستی بیگانه و ژیر دهستی داگیرکهران. خوْ تاوه کو نه گهرینه وه. بو ژیر ئالا پیروژه که ی ئیسلام و قورئان نه که نه وه به بهرنامه ی ژیانیان حالیان هه روا ده مینیتته وه.

کات دیاریکردن به مانگو حه قیقه تی چاکه

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

له پیتشه وه باسی مانگی ره مه زانو ره مه زانو حوكمی روژووی کرد که وابوو گونجاوو مناسیبه که دوا به دوای ئه وه باسی مانگ بکا، چونکه به روژو و بوونو شکاندنی روژوو په یوه ندی به دیتنی مانگی یه کشه وه ی ره مه زانو شه شه لانه وه هه یه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته) واته: که مانگی یه کشه وه ی ره مه زاتان بیننی به روژوو بنو بیکن به ره مه زان، که مانگی یه کشه وه ی شه شه لاتان بیننی بیشکینن و بیکن به جهژن. ئه بو نه عیمو ئیبنو عه ساکیر له ئه بو صالحو ئیبنو عه باسه وه ده گیرنه وه ده لێن: موعازی کوپی جه به لو ئه عله به ی کوپی غونه یمه عهرزی پیغه مبه ریان کرد ﷺ وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئه وه هوی چیه مانگ ئه وه هه موو گوپانکاری به ی به سه ردادی؟ روژیک باریکه ده لی هه ودا ده زوو، دوا یی زیاد ده کا تا زل ده بی و خپ ده بی، ئه مجار ورده ورده به چووک ده بیتته وه تاوه کو وه ک پیشووی لی دیتته وه، هیه کاتی له سه ر شیره یه ک نامینیتته وه؟ ئیتر ئه م نایه ته نازل بوو. ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ﴾ ئه ی محمد! پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی هوی گوپانی مانگ که له سه ره تادا وه کو داوه ده زوو باریکه و ورده ورده

زل دهبی تا دهبیته مانگی چواره شهوه نه مجار ورده و رده لاواز
 دهیتهوه تادهگاتهوه حالی پیشووی وهکو لاسکه خورمای چرچی لی
 دیتهوه، دهلین: هوئی چیه ناوا گۆرانی بهسهردا دی؟ وهلامیان بدهرهوه
 پییان بلی: نهوه نیشانهی کاته بو ناده میزادو کاروبارو سهوداو مامهلهو
 سهفهرهواتوچوی خۆیانی پی نه ندهازهدار دهکهن. بههوئی گۆرانی مانگهوه
 کاتی کشتو کالو بازارگانیو کاتی قهرزو قۆلهیان دیاری دهکهن، ماوهی
 شیرپیدانی مندالو عیدهی نافرتهو رهسیدهبوونی کورو کچی پی دیازی
 دهکهن، ههروهه نیشانهیه بو دیاریکردنی کاتی نهو عیبادهتانهی که
 (کاتی) نو له کاتی تایبهتی دا نهبن نه نجام نادرین، نیتر بههوئی گۆرانی
 مانگهوه نادهمی کاتهکانی خوداپهرستی دهزانن کاتی بهرۆژوو بوونیانو
 رۆژووشکاندنیان دهزانن، بهتایبهتی (هج) که له کاتیکی دیاریکراوی
 تهسکدا جی بهجی دهکری. جا نه گهر مانگ لهسهر یهک شپوه بمایهوه
 بهناسانی کاتهکان نه ده زاندرانو ناده میزاد سهریان لی تیک دهچوو!!

دیاریکردنی کات بههوئی مانگهوه بو خویندهوارو نه خویندهوار ناسانه
 دانیشتووی شارو لادی لی حالی دهبن، بهلام کات دیاریکردن به
 گویرهی خۆر (التوقیت الشمسی) بو حساب گهر نهبی ناگونجی،
 تهنانهت نهو حسابگهرانهش تازانیاری ناسمان شوناسی پیش نهکوت
 نهیانتوانی سوودی لی وه رگرن. پرسیاره که لههوئی گۆرانی مانگه،
 وهلامه که باسی حیکمهتو سوودی گۆرانه که دهکات، نه مهش رینومایی
 کردنه بو نهوهی که ده بویه نهوان پرسیاره که یان ناوا بگردایه.

نهو زانستو زانیاریانهی که ناده میزاد پتویستی پییان هیه چهند
 جوړیکن.

۱- زانیاری یهک که بهبی ماموستا بزانی وهکو نهو شتانهی
 بههست یا به ویزدان ده زاندرین.

۲- زانیاری یه ک که ماموستای دهست ناکه وئو کهس نیه بیزانی، وه کو زانینی چۆنیه تی دروستبوونی یه کهم (الخلق الاول) چونکه پزیشک دهتوانی بزانئ گیاندار چۆن له دایک ده بی و چۆن پله کانی ژیان ده برئ، دهتوانی بزانئ مروث ههر له و کاته وه کهله رهمی دایکیا دلۆپه ئاو یک بووه تا نه و کاته ی ده بیته مروثیکی ته و او چۆن نه و گۆرانکاریانه ی به سهردا دئ. رووه کناس دهتوانی بزانئ رووه ک چۆن پهروه رده ده بی و چۆن گه شه ده کات، به لام نه پزیشکو نه رووه کناس ناتوان بزانن نه مانه له سهر تادا چۆن هاتوونه کایه وه، مومکین نی یه حه قیقه تی دروستبوونو به دیه یتانیان بزانئ ههروه کو چۆن ناگونجی حه قیقه تو چۆنیه تی زاتی خودا بزانئ.

۳- زانیاری یه کی تر هه یه ده شی خه لک به به لگه و تیفکری نه و لیکۆلینه وه فیری ببن، وه کو زانیاری سروشتو ماتماتیکو کشتو کالو ناسمانناسی و گۆرانی مانکو هاتوچۆی ته ستیره کانو هتد راگه یاندنی نه م جو ره زانیاری یانه ئیشی پیغه مبه ران نیه و نه وان به رپر سیار نین بۆ خه لکی روون بکه نه وه و نابی داوای شتی وا له پیغه مبه ران بکری، هه رکاتیکیش داوای شتی وایان لی کرا نه وه نیشانه ی تینه گه یشتنه له چۆنیه تی نه رکی نه وان، له هه مان کاتدا پاش گوئ خسته بۆ نه و هیزو ته وانی یه ی خودا داویه تی به نهاده میزاد په نچه رکردنو له کار خسته نی ههسته کانیه تی، خو نه گه ر وابوایه ده بوایه هه موو شتی ک له وان وه ربگیرایه، ده بوایه ژماره ی پیغه مبه ران له هه موو گه لو نه ته وه یه کدا گه لیک زۆربوونایه بۆ نه وه ی بیانتوانیایه هه موو تاکه کانی کو مه ل فیری هه موو شتیکی ژیان بکه ن.

به لی: پیغه مبه ران ﷺ گه لو نه ته وه کانیا ن هه لئاوه که له هه موو کاتو ساتیکدا هه ستو شعوری خو یان به کار به یینو له کاروباری دونیایی دا به گویره ی عه قلو هو شی خو یان هه لسو کهوت بکه ن نه وه تا

پێغه مەبەر ﷺ که خەلکی مەدینە ی مەنە کرد لەو هی که دارخورماکانیان تەلقیح بکەن و ئەو سالا بەروبوومی خورما باش نەبوو خاوەن بێستانە خورماکان چوونە خزمەتی و سکاڵای خۆیان کرد ، فەرمووی : (أَنتُمْ أَعْلَمُ بِأُمُورِ دُنْيَاكُمْ) ئێوە باشتەر ئیش و کاری دۆنیایی دەزانن . ئەگەر بگوترێ : دە ی باشە خۆ میژوو زانیاری یە که مەرۆف دەتوانی بە ئاسانی بینوسی تەو و پێویست ناکا بە نیگای خۆدایی باسی لیو بەکا لەو ئەلامدا دەلێین : ئەو میژوو بە سەرھاتانە ی قورئان دەیانگێریتەو لە راستی دا بە مەبەستی زانیسی میژوو نە هیندراون ، بە لکو بە مەبەستی پەند لی وەرگرتن و دیاری کردنی سوننە تەکانی خۆدا لە بوونە وەردا هیئراون ، پۆ ھەر شە کردن لە کافرەکان و ترساندنیان لە ئاکامی سەرپێچی کردنی پەيامی پێغه مەبەر ﷺ ئاراستە کراون ، ئەو میژوو و دوورو درێژە ی نە تەوراتدا دەر بارە ی دروست کردنی ئادەم هیندراو تەو لە راستی دا تەورات نیە . دوا ی لە دۆنیا دەر چوونی حەزەرە تی مووسا و گەرانی وە ی جولە کەکان لە ولاتی بابل ، بە تەوراتەو لکیندراو و تیکە لی کراو !

۴- جوړه زانیاری یە کی تر ھە یە پێویستە ئیمە بەرامبەر بە دیھینەری خۆمان بیزانین : دە بی بزانی : چۆن بە ندایە تی بکە ی و چۆنی بی پەرستین ، حیکمە تی ئەو بە ندایە تی کردنە چیە و بۆ چی یە ، که مردین چیمان لی دێ و سەرە نجامان چیە ؟ ئەم جوړه زانیاری یە بە ھە ولدان و لی کۆلینەو و دە ست نایە و تو یژینەو تێ دا کۆلە واره .

زۆر جار گەلو نە تەو کەن لە زانی و سنووردار کردنی پە یو ھندی ئیوان بە ندەو بە دیھینەردا کە و تونە ھە لەو و سەریان لی شیواو ، بۆ یە کۆمە لگای ئادە میزاد پێویستی بە رە ھنومایی کەر ھە یە و ئاتاجی پێغه مەبەرە که ریگای راستی یان پی بلی و ئیمان و بیرو باو ھری راستیان تی بگە یە نی .

۵ - هندی زانیاری هیهه عقلی ناده میزاد دهرکی پی ده کات ده توانی وه دهستی بینن به لام جاری وا ده بی هلهی تی ده که وی هه و او ناره زو دهوری تیدا ده بینن و پهرده پوخی ده که نو ناهیلن عقل بگاته حقیقهت، یان حقو به تال تیکه لاو دهن، یان سوودو زیان لیک ده هالین، بو نمونه زیانی مهی و تلیاک لای ناده میزاد ناشکرایه که چی هه و او هه وهس زال ده بی و کاری وا لی ده که ن نالوده یان بیستو بیان خواته وه، حوکی خوشی به کاتی به که ی زال ده بی به سهر زانیاری عقل دا له بهر نه وه پیویسته سهر چاوه یه کی تر بو زانیاری به که هه بی پالپشتی عقل بکاو جله وی نه فسی چه مووشی بگریته وه.

دوای نه وه که باسی کاتی چه جکردنی کرد، باسی کرداره کانی چه ده کاو ده فهرمووی: ﴿ولیس البر بأن تأتوا البيوت من ظهورها﴾ له سهرده می نه زانی دا یاریده ده ران (الانصار) و هندی له عهر به کان له کاتی چه ج دا که ئی حرامیان ده به ستو ده که رانه وه بو ماله وه له دهرگای سهره کی به وه نه ده چونه خانوه وه، به لایانه وه حهرام بو، به لکو له پاشه وهر خویان فری ده دایه ناو خانوه وه..

ئیبینو جهریر له زه هری به وه ده گپریته وه ده لی: هوئی ئه مه نه وه بوو خویان ده پاراست که به پو شاکی ئی حرامه وه له دهرگاوه بچه ماله وه چونکه پیان وابوو که سهرده رانی دهرگا که ده بیته پهرده له نیوان نه وانو ناسمان دا ئیتر ئه م نایه ته هاته خواره وه فهرمووی: ﴿ولیس البر بأن تأتوا البيوت من ظهورها﴾ نهی خه لکینه چاکه نه وه نیه که له کاتی ئی حرام دا له پاشه وهر خوتان فری دهنه ناو خانوه کانتانه وه ﴿ولکن البر من اتقى﴾ به لکو چاکه و کاری باش نه وه یه ته قوای خودا بکه نو پابه ندی فهرمانه کانی بن، واز له تاوان بینن و خو له کاری خراپ دوور بخه نه وه، به کرداری جوان خوتان نارایشته بدن، شوین حقو راستی بکه ون ﴿وأتوا البيوت من أبوابها﴾ له دهرگاوه بچه ناو خانوه کانتانه وه ﴿واتقوا الله

لعلکم تفلحون ﴿۱﴾ له خودا بترسنو خۆتان له سزای به ئیشی بیاریزن،
 نه وهی نه هی لی کردوه توخنی مه که ون، نه وهی فه رمانی پی کردوه
 به ته واوی و ریکو پیککی نه نجامی بدهن، به لکو له ژبانی دونیاتاندا
 به سه ره زبانی بژینو له کارو فه رمانتاندا سه رکه وتووینو به ئاوات بگهن،
 سه رفرازی نه و دونیاش بن، نه وه بزائن که چوونه ناو خانوو له پاشه وه را
 هیچ چاکه یه کی تیدا نیه، له هر شوینیکه وه بچنه ناو خانوه وه دروسته،
 مه گهر له خۆرا نه و بر وایه تان هه بی که چوونه ژووره وه له ده رگای
 سه درکی به وه هه رامه، نه مه کاریکی خراپه و مه یکه ن.

یاسا و دابو نه ریتی جه ننگ له پینا و نایینی خودا دا

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
 أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 حَتَّى يُقَاتِلَوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ
 ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

الشَّهْرَ الْحَرَامَ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى
 عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

لە نایەتی پیشوودا باسی ئەو هی کرد کە مانگ نیشانە ی کاتە کانه .
 ئادە میزاد کاتە کانی بازرگانی و سهوداو مامە لەو قەرزو قۆلەو
 خواپەرستی و شیرخواردنی مندالو عید دە ی ئا فرە تو ئەم جوړە شتانه ی
 پی دیاری دەکا ، بە تایبەت (حەج) کە بە گوێرە ی مانگ کاتە کە ی دیاری
 دە کړی و شەرو هەراش لەو مانگانە ی کە پێیان دە گوێرئ . (أشهر الحرام)
 حەرامە ئەو مانگە ی حەجی تیدا دە کړئ یە کیکە لەو مانگانە ی
 شەڕ کردنی تیدا قە دە غە یه ، لیرە دا ئەو روون دە کاتە وە کە شەڕ کردن بە
 مە بە ستی بەرگری کردن لە ئایین و تە مبی کردنی ئەوانە ی فیتنە و ئاشووب
 بەرپا دە کە نو پە یمانو بە لێن هە ل دە و شێننە و کاریکی رە وایه ، چ
 خراپە یه کی تیدا نیه ، عە بدو لای کوری عە باس دە گیریتە وە دە فەر موی :
 ئەم نایە تە درە بارە ی سولحی (حدیثی) هاتۆ تە خواری : کە سالی
 شە شە می کوچی پیغە مبه ر لە گە ل (۱۴۰۰) لە هاوە لانی ئی حرامیان
 بە عە مرە بە ستو بەرە و مە ککە کە و تە نە رێ تا گە یشتنە حودە ییە - کە
 بیریکە نزیک مە ککە - خستیان ، کافرە کانی مە ککە جوا بیان بو ناردن کە
 نابێ بێنە ناو شاری مە ککە وە ئەو بوو نە یان هیشت داخلی مە ککە ببن ،
 لە پاشا سولحیان کرد لە سەر ئەو ریک کە و تە ن کە ئەو سالا پیغە مبه رو
 هاوە لانی بگە رێنە وە ، سالی دا هاتوو سی رۆژ مە ککە یی بە کان شاریان بو
 چۆل بکەن پیغە مبه رو هاوە لانی بە ئارە زۆی خو یان چی تیدا دە کەن
 بیکەن ..

لە سەر ئەم برپا رە پیغە مبه ر ﷺ ئی حرامی شکاندو ئەمجار
 هاوە لانی شی ئی حرامیان شکاندو گە رانە وە . کە سالی دا هاتوو
 تێوەر سوو رایە وە پیغە مبه رو هاوە لانی بە پێ ی پە یمانی سالی رابوردوو
 خو یان ئامادە کرد بو گیرانە وە ی عە مرە (عمرۃ القضاء) ترسی ئەوە شیان
 هە بوو کە قورە یشی بە کان پابە ندی بە لێن و پە یمانە کە یان نە بن ، ئەم سالی ش
 نە هیلن موسولمانە کان بچنە ناو کە عە وە و شە رپیان لە گە ل دا بکەن ،

شهرکردنه کهیشیان پی ناخوش بو چونکه ده کهوته کاتو شوینیک که
 شهریان تیدا حرامه کاته که مانگی ناوجه ژنان (ذیلقه عیده) و شوینه کهش
 بهیتول حرام و دهر بهری بو، ئیتر ئەم نایهته هاته خواری که ده فهرموی:
 ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ﴾ ئەه موسولمانینه! ئەه
 ئەوانه ترسی ئەو هاتان ههیه قور هیشی به کان نه هیلن بچنه ناو که عبه وه
 نه هیلن عه مره که تان بگێرنه وه په یمانی رابوردوویان هه لوه شیننه وه
 شهرتان له گهل بکه نو تووشی فیتنهیی و ناشووبتان بکه ن پیتشتان ناخوشه
 بهرگری له خۆتان بکه ن چونکه کاتی شهره که مانگی (أشهر الحرام) ه
 شوینی شهره کهش (بهیتول حرام) ه که شهرپی تیدا ناکری.

ئەوا ئیمه ریگه مان پیدان که شهریان له گهل بکه نو بهرگری له
 خۆتانو ناینتان بکه ن، مه بهستان له م شهرکردنه بلاوکردنه وهی نایینی
 خودایی و بهر زکردنه وهی رستهی (لا إله إلا الله) بی. نه ک شوین که و تنی
 هه واو هه وه سی خۆتانو هه زی خوین رشتن و پیاو کوشتن بی ﴿وَلَا تَعْتَدُوا
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ده ست درێژی مه که ن! به وه ئیوه سه ره تا شهر
 هه لگیر سی ن، که شهریش هه لگیر سا ده ست درێژی مه که ن به وه که
 که سانیک بکوژن که شهر که ر نین وه کو مندا لو ژنو پیره میرو
 په که که وته ئەوانه ی چه ک فری ده ده نو شهر نا که ن، ئەوانه ی خۆیان ته سلیم
 به ئیوه ده که ن ههروه ها زیاده ره وهی مه که نو ده ست درێژی مه که ن به وه که
 ویران کاری ته نجام به ن خانو و بروختن، دارو درخت بپر بپر کانیاو
 پر بکه نه وه ئەمانه هه موویان ده ست درێژی و حرامن به تایبه تی له کاتی
 ئی حرام داو له بهیتول حرام دا ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ﴾ که شهریش
 هه لگیر سا له نیتوان ئەوانو ئیوه دا ئیتر ده ستیان لی مه پارێزن له هه
 شوینیک بنو بۆتان هه لکه وتن، شهریان له گهل دا بکه نو بیان کوژن، له
 مانگی ناوجه ژنان دا (ذیلقه عیده = حرام) دا بی، یان له بهیتول حرام
 بی، له هه ر شوینیک بنو به هه ر شیوه یه ک بی ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ

أخرجوكم ﴿ ۱۹۰ 〉 دەریان بکەن لەو شارەى کە ئەوان ئێوەیان لى دەركردوو،
 کە شارى مەككەى، چونکە کافرهکان تینیان بۆ پیغه مبهرو هاو ئەلانی
 هینا لە مەككە و دەریان نان بەو کە وایان لى کردن مانەو هیان زحمەت
 بى، یان ببیتە هۆى لە دەستدانى ئایینه کە یان و ناچار بوون کۆچیان کرد بۆ
 مەدینە، ئەمجار ریگای ئەو هشیان لى گرتن کە سالانە یینهو لە کاتى
 حەجدا پێویستى حەج و عەمرە بە ئەنجام بگەیهنن لە گەل ئەو هشدا
 پیغه مبهرو موسولمانەکان رازى بوون بە ریک کە وتیتیک کە
 ریک کە و تننامەى حودەیبیەى پى دەگوترى، ئەو سالە بگە پرینەو سالى
 داها توو یینهو سى رۆژ شارى مەككەیان بۆ چۆل بکرى، عەمرە کە یان
 بگپرینەو کە سال تێو ر سوپا یەو لە مانگی ناو جەژنان (ذیلقە عیدە) دا
 پیغه مبهرو ﴿ ۱۹۱ 〉 بە خۆى ئەوانەى لە سالى رابوردو دا ریگای عەمرەیان لى
 گیرابوو گەرابوونەو کە و تنە خو نامادە کردن بە مەبەستى بە جیهینانى
 عەمرە بە (قەضا) بەرەو مەككە کە و تنە پرۆ ژمارەیان لە سالى پیشوو
 زۆر تر بوو، نیتەر بەو پەرى سەربەرزى یەو عەمرە کە یان ئەنجامدا، ئەمجار
 سەریان تاشو ئیحرامیان شکاند، لە رۆژى داویى دا پیغه مبهرو ﴿ ۱۹۲ 〉 چوو
 ناو کەعبەو - کە پرپوو لە بت - کاتى نیو پرۆ فەرمانى دا بە (بلال) کە
 بانگ بدا، ئەویش چوو سەربانى کەعبەو ئاوازی (لا إله إلا الله محمد
 رسول الله أكبر الله أكبر) بەناو دەشتو دۆلو کونو کە لە بەرى ئەو
 ولاتە دا بلاو کردەو نیشانەى روخاندنى بپەرستى دیارى دا، ئەمجار
 پیغه مبهرو ﴿ ۱۹۳ 〉 هات بەر نوێژى بۆ دوو هەزار کەس کردو نوێژیان بە
 جەماعەت لە کەعبەدا ئەنجامدا، بەم شێوە یە موسولمانانەکان سى رۆژ لە
 مەككەدا مانەو، کافرهکان مەككەیان چۆل کردبوو، ئەمجار پەرورەدگار
 هۆى ریگە پیدانى شەر بۆ موسولمانەکان باس دەکاو دەفرموی: ﴿ ۱۹۴ 〉 والفتنة
 أشد من القتل ﴿ ۱۹۵ 〉 ئەگەر کافرهکان شەریان هەلگیرساندو دەست پیشخەرى
 ئەوانەو بوو ئێوە کۆ لەو مەككە کە کاتە کە شەرى تیدا قەدەغە یەو

مانگی حەرامە، یان شوینە کە بەیتول حەرامە و شەری تیدا قەدەغە کراوە، هیچ گۆی بەو مەدەن ئەگەر شەریان لەگەڵدا کردن ئیوەش یە کسەر پەلامار بەدەن و شەری بکەن، چونکە گرۆگێچەڵ و پروییانو و ئەزەتدان و سوکایەتی پێکردن و فیتنە و ناشووب گێران و دەرکردن و راوەدونان و پیشگیری کردن لە نایین زۆر لە کوشتن گەورەتر و کاریگەرترە، نابێ قبوولی بکەن و لێی بێدەنگ بن، لە هەر شوینیک بۆتان هەلکەوت و دەرەتتان دەست کەوت هەل لە کێس خۆتان مەدەن، بەلام ﴿وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتِلُوا فِيهِ﴾ هەر کەسێک لەو کافرانە خۆی خستە ناو کەعبەو ئەمەین دەبێ، مەگەر ئەو کەسە خۆی لەوێ حورمەتی کەعبە بشکێنێ و شەری تیدا بکا، ئەو کاتە ئیوەش دەستی لێ مەپاریزن، ﴿إِن قَاتَلُوا فَاقتلُوهُمْ﴾ ئەگەر لە کەعبەدا شەریان لەگەڵ کردن ئیوەش شەریان لەگەڵدا بکەن و بیانکوژن، چونکە خەتا لە دەس پیشخەرو بکەرەو ئەو ستمکارە ﴿كَذَلِكَ جزاء الكافرين﴾ سوننەتی خودا وایە ئاوا بەو جوۆرە سزای دەستدریژکاران بداتەو و بەو جوۆرە تۆلەیان لێ بسینی، چونکە ئەوان سنووریان بەزاندوو و حورمەتی کەعبەیان شکاندوو و ستمیان لە ئیوە و لە خۆیان کردوو، دەبێ سزای ستمکاریی خۆیان وەر بگرنەو ﴿فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئەگەر وازیان لە شەری هینا، یان موسولمان بوون و وازیان لە کوفر هینا، ئەو پەرەردگار لیخۆشبوو و کردەوێ باشیان لێ وەر دەگری و لە تاوانیان دەبوری. ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ شەریان لەگەڵدا بکەن بۆ ئەوێ چاوترسینیان بکەن و وریان بروخین و نەتوانن ببنە لەمپەر لە بەردەم نایین داو واز لە ئازار و راوەدونانتان بین و دەر بەدەرتان نەکن ﴿وَيَكُونُ الدِّينُ لِلَّهِ﴾ نایینی هەموو کەسێک بە ندایەتی کردنی بۆ خودایی، لەخودا نەبێ لە کەسی تر نەترسی، کەس نەتوانی موسولمانان لە سەر خودا پەرستی

دره به دهریکاو نازاریان بدا، کهس چاوه پروانی شه وه نه کا موسولمانان له ترساندا ماستاوی بو بکه نو مه رای بی بو بکه ن..

پیگومان شه کاته ی شه نایه ته هاتوته خواری موسولمانان که مو بی هیزبوون کافره کان زورو خاوه ن دهسه لاتو هیزو توانا بوون، شاری مه ککه کانگای بته رستی بوو، که عبه پر بوو له جو ره ها بتی بچوو کتو گه و ره، خوانه ناسان تییدا نازادو خودا پهرستان دهست به سه رو ژیرده سه بوون !! به لام پهروه ردگار ویستی نووری ئیسلام مه شخه ل دار بی، دونیا رووناک بکاته وه یارمه تی موسولمانه کانی دا بو شه وه ی قه لاچوی بته رستی بکه ن، کردیشیان له ئاکاما سهر فرازی و سهر که وتن بو موسولمانه کان بوو !!

﴿فَإِنْ أَنتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ جا نه گهر کافره کان وازیان له دهستدریژی کردنو شه ره له گیرسانو فیتنه یی هیناو موسولمان بوون، شه وه دهستدریژیان مه که نه سه رو له که لیان دا به ئاسایشی بژین. چونکه سزاو به ره رچدانه وه بو ته می کره ئی سته مکارانه، بو شه وه ی واز له سته مکاری خویان بینن.

وه کو گوترا: سالی شه شه می کۆچی پیغه مبه رو هاوه لانی به مه به سستی عه مره کردن ئی حرامیان به ستو به ره وه مه ککه که وتنه ری که گه شتنه بیری (حدیبه) له نزیک مه ککه کافره کان پیشیان پی گرتن شه ره شیرو شه ره به ده پیشیان له که لدا کردن، دوا یی ریک که وتن که شه ساله موسولمانه کان بگه رینه وه سالی داهاتوو بینه وه.

جا که موسولمانه کان سالی داهاتوو هاتنه وه بو عه مره گیرانه وه (عمرة القضاء) له وه ده ترسان که کافره کان شه مسالیش پابه ندی به لینه که یان نه بنو ریگیان نه دن عه مره که یان به جی بینن له هه مان کاتدا پیشیان ناخوش بوو که شهریان له که لدا بکه ن چونکه کاته که مانگی ناوجه ژنان بوو شوینه کهش به یتول حه رام بوو هه ردو کیشیان شهریان تییدا قه ده غه یه !! وه کو له وه پیش باس کرا.

ئىتەر پەرۋەردگار لەم ئايەتەى دوايى دا ئەو ەيان بۆ روون دەکاتەو ە کە شەرو دەست پى کردنى حەرامو ياساغە نەک بەرگرى لەخۆکردن، کەوابو ﴿الشهر الحرام بالشهر الحرام﴾ نەم مانگە ناوجەژنانەى کە ەمرە کەتانی تیدا دەگىرنەو ە لەبرى ئەو مانگە ناوجەژنانەى پارە، کە ريگايان لى گرتنو شەريان لەگەلدا کردنو نەيانەيشت ەمرە کەتان ئەنجام بدەن، جا ئەگەر ئەوان دەست پىشخەريان کردو شەريان لەگەلدا کردنو بەگژتاندا هاتنو حورمەتى مانگى حەراميان نەگرت، ئەو ە ئىو ەش بى سىو دوو شەريان لەگەلدا بکەنو بەرپەرجيان بدەنەو ە. ئەوان تاوانبارنو حورمەتى مانگى حەراميان شکاندو ە نەک ئىو ە!!

يان مانايە کى تريشى لى وەر دەگىرئ ئەو یش ئەو ەيە دەلى: لەکاتىکدا پىروژى مانگى ناوجەژنان کافرەکانى لە بىپەرستى و کردارى خراب نەگىرايەو ە، ئەو کارە ناشىرینانەى تیدا ئەنجام دەدەن ئەو ە چۆن دەبى پىروژى ئەو مانگە بىتە بەرپەستو موسولمانەکان مەنە بکا لەو ە کە بەرگرى لە خۆيان بکەن شەرو زيان لە خۆيان دووربەخەنەو ە وىرانکارى ئەوان ئاوەدان بکەنەو ە.؟!.

﴿والحرمات قصاص﴾ ەرکەسىک رىزى خەلکى بشکىنى تۆلەى لى دەکرىتەو ە حورمەتى دەشکىندرئ! مەبەست ئەو ەيە مادام کافرەکان لە مانگى حەرامدا لە بەيتول حەرامدا لەکاتى ئىحرامدا شەريان لەگەل کردن ئىو ە لە چوارچىو ەى تۆلەستاندنەو ە بەرگرى لە خۆکردندا شەريان لەگەل بکەن، ئەمجار نەم مەعنایەى دووبارە کردەو ە فەرمووى: ﴿فمن اعتدى عليكم فاعتدوا بمثل ما اعتدى عليكم﴾ ەرکەسىک دەستدرىژى کردنە سەر، ئىو ەش بەئەندازەى دەستدرىژى کردنە کە تۆلەى لى وەر بگرنەو ە، واتە: دەستدرىژى يەک حەرامە لەسەر تاو ە بى، ئەگەر لەچوارچىو ەى تۆلەستاندنەو ە بى ئەو ە ەيچ حەرامىە کى تیدا نىو ە بەدەستدرىژى ناژمىردرئ!!

له ژیر روشنایی هم نایه ته دا ئیمامی شافعی (ره زای خوی لی بی) فەرموویه تی: ئه بی بکوژ بهو شته بکوژرته وه که به کاری هیناوه، بۆکوشتنی کوژراوه که ی، نه گهر نهو خه لکی سهربری بوو، ده بی سهری بیرنه وه، خه لکی خنکاندبوو ده بی بخنکیندرته وه. نایه ته که نه وه شی لی وهرده گیرئ که شهرکردن له گهل دوژمندا وه کو تۆله ستاندنه وه له تاوانباران وایه. به چ چه کینک لیت ده ده ن ده بی تۆش بهو چه که لیان بده وه، که سیک شهری له گهل موسولمانان به چه کی ناگراوی و کیمیاوی بایه لۆجی هتد بکا پتویسته موسولمانانیش به هه مان چه ک شهریان له گهلدا بکه ن بۆ نه وه ی سته مکارو ملهورانو دیکتاتورو هیتلره کان ته می بکری ن، واز له سته مکاری خۆیان به ی ن!! ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ واعلموا أن الله مع المتقين﴾ له خودا بترسن، نه خه له تابن ده سترژیی بکه ن، به جوړیک که ریگه تان پئ نه درایی، بزائن که هه می شه په ره ردگار له گهل نه وانه دایه که ده سترژیی ناکه نو پابه ندی فهرمانی خودان، هه می شه یارمه تیده ریانه و به سهر دوژمنیاندا سهریان ده خا.

ئه مجار دوا فهرانکردن به جیهاد به گیانو به خوینو خۆیه خت کردن فهران ده کا به جیهادکردن به مالو دارایی و ده فهرموئ: ﴿وَأَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ مالو دارایی خۆتان له پیناو پاراستنی قهواره ی ئاییندا خه رج بکه ن، چه کئو جبه خانه بکرن سهر بازو شهرکه ر ئاماده بکه ن، هه موو کاتئ هه ول بده ن چه کئو جبه خانه و هیزی سهر بازیتان له هی دوژمن نه گهر زیاتر نه بی که متر نه بی، هه رگیز نه هیلن دوژمن له هیچ شتیکدا به سهرتاندا بالاده ست بی و به سهرتاندا زال بی. ﴿وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ نه که ن به دهستی خۆتان خۆتان بخه نه ناو بارودۆخی ناله بارو تیدا چونه وه.

چونکہ نه گهر ئیوه له پیناو پاریزگاری له ئایین مالو دارایی خه رج نه که نو خۆتان به هیز نه که نه ئوه مانای ئه وه یه به دهستی خۆتان خۆتان ده خه نه ناو توونی تیاچوونه وه .

پوخته ی قسه ئه وه یه ، خوانه ناسان زۆرنو هه می شه له که مین دان ، زۆرو پر چه کتو به هیزن ، نه گهر موسولمانان پالی لی بده نه وه و خۆیان بۆ جیهادو بهرگری کردن ناماده نه که نه دوژمنانیان زه فهریان لی ده بیننو و قه لاچۆیان ده که نه ، ئیترئو کاته وه کو ئه وه وایه به دهستی خۆیان خۆیان بخه نه ناو توونی فه وتانه وه ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْحَسَنِينَ﴾ له هه مو ئیشو کاریکتاندا به سه لیه و وردو کارزان بن . هیچ شتیکی باش پاش گوئ مه خه نه ، خۆبه خت کردنو مالو دارایی سه رف کردن له پیناو بلاو کردنه وه ی ئاییندا ده چیته چوارچێوه ی ئه م فهرمانه خودایه یی وه .

هوکمه کانی ده ج و عه مه ره

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِى الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

وَأَتِمُّوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٦١﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوْهُ فَإِنْ خَيْرَ الرَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُوا يَتَأْتُوا لَآلِبٍ ﴿١٦٢﴾

لەسەرەتای پەیدابوونی ئایینی ئیسلامدا پیغەمبەر و هاوێلانی لەگەڵ دوژمنانی ئاییندا دەجەنگان بە مەبەستی بەرگریکردن لە ئایین و حەق و حەقخوێزان و بلاوکردنەوی ئایین!! لەسەرەتاوە بانگەوازییەکیان بەقسەو بانگ کردن بە لگەهێنانەو و وتو وێژ دەستی پێکرد، موسوڵمانان ناشتیخوێزان بوون هەتا بە وتو وێژو بانگەوازی کردن خەڵک موسوڵمان بووبی هەرگیز پەلاماری چەکیان نەداوە، هەرکاتێ موسوڵمان نەبوونایەو هەرپەشەیان لە بانگەوازی کەر بکردایە، یان بیان کوشتایەو شەریان لەگەڵ بکردایە موسوڵمانەکانیش شەریان لەگەڵ دەکردن بە مەبەستی بەرگریکردن و پاراستنی بلاوکردنەوی ئایین و بلاوکردنەوی ئەک بە زۆر موسوڵمان کردنی خەڵک، چونکە بە زۆر موسوڵمان کردن بە گوێرەوی دەقی قورئان یاساغە ﴿افانت تکره الناس حتی یكونوا مؤمنین﴾ ئایا تۆ ئەو موحەممەد! دەتەوێ بە زۆر ئەو خەڵکە موسوڵمان بن؟ واتە: وامەکە.

جا ئەگەر کەس نەبوو بەرپەرەکانی بانگەوازیی ئیسلامی بکاو هەرپەشە لە هەلگرانی بانگەوازییەکی بکاو دەستدریژی بکاتە سەر موسوڵمانان. ئەو ئەو کاتە جیهاد بۆ خوێن رشتن و پیاو کوشتن و تالان بردن دەبێ ئەویش حەرامە، بەکورتی شەڕکردن لە ئیسلامدا دانراوە بۆ بەرگری کردن لە حەق و حەقخوێزان و پاراستنی بانگەوازی ئیسلامی و بلاوکردنەوی بەناو ئێزەمیزادا. کەوابوو پێویستە لەسەر ئەو کاربەدەستانە ئیدیعیای ئەو دەکەن کە شەڕ لەسەر ئایین دەکەن، بانگەوازیی ئیسلامی زیندوو بکەنەو پێداویستی بە کانی دابین بکەن، زانست و زانیاری بە گوێرەوی رۆژگار بلاو بکەنەو، هەموو کاتیکیش ئامادەباش بن بۆ بەرپەرچدانەوی هەر دەستدریژییەکی بەرکێتە سەر ولاتی موسوڵمانان.

پیغه مبه‌ریش ده‌فرموی: جهاد تا رۆژی قیامت به‌رده‌وامه، به‌لام جهاد ته‌نها بریتی نی‌یه له شه‌رو لیکدانو کوشتن و برین، به‌لکو به‌گویره‌ی کاتو شوین و هه‌لسورانو به‌رژه‌وه‌ندی گشتی و تایبه‌تی ده‌گۆڕی.. ﴿وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ له‌دوای روونکردنه‌وی حوکمی رۆزوو باسی حوکمی هه‌جی کرد، چونکه ئه‌و مانگانه‌ی خۆیان تیدا ناماده ده‌کرئ بۆ هه‌جو هه‌جیان تیدا ده‌کرئ ده‌که‌ونه دوای مانگی ره‌مه‌زان. ئه‌مجار باسی چۆینه‌تی شه‌رو حوکمی شه‌رکردن له‌ مانگه‌کانی هه‌رامدا بۆ کردین، ئه‌مجا رگه‌رایه‌وه سه‌ر ته‌واوکردنی ئه‌حکامی هه‌جو فه‌رمووی: ﴿وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ کردارو گوشتاره پێویستی‌یه‌کانی هه‌جو عه‌مره به‌ته‌واوی ئه‌نجام بده‌نو له‌دلیشدا به‌کردنی هه‌جو عه‌مره مه‌به‌ستان خوداپه‌رستی و ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار بی، نه‌ک مه‌به‌ستان کاسبی و بازرگانی و ریا بازی و ناو و شوهرت بی، هه‌رچه‌نده کاسبی و بازرگانی نابنه‌ کۆسپ له‌به‌رده‌م ئیخلاص بۆ خودادا چونکه قورئان ده‌فرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به‌لام که‌سیک بۆیه هه‌ج بکا تا پێی بگوترئ حاجی فلانو ناو و شوهرت ده‌ربکا، ئه‌وه هه‌جکردنه‌ که‌ی خوداپه‌رستی نیه و گونا به‌باریه، ته‌نانه‌ت که‌سی بچئ بۆ هه‌جو مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی زیاره‌تی پیغه مبه‌ر بی، یان گه‌شتو گوزار بی، ئه‌وه هه‌جکردنه‌ که‌ی خوداپه‌رستی نی‌یه...

پێگومان هه‌جکردن هه‌ر له‌ رۆژگاری هه‌زه‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیله‌وه باوبوه، عه‌ره‌به‌کانیش له‌سه‌رده‌می نه‌زانی‌دا، پێش هاتنی ئیسلام هه‌جیان ده‌کرد، که ئیسلام هات هه‌ندئ گۆرانکاری له‌ چۆنه‌تی کردنه‌که‌یدا کردو هه‌شتیه‌وه، برئ شتی لا‌بردو برئ شتی لی زیاد کرد.. هه‌ج کردن یه‌کیکه له‌ پێنج روکنه‌که‌ی ئایینی ئیسلامو که‌سیک ده‌سه‌لاتی دارایی و به‌ده‌نی چوون و هاتنه‌وه‌ی هه‌بی ده‌بی هه‌ج بکا خوا ده‌فرموی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتِطَاعٍ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ یه‌که‌م هه‌جیک

که موسولمانان به کۆمه‌لی و به ئاشکرا کردیان: ئەو حەجە بوو کە سالی
نۆیه می کۆچی به سه‌رۆکایه تی ئەبویه کر ﷺ موسولمانان ئەنجامیان دا،
کە وه‌کو رێخۆشکه‌ریه‌ک وابوو بۆ حەجی مالتاوايي پیغه‌مبه‌ر ﷺ کە
سالی دوايي، واته سالی ده‌یه می کۆچی ئەنجام درا، هه‌ر له‌و یه‌که‌م
حەجەدا ئەبویه کر به‌کافره‌کانی راگه‌یاند کە ئیتر چیت‌ر بتپه‌رستو
خوانه‌ناس نابێ نزیك کەعبه‌ بینه‌وه‌و نابێ به‌ ده‌وری کەعبه‌دا
بسورپینه‌وه‌، ئەم نایه‌ته‌ش هاته‌ خوارێ کە ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ
فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾

وه‌کو گوترا حەج روکنی پینجه‌می ئیسلامه‌و بۆ خۆشی پینج روکنی
هه‌یه:

- ۱- ئیحرام به‌ستن له‌ شوینی ئیحرام به‌ستن.
 - ۲- راوه‌ستانو مانه‌وه‌ له‌ کتوی عه‌ره‌فه.
 - ۳- سورانه‌وه‌ به‌ ده‌وری کەعبه‌دا.
 - ۴- هاتوچۆی نیوان صه‌فاو مه‌روه.
 - ۵- ئیحرام شکاندن به‌ سه‌رتاشین یان به‌ کورت کردنه‌وه‌ی مووی سه‌ری.
- ﴿فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ ئەگه‌ر ئیوه‌ مه‌نع کرانو
گیرتان خواردو نه‌تانه‌توانی کرداره‌کانی حەج ته‌واو بکه‌نو له
ئیحرامیش‌دا بوون، جا هۆی ئەو گیرخواردنه‌ ده‌ژمن بوو یان نه‌خۆشی و
قاچ شکانو شتی وا بوو، ویستتان ئیحرام بشکینن، ئەوه‌ پێویسته
کوشتی‌یه‌ک سه‌ر بپرن، به‌ گویره‌ی بۆ هه‌لسورانو ده‌سکه‌وتن و شتر بێ یان
ره‌شه‌ولاخ بێ یان مه‌رو بزن بێ، مه‌رو بزن بۆ یه‌ک کەسو و شترو
ره‌شه‌ولاخ بۆ حه‌وت کەس ده‌بێ، سه‌رپینه‌که‌ش له‌و شوینه‌ ده‌بێ کە
له‌مه‌په‌ره‌که‌ی تیدا په‌یدا‌بووه‌، جا ئەو شوینه‌ ئه‌رزى حه‌ره‌م بێ یان
ده‌ره‌وه‌ی ئه‌رزى حه‌ره‌م بێ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ سالی شه‌شه‌می کۆچی
له‌ (حذیبیة) مه‌نع کرا هه‌ر له‌وئ کوشتی‌یه‌که‌ی سه‌رپری و ئیحرامه‌که‌ی

شکاند ئەو شوینەش دەرەوێ ئەرزی حەرەم بوو ﴿وَلَا تَحْلُقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ پەرەردگار ئیحرام بەستنی داناو بە نیشانەی چوونە ناو حەج و سەرتاشین، یان کورت کردنەوێ مووی سەری داناو بە نیشانەی رزگاربوون لە کاروباری حەج، کەواتە: مانای نایەتە کە بەم جوړەبە: ئیحرام مەشکێنێ و لە کاروباری حەج دەرەمەچن هەتا کو کوشتی سەرنەپرنو نەگەنە شوینی خوێ، واتە: لەو شوینە گێرتان خوارد قوربانی بە کە سەربەپن، ئەمجار ئیحرام بەشکێن ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ﴾ ئەگەر یەکیەک لە ئێوە لە حەجدا نەخۆش کەوت نەخۆشی بەکە و ابوو پێویستی بە سەرتاشین بوو یان سەری بریندار بوو، یان ئەسپێ تێدابوو، یان تووشی سەرنێشە بوو ئەو دەتوانی سەری بتاشی و فیدیە بدا کە بریتیە لەو: یان سی رۆژ بەپۆژوو بی، یان خۆراکی شەش هەژار بدا، یان بە گوێرە ی بۆ هەلسوران مەریک یان بزنیک سەربەپن. ﴿فَإِذَا أَمْتَمْتُمْ﴾ ئەگەر دلنیا بوونو ترسی دوژمنتان نەما، یان لە نەخۆشی بە کە چاکبوونەو ئەو لە مەپەرە ی رێگای تەواوکردنی حەجی لی گرتبوون نەما، ئەو بە هەریە کێ لە ئێوە ئاوا رەفتار بکا. ﴿فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعِمْرَةِ﴾ کەسیک ئیحرامی بە عەرە بەستو کارەکانی ئەنجام دان ئەمجار ئیحرامی شکاندو بە بی ئیحرام رایبوارد ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تا کاتی حەج و ئەوجار بە جیا ئیحرامی بە حەج بەست، هەر لە مەککەشدا ئیحرامی بەستو نەچوو بۆ میقات^۱ ئەو ﴿فَمَا اسْتَسْرَ مِنْ الْهَدْيِ﴾ پێویستە چی بۆ هەلسورا مەریک یان بزنیک بکاتە قوربانی و رۆژی جەژن سەری ببی.

خۆ ئەگەر چوو بۆ میقات لەو ئیحرامی بەست ئەو بریتی (فدية) لەسەر نییە ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ﴾

^۱ میقات چەند شوینیکی دیاری کراون لە دەورەری مەککە هەرکەسێ لە لاو بچیتە مەککەو دەبی لەبە کێ لەو شوینانە ئیحرام ببەستی.

گوتنی ﴿لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ﴾ هتد چونکه هج عیباده تیکه چوونه ناوو لی ده چوونی ههیه به ته نه نیهت جی به جی نابی، که وایی له گهل نیه ته که ی دا ده بی کرده وه یه ک له و کردارانه ی له گهل دا بی. جا که دهستی به کرداره کانی هج کرد ﴿فلا رفت﴾ نابی له گهل خیزانی خو ی جووت بیی ﴿ولا فسوق﴾ نابی قسه و ناوو ناتوره ی ناشیرین به خه لک بلی، ههروه ها نابی له و سنووره ده رچی که شهر ع بۆ ئیحرام به ستوی داناوه. واته: نابی راو بکا، پۆشاک ی دورواو له به ربکا، بۆنی خو ش له خو ی بدا ﴿ولا جدال فی الحج﴾ نابی کی شه و ده مه ده می و شه و تیک گیران له گهل ها وه لو خزم و خه تکارو خه لکی تر دا بکا ده بی واز له م جو ره کردارانه بی نی، چونکه رووی کردو ته پهروه ردگارو به رواله ت میوانی خودایه و دهیه وی ره زامه ندی نه و به ده ست بی نی. ده بی واز له دابو نه ریتی رابوردووی له ززه تو خو ش رابواردنی دنیایی بی نی، خو له و شتانه دورو بخته وه که هوی خو ه لئانه وه له خو بایی بوونن، به جو ریک که شاوو گه دا، هه ژارو ده وه مه ند پیرو جوان یه ک پۆشاک له به ربکه ن، نه ویش پۆشاک ی ئیحرامه، به مه ش دلو ده روون خاوین ده بنه وه، نیشانه ی به ندایه تی بو خودا راده گه یه نن.

ئیمامی موسلیمو بوخاری له نه بوهورهیره وه هه دی ئیکیان ریوایه ت کردوه ده فرموی: ﴿من حج فلم یرفث ولم یفسق خرج من ذنوبه کیوم ولدتہ امه﴾ زیاد له وه ش نه م جو ره هه لسو که وته ریزگرتنی مالی خودای پیوه دیاره و تاوانکردن تییدا گونا ه ی گه و ره تره: چونکه ئاده می له و کاته دا که عیباده ت ده کاو له خودا ده پارپته وه ده بی له و په ری نه ده بو حیشمه ت دا بی و له ئاماده باشی دا بی چونکه ئاده می زاد ده بی له ناو کو رو کو بو نه وه دا نه ده بو حیشمه تیک نیشان بدا که له کاتی ته نهایی و په ناگیری دا پیویست ناکا نه و نه ده بو هه لسو که وته ی که له کو ری پاشادا ده نیو نی له گهل براده رو ها وه لانی دا زور پیویست نی به ﴿وما تفعلوا من خیر یعلمه الله﴾

واز له کیشهو جنیودانو له خوبایی بوونو راوکردنو خو بون خوش کردن بینن، بو شهوی دلو دهروونتان له په لهو هه لهی دونیایی پاک بیته وه . ناماده بن بو کردنی کاری خیرو چاکه و گهردن که چ بن بو پابه ندبون به فرمانی شهرع، خودا بو خوئی ناگاداره به کرده و گوشتارتانو پاداشی چاکه و سزای خراپه تان ده داته وه ﴿وَتَزِدُوا فِي خَيْرِ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ خوداپهرستی بکه بن به تیشووی قیامه تان چونکه چاکترین تیشوو خوداپهرستی به ﴿وَاتَّقُوا يَا اُولِيَ الْاَلْبَابِ﴾ راستالانه به ندایه تیم بکه بن، شهوی له سه رم پیوست کردون به ریکو پیکسی شه نجامی بدن، شهوی لیم قه دهغه کردون توخنی مه که ون، به وه رزگارتان ده بی له رکو غه زه بی منو تووشی سزای من نابن، ره زامه ندی ره حمه تی منتان ده ست ده که وی .

پاشه بندیه ک بو حوکه کانی ده ج

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَاِذَا اَفْضَيْتُمْ مِّنْ عَرَفَتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اَبَاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُوْلُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُوْلُ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّفِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اَنْتَقَى وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾

ئه مجار وی ده چئی له رهوتی دهقه کانی پیشوودا وا گومان ببرئ که بازرگانی له حه ج دا قه دهغه بی، بویه بو رهواندنه وهی نهو گومانه فهرمووی: ﴿لِیسَ عَلَیْکُمْ جَنَاحٌ اِنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّکُمْ﴾ هیچ تاوانو لومهیه کتان نایهته سهر نه گهر له رۆژانی حه ج کردندا بازرگانی بکه نهو خهریکی کاسبی بنو پاره پهیدا بکه نه، به مهرجیک مه بهستی سهره کیتان له چوونه حه ج بازرگانی نه بی، چونکه کاسبی کردن له گهل نهت باشی داو له گهل به بهرچا وگرتنی نهو که نان پهیدا کردن نیعمه تیکی خودایی به، ده بیته جوریک له جوره کانی خودا په رستی، به لام خۆته رخاں کردن بو جی به جی کردنی کرداره کانی حه ج لهو کاتانه دا له کاسبی له گهلدا کردن باشته ..

﴿فَاِذَا اَفْضَیْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ که له کتوی عهره فات هه لپژانه خوارئو داگه ران بو موزده لیفه (کتوی قوزه ح) نهو ده ذیکری خودا بکه نه و خهریکی شوکرو سوپاسی بن (لَبَّيْکَ اَللّٰهُمَّ لَبَّيْکَ ..) بلینو له ذیکرو یادکردنی مه وهستینه وهو بهرده وام بن له سهری ﴿واذکروه کما هداکم﴾ یادی خودا بکه نهو به جوانی ناوی بیه نه، وه کو چون نهو رینمونی کردوونو ریگای ئیسلامیه تی فیرکردوون، بهو شیوهیه ی فیری کردوون یادی بکه نه واته: به لالانه وهو شیوه پارانه وه هاواری لی بکه نه ترستان له سزاو ته ماعتان له به خشیشیا هه بی، نه چن وه کو سهرده می نه زانی هاویه شی بو دابنن ناوه ندئ له بهینی خۆتان نهو دا دیاری بکه نهو دلتان به نهو وه په یوه ند نه بی له سهرده می نه زانی دا ده یانگوت: (لَبَّيْکَ لَا شَرِیکَ لَکَ اِلَّا شَرِیکَا هِی لَکَ تَمَلِکُهُ وَمَا مَلِکَ) پهروه ردگار نهو جوره وتنهی لی قه دهغه کردن. ﴿وَ اِنْ کُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّینَ﴾ بیگومان ئیه پیش نهو رینمویی کردنه گومراو سهرلی شیواو بوون، بیروباوهرتان شیواو کردارتان بته رستی بوو، هه میشه ناوه ندو واسیته تان له نتوان خۆتانو خودادا داده نا...

له سهرده مى نه زانى دا قوره یشی به کان خویان به زل دزانی و ههرگیز له گهل خه لکه کهى تر دا جه جیان نه ده کرد. عهر به کان له عهره فات ده وه ستان و قوره یشی به کان له موزده لیفه راده وه ستان، خویان له وه به زلتر ده زانی بچن له گهل عهر به کانى تر له عهره فه بوهستن!! ئیتر ئیسلام بۆ ئه وه ی بیسه لمینى که ئاده میزاد هه موویان یه کسان و ره چه له کئو زمان و رهنگ جیاوازیی ناخاته ناویانه وه کى زیاتر خودا بپهرستى ئه وه لای خودا ریزدارترو خۆشه ویست تره، بۆیه پهروه ردگار فهرمانى به پیغه مبه ر ﷺ کرد که بچى له عهره فه له گهل خه لکه که بوهستى و دوایى له گهل نه وان دا بیته خواری بۆ موزده لیفه فهرمووی: ﴿ثم أفيضوا من حيث أفاض الناس﴾ واته: بچنه عهره فه، له گهل خه لکه که بوهستن و نه مجار به کۆمه ل له و یوه پرژینه خواری بۆ موزده لیفه، ئه و خۆ به زل زانى به ی قوره یشی به کان قه لاچۆ بکه نه و ئه و دابه ناشیرینه بنبر بکه نه. ﴿واستغفروا الله﴾ داواى لیخۆشبوون له خودا بکه نه بۆ ئه وه ی لیتنان خۆش ببى له و گۆرانکاری به ی که داواى ئیبراهیم و ئیسماعیل له کاروبارى جه ج دا داتان هینا وه شه ریکتان بۆ خوا تى یدا په یدا کرد وه. ﴿إن الله غفور رحيم﴾ بیگومان پهروه ردگار ده رگای ره حمه تو لیخۆشبوونی فراوانه و که سییک بگه رپته وه بۆ لای تو به بکا به لیخۆشبوونی خۆی خه لاتى ده کا.

له سهرده مى نه زانى دا عهر به کان داواى ته و او بوونی جه ج له مینادا کۆده بوونه وه ده ستیان ده کرد به خۆ هه لکیشان و خۆ هه لئانه وه، ههریه که له عاست خۆیه وه باسى سهروه ریه کانى باوکئو باپیری خۆی ده کردو شانازی پیوه ده کرد و خۆی به سه ر یه کیکی تر دا راده وه شاندا! ئیتر پهروه ردگار ئه م دابه ناشیرینه ی قه ده غه کرد و فهرمانى به موسولمانان کرد که له جیاتى ئه وه ذیکرى خودا بکه نه ﴿فإذا قضیت مناسککم فاذكروا الله کذاکرکم آباءکم أو أشد ذکرا﴾ که له ئیش و کارى جه ج بوونه وه، یادی خودا بکه نه، وه کو چۆن له وه پیتش یادی باوکئو باپیرانتان

ده کردو به شانو بالتاندا هه لده گوتن. به لکو هه ول بدهن له وه زیاتریش
ذیکری خودا بکهن.

ئه مجار پهروه ردگار ئه وه روون ده کاته وه که ئه وانیهی ذیکری خودا
ده که نو لی یی ده پارینه وه دوو جوړن:

۱- ﴿فمن الناس من يقول ربنا آتانا في الدنيا حسنة وما له في الآخرة من خلاق﴾ ئه موسولمانانهی ئامادهی حج ده بنو به باشی ئایین له
دلیاندا جیگیر نه به وه ده روونیان به نوری ئایین رهوشن نه بوته وه هه موو
هه ولو ته قه للاو پارانه وه یه کیان بو ده وله مه ندی وه ده سهینانی پله و پایه و
سهرکه وتنو گه یشتن به مه رامی دونیایی به، ئه وان به قیامه تدا له و
پاداش و نازو نیعمه تهی ده درئ به خودا په رستان به شیان نادری چونکه
ئه وان هه موو هه ولو ته قه للایه کیان بو وه ده سهینانی شتی دونیایی به، جا
جاری واهیه به ئاسانی ده ستیان ده که وئ وه کو خودا له ئایه تیکی تر دا
ده فهرموی: ﴿من كان يريد العاجلة عجلنا له فيها مانشاء لمن نريد، ثم جعلنا له
جهنم يصلها مذبذوبا مدحورا، ومن اراد الآخرة وسعى لها سعيا وهو مؤمن فأولئك كان
سعيهم مشكورا﴾ الإسراء/ ۱۸-۱۹.

۲- ﴿ومنهم من يقول ربنا آتانا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة﴾
کۆمه لیکی تر له موسولمانان ذیکری خودا ده که نو ده لین: پهروه ردگار!
له دونیادا ژیانیککی به خته وه رو خویشان بده ری... له قیامه تیش دا
ژیانیککی به خته وه رو سهر فرازی و امان بده ری لی یی رازی بین، ئاشکرا شه
داوا کردنی ژبانی خو ش له دونیادا به وه ده بی که داوا له خودا بکهین
هویه کانمان بو دابین بکاو هی دایه تمان بدا بو پهیره و ی کردنی ئه و
یاسایانهی که پابه ندبوون پێیانه وه ده بنه هوی خو ش به ختی و کامه رانی
ژبانی دنیا، داوا کردنی ژبانی به خته وه ریش له قیامه تدا به وه ده بی که
پروا مان به خودا پته و بی، کرداری چاک بکهین، پابه ندی رهوشتی به رزو
پیرۆز بین ﴿وقنا عذاب النار﴾ پهروه ردگار! بمانپاریزه له ئاره و ژوبازی و

تاوانکردن؛ که ئاکامه‌که‌ی چوونه ناو دۆزه‌خه.. ئه‌ویش به‌دوروکه‌وتنه‌وه له گوناھو ئاره‌زۆی حه‌رام.

نایه‌ته‌که ئاماژه‌ی ئه‌وه‌شی تیدایه که زیاده‌ره‌وی له‌ئایین‌دا په‌سه‌ند نیه‌و له‌ چوارچێوه‌ی یاسای سروشتی ده‌چیته‌ ده‌ری ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا﴾ ئه‌وانه‌ی که له‌ خودا داوای ژبانی خۆشو کامه‌رانی هه‌ردوو جیهان ده‌که‌ن به‌ گویره‌ی هه‌ولۆ تیکۆشانی خۆیان به‌شیان ده‌دری و سته‌میان لی ناکری.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ خودا دادگایی‌کردنی زۆر خێرایه‌و هه‌موو که‌سیک پاداش و سزای کرده‌وه‌کانی خۆی و هه‌رده‌گریته‌وه، سوننه‌تی خودا و هه‌یه‌ دوا‌ی کرده‌وه پاداش یان سزا ده‌داته‌وه به‌ ئاده‌میزاد، خێراییی حیسابو لی‌کۆلینه‌وه‌ش به‌وه‌ ده‌بی هه‌موو که‌سیک کرداری خۆی ببینی و بزانی چی کردووه‌و چی نه‌کردووه، ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌ماوه‌یه‌کی زۆر کورت‌دا ئه‌نجام ده‌دا، له‌ فهرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ردا ﴿هَاتُوهُ﴾ ده‌فهرموی: (په‌روه‌ردگار هه‌موو به‌نده‌کانی خۆی له‌ ماوه‌ی که‌متر له‌ نیو رۆژدا دادگایی ده‌کا.

قسه‌ش هه‌یه‌ ده‌لی: دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌ موسو‌لمانان کرد که‌ ذیکری بکه‌ن له‌لای (مشعر الحرام) که‌ له‌وه‌پیش عه‌ره‌به‌کان ناوی خودایان لی‌ده‌هینا ئه‌مجار فهرمانی پی‌کردن که‌ له‌ دوا‌ی ته‌واوکردنی کرداره‌کانی حه‌ج له‌ مینا له‌جیاتی خۆه‌لکی‌شانو به‌خۆ نازینو پیا‌هه‌لدانی باوکو باپیرانیان یادی خودا بکه‌نو ده‌فهرموی: ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ ذیکری خودا بکه‌ن له‌ چه‌ند رۆژیکی دیاریکراو ژمیراودا. واته: له‌ رۆژانی مانه‌وه‌تان له‌ مینا که‌ رۆژی یانزه‌ی (ذی الحجة) ده‌ست پی‌ده‌کات تا رۆژی سیانزه‌ی ئه‌و مانگه‌ واته: سی رۆژه‌ی دوا‌ی جه‌ژن که‌ پیشیان ده‌گوتری (أیام التشریق) له‌و رۆژانه‌شدا حاجیه‌کان قوربانی سه‌رده‌به‌رن به‌رده‌بارانی شه‌یتان ده‌که‌ن..

ذیکر کردنی خودا له روژی عه ره فوه جهژن دا بۆ که سیئک له حج نه بی
 (الله اکبر) کردنه بۆ حاجیش (الله اکبر) کردنو (لبیک) کردنه .
 دهقی (الله اکبر) کردن وه کو له پیغه مبه ره وه گیر درا وه ته وه ناوایه :
 (الله اکبر ... لا إله إلا الله الله أكبر والله الحمد) دهقی (لبیک)
 کردنیش بهم جو ره یه (لبیک اللهم لبیک لا شریک لك لبیک إن الحمد
 والنعمة لك والملك لا شریک لك) ته مجار ده فهرموی : ﴿ فممن تعجل فی
 یومین فلا إثم علیه ، ومن تأخر فلا إثم علیه ﴾ که سیئک په له بکا بیه وی
 ته نیا دوا ی جهژن دوو روژ بمینیت ته وه دوو جار به رد بارانی شه یتان بکا ..
 واته : یانزه و دوانزه ی مانگ له وی بی روژی سیانزه هم پیش ته وه ی خوړ
 ناوایی ده بی مینا به جی بیلی .

ته گینا ته گهر مایه وه تاروژ ناوا بوو ته وه ده بی بمینیت ته وه روژی
 سییه میش شه یتان ره جم بکا ، جا پیش نیوهر پو بیکا یان دوا ی نیوهر پو هیج
 گونا هی تیدا نیه ، ته ته خبیرو سه رپشکی کردنه و گونا نه بوونه ی
 بۆ که سیئکه عه جه له ده کات ، یان له مینا ده مینیت ته وه بۆ روژی سییه م ﴿ لمن
 اتقى ﴾ بۆ که سیئکه ته قوا ی خودا بکا و خو ی دوو ر بگری له و شتانه ی که
 نه یی لی کردوه ، چونکه ته قوا کهر حاجی راسته قینه یه و مبه به ستیش
 له هه موو خودا په رستی به ک ته قوا کردنه ، ته قواش به وه ده بی هه موو کاتی
 به دل خودات له بیر بی ، به زوبانیش شوکرو سوپاسی بکه ی ﴿ واتقوا الله
 واعلموا انکم الیه تحشرون ﴾ ته قوا ی خودا بکه ن له کاتی به جیه یتانی
 کاروباری هه جو له هه موو شوینیکی تر دا ، بزائن ئیوه لای پهروه ردگار کو
 ده کرینه وه روژی قیامت بۆ حسابو لی کو لینه وه زیندووده کرینه وه ،
 سه رته نجامیش بۆ خودا په رستانه وه هه ر ته وان سه رفراز ده بن ، پهروه ردگار
 ته وه نده ی وشه ی ذیکرو ته قوا دوو باره کرده وه بۆ ته وه ی پله یان دیاری
 بکا و تیمان بگه یه نی که گرنگترین شت له عیباد ته ذیکری خودایه که
 نه فسی ناده می رام ده کاو دل و ده روون بۆ کاری خیر هه لده نی و له شهرو
 خراپه کاری دووریان ده خاته وه ، هه ر که سیئکیش ناوا بکا ده بیت ته ته قوا کار .

ناده میزاد دوو جوړن یا دوو روو خوانه ناسن یان موسولمان و راستان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسِدَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

پهروه ردگار له نایه ته کانی پيشوودا نه وهی روون کرده وه که ناده میزاد له کاتی حه جکردن دا دوو جوړن هی وایان هیه له خودا ده پاریته وه که ژبانی دونیای بو خوش بکا، هی وایشیان هیه له خودا ده پاریته وه له قیامت دا به خته وهی بکا! نه وهشی روون کرده وه که مبهست له هه موو خودا په رستی و عیاده تیک ته قوا کردنو له خودا ترسانه.

نه مجار لیره دا دوو جوړ ناده می تر باس ده کواو به ته رازووی ته قوا ده یان کیشی و ده ست نیشانیان ده کا. نه م دوو جوړهش؛ دوو روو موسولمانن، دوو روو نه وهیه شتیک به دهرده خا جوداوازه له وهی که له ناو دلی دایه! موسولمانیش نه وه که سهیه راستالو خودا په رسته و به کار کرده وهی مبهستی ره زامه ندی خودایه!

نیبنو جهریر له (السدی) یه وه دهر باره ی هو ی هاتنه واره وهی نایه تی (۲۰۴-۲۰۶) ده لی: نه خنه سی کوړی شور هیقی (الثقفي) هاته خزمه ت پیغه مبهر ﷺ به پرا له ت موسولمان بوو دواپی روپی، له کاتی گه پرا نه وهی دا بو شوینی خو ی به لای زه وی و زارو کشتو کالی موسولمانانو میگه له خوشتریکیان دا تیپه ری ناگری له کشتو کاله که بهرداو وشتره کانیشی سهر برین نیتر نه م نایه تانه هاتنه خوار ی که ده فهر مو ی:

﴿ومن الناس من يغبك قوله في الحياة الدنيا﴾ هەندێ ئادەمیزاد هەن بە قسە هیچیان نەهیشتۆتەو، کە گوێ لێ گوشتو گوێ دەگری سەرت لێ سوڤدەمینی، چونکە وا خوێ پیشان دەدا کە یارمەتیدەری حەق و راستی یەو حەزی لێ ناشتی و کامەرانی یەو دەیه‌وێ کۆمەلگای بەختەوەر بژین، جارجارەش بۆ ئەوێ پێی باوەر بکری ﴿ویشهد الله علی ما فی قلبه﴾ سۆیند بە خدا دەخوا لەسەر ئەوێ چی بە دەم دەیلی بەدلێش هەر هەمان رای هەیه، بەلام لەراستی دا ﴿وهو الد الخصام﴾ ئەو خوانەناسەو لەهەموو کەس زیاتر دوژمنی گەلو کۆمەلە ﴿واذا تولى سعى فی الأرض لیهلك الحرث والنسل﴾ هەر لەگەڵ پشستی هەلکردو لەبەرچاوی کۆمەل هون بوو چووە لای هەوادارانێ خوێ یان لێپرسراوی یەکی پێ سپێردراو دەسلاتی درایە، هیچ هەولو کۆشش بۆ ناشتی و ئارامی نادا، بەلکو هەر خەریکی تێکدانی ولاتو کۆمەلە، هەر خەریکی چاندنی تۆوی دووبەرەکی و قەڵاچۆکردنی کشتوکالو بەروبوومو چەوسانەو یە ﴿والله لا یحب الفساد﴾ بێگومان خودا فەساد و ئاژاوەو تێکدانی سیستەمی ژیانی پێ ناخۆشە ﴿واذا قیل له اتق الله﴾ جائەگەر یەکیەک بەرپەرچی بداتەو بلی کابرا لەخودا بترسە، چی دی ئەم گەلو ولاتە ئاوارەو بەربادو ویران مەکە، یان یەکیەک لێی بگاتە ئێسقانو بەرەو رووی ئەم زلخۆرتە لە خۆرازیو لە خۆرادییو بێتەو، فەرمانی پێ بکا بە چاکەو نەهی لێ بکا لەخراپە ﴿أخذته العزة بالإثم﴾ خێرا رقی هەلدەستیو هەلدەچیو بەلایەو گرانو نەنگی یەکیەک پێی بلی: وا بکەو وامەکە، چونکە پێی وایە ئەو زۆر لەو بەرزترە یەکیەک زاتی بێنی نامۆژگاری بکا، هێندە لووتبەرزو لە خۆرازیو نایەوێ کەس دەست بەر دەستی بێنی. ﴿فحسبه جهنم وبئس المهاد﴾ ئەم گیرە شیوینە دوا خانووی ناگری دۆرخەو سزای کردەوێ کانی خوێ وەردەگرت.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ هه ندی
 ئاده میزادی تر هه ن پیچه وانه ی کومه لی رابردو، ئه مانه کومه لیکن
 له پیناو به ده سته پینانی ره زامه ندی په روه ردگاردا خو یان به خت ده کهن،
 هه میسه له ریگای خودادا خه ریکی تیکو شانن بو چه سپاندنی حق و داد
 په روه ریی فهران ده کهن به چاکه و نه هی ده کهن له خراپه. هه رده م
 خه ریکی نیشو کاری چاکه و قسه ی خیر و باشن، راستگو و راستالن له
 کردار و گوشتاردا، دوو زمانو دورو و نین بریقو زه رقی دویایی له کاری
 قیامه تو رازی کردنی خودایان غافل ناکا، ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
 خوداش پاداشیان به نیعمه تو خوشی هه تا هه تایی به هه شت له به رامبه ر
 کرده و هی که میاندا ده داته و ده زیاد له وزه و توانای خو یانیان لی داوا ناکا،
 ره حمه تو به زه یی خو ی ده بارینن به سه ریاندا. نه گهر ره حمه تی فراوانو
 به زه یی نه و نه بویه خراپه کاری خراپه کارو ناشو بگپران ی کومه لی یه که م
 زال ده بو کومه لگیان ویران ده کردو دنیا خراب ده بو.

بانگه وازی یه زدان بو ئاده میزادان که بیته ژیر نالای

نیسلامه وه و شوین نه حکامه کانی بکه ون

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَدْخُلُوا فِي السَّلَامِ كُلُّهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِن زَلَلْتُمْ مِّنۢ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ
 إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾ سَلِّ بِنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا ءَاتَيْنَهُمْ مِّنۢ بَيْنِ
 يَدَيْهِمْ وَمَن يَبْدَلِ نِعْمَةَ اللَّهِ مِمَّنۢ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

رُفِئَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

لە ئايەتەكانى پېشىودا ئەوھى روون كردهوھ كە ئادەمىزاد لە چاكەو خراپەدا دوو جوړن: كۆمەلىك فەساد بلاودەكەنەوھو ئاوەدانى كوڤر دەكەنەوھ كۆمەلىكىش ھەمىشە ھەولى ئەوھ دەدەن خودا لە خوڤان رازى بكەنو كرداری چاك ئەنجام بدەن.

ئەمجار لەم ئايەتەدا ئەوھ دەچەسپىنى كە پىويستە موسولمانان يەك ھەلوستو يەك ريز بن، تەباو ھاودەم پشتىوانى يەكترى بن. بۆيە داواى لە ھەموو بەرھى ئادەمىزاد كردو فەرموى :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ دەلین: ئەو ئايەتە دەربارەى عەبدوللای كورى سەلام و ھاوەلانى جولەكەى ھاتۆتە خواری. كە موسولمان بوونو ئيمانىان بە شەرىعەتى (محمد) ھىناو شەرىعەتى موساشيان پەیرەو دەكرد. روژى شەممەيان بەلاو بەرپز بوو، شەممەيان دەگرتەوھ، بېزىيان لە گۆشتى وشتەر بوو، شىرەكەيان نەدەخواردەوھ، موسولمانان گلەييان لى كردن ئەوانىش وتیان: ئىوھ حەقتان چىە ئىمە ئەمەش دەكەینو ئەوھش دەكەین، بە پىغەمبەریان گوت: تەورات نامەى ئاسمانىيەو ئيمان گەرئى با پەیرەوى بكەین، ئىتر ئەم ئايەتە ھاتە خواریو فەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ ئەى ئەو كەسانەى ئيمانتان ھىناوھو لەوھپىش لەسەر ئايىنى جولەكە بوون. بەردەوام بن لەسەر ئىسلام ھەمووتان گەردنكەچى فەرمانى خودابن و لەھەموو شتىكدا ھەمووتان بەدلو بەگيان بچنە ژىر ئالای ئىسلامەوھ، لەھەموو روویەكەوھ ئىسلام وەربگرنو شتى تری تىكەلاو مەكەن، ھەرچى ئىسلام فەرمانى پى كردوون بە ئوصولو فروعەوھ ئەنجامى بدەن، چاودىرى ئىسلامو يەكەتەى موسولمانان بكەن. ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ شوین ھەنگاوەكانى شەيتان مەكەونو بەرپىزى ئەودا مەرۆنو پارچە پارچەو كۆمەل كۆمەل مەبن، دووبەرەكىو جوداوازی لە ئايىندا بەرپا مەكەن، ئاگاتان لە خوتان بى، شەيتان ھەلتان نەخەلەتینى، چونكە

ئەو بە حیلەو فیلبازی ریگای خراپتان بۆ جوان دەکا، خراپەتان لەپیش
چاوشیرین دەکا، ئادەمیزاد لە ریبازی راست لادەدا، دوو بەرەکی دەخاتە
ناو کۆمەلەو، وەکو ئەو حالەتالەبی جولەکەتان بەسەر دئی کاتیک لە
فەرمانی خودا دەرچوونو دەسکاری تەوراتیان کرد، هەندیکیان لی زیاد
کردو هەندیکیان لی لابردو هەلەو گیرپان لە حوکمەکانی دا کردو
سەرەنجام پارچە پارچە بوونو کیشەیان تی کەوتو یەکیەتیان لیک ترازو
دوژمنیان بەسەردا زال بوو، خودا پەرته‌وازی ناو جیهانی کردن ﴿إِنَّه لَکَم
عَذَابٌ مِّبِینٌ﴾ بێگومان شەیتان دوژمنی راستەقینەو سەرەختی ئیوہیە.

ئەمجار بۆ ئەو هی موسولمانانیش وەکو جولەکەکانیان لی تەییەو
بەدەردی ئەوان نەچن، لەم نایەتە دوا یی دا ئەم هەرەشە قورسەیان
لی دەکا و دەفرموی: ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ ئەو
گروھی موسولمانان! ئیوہش ئەگەر لە ریگە راست لادەنو حەق پاش
گوئ بخەنو لە ریبازی خودا کە ئیسلامییەتە دوروبکەونەو، دوا ی ئەو هی
کە قورئانتان بۆ هاتو نیشانە ی زۆرو زەبەندەتان لە خوداو لەسەر
راستی و دروستی ئەو ریبازە بۆ روون کرایەو، کەچی ریبازی شەیتان بگرن
کە ریگای کیشەو دووبەرەکی و جوداوازی یە ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ﴾ ئەو باش بزائن کە خودا بە تواناو دەسلەتە، کەس نی یە بتوانی
بەر بەرەکانی بکا و لە ژێر دەستی دەر بچێ، دەتانگری و تۆلەتان لی دەستینێ
(حکیم) هەموو کاریکی پر حیکمەتەو هەموو شتی ک لە شوینی خۆی دا
ئەنجام دەدا، گوناھبار پاش گوئ ناخا، بە لکو دە یگری و لە دونیاو
قیامەتا سزای دەدا. ئەمجار پەرور دگار لە هەرەشە کردنەکی زیاد دەکا و
بە تەوسەو بەو بەناو موسولمانانە دەلی: کە ریگای یەکیەتی و تەبایی و
برایەتی ناگرنە بەرو هەمیشە جەنگو ئازاوە دەنێنەو، هەر وەها ئەوانە ی
کە بانگەوازی ئیسلامیی بە درۆ دەخەنەو و پاش ئەو هەموو بە لگەو
دەلیلانە ی کە راستی بانگەوازی (محمد) دەچەسپینن، ئەوانە ی لە

فرمانی خودا دهرچوون به ته وسه وه پیتیان ده لی: ﴿هل ينظرون﴾ ته وه نه وانه چاوه پروانی چی ده کهن به ته مای چین؟! ﴿إلا أن يأتيهم الله﴾ مه گهر به ته مای ته وه بنو چاوه پروانی ته وه بنو چاوه پروانی بکهن که سزای خودایان بو بئ ﴿في ظلل كالغمام﴾ له ناو چند پهل هه وریکی سپی که به پروالت باراناوینو چاوه پروانی خترو به ره که تیان لی ده کری ﴿والملائكة﴾ فریشتهی سزایان بیتته سهرو ته وهی خودا له چاره ی نووسیون به سه ریاندا نه نجام بده نو کار له کار بترازیو په شیمان بوونه وه سوودی نه مینی، قیامت هه لسی ﴿والی الله ترجع الأمور﴾ له کو تاییدا هه موو شتییک بو لای پهروه ردگار ده گهر پته وه، روژی قیامت هه رکسه به پاداشو سزای خوئی ده گا، خودا هیچی لی ون نابی وهه موو شتییک ده خاته نهو شینهی بوئی دیاری کردوه، چونکه خوئی له سه ره تادا به دیهینه ره وه له کو تاییشدا هه ره خوئی کارسازو کار دروسته.

﴿سل بني إسرائيل کم آتیناهم من آية بینة﴾ ته ی پیغه مبهری خو شه ویست! پرسیار لهو نه وه ئیسرائیلی به هاوچه رخانه ت بکه دهر باره ی ته وه هه موو نیشانه به لگانه ی دابو ومانه باو کئو باپیرانو پیشینانیان ته وه هه موو پیغه مبه رانه مان به به لگه ی ناشکراوه بو سهر ناردن به باشی ته وه په یامه ی ئیمه یان پی راگه یان دنو لی حی بوون، که چی پابه ندی ناموژگاریو په یامه کانیا نه بوون، سه ریچییان کردو ئیمه ش به هوئی ته وه گونا هانه یانه وه گرتمانو سزای شیایو خو یانیان وه رگرتو چاره ره شی دنیاو قیامت بوون. ثایا تم نه وانه ی ئیستایان که هاوچه رخی ئیوه ن بیران له سه ره نجامی ته وه رابورد وانه ی خو یان کردو ته وه وه په ندیان لی وه رگرتوونو وازیان هیناوه لهو سه ره سختیو بوغرابیو سه ریچی کړدنه ی نه وان له سه ری بوون؟ ثایا کاری واده کهن بو ته وه ی چی به سه ره نه وان هاتوه به سه ره نه مان نه یه؟! واته: با نه مان وه کو نه وان نه کهنو گهردن که چی فرمانی خودا بن، تا به خته وه ری دنیاو قیامت بن!!

ئەمجار ھەر ھەشە لەوانە دەکا کە دەیانە وێ دژ بە ویستی خودا رەفتار
بکەن و نیشانەکانی خودا کە ناردوونی بێتە رینومایی کەر بیانگۆرن،
دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ يَدُلَّ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ﴾ ھەرکە سێک نیشانە و بە ھەری خودا کە ئیمان و ناشتی بە بگۆڕی
بە گومرای و جەنگ، لە جیاتی ئەو ئەو بە ھرانە برۆی بە خودا پتەو
بکەن و ناشتی لە دلی دا برۆینن، زیاتر پێیان گومرا دەبێ و لایەنی
شەڕەنگیزی لە دلو دەروونیان دا کلپە دەستین!!

دوای ئەو ھە بە لگە ی ئاشکرا و نیشانە ی راستیی بۆ ھات، ئەمجار
پشت ھە لکا و گەردن کە چ نەبێ ئەو بێگومان دەستی تۆلە و سزای
پەر و ەردگار دە یگاتی و رزگاری نابێ.

نایەتە کە ھەر ھەشە لە موسولمانانی سەردەم دەکا، ئەوانە ی قورئانیان
بۆ ھاتووە، داوا لە ئەوان دەکا، کە بە ھەری خودا نەگۆرن، چونکە ئەگەر
بیگۆرن بە دەردی جولە کە کان دەچن، ئیستاش کە دەیینین موسولمانان
رۆژ بە رۆژ لە کزی دان و لاتیان داگیر دەکری و دەسەلاتیان لی دەستیندری و
ئەو ھیان بە سەر ھاتووە کە بە سەریان ھاتووە، ھەمووی سەردەنجامی
ئەو ھە کە پەیمانی ئیسلامیان پاش گوێ خستووە و لە قورئان دوور
کەوتوونەو، ئەو بە ھەری ھە کە خودا بۆی دیاری کردوون گۆریوانە و گوێ
بیستی نایەتی ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ نەبوون، پەیرەوی ئەم
فەرمانە ناکەن.

﴿زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سروشتی ئەو خوانە ناسە سەرسەختانە و ھایە
کە زۆر دونیا یان خۆش دەوێ و لە پێش چاوانیان جوانە، خۆشە ویستی بە کە ی
لە دلیاندا جیگیر بوو، بە جۆری ک خۆی بۆ بەخت دەکەن، لە ھەموو
شتیکیان بە لاو ە گرن گترە، تەنانەت لە بە ھەشت و خۆشیەکانی ئەو
دونیا شیان بە لاو ە لە پێش ترە، چونکە برۆی تەواویان بە رۆژی دوایی نیە،

بۆیە شوین بیرو بۆچوونی نادروستو خەیاڵو ئومیدی پرپووچ کەوتوون ﴿وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ قەشمەری بە برواداران دەکەنو گالتەیان بەو موسولمانە هەژارانە وەکو عەبدوللای کوری مەسعودو عەممارو صوھەیب دێ، کە وا خۆشی دونیاییان بە لاوہ ناوہ و خۆیان بە خوداپەرستی ماندو دەکەن، دەولەمەندە موسولمانەکانیشیان بە لاوہ سەیرە کە بەخۆشی رانابویرن ھەر خەریکی خۆ ئامادەکردنو تویشوو ناردنن بۆ پاش مردنیان، بیرو باوہریان بە خدا بەھێز دەکەن، کرداری باش ئەنجام دەدەن پابەندی رەوشتو ئەخلاقی بەرزن ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئەوانە ی خوداپەرستو تەقواکارنو رۆژی قیامەت پلەوپایەیان لەژوور کافرو خودانەناسەکانە.

جا ئەگەر برێ لەو کافرانە بە پۆلەتو بۆ ماوہیەکی کەم دەست رویشتوو ترو دەولەمەندتر بن یا پلەو پایەیان بەرزتر بێ، دۆستو برادەریان زۆرتر بن، ئەوہ شتیکی کاتی یەو ماوہ کورتەو پایەدارنە.

موسولمانانی تەقواکارو خوداپەرست رۆژی قیامەت پلەو پایەیان زۆر لە ژوور ئەو کافرانەوہ دەبێ و لای خودای خۆیان زۆر ریزیان لێ دەگیرێ؛ ئەوان لە ژوور (علیین) کە شوینیکی زۆر خۆشی بەھەشتەو کافرەکان لە چالی ناھەمواری دۆزەخدان؛ ئایەتە کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ نەیفەرموہ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئاماژە بە بۆ ئەوہ کە ئەو پلەو پایە بە ئیماندارانی تەقواکارو خوداپەرستە، واتە: ئیمان بەتەنیا هیچ نیە دەبێ کردەوہ ی تەقوای لەگەڵدا بێ دەبێ بیرو باوہریان لە خدا پەرستێھەکیاندا رەنگ بداتەوہ، ھەر وەھا ئاماژە بە بۆ ئەوہ کە ئەوانە ی شیتو شەیدای زەرقو بەرقی دونیانو لافێ ئیماندارێ لێ دەدەن و خۆیان بەخاوەنو بیرو باوہر دەرزن، چونکە لەناو کۆمەڵیکدا پێگەیشتون پێیان دەلێن خاوەن کیتاب (أهل الكتاب) ئەوانە رۆژی قیامەتدا بیرو باوہرەکیان هیچ نیعتیاریکی پێ ناکرێ ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ پەرەردگار

له دونیاو له قیامتدا رزقو روژیی د هدا به هر که سیک تاره زوی بی به بی حساب، واته، بی لپرسینه وه که س نیه بلی: بو د هیده یه؟ یان بو نه ونده ی د هیده ی؟! یان خودا رزقو روژیی بی شمار د هدا به و که سانه ی تاره زوی لی بی له دونیاو قیامتدا.

پیوستی ناده میزاد بو پیغه مبه ران و نه و گیر و گرفتانه ی تووشی خو یان و شوینکه وتوانیان ده بن

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهَ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

نه مجار پاش نه وه ی پهره ردگار فرمانی به و ناده میزادانه کرد که یمانیان به پیغه مبه ر هیناوه که هه موویان به دلو به ئیخلاص و بی منجه منج له هه موو روویه که وه بچنه ژیر ئالای ئیسلامه وه هه موویان یه ک هه لویستو یه ک ریزو یه ک مه به ست بن، چونکه که سیک له خودا وه ریمونیی بو بی پیوسته کرده وه یه ک نه کا که سه ربکیشی بو دوو به ره کی و نیزاع، به لکو نه رکی سه رشانیه تی که به گویر هی په یامی خودای خو ی ره فتار بکاو هه لسو که وت بنوینی!

ئەمجار باسی ئەو ەي کرد که سەرپیتیچیکەرانی لە ژیاندا ەمموو کردەو ەيەکیان بۆ دابین کردنی خۆشییە کاتی بەکیانەو کهسیکیش ئەمە حالی بێ ەمیشە دووچاری کیشەو نيزاع دەبی، ئەمجار دیتە سەر ئەو ە که شونکەوتنی پیغەمبەرانی پەرەوکردنی پەيامەکیان پیوستی بەکی گرنگی ئادەمیزادە، چونکە خودا بریاری داو ە که ئادەمیزاد بە کۆمەلی بژینو ەاریکاری یەکتری بکەنو فەرمووی: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ئادەمیزاد لەحالیکیدا بوون پیوستیان بە رینومیایی خودایی ەبوو، پەرورەدگاریش پیغەمبەرانی یەک لە دواي یەک بۆ ناردن، مۆژدەدەرو ترسینەر بوون، بۆئەو ە لەتاریکی نەزانیو سەرگەردانی رزگاریان بکەنو کیشیان بکەن بۆ روشنایی ئایین!! ئەم پیغەمبەرانشی بۆیە ناردوون تا ئادەمیزادان بەهانەیان نەمینۆ نەلین: ئیمە هیچمان پی نەگەشتو ە! ەندێ لەو پیغەمبەرانی کتیبی ئاسمانیشمان بۆ ناردوون بۆ ئەو ە بەپی ە ئەو پەيامە خەلکە که شارەزای ئایین بکەن.. دەي دەبی ئەو حالەي که پیش ەاتنی پیغەمبەرانی ئادەمیزاد تیایدا بوون چۆن حالەتیک بووبی؟؟ ەلسو کهوتیان چۆن بووبی؟!

زوربەي راقەکەرانی قورئان دەلین ئادەمیزاد لەسەرەتادا یەک ئایین یەک یاساو یەک بیرو باو ەری قایم پتەویان ەبوو ەویش ئایینی ئیسلام بوو، دوايي ئادەمیزادەکان کیشەیان تیکەوت، ئەمجار پەرورەدگار پیغەمبەرانی ناردن؛ مزگینی بدەن بە بروادارو چاکەکاران لە ەمان کاتدا سەرلێشیواو گو مپریان لە سزای خۆي بترسینۆ..

لەعەبدوللای کورپی عەباسەو ە دەگیرنەو ە که فەرموویەتی: لە نیتوان رۆژگاری نووحو ئادەمدا دە سەدە بوو ەممو ئادەمیزادەکانی ئەو چەرخانە لەسەر یاسای حەقو خوداویست بوون، دوايي کیشەیان تی کەوتو خودا پیغەمبەرانی بۆ سەر ناردن؛ تا مۆژدە بدەن بە چاکەکارانو خراپەکاران بترسین.

لە قیرائەتی عەبدوللای کۆری مەسعووددا رستە کە بەم جۆرە یە
﴿ كان الناس أمة واحدة فاختلّفوا ﴾ ئەم قیرائەتە بە لگە یە لە سەر ئەم
بۆچوونە یە! بە لگە یە کێ تریشیان هە یە دە لێن: ئادەم پێغەمبەر بوو،
مەندالەکانی لە سەر رێ و شوینی ئەو بوون تا بە خەیلی و حەسوودی کەوتە
نیوان قاییل و هایلەو.

بریکێ تر لە راقە کەرانی قورئان کە -عەبدوللای کۆری عەباس و
عەطا و حەسەنی بەصری- لەوانەن دە لێن: مانای ﴿ كان الناس أمة
واحدة ﴾ یانی ئادەمیزادەکان هەموویان گومرا و سەر لی شێوا و بوون و
رێبازی حەق و راستیان نە دە زانی، کردارەکانیان بە گۆرە ی شەریعەتی
خودا ئە نجام نە دە دا، حالە تو چۆنیەتی ئەوان ئەو ی دە خواست کە
پەر وەرد گار پێغەمبەرانیان بۆ سەر بنێرێ، تا بیانخاتە سەر رێبازی راست و
ئەو کێشە و دووبەرە کێ یە کە لە سەرەنجامی بێ با وەری و شوین کەوتنی
هەوا و هەوەسو ئارە زۆی گومرا نامێز سەریان هەلدابوو بۆیان حەل بکەن،
چونکە ئە گەر وانە بووبن ئە دی پێغەمبەریان بۆچی بوون؟

ئەبوموسلیمی ئەصفە هانی و قازی ئەبویە کەری باقلانی دە فەرموون:
مانای رستە ی ﴿ كان الناس أمة واحدة ﴾ بەم جۆرە یە: دە فەرموێ
ئادەمیزاد لە سەر رێبازی سروشت بە گۆرە ی عەقل و بیری خۆیان
خودا پەرستیان کردوو بە لام شوینکەوتنی عەقل بە بێ زەهەنومایی یە کێ
خودایی سەر دە کێشی بۆ کێشە و نیزاع و دووبەرە کێ، چونکە زۆر جار
خەیاڵ و بیروباوەری پر و پوچ بوون بە لە مپەر لە بەر دەم گەشتن بە
عەقیدە و خۆکمی راست و دروست.

خاوەنی تەفسیری (المنار) دە فەرموێ: پەر وەرد گار ئادەمیزادی و
دروست کردوو کە بە کۆمە لێی بژین، قازانج و بەر ژ وەندیان بە یە کەو
پە یوەست بێ، هەریە کە ی لە ژيانا پێویستی بە ئەو ی تر هە یە ناتوانن بە بێ
یە کە هە لکەن، دە بێ هە ندیکیان یارمەتی هە ندیکیان بدەن، نا گونجێ

بریکیان پتویستی به بره‌که‌ی تریان نه‌بی، ههریه‌کیکیش له ژین‌دا کاریکی
 بۆ خۆی ره‌چاو کردوو، نه‌و کاره‌ بوو ته‌ سه‌رچاو هی بژیوی و پئی ده‌ژین،
 به‌لام هیژی ده‌روونی و جه‌سته‌یی ههریه‌کیک له‌ئەندامانی کۆمه‌ل له‌وه
 لاواز تره‌ بتوانی هه‌موو پتویستی‌یه‌کانی به‌ده‌ست بێنی، که‌وابوو پتویسته
 هیژی تر بینه‌ پالپشتی و یارمه‌تی بده‌ن تا پتویستی‌یه‌کانی ژینانی دابین
 بکا، بۆیه‌ ئاده‌میزاد بۆ دابینکردنی بری پتویستی خۆی هانا بۆ
 ئاده‌میزادانی تر ده‌با، وه‌کو چۆن ته‌وانیش بۆ بری کار هانا بۆته‌م دینن،
 ته‌م به‌یه‌کاچوونو به‌رژه‌وه‌ندی تیکه‌لاوبوونه‌یه‌ که‌ ده‌لین: ئاده‌میزاد به
 سروشت شاره‌ستانی‌یه‌ (الانسان مدني الطبع) مه‌به‌ست نه‌وه‌یه
 ئاده‌میزاد ههریه‌که‌یان ته‌وه‌نده‌ تواناو ده‌سه‌لاتی نه‌دراوه‌تی خۆی به‌س
 بی و پتویستی به‌ یارمه‌تی که‌سی تر نه‌بی، به‌لکو خودا وای دروست
 کردوو که‌ پله‌ی ههریه‌کیک له‌ناو کۆمه‌ل‌دا وه‌کو پله‌ی ئەندامیک بی له
 جه‌سته‌دا، واته‌: چۆن جه‌سته‌ ناتوانی پهره‌ به‌ژیان بدا مه‌گه‌ر به‌هاریکاری
 هه‌موو ئەندامه‌کانی و ئەندامه‌کانیش ناتوانن ئهرکی خۆیان به‌نجام بده‌ن
 مه‌گه‌ر کاتیک که‌ جه‌سته‌ ساغو سه‌لامه‌تبێ، ئاده‌میزادیش وه‌هانو به‌بی
 یه‌کتری ژیانیان بۆ ده‌سته‌به‌ر نابێ، جاکه‌ ئاده‌می وه‌ها بی و به‌گیره‌ی
 سروشت ده‌بی به‌ کۆمه‌لی بژین هه‌لبه‌ته‌ له‌ژیان‌دا ههریه‌که‌ به‌گیره‌ی
 بیرو بۆچوونی خۆی ره‌فتار ده‌کاو له‌کردارو گوفتاری‌دا به‌رژه‌وه‌ندی خۆی
 به‌رچاو ده‌گرێ، هیچ کامیکیشیان نه‌وه‌نده‌ هیژی ئیله‌هام و نیگای
 نه‌دراوه‌تی بۆ خۆی بتوانی به‌ته‌واوی به‌رژه‌وه‌ندی خۆی و غه‌یری خۆی
 بیاریزی، سوودی ته‌واو بۆ خۆی و هاوه‌لانی ده‌سته‌به‌ر کا، که‌وابی شتیکی
 سروشتی‌یه‌ که‌ کیشه‌و دووبه‌ره‌کیان تی‌یکه‌وی، هه‌رکه‌سه‌ به‌لای خۆی‌دا
 رایکیشی، که‌وابوو ره‌حه‌می خودایه‌ که‌ پیغه‌مبه‌رانی ناردوون بۆ
 ریک‌خستنی ژیانیان و رینمونی کردنیان بۆ ریگای راستو ژینانی به‌خته‌وه‌ری
 دونیاو قیامه‌ت و موژده‌ه‌رو ترسینه‌ر بۆیان. ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ

ومنذرین ﴿ پەرورەردگار پیغەمبەرانی یەك بە دواى یەكدا ناردنە سەر ناده میزاد بۆ ئەوێ ریگای راستی ژیانو سەرفرازی قیامەتیان نیشان بدەن، خەلكى لەسەر خودا پەڕستى رام بکەن و یاسای خودا لەسەر زەوى جیگیر بکەن، گەلەکانیان لەخەوى خامۆشى بیدار بکەنەو، لە ئاکامى سەریچی و سەرسەختى بیانترسین.

چاکە زەمینەى کۆمەڵایەتییان بۆ خوڤ بوو، دلو دەروونیان ئامادەى وەرگرتنى پەيام و شەریعت بوو ﴿وأنزل معهم الكتاب بالحق﴾ بە گۆرەى پیوست کتیبى بۆ پیغەمبەرەکان ناردوو، کتیبى حەققانى، یاسا دروستو دەستور رهوان ﴿لیحكم بین الناس فیما اختلفوا فیہ﴾ بۆ ئەوێ ئەو پیغەمبەرانه لەبەر روڤنایی ئەو کتیبە ئاسمانی یانەدا فەرمانێ وایی کۆمەل بکەن تەم و مژى کیشەو نیزاع و دووبەرەکی یان لەسەر پرەویننەو، کۆمەلگای نموزەجى و میثالیان لی پیک بەین!!

نایەتە کە ناماژەى ئەوێ تیدایە کە پەرورەردگار لەگەل هەموو پیغەمبەریكدا پەراویكى ناردوو، جائەو کتیبە موعجیزە بووبی یان موعجیزە نەبووبی، کورت بووبی یان درێژ بووبی، نووسرا بیته وە لەبەر کرابی یان نا!! ﴿وما اختلف فیہ إلا الذین اوتوه﴾ ئەوانەى تییدا کەوتنە کیشەو و دووبەرەکی و نیزاعیان لەو کتیبانەدا کەوتە ناو وە پیاو و گەورە و مالمەکان بوون، زانا و روڤنابوون و لێ پەرسراوان و پیاوانی ئایینی بوون؛ ئەوانەى ئەو کتیبانەیان درابوو بەو ئەوێ بە گۆرەى دەقەکانیان هەلسر و کەوت بکەن، چیان تیدایە وەکو خۆى جی بە جی بکەن، چاودیری کۆمەلێش بکەن، ئەوانیش لی لانەدەن ﴿من بعد ما جاءتهم البينات بغیا بینهم﴾ دواى ئەوێ کە بەلگەى زۆرو بەهێز لەسەر راستى و بیخەوشى ئەو کتیبانەیان پیدراو تیان گەیهندرا کە ئەو کتیبانە بۆیە نێردراون کە ببنە هۆى یەکیەتى و تەبایی، نەك هۆى ناکۆکی و دووبەرەکی، تیگەشتن کە ئەو کتیبانە بۆیە هاتوون کە خوڤبەختى و کامەرانی بەناو خەلكدا

بلاوبکه نه وه و ریزه کانی کومهل یه ک بخه ن! که چی نه وان په ندیان لی و نه گرتو نه هاتنه سهر خه تو پابه ندی فهرمووده کانیان نه بوون، له م هه لویسته یان دا هیچ به لگه و سهر چاوه یه کیان به دهسته وه نیه، جگه له سته مکاری و سهر ره قی خو یان نه بی، جگه له به زاندنی نه و سنووران نه بی که نایین کردوونی به پرده له نیتوان خه لکندا.

ناشکرایه هه موو ثابته ک له سهر تادا خه ریکی ریکه خستنی ریزه کانی کومهل و قه لاچو کردنی هوکاره کانی دووبه ره کی و چاندنی تووی برابه تی و ته بایی بووه؛ به جوړیک که برابه تی نایینی زور له برابه تی دایکو باوکی کاریگه رتر بووه، زور جار هه لویسته و روودای میژوویی واهه ن که برای نایینی له پیناو برای نایینی دا هه لویستی وای نواندووه و گیانی خو ی له پیناوی دا به خت کردووه، هه رگیز برای باوکو دایکی شتی وای لی چاوه روان ناکری.

ناشکراشه تا نایین به باشی له دلی په پره و کارانی دا جیگیر بووبی خه لکی وه کو پیویست له ناوه روکی نایین گه یشتوون، شاره زایانی نایین وه کو خو ی نایینه که یان به خه لکه که راده گه یاند، زانایان به نووری نایین هه لسو که وتیان ده کرد، دووبه ره کی و جیاوازی له کومهل دا دهر باره ی نایین نه بوو، به لام سه د مه خابن روژگار هاتو رو یشتن، کومهل یک مالئاوایان له زیان کردو کومهل یک تر هاتنه شوینیانو هیچ کو یان له ته نیلو پیچو په ناکردن له ده قه کانی نه و کتیبانه دا نه کرد، به هه موو جوړیک بیروبوچوونی خو یان تیدا به کاره ینا، هه موو مه به سته کیشیان دابین کردنی ته ماعو ثاره زو بازی خو یان بو پشتگیری کردن له داپلو سینو سهر کو تکردنی جه ماوه بوو، چیان به سهر نه وه نه بوو ناخو ته حکامی خودا ته نفید ده کرین، یان پاش گو ی ده خرین، ریزازه که خواره که ن، یان راستی ده که ن، له گهل ناوه روکی نایین ده گونجی یان نا؟

نه مجار دواي هم کومه له کومه له سهرلی شیواویکی تر په یداده بن که ده بینن تۆزیک ریگیان بۆ خوش کراوه، ده ست ده کهن به گۆرانکاری ته ئویل کردن، ده یانه وی نه وانه ی پیش نه وان چیان له پیش خویان کردوه، نه مانیش ناوا له پیش خویان بکه ن. ئیتر کیشو نیزاعو دووبه ره کیو ململانی به ناوی نایینه وه په یداده بی، هه ریه که یان له عاست خویه وه خویه پاریزگارو داکوکیکار له ئایین ده زانی، چهند شهرو ناژاوه له نیوان موسولماناندا بهرپابوو، چهند خوین رژاو، مالو دارایی به فیروچوو، پشتی موسولمانانی شکاندو وره و هیواي تیک روو خاندن، بانگه شه و داواکاری هه موو لایه کیشیان به قسه ی خویان پاراستنی ناین بوو!!

بیگومان جوله که و نه صارا له بوارانه دا ده ست پیشکه رییان هه یه و هه تا نه مروش هم سیاسه ته په یرو ده که نو ساته وه ختیکی لی پاشگه ز نه بوونه وه، موسولمانیش بست به بست له باره وه شوین پیان که و توونو نه وان چیان به سه ر گه لو ولاتو نایینی خویان هیناوه، نه م موسولمانه لاده رانه ش ده یانه وی نه وه به سه ر نایینی پاکی ئیسلام بینن، به لام ئیسلام قورئان بهرنامه یه تی، قورئانیش نیردراوی خودایه خوی ناردویه ته خوارو هه ر خۆیشی چاوه دیرو ده کاو پاریزگاریه تی:

نه مجار پهروه دگار نه وه راده گه یه نی که بیروباوه ری راست خه لک رینمویی ده کا بۆ حه قو راستی و به خته وه ری ژبانی هه ردوو دونیا ده سته بهر ده کاو قه لاجوی دووبه ره کی و ناکوکی ده کا. ﴿فهدی الله الذین آمنوا لما اختلفوا فیه من الحق یاذنه﴾ نه مجار پهروه دگار رینمویی پروادارانی کرد بۆ په یرو کردنی نه و ریگا راستی که دووبه ره کیان تیدا په یدا کردوه، بۆ نه وه ی که به ره زامه ندی پهروه دگار حه قیه تی راستی بدۆزنه وه و پابه ندی بن. ﴿وا لله یهدی من یشاء إلى صراط مستقیم﴾ هه رکه سییک خودا حه زی لی بی شاره زایی ده کا بۆ ریگی راستو دروست، چونکه بیرو باوه ری راستو پته و له گه ل مه به ستی ساغدا ئاده میزاد

ده‌گه‌یه‌نئی به‌حقو راستی و دووبه‌ره‌کی قه‌لاچۆ ده‌کا، موسولمانانی راسته‌قینه‌ئه‌وانه‌ن که‌ئه‌و ریبازه‌ راسته‌ی خه‌لک تێ‌یدا که‌وتوونه‌ دووبه‌ره‌کییه‌وه‌ ده‌یدۆزنه‌وه‌، ئه‌و ریبازه‌ی خودا لێ‌ی رازی‌یه‌ پێ‌یدا ده‌رۆن!!

بیروباوه‌ری راست نووریکی هه‌یه‌ رۆشنایی ده‌دا به‌عه‌قل و هۆش و له‌تاریکیایی گومان ره‌های ده‌کا و به‌ره‌و حقو راستی ده‌یبا ریگای بۆ رووناک ده‌کاته‌وه‌ و ناهێلێ شتی بۆش و پروپوچ تیکه‌لاوی بیرو بۆچوونی بێ، هه‌موو له‌مپه‌رو په‌رده‌و که‌ندو چال له‌به‌رده‌ده‌ خوش ده‌کا؟! بیروباوه‌ری راست ریگه‌ نادا خاوه‌نه‌که‌ی هیچ هه‌لوێستیک و ره‌بگری تا چاک لێ‌ی وردنه‌بێته‌وه‌ و نه‌ی‌پشکنی و به‌لگه‌ی راست و دروستی کاره‌که‌ی بۆ دین و دنیا لا په‌یدا نه‌بێ.

بیروباوه‌ری راست ده‌بێته‌ چاودێرو جاسوس به‌سه‌ر خاوه‌نه‌کیه‌وه‌، له‌هه‌موو هه‌نگاوێکیا له‌ هه‌مووخه‌یال و خه‌ته‌ره‌یه‌که‌دا که‌ به‌دلیدا دێ له‌ هه‌موو ته‌ماشاکردنێکی چاوی دا، گوشتاریکی راست و دروست ده‌بێ و سه‌ره‌نجامی چاک به‌ده‌ست دینی، هه‌موو کاتیک دڵ ئارام و ره‌ به‌رزو به‌رچاو و روون و گه‌شبین، چونکه‌ ئه‌و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو هیزو توانایه‌که‌ له‌ هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه‌کی هه‌ر له‌ په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه‌ سه‌رچاوه‌ هه‌له‌ده‌گری، که‌سی‌کیش خودا پشت و په‌نای بێ بیگومان ده‌بێ ئاوابێ!

﴿ام حسبتم أن تدخلوا الجنة﴾ دواي ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار فرمانی کرد به‌ ئاده‌میزاد که‌هه‌موویان بچنه‌ ژێر ئالای ناشتی‌یه‌وه‌، ئه‌وه‌شی تیگه‌یاندن که‌ ئاده‌میزاد هه‌ریه‌که‌یان له‌عاست خۆیه‌وه‌ پێوێستی به‌وی تر هه‌یه‌ ته‌گه‌ر دووبه‌ره‌کی کێشه‌یه‌ک له‌نیوانیان په‌یدا بوو پێوێسته‌ په‌نا به‌رنه‌ به‌ر په‌یامی پیغه‌مبه‌رو به‌گۆیره‌ی فرمانی خودا حه‌لی دووبه‌ره‌کی خۆیان بکه‌ن، ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ له‌ چوارچێوه‌ی خه‌لافه‌ دووبه‌ره‌کی

رزگاریان بێ، دەبنە نیشانە بۆ تانوتو بوختانی جودایی خوازان، هەرچەندە ئەمان مەبەستیان خێرو چاکەبێ گێرەشیوینان بە پیچەوانەو هەڵیکێ دەدەنەو.

ئەمجار دێ موسولمانان هەڵدەنێ بۆ خۆراگری و بەئارامی لەبەرەمبەر ئەو ئەزیزەتو ناخۆشییە لە کافرەکانەو تووشیان دەبێ، دەفەرموێ: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ئەم خیطابە لەگەڵ ئەوانەیە کە لەسەرەتای هاتنی ئیسلامدا خودا هیدایەتی دابوو موسولمان بوونو لە تاریکایی نەزانی و نەفامی رزگاریان بوو، شوێن پەیامی پیغەمبەر کەوتن، ئەوانیش چینی یەكەمی موسولمانان بوون، پەندو نامۆزگاریشە بۆ موسولمانانی دوا ئەوانو پێیان دەفەرموێ: ئەو پێتان وایە تەنیا بە موسولمان بوونتازو نوێژکردن و عیبادهتییکی روالەتیتان دەچنە بەهەشتەو، ئایا هەر کە بە روالەت لە ریزی موسولمانان حسیب کران ئیتر ئەمە کیفایەتە بۆ چوونە بەهەشتو گەشتن بە مراز؟؟ ئایا نازان سونەتی خودا بۆ هەلگرانی ئالای (لا إله إلا الله) هەر لەو رۆژەو کە هیناونیە گۆری خەباتەو وەهایە کە دەبێ جۆرەها ناپەرەتی بجێژن؟؟

دەبێ لەپێناو شارەزایی خەڵک بۆ رێگای حەق و راست هەموو ئازارو ئەشکەنجەییەکیان تووش ببێ! وەکو چۆن پیغەمبەرائی رابوردو ئەوانە لەگەڵیان بوون تووشی چەندەها گێروگرفتو ناخۆشی بوونو لە کۆتایی دا سەرکەوتنیان بە دەست هیناوە.

بە کورتی دەفەرموێ: لەپیش ئێوەو زۆر گەلو نەتەو هەبوون پیغەمبەریان بۆ سەر رەوانە کراوە، کتیبیان بۆ نێردراوە، بانگەوازی خەڵکیان کردووە بۆ حەق و راستی و خوداپەرستی، لە پاداشی بانگ کردنو خەبات کرنیاندا خەڵکە کە لە جیاتی ئەو بەپیر بانگەوازییەکیانەو بێن سزاشیان داوونو تووشی گێروگرفتیان کردوون، ئەوانیش خۆراگرو ورە بەرزو

دل قایم مه‌ردو نه‌به‌رد بوون، نایا ئیوه‌ش وه‌کو ئه‌وان خۆراگر ده‌بن،؟؟ له به‌رام‌به‌ر ته‌نگو چه‌له‌مه‌و نا‌ره‌حه‌تی‌دا نه‌به‌زو مه‌رد ده‌بن؟!

نایا پیتان وایه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه‌و ره‌زامه‌ندی خودا به‌ده‌ست دینن هه‌ر به‌وه‌نده که ده‌لین: ئیمه موسولمانین ﴿ولما یأتکم مثل الذین من قبلکم﴾ له کاتی‌ک‌دا هیشتا وینه‌ی ئه‌و ئیش و ئازاره‌ی له‌پینا و ئایین‌دا به‌سه‌ر ئه‌و پیغه‌مبه‌رو موسولمانانه‌ی پیش ئیوه‌دا هاتووه نه‌هاتۆته ریتانو تووشی نه‌هاتوون!!

جا وه‌ک یه‌کی‌ک پرسیار بکاو بلی: بۆ ئه‌و گه‌لو نه‌ته‌وانه چییان به‌سه‌ر هاتووه؟؟ له وه‌لام‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتی یقول الرسول والذین آمنوا معه متی نصر الله؟﴾ ئه‌و گه‌لو نه‌ته‌وانه‌ی پیش ئیوه تووشی گیروگرفتو کیشمه‌کیشم بوون، زه‌ره‌رو زیانیان پی‌گه‌یی، ئازاردان، که‌وته‌نه‌ی زۆر ناخۆشو کوشنده‌و سامناکه‌وه، له هه‌موو لایه‌که‌وه دوزمن ده‌وری دانو تینیان بۆ هات، ته‌نانه‌ت گه‌یشته‌نه‌ی حاله‌تی‌ک که پیتیان وابی ئه‌و یارمه‌تی و کۆمه‌کیه‌ی که خودا به‌لینی پیداون دواکه‌وتووه‌و لی‌ی به‌په‌له‌بوونو ده‌یانگوت: ﴿متی نصر الله؟﴾ که‌ی کۆمه‌کی خودامان بۆ دی‌و له‌م مه‌ینه‌تی‌یه‌ی رزگارمان ده‌بی؟؟

ئه‌م‌ج‌ار په‌روه‌ردگار وه‌لام‌ی دانه‌وه‌و فه‌رموی: ﴿ألا إن نصر الله قریب﴾ ناگادارین و بزائن هاتنی کۆمه‌کی خودا نزیکه‌و هیچ وه‌ختیک له‌کاتی خۆی دوانه‌که‌وتووه، دل‌نیا‌بن به‌سه‌ر دوزمن‌دا سه‌رتان ده‌خاو شه‌رو گ‌روگ‌یت‌چه‌لی ئه‌و خوانه‌ناسانه‌تان لی‌دوور ده‌خاته‌وه‌و پشت‌گیری بانگه‌وازی‌یه‌که‌تان ده‌کاو دروشمی ئیوه سه‌رده‌خاو دروشمی خوانه‌ناسان ژیر ده‌خا!!

ده‌ی خۆ موسولمانانی ئه‌م‌پ‌رۆ نه‌گه‌یشته‌ونه‌و ئه‌و حاله‌تی‌که‌ی که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیشو و هاوه‌لانیان تی‌ی که‌وتوون، له‌وه‌پیش هه‌ندی

پیغه مبهرو پهیره وکهرانیان شههیدکردن، جوړه ها سزای سامناکتو
 نه شکه نجهیان دان، ته نانه ت ده لپن هندیکیان به زیندوویی به مشار شق
 کردن، هندیکیان به زیندوویی خسته ناو ناگروهو سوتاندیان، وهکو نهو
 سوتانو داخ کردنو نازاردانهی که ده رحق به ﴿اصحاب الأخدود﴾ بیان
 کرد که چالیان بو هه لکه ندنو ناگریان تیدا کردنه وهو کو مه ل کو مه ل
 نیماندارانیان تی فری ده دان! قورثانی پیروژ دهریاره یان ده فرموی: ﴿وما
 نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد﴾.

دهی با موسولمانانی نه مړو تی بفکرنو وردبینه وه، په ندو ناموژگاری
 له مانای نه م نایه تانه وهریگرن که ناراسته ی هاوه لانی پیغه مبهرو کراوه،
 که له گهل نهو هه موو فیداراکاریو خو به خت کردنه دا که هدیان بوو، له گهل
 نهو هه موو ریزو نرخه ی که بویان دانراوه، که چی نه م لومه به هیزه یان
 نارسته کراوه، هه رنه وهنده وا گومانیان بردووه که به بی نارحه تی چه شتن!
 هه ر به نه وهنده موسولمان ببن ده چنه به هه شته وه!! دهی که وایی
 موسولمانانی نه مړو بو گله یی له خویان ناکهن، له کاتیکا ده زانن نه وان
 زور له خوار هاوه لانی پیغه مبهرو وهن له خودا په رستی دا، له خوږاگری دا له
 خه باتو تیکو شان دا، له گهل نهو هشا ئایین بو دنیا ده فروشن هه ر
 هه لپه یانه بو وه ده سته ینانی مالو دارایی، با له ریگای ره واشه وه نه بی،
 هه ر خه ریکی ده ست دریژ کردنن بو سهر خه لکتو ناژاوه نانه وهن له سهر
 زه وی!

به کورتی بیروباوهر مافو نه رکی هیه، پهیره وکردنیان ناده میزاد
 ده گه یه نیته خو شبه ختی و کامه رانی هه ردوو دنیا، که سیکیش پاش گو ییان
 بخات بی به ری ده بی لهو نازو نیعمه ته ی که خودا دایناوه بو پهیره وکارانی
 پیغه مبه رانی!

ئەندازەى خیرى سوننەتو ئەوانەى پىيان دەبەخشرى

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ

وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

لەو ھەبیش ئەو ھى گەياند کە خۆشەويستى دونيا سەردە کيشى بۆ گىروگرفتو دووبەرەكى، ئەوانەى خوداپەرستى بەراستىن لەپىناو بىروباو ھە کەيان داو بۆ ھەزەمەندى خودا ھەمووناخۆشى و ئىشرو ئازارىک دەچيژن، کەوابى شتيكى گونجاو ھە کە باسى ئەو شتەنە بکا کە لەو رىبازەدا دەبىەخشى، چونکە مال بەخشىن لەپىناو بىرو باو ھەردا ھە کوگيان بەخشىن وايە، ھەردووگيان نيشانەى بەھيژى و راستى بىرو باو ھەرن، ھەرچەندە پتيوست ناکا مونا سەبە لەنئوان ھەر ئايەتو ئايەتيكى تردا ھەبى، بەتايبەتى کە ئايەتەکان ئايەتى ئەحکام بنو بۆ ھەلامى پرسىار ھاتبى!

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾ ئەى پىغەمبەر ﷺ! ھاو ھەلانت پرسىارت لى دەکەن دەر بارەى ئەندازەى ئەو مالو دارايىيەى کە دەیکەن بە خىرو دەبىەخشن، ھەروەھا دەر بارەى ئەو لايەنەى پارەو شتومەگيان بۆ خەرج دەکرىو بەشيان دەدرى. ديارە مەبەست لىرەدا مال خەرج کردنى خىرو خىراتەو مەبەست زەکات نيە، ﴿قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ﴾ ھەلاميان بدەرەو ھە پىيان بلئى ئەندازەى ئەو مالو دارايىيەى دەبىەخشن کەم بىيان زۆر بى، پەيوەندى بە خۆتانەو ھەيو پاداشەکەى بۆ خۆتانە، ئەو لايەنەى کە ئىو ھەخىران لەگەل دەکەن ئەمانەن: باوکئو دايک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ خەزم کەسو کارە ﴿وَالْيَتَامَى﴾ ھەتيو چەتيو: ئەو مندالانەى بىباوکئو دايکەن، چونکە ئەمانە زۆر بىيان بى دەسەلاتن و

هه ژارن، نه مجار ﴿والمساكين﴾ هه ژارو نه دارا نهوانهى ناتوانن كاسبى
بكهبن، نه مجار ﴿وابن السبيل﴾ نهو ريبوارانهى له وه لاتى خوڤيان
دوورده كه نه وه وه پاره يان لى ده برى، نهوانه نه وه نه ده يان ده دريتى كه پى
بگه نه وه وه لاتى خوڤيان. ته نانه ت نه گهر له شوينى خوڤى ده وه له مه نديش بن
هه ده دريتى! به لام نه گهر ده وه له مه ندبوو چاك وايه پاره به قهرز
وه رى گرى!

﴿وما تفعلوا من خير فإن الله به عليم﴾ هه مالو دارايى به ك
بى به خشن له رى گاي خيرو چاكه دا دلبابن خودا پاداشتان ده داته وه
فهراموشى ناكات، چونكه خودا ناگاداره به هه موو شتيكنو هيج شتيكى
لى ون نابى و پاداشى چاكه ي كردارتانى له بىر ناچيته وه.

پيوستبوونى جهنگان دژى دوژمنان ته نانه ت له

مانگه كانى هه راميش دا!

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا

وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

﴿ ۲۱۸ ﴾

لهو و پیش باسی مال به خشینی کرد له ریگای خودادا بو یارمه تیدانی
 هه ژاران به مه بهستی بلاو کردند وهی گیانی هاریکاری له نیوان موسولمانان
 دا، نه مجار به شوین نهو باسه دا باسی شهرو جه نگو خویه ختکردنی
 هینایه پیشه وه! باسی شه ریگ ده کا که له پیناو بهرز کردند وهی وشه ﴿ لا
 اِلهَ اِلاَّ اللهُ ﴾ دا بی، بو بلاو کردند وهی نووری نایینی ئیسلام بی.
 ناشکرایشه مالو دارایی وه کو گیان خو شه ویسته وه په یوه ندییان پیکه وه
 هیه، بویه دوا به دوا ی باسی مال خه رج کردن فهرمووی: ﴿ کتب علیکم
 القتال ﴾ نو سراه له سهرتانو پیویسته له سهرتان کو مه لیگهان شهر له گهل
 کافرو خوانه ناسان بکن، واته: شهر کردن له گهل کافران دا فهرزی کیفایه
 که کو مه لیگ پی هی له لسان له سهر نهوانی تر لاده چی، نه گهر دوژمن بیته
 ناو ولاته وهو خاکی ئیسلام داگیریکا، نهو کاته له سهر هه موو
 موسولمانان پیویسته شهر بکن، نه مه له حالیکندا ﴿ وهو کره لکم ﴾
 شهرتان به لاوه ناخو شهو له سهر شانتان گرانه، چونکه شهر خه رجکردنی
 مالو دارایی و ترسی گیان به ختکردنیشی تیدایه، جا وه نه بی نه
 پی ناخو شبوونه سروشتی به له گهل ره زامه ندی به به جیه پینانی نه که که
 دزایه تییان هه بی! موسولمان شهرکردنی پی ناخو شه به لام وه کو
 ته کلیفیکی خودایی به دلناییی و ره زامه ندیه وه نه جامی ده دا، وه کو

چۆن کابرای نەخۆش دەرمانی تالو تفت دەخواتەو بەئومیدی ئەو دی لە نەخۆشی یەکە ی چاک ببیتەو .

ئەم نایەتە یەکەم نایەتە کە دەربارە ی پێویستبوونی شەڕکردن لە گەڵ کافراندا هاتۆتە خوارێ ، ئەویش لە سالی دوو هەمی کۆچی دا بوو ، ئەو ماو هەمی کە پیغەمبەر ﷺ لە مەککە بوو شەڕکردنی لێ قەدەغەبوو ، کە کۆچی کرد بۆ مەدینە ریگە ی ئەو ی پێ درا کە شەڕ لە گەڵ کافرو هاوبەش پەیدا کەراندا بکا بە گشتی ، ئەمجار جیهادی لە سەر فەرز کرا .

﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ زۆرجار وادەبێ ئێو شتی کتان پێ ناخۆشە کە چی ئاکامە کە ی دەبیتە خیر بۆتانو سوودی لێ دەبینن . زۆرجاریش وادەبێ ئێو شتی کتان پێ خۆشە ، بەلاتانەو سوود بەخشە کە چی سەرەنجامی دەبیتە شەڕو نەگبەتی بۆ ئێو و زەرەر و زیانی لێ دەبینن ... ئەو هتا زۆرجار وادەبێ مرۆف ئەزبەتو ناپەحەتی سەفەر دەچیژێ بۆ و دەست هینانی قازانج لە بازرگانی دا ، تالو سویری دەچیژێ ، لە مالو کەسو کاری دوور دەکەویتەو بۆ و دەست هینانی زانستو زانیاری ، هەر بەو جۆرە شتی وا هەیه تەبێعەتی ئادەمیزاد پێ ی خۆشەو زیانی تێدا نابینی ! بەلام ئاکامە کە ی دەبیتە نەگبەتی و ئیش و ئازار بۆ خۆی و گەلو نەتەو ی ! بۆ نمونە واز هینان لە جیهاد و پالدانەو و تەمبەلی و خۆپەنادان بەرواڵەت مالو دارایی لە خەرجکردن دەپاریژی ، گیانی خۆی لە کوشتن دوور دەخاتەو بەلام ئاکامە کە ی نەگبەتی و ژێردەستەیی و پێشیل کردنی مافی گەلو نەتەو هەو داگیرکردنی ولات لە لایەن خوانەناسو کافرەو بە تالان بردنی مالو دارایی و لەناوبردنی گەلو نەتەو و ئەتک کردنی نامووسو شوینە پیروژەکانە ! ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ خودا دەزانێ چی چاکە بۆ ئێو و چی خراپە ، چی سوودی ئێو ی تێدایەو چی زیانی ئێو ی تێدایە ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئێو نازان ، کە وایی خودا فەرمانی چی پێ کردوون پابەندی بنو جێ بە جێ ی بکەن ، هەرچەندە

به ته بیعه تی خۆتان پیتان ناخۆش بی، خه ریکی خودا په رستی بنو شوین
هه واو ئاره زۆی خۆتان مه که ون!

ئه مجار دواي ئه وه باسی ئه وه ی کرد که شه پرکردن له گه ل کافران
له سه ر موسولمانان پیویسته ، باسیکی تر روون ده کاته ، ئه ویش باسی
شه پرکردنه له و مانگانه ی که شه ری تیدا قه ده غه یه ، فهرمووی: ﴿يَسْأَلُونَكَ
عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ﴾ پرسیارت لی ده که ن ده باره ی شه پرکردن له گه ل
کافران له مانگی هه رام دا، چونکه له دلی خۆیان دا ده یانگوت: له وانه یه
فه رمانکردنی خودا به شه ر له نایه تی ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ
لَّكُمْ...﴾ دا له غه یری مانگه کانی (شه ر الحرم) بی و نابی له ناوچه ی
هه رامی که عه ش بی. له سه ر ئه وه له پیغه مبه ریان پرسى نایا شه پرکردن
له م کاتو شوینانه دا دروسته یان نا؟

ئه وه ی که پشتگیری ئه م رایه ده کا ئه و سه رگوزه شته یه یه که
پیغه مبه ر ﴿لَهُ سَالِي دُوْهُمِى كُؤْجِى لَه مانگی (جمادی الآخرة) دا
پیش غه زای به در به دوو مانگ عه بدوللای کورى جه حشى له گه ل
کۆمه لی له کۆچکه ران (مه اجرین) دا ناردو نامه یه کی دایه فهرمووی:
(هه لی مه پچه ره سه یری مه که هه تا دوو رۆژ ریگا ده بری، ئه مجار
بیکه ره وه که کردته وه زۆر له که س مه که هه رکه سی بۆ خۆی ئاره زۆی
نه بوو مه یبه ، که رۆیشته نامه که ی له شوینی دیاریکراودا هه لپچه ری
تیايدا نوو سرا بوو که سه یری ئه م نامه یه ت کرد برۆ تا ده گه یه (نه خله) که
شوینیکه له نیتوان مه که وه طائفدا، له وى چاودیری قور هیش بکه و
هه والیان بزانه بۆمان، ئه ویش هاوړیکانی تیگه یاند که گه یشتنه نه خله
له وى دا کاروانیکى قور هیشی به کان به سه رۆکایه تی (عمرو الحضرمی)
تیپه ری، ئه و رۆژه یه یه که م رۆژى مانگی ره جه ب بوو که یه کیکه له و
مانگانه ی شه ری تیدا قه ده غه کراوه، ئه وانیش پییان وابوو کۆتایی مانگی
(جمادی الآخرة) یه له وى دا (عمرو الحضرمی) یان کوشته دوو که سیان

لیّ به دیل گرتنو کاروانه که یان هینا بۆ مه دینه و هاتنه خزمهت پیغه مبهرو رووداوه که یان بۆ گتیرایه وه، پیغه مبهرو ﴿فهرمووی﴾ من پیم نه گوتن له مانگی قه ده غه کراودا شهر بکهن، کاروانه که و دیله کانی راگرتنو هیچ ته سه پروفیکی تیدا نه کردن، نیتر عه بدوللای و هاو پیکانی له کرده وه که یان په شییمان بوونه وه. پییان وابوو تاوانیان کردو وه، قوره شیشیه کان نه مه یان به ههل زانی و که وتنه پرو پاگه نده و بانگه شه کردن له هموو شوینیک ده یانگوت: موحه ممه دو هاوه لانی له مانگی حه رامدا شهریان بهر پا کردو وه و پیایان تیدا کوشتو وه، تالانیان تیدا گرتو وه، دیلیان تیدا گرتو وه؟! نیتر نه م نایه ته هاته خواری و ده مکوتی کافره کانی کردو، به وه موسولمانان که یف خوش بوون و پیغه مبهرو ﴿فهرمووی﴾ کاروان و دیله کانی و هرگرتو پینج یه کی لیّ جیا کرده وه و نه وی تری له نیتوان مه فره زه که دا دابهش کردو دیله که شی گوپیه وه به دوو هاوه لی عه بدوللای حه ضره می که سه عدی کوری و ه قاص و عه تبه ی کوری غه زوان بوون که له سه ره تای گه شتینیان به ناوچه ی (نه خله) و شتریان لیّ هوونبوو، نه وانیش له کاتیکا که له و شتره که یان ده گه ران قوره شیشیه کان پییان زانین و به دیلیان گرتن.

جا له وه لایمی نه و پرسیاره دا ﴿قل قتال فیه کبیر﴾ بلی: ههر شهریک بکری له مانگی حه رامدا شهر ی گه وره یا بچووک - تاوانیکی گه وره یه، به لام نه وی عه بدوللای کوری جه حشو هاوه لانی کردو ویانه یان له وه دوو موسولمانان ده یکه ن له وه که شهر له مانگی حه رامدا بکه ن نه وه ده که ویتته بهر قاعیده و یاسای نه نجامدانی سوو کترین تاوان له نیتوان دواندا (ارتکاب أخف الضررین) کاتیک ناچار بیی یه کتیکیان بکه ی.

شهر کردن له مانگی حه رامدا خو ی له خو ی دا تاوانیکی گه وره یه، به لام که ناچار بوون بۆ لابر دنی تاوانیکی گه وره تر نه وه قهیناکه وه کو نه وی که نایه ته که روونی کردۆته وه و ده فره مو ی: ﴿و صد عن سبیل الله﴾ ریگه گرتن له بلا بوونه وه ی نایین و خودا په رستی ﴿و کفر به﴾ بی پروایی به

خوداو مه‌نع کردنی خه‌لک له پرواهینان به ثایینه‌که‌ی ﴿والمسجد الحرام﴾ قه‌ده‌غه‌کردنی خه‌لک له چوونه ناو که‌عبه‌و ته‌واف کردنی و خوداپه‌رستی تیتیدا ﴿واخراج أهله منه﴾ ده‌رکردنی دانیش‌توانی که پی‌غه‌مبه‌رو هاوه‌لانی بوون، که نازاریان دانو ته‌نگیان پی‌هه‌لچنین و له‌مه‌ککه وه‌ده‌ریان نان، هه‌ر تاوانیک له‌م تاوانانه‌ی که بی‌پروایان نه‌نجامیان داوه، له‌لای خودا زۆر که‌وره‌تره له شه‌رکردن له مانگی هه‌رام‌دا، ده‌ی که‌سیک که هه‌موو نه‌و تاوانانه‌ی نه‌نجام دابن تو چی ده‌رباره‌ی ده‌لی‌ی؟ بی‌گومان تاوانی شه‌رکردن له‌مانگی هه‌رام‌دا زۆر له‌و تاوانه بچو‌و‌کتره؟!

نه‌مجار په‌روه‌دگار هو‌ی نه‌وه روون ده‌کاته‌وه که له‌پیناویا شه‌ر به ره‌وا ده‌بینری‌و ده‌فرمو‌ی: ﴿والفتنة أكبر من القتل﴾ به‌رپا‌کردنی فیتنه‌یی له ثاینی موسولمانان‌داو گومان خستنه دلیانه‌وه و ته‌زیه‌تدانو سو‌کایه‌تی پیکردنیان وه‌کو نه‌وه‌ی له‌گه‌ل عه‌مما‌ری کو‌ری یاسرو بی‌لالو خه‌ببایی کو‌ری نه‌ره‌تیان کرد، عه‌مما‌ریان به‌ئاگر داخ کرد، بو‌نه‌وه‌ی له‌ ثایین په‌شیمان بیت‌ه‌وه باو‌کو براو دایکیشی به‌وپه‌ری دو‌ره‌نده‌یی سزا ده‌دران، روژیک له‌کاتی سزادانیان‌دا پی‌غه‌مبه‌ر به‌لایان‌دا ره‌ت بوو، فره‌مو‌ی: نه‌ی بنه‌ماله‌ی یاسر! خو‌را‌گرو ئارام بن، شو‌ینی ئیوه به‌هه‌شته!

به‌لی یاسر له‌ژیر نه‌شکه‌نجه‌و سزادان‌دا گیانی پاکی به‌رزه‌فری به‌خشی، دایکیشی به‌سه‌ره‌نیزه شه‌هید‌کرا!..

ئومه‌یی‌ه‌ی کو‌ری خه‌له‌ف بی‌لالی به‌ برسی‌کردنو تینو‌کردن سزا ده‌دا شه‌وو روژیک خو‌اردنو خو‌اردنه‌وه‌ی لی قه‌ده‌غه ده‌کرد، نه‌مجار ده‌یبرد له‌ که‌رمای هاوین‌دا له‌ناو لمبه‌لانی‌دا له‌سه‌ر پشت رای ده‌کیشاو به‌ردیکی که‌وره‌ی ده‌خسته سه‌رسنگی و پی‌ی ده‌گوت: یان له‌ ئیسلام په‌شیمان به‌ه‌وه، یان تا ده‌مری به‌و شیوه‌یه‌به به‌لام بی‌لال باکی نه‌بوو، نه‌م نازارو نه‌شکه‌نجه‌یه‌ی له‌پیناو ثایین‌دا به‌لاوه شتتیک‌ی ئاسایی بوو!

تەناتەت پىغەمبەر خۆشى لە سزادانو سووکايەتی پیکردنی ئەو
خودانەناسە قورەیشی یانە رزگاری نەبوو، ئەو بوو لە کاتی نوێژکردن دا کە
دەچوووە سوجدە ورگئو ریخۆلە بۆگەنی پر شیاکەى ئازەلیان دەخستە سەر
پشتی موبارەکی و جۆرەها ئەزىهەتی تریشیان دەدا. ﴿وَلَا يَزَالُونَ
يَقَاتِلُونَكُمْ﴾ ئەو کافرانە بەردەوام شەرتان لە گەل دەکەنو دژتان دەوەستن
﴿حَتَّى يَرُدَّوْكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ تاوەکو لە ئایین ژێوانتان بکەنەو و پەشیمان
بینەو و ﴿إِنْ اسْتَطَاعُوا﴾ ئەگەر بتوانن و بۆیان بکړی، بەلام بەراستی گیل و
نەفامن، چونکە ئەوان دواى کلاوى بابر دوو کەوتوون چونکە کەسیک لە
ئیسلام حالى بووبی چۆن جاریکی تر کافر دەبیتەو؟!

واتە: ئەو خوا نەناسانە هیچ مەبەستیکی تریان نیە جگە لەو کە
ئایین قەدەغە بکەن و بەرپەرچی بدەنەو و نەهیلن گەشە بکا، دژایەتی و
دوژمنایەتیا بۆ ئێوە ئەو نەندە قوول بۆتەو نەک هەر ئیمان ناھینن!
بەلکو ئەوان بەتەمای ئەو ن ئێوە بگەریتەو سەر ئایینی ئەوان!

ئایینی ئیسلام ئایینیکی پاکئو بیخەوشە، یاسای رەساو دەستووری
ریکئو پیکەن جا هەرکەسیک لە ئیسلام شارەزابو، فیری ئەحکام و
ریبازی بوو ئەمجار هەل بگەریتەو و ژێوان ببیتەو، ئەو دیارە تاوانی لە
تاوانی کافری ئەسلی گەورەترە، بۆیە پەرورەدگار هەرپەشە لە موسولمانان
دەکاو، لە هەلگەرانەو هیان دەیانترسینى و، دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ عَنْ
دِينِهِ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ کەسیک هەلبگەریتەو و کافر ببیتەو،
بەکافرینی بمرئ هەموو کردەو هەیکى باشی لەو پێشی پوچەل دەکریتەو،
هەرورەکو هیچ کرداری باشی نەکردبى و هەیاو زەرەرمەندی دونیاو
قیامت دەبى؛ لە دونیادا خۆینی بەفیرۆ دەروات، هەرکاتى بەردەست
بکەوئ دەکوژرئ، ئەگەر ژنی هەبى ژنەکەى لى دەستیندریتەو، تەلاقى
نامینى برادەر و خوشەویستی موسولمانانى لەکیس دەچى! لە میرات

بئی بەری دەبی، زەرەرمەندی رۆژی قیامەتیشی ئەو و مانەوێتی لەناو دۆزەخدا بۆ هەتاهەتایە.

هەلگەرانەو و لە ئایین بەگوفتار دەبی، وەکو ئەو ئینکاری شتیکی ئایینی و بکا کەرۆشن و ناشکراپی و لە ئاییندا پێویست بی بۆ نمونە بلی نوێژ واجب نیە، هەر وەها بە کرداریش دەبی وەکو ئەو کرداریک بکا گالتەکردنی بە ئایین تێدابی بەم جوړە سوژە بۆ خۆر بەری گالتە بە قورئان بکا!!

بە گۆڕە ئایەتە کە هەلگەرانەو و لە ئایین ئەگەر کابرای هەلگەراو و بەو رەگەراوی و کافری نەمری کرد و وەکانی پووجەل نابنەو و، لەم روو و و ئیمامی شافعی (رەزای خوا ی لی بی) پی وایە تەنیا وەرگەران لە ئایین ناییتە هۆی پووجەل بوونەو و کرد و و، بەلام ئەبوحنیفە و مالیک رەزای خودایان لی بی پێیان وایە وەرگەران و مورتەد بوونەو و یەکسەر هەموو کرد و و یەکی لەناو دەباو پووجەلی دەکاتەو و، تەنانەت ئەگەر دوا ی هەلگەرانەو و کەشی موسولمان بێتەو و کرد و وەکانی پێشووی بەفیرۆ دەچن، بەلگەشیان لەسەر ئەم رایەیان ئایەتی ﴿لَنْ أَشْرَكَ بِعِبْطَنَ عَمَلِك﴾ الزمر/ ۶۵، واتە: ئەگەر هاوبەش بۆ خودا پەیدا بکە ی هەموو کرد و و کانت بەفیرۆ دەچن.

یان دەفرموی: ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لِعِطُوا مَآكِنًا يَعْمَلُونَ﴾ الأنعام/ ۸۸، واتە: ئەگەر هاوبەش بۆ خودا پەیدا بکەن کرد و وەکانیان پووجەل دەکریتەو و. سوود و قازانجی ئەم جیاوازییە ی نێوان ئەم رایانە کاتیک دەردەکەوی کە کەسیک حەج بکا و دوا یی مورتەد بێتەو و ئەمجار موسولمان بێتەو و، ئیمامی مالیکو ئەبوحنیفە دەلێن: دەبی حەج بکاتەو و حەجی لەسەرە، چونکە کافر بوونە کە ی حەجە کە ی پێشووی هەلوە شاندۆتەو و، ئیمامی شافعی دەلی: حەجی لەسەر نیە چونکە

له وه پیش حه جی کردوه وه هه لگه رانه وه له نایین حه جه که ی به تال
ناکاته وه به مه رجیک به کافری نه مرئ!

نه مجار پهروه دگار دلخوشتی نه وه ههشت که سانه ده داته وه، که
مه فرهزه بوونو چون بۆ سه ر ریگای کاروانه که وه له مانگی حه رام دا
تروشی شه ر هاتنو (عمرو الحضرمي) یان کوشتو دوو که سیان لی به دیل
گرتن، ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه که سانه ی پروایان به نایینی
نیسلام هینا وه موسولمان بوون، ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ نه وانه ی له ریگای
خوادا کوچیان کردوه و مالو زیدی خو یان به جی هیشته وازیان له خانو
به رژه وه ندی خو یان هینا. ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پینا و نایینی
نیسلامدا کوشتیان کردوه و گیانی خو یان خستوته خه ته ره وه، ﴿أُولَٰئِكَ
يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ﴾ نه وانه هه موویان هیوا و ئاواتیان به دهسته یینانی
ره حمه تی خودایه و رازی کردنی خودایه له خو یان، واته: نیمان هینانیانو
کوچ کردنیانو کوشت کردنیان له بهر خاتری ره زامه ندی خودایه!

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوداش لیخو شبو وه ره حمیان پی ده کا، سزایان
نادا له سه ر نه وه له یه ی که کردیانو له مانگی حه رام دا شه ریان کرد.

قوناغی دووهم له قوناغه کانی یاساگر دنی عه ره قو قوما

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْتَفِعٌ لِلنَّاسِ

وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۚ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۚ كَذَٰلِكَ

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ

فَاِخْوَانُكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

نایه نسی ﴿یسألونک عن الخمر والمیسر﴾ دهرباره ی عومهری کوری خه تتابو مه عازی کوری جه به لو کومه لیک له یارمه تیده ران که هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ وتیان: ئه ی پیغه مبه ر! دهرباره ی خواردنه وه ی عهره قو قوما رکردن فتوامان بو بده، هه ردووکیان عه قل دبه نو مالو سامان به رباد ده که ن ئیتر پهروه ردگار ئه م نایه تانه ی ناره خوارئ:

ئیمامی ئه حمده له ئه بوهوره دیره وه ده گتیریته وه ده لی: که پیغه مبه ر ﷺ کۆچی کرد بو مه دینه، دانیشتوانی عهره قیان ده خواردنه وه قوما ریان ده کرد، پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد دهرباره ی خواردنه وه ی عهره قو قوما رکردن، ئیتر ئه م نایه ته هاته خوارئ: ﴿یسألونک عن الخمر والمیسر﴾ ئه ی پیغه مبه ر! پرسیار ت لی ده که ن دهرباره ی خواردنه وه ی عهره قو قوما رکردن؛ ئایا حه لالن یان حه رامن؟؟ ههروه ها کرپن و فروشتن و وه کاله ت تیدا کردن و ئه م جوړه شتانه، ﴿قل فیهما اثم کبیر ومنافع للناس﴾ وه لامیان بدهروه وه پیتیان بلی: خواردنه وه ی عهره قو قوما رکردن تاوانی گه ورن، چونکه زیانی گه وره ی مالی و بده نی و کومه لایه تیان تیدایه، عهره قو خواردنه وه زیان به جهسته و عه قل و هو شو مالو دارایی ده گه یه نی، په یوه ندی خزمایه تی و کومه لایه تی تیک ددها، هه ندی له و زیانانه که زانایان و زانستی تازه دهریان خستون، ئه مانه ن:

۱- زیانی ته ندروستی: مه عیده تیک ددها ئاره زوی خواردن ناهیلی، پیلووی چاو ئه ستور ده کا، وورگ پانو زل ده کا، رهنک ده گورئ، جه رگئ سی و میزه لدان نه خو شو ده خا، نه خو شی سیل بلاوده کاته وه، هوکاریکی به هیزه بو زوو پیربون، ته نانه ت برئ له زانایانی ئه لمانی وتوویانه: عهره قخوری چل ساله خانه کانی له شی وه کو خانه ی له شی مرؤقیکی شه ست سال وایه!! هه ندیکی تر ده لین: عهره ق خواردن زور له ئه ندامی له ش په ک ده خا، یان لاوازیان ده کا، هه ستی چه ژتن لاواز ده کا، ئیلتهابی قورگ په یدا ده کا، قورحه ی ریخوله و کشانی جه رگ دروست ده کاو به زو

چەوری لە دەورووبەر کۆدەکاتەو، هیزی ئیش کردن لاواز دەکا، بەربەستی
 هەلسورانی خوین دەکا و زۆرجار وادەبی سەرخۆش کتو پر دلی
 دەوستانی و دەمری، هەروەکو چۆن بۆریه‌کانی خوین لەسەر حالەتی ئاسایی
 خۆیان ناهیلن و لیک دەکشین و گەورە دەبن و تیک دەچن، بەو هەش
 خۆینە که لەهەندێ نەندامی دا خراب دەبی و تووشی نەخۆشی (غرینا)
 دەبی، که نەخۆشی یە که لەهەر نەندامیک پەیدا بیی، پتویستە ئەو
 نەندامە بپردریتەو، تا تەشەنە نەکا و هەموو جەستە دانەگرێ و
 بیکوژی، هەروەها دەبیتە هۆی لاوازی و بونی تووم نەو و گەرا، یان بن
 بریوونی بەتەواوی، زۆرجار وادەبی عەرەق خۆر مندالی لاوازو بی عەقل
 دەردەچی!

۲- زیانی بۆ عەقل: عەرەق خواردنەو هیزو توانای عەقل کەم
 دەکاتەو و کار دەکاتە سەر جومگەیی عەصەبی و جاری وادەبی
 سەردەکیشی بۆ شیتی!

۳- زیانی بۆ مال و دارایی: عەرەق خواردنەو مالو سامان بەفیرۆ دەدا و
 سەردەکیشی بۆ پاش گوێ خستنی بژیوی مالو مندال.

۴- زیانی کۆمەڵایەتی: زۆرجار عەرەق خواردنەو سەردەکیشی بۆ
 بەرپابوونی ناکۆکی لەنیوان سەرخۆشان خۆیاندا، یان لەگەڵ خەلکی تردا،
 تەنانت وادەبی رووداوی کوشتن و برینداربوونو لیسان لەنیوان
 سەرخۆشەکاندا روودەدات و کیشو دووبەرەکی بۆ کۆمەڵ پەیدا دەکەن.

۵- زیانی کەسایەتی و نەدەبی: زۆرجار وادەبی سەرخۆش بەچاوی
 سووک و زەلیل و بی‌پرز سەیر دەکری، دەبیتە شوینی گالتەپی کردن و
 پیکەنین، چونکە سەنتەری قسەکردن و گوشتو گوێ نامینی، سەرخۆش
 زۆرجار دەست دەکا بە بوختان و جێتودان و داوین پیسی و پیاوکوشتن، بۆیە
 بە عەرەق دەلین: (ماکی هەموو تاوانیک).

۶- زیانی گشتی : بلا و برونه وهی نهیسی؛ زور جار هه والی نهیسی و گرنگی دهوله تی له سهر میزی عهره ق خواردنه وه دزه ده کا بو ناو دوژمن.

۷- زیانی نایینی: سهر خوش ناتوانی خوداپه رستی خوی بهریکئو پیکی نه نجام بدا، به تایبه تی نویژ که کوله کهی نایینه، عهره ق خواردنه وه ئاده میزاد له خواپه رستی و یاد کردنی خودا دوورده خاته وه، چونکه عهره ق خور هیچ هیوایه کی تری نیه جگه له پیک هه لدانو گهردن که چی بو هیواو ئاره زووی کاتی خوی، ئیراده ی زه بوون ده بی و ته مبهل ده بی به لکو ناتوانی به ئاسانی واز له خواردنه وه بیینی!

له بهرئه وه کوحولی عهره قه که تیکه لاو به خوین بووه، عهره ق خوره که وای لی دی ئه وه نده تینوی عهره ق ده بی به بی ئیختیار قومی لی ده داو ناتوانی وازی لی بیینی چونکه ئیراده و که سایه تی له کیس چووه، بووه ته بهنده ی هه واو هه وه س.

به کورتی عهره ق هه موو جوړه خواردنه وه یه ک یا خواردنیک که ئاده میزاد سهر خوش بکا، سهر چاوه ی هه موو تاوانو کرداریکی ناپه سنده، نه سائی له ئیمامی عوسمانه وه فهرمووده یه ک ده گیرپه ته وه و ده فهرموئی: (اجنبوا الخمر فإنه أم الحبائث) خو بیاریزن له عهره ق چونکه ئه و کانی هه موو تاوانیکه، ئه مجار درپژه به فهرمووده که ده داو ده لی: (ده گیرپه نه وه پیاویکی خواناس هه بووه و، ئافره تیکی بی ره وشت هزی لی کردووه، روزژیک کاره که ریکی خوی ده نیرو بو لای کابرا ده لی: وهره ببه به شایه د بو فلان کار، نه ویش له گه ل کاره که ره که دا دی، که ده گه نه ماله وه، ههر کابرا ده گاته ژووره وه، کاره که ره که ده رگا کانی له سهر داده خا، هه تا ده گاته ژووریک که ئافره تیکی زور جوانی لی ده بی، مندالیکی لاده بی له گه ل بوتله عهره قیک، ئافره ته که پیی ده لی: ئیمه بو شایه تی بانگمان نه کردووی: یان ده بی له گه ل مندا ده ست تیکه لاو بکه ی، یان ده بی ئه و منداله بکوژی، یان ئه و قاپه عهره قه بخوره وه، کابرا که ناچار بوو له م

سی شتہ دہی یہ کیکیان بکات! وتی قاپہ عہرہ قہ کہم بدہ نی
کہ خوار دیہ وہ وتی: ہی تریشم بۆ بینن دواپی کہ سہرخوش بوو سواری
ثافرہ تہ کەش بوو مندالہ کەشی کوشت!! ئەمجار دہفرموئ خۆ بیاریزن لہ
عہرہ ق، سویند بہ خوا بیروباوہ بہ خوداو بہردہ وام بوون لہ سہر عہرہ ق
خواردنہ وہ بہیہ کەوہ کۆنابنہ وہ: یہ کیان دہی بۆ ئەوی تریان جیگا چۆل
بکات!! مہبہستی ئەوہیہ کەسیک عہرہ ق بخواتہ وہ موسولمان نیہ.

زەرہرو زیانی قوماریش زۆرو زہبەندەنو لہ زەرہرو زیانی عہرہ ق
کہ متر نین لہ وانہ:

۱- دہی تہ ہۆی فیتنہیی و بہرپابوونی شہر و ئاشووب لہ نیوان
یاریکەرہ کانی قومارہ کەو زۆرجار وا دہی سہرو گویلاکی یہ کتری دیننہ
خواری!

۲- یادی خودا لہ بیر دہباتہ وہ بہتایبہ تی نوێژکردن.

۳- رەوشتی ئادەمیزاد تیک دەداو خەلکی فیری تەمبەلی و
تەوہ زەلی دہکاو چاوہ پروانی ئەوہ دہبن لہ پریگای خەیاالی یەوہ رزقو
رۆژیان بۆ بی، واز لہ کارو کاسبی حەلال دینن و خۆ خەریکی بازرگانی و
پیشە سازی و کشتو کال ناکەن!

۴- مالویرانی لہ نکاو خانہ خراپی و مالو دارایی بہ فیروچوون، زۆرجار
بینراوہ کہ خانہ وادہ و خیزانی خاوہن مالو دارایی زۆر لہ چاولیکتانیکن دا
ہەژار کەوتوونو مایہ پوچ بوونو رووتو رەجال کەوتوون، بہ ہۆی
قومارکردنی یہ کییک لہ ئەندامانی خیزانو پارہ دۆرانہ وہ!
سوودو قازانجی عہرہ ق ئەمانہن :

۱- بازرگانی پتوہ کردنی، بیگومان ہەر لہ کۆنہ وہ عہرہ ق باشترین
کالایہ بۆ دہولہ مەند بوونو زۆربوونی پارہ.

۲- جاری وا ہەییہ دہی تہ دەرمان بۆ ہەندئ دہرد، ئەگەر بہ کەمی
بخوړیتەوہ و ئەوہ ندە نہی سہرخوشی بکا!

۳- خەم رەوین و دل خۆشکەرەیه کی کاتی یە.

۴- غیرەت زۆردە کاو ترس ناھیلێ، ئەمە لەلای عەرەبە کان گەرەترین سوودی عەرەق خواردنەو بوو، هەرچەندە ئیستا ئەمەش زەرەر و زیانی ھەیە.

۵- مەروفی چروکتو باخەل قوول، دل فراوان دەکاو سەخی سروشتی پەیدا دەکا.

سوودی قوماریش ئەمانەن :

۱- کۆمەکی کردن بە ھەژاران و دلدانەو ھیان وەکو ئەو لەپارە (یانصیب) خەستەخانە و قوتابخانە و پردو ریگاوباز و ئەو جوړە شتانە چاک دەکری.

۲- دل خۆشبوونی ئەو کەسە یاری یە کە دەباتەو.

۳- ھەژار پی دەوڵەمەند دەبێ و بێ ماند و بوون دەبێتە خواوەنی پارە و پوول.

﴿وَاتَّهَمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ تاوانەکیان لە سوودەکیان زیاترە. زانیانی ئیسلام لەم بارەو قاعیدە یەکی زۆر تۆکمەو کەم و ینەیان دەرھیناوە کە دەلێن: (لابردنی خراپەکان لەپێشترە لە دەستەبەرکردنی بەرژەو ھندی یەکان) وەکو بەندیکی یاسایی لە عیلمی ئۆصول دا چەسپاندوویانەو دەلێن: (درأ المفسد مقدم علی جلب المصالح) یان ئەم قاعیدە یە کە دەلێ: (ارتکاب أخف الضررين إذا كان لابد من أحدهما).

جا لەبەر ئەوەی ئایەتە کە بەراست و رەوانی و بێ پیچ و پەنا عەرەق خواردنەو ھێ حەرام نەکردووە و نەبووەتە شەریعت و یاسایەکی گشتی، بەلکە ھەرکەسە بە پیی بۆچوونی خۆی پەیرەوی ئایەتە کە ی کردووە، ئەو ھێ مانای تەحریمی لێ دەرھیناوە لێی دوورکەوتۆتەو، ئەو ھێ کە ئەو مانایە لێ دەرھیناوە بەلایەو خواردنەو ھێ حەلال بوو، ھەر

بۆیە هاوەلانی پیغەمبەر ھەریەکیان رایەکی ھەییە دەربارە ی عەرەق و پیغەمبەرش ﷺ لێیان بێ دەنگ بوو، ئیمامی عومەریش ھەردەم دەپارایەو ھە بێ پیچو پەنا ئایەتییکی قورئان لەم بارەو ھە بێتە خواری ھەتا ئایەتی ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ.....﴾ لە سوورەتی مائیدەدا ھاتە خواری ئیتر موسولمانان سەرچەم وازیان لە عەرەق کرین و فرۆشتن و خواردنەوی ھینا!

جا چونکە عەرەق زیانی زۆرە، لەپیش ھاتنی ئیسلامدا زۆر لە عەرەبەکان نەیان دەخواردەو، یەکی لەوانە عەبباسی کۆری مەرداس بوو کاتیەک پێیان وت: بۆ عەرەق ناخۆیەو ھەتا ھەندێ جەستەت گەرم دابی، وتی من ناچم بێ عەقڵی و نەفای بێنم بە دەستی خۆم بێخەمە ناو جەستە ی خۆمەو! ھەرگیز رازی نابم پیاو ما قوڵی خێل بھو بێمە گالتەچی خێل و بێ عەقڵ و نەفام بێم!

بێگومان ئیستا لە خۆرئاوا وولاتە پیشکەوتوو ھەکان چەندەھا یانەو گروپو کۆرو کۆمەل دروست بوونو لە ھەولو تیکۆشان دان بۆ قەدەغەکردنی عەرەق. ھەندێ ولات سزای گەورە ی داناو بۆ عەرەق فرۆشەکان!

ئێستاش کە سال دوا ی سال رۆژگار و زانست زیاتر زەرەر و زیانی عەرەق و قوما ر دەردەخەن. فەرموودەکی قورئان کە دەفەرموی: ﴿وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ بەروونی وەکو حەقیقەتییکی زانستی دەردەوشیئەو! بەلام ھەواو ھەو ھەس چاوی زۆر کەسی لەو بەناو پیشکەوتنخوازانە لەراستی ئەم حەقیقەتە کویر کردوو و زۆر زیادەرییان لە خواردنەوی دا کردوو، ھەتا بەتەواوی چینی گەنجی داگرتوو، خۆشی دونیای لیبریونو گەلو نەتەو ھەس سوود و قازانجیان لی نایینی و باوکتو دایکتو خەزمو کەسو کاریشیان خۆشیان لی نایین، لەکاتیکا ولات زۆر پتویستی بە ھەولو تیکۆشانی ئەم گەنجانە ھییە.

بیگومان فیتنەو شەپو شۆری عەرەق خواردنەو لەناو دەولەمەندو ساماندارەکاندا سەری هەلداو، ئەمجار تەشەنە کرد بۆ چینی مۆچەخۆرو مامۆستاو ئەمجار بۆ کریکارو وەرزی، جگە لەمەش نەخۆشی سامناکی تر بلابوونەو، وەکو نەخۆشی ئایدزو سوفلی و شیرپەنجەو چەند نەخۆشی تریش، ئیستا وا خەریکە چەند نەخۆشی سامناکترو دابو نەرتی رووخینەرتر بلاو بەنەو وەکو دەرزی مۆرفین لەخۆدانو بۆن کردنو هەلمژینی کۆکاینو هیرویینو تلیاک کیشانو ئەم جۆرە شتە زەرەرو زیانی ئەمانە زۆر لەهێ عەرەقو قوماڕ خراپترو سامناکتەر!!

﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ﴾ پرسیارت لێ دەکەن چ بەشیکی لە مالو داراییان بیهخشنو چ بەشیکی بهیلنەو کەپیان بگوتری: پابەندی فەرمانی خودان کە دەفەرموی: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تۆ ئەو پیغەمبەر! لە وەلامدا پێیان بلی: ئەوێ لەخەرجی و گۆزەرانێ خۆتانو مالو مندالتان زیادبوو خەرجی کەن بۆ پەککەوتەو داماوانو بۆ بەرژەو هەندی گشتی وەک دروستکردنی پردو قوتابخانەو خەستەخانە...هتد. قورئانی پێرۆز ئەندازەێ ئەم مال بەخشینە دیاری نەکردووە، بۆ ئەوێ هەموو کەسیک بە وێژدانو دلو دەروونی خۆی ئەندازە داری بکا، مەبەستیش لەم مال بەخشینە جگە لە زەکاتو سەرفیتەرێ شەرعێیە ئەم جۆرە مال بەخشینە خێرو چاکەییە، کە خاوەن مال بەئارەزووی خۆی دەیکا بۆ هەژارانو لێقەوماوانو بەرژەو هەندی گشتی وەکو پردو خەستەخانەو قوتابخانەو چاک کردنی ریگاوبانو ئەو جۆرە شتە:

حیکمەتی پەرورەدگار وابوو کە لەسەرەتای هاتنی ئیسلامدا کە ئەندازەێ مال بەخشین بەشیوەیەکی رەهاو بەرفراوان بێ، مەدحو ئەنای ئەوانە کردووە کە بەرژەو هەندی موسولمانان پێش بەرژەو هەندی خۆیان خستوو، چونکە ئەو کاتە موسولمان کۆمەلێکی کەم بوونو هەموو گەلو نەتەوێ جیهان ناخەزیان بوون. سەرومالیان لەپیناو لەناوچوونی ئەواندا

بهخت ده کرد، بویه پیویست بوو موسولمانان یه ک مه بهستو یه ک
 هلویتست بنو مالو دارایی خوین خهرج بکهن له پیناو بهرژه وهندی
 گشتی دا، نه مهش سوننه تی خودایه له هه موو ئاینیکدا پیویسته و ده بی
 پهیره و کارانی له سهره تادا ئاوا خوڼه ویستو خه بات گپرو لیبور دووین،
 نه مجار نه گهر زۆربوونو به هیزبوون نه و کاته ئیتر به ئاره زووی خوین
 چیین لی زیاد بوو ده بیبه خشن بو بهرژه وهندی گشتی و دالده ی هه ژاران!

بوخاری و موسلیم له نه بوهوره یه وه هه دیثیکیان گپراوه ته وه
 ده فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (خیر الصدقة ما کان عن ظهر غنی، وابدأ
 بمن تعول) باشتترین خپرو ده ستگیرویی کردنی هه ژاران نه وه یه که
 به ده وه له مهندي بیکه ی، که خیریشت کرد له و که سه وه ده ست پی بکه ی که
 بژیویان له سهر ته و یار مه تی دانی نه و انت له نه ستویه.

ئینبو خوزه یمه فهرموده یه کی پیغه مبه ری گپراوه ته وه که ده فهرموی:
 (خیر الصدقة ما أنفقت غنی، والید العلیا خیر من الید السفلی، وابدأ بمن تعول، تقول المرأة
 أنفقت علي أو طلقني، ويقول مملوك أنفق علي أو بعني، ويقول ولدك إلى من تكلني؟).

ئینبو سه عد له جابیره وه هه دیثیکی ریوایه ت کردوه: ده فهرموی:
 نه بول حوصه ینی (السلمی) هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ به نه ندازی هیلکه
 کوتریکی زیر پی بوو، وتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! نه مه م له کانتیک
 ده ره یناوه، ده یکه م به خیر، لیم وه ربگره هه ره نه ده شم هه یه، پیغه مبه ر
 ﷺ رووی لی وه رگپراو لی وه رنه گرت: نه مجار له لای راسته وه هاته وه
 خزمه تی و به هه مان شیوه ناخاوتنی له گه لدا کرده وه نه ویش رووی
 لی وه رگپرایه وه، نه مجار له لای چه په وه سه ره ی گرت وه وه هاته وه خزمه تی و
 به هه مان شیوه عه رزی کرده وه نه ویش دوو باره رووی لی وه رگپرایه وه
 نه مجار له پاشه وه را هاته وه خزمه تی و به هه مان شیوه عه رزی کرده وه،
 ئیتر پیغه مبه ر ﷺ لی وه رگرتو تی وه رگرت وه، نه گهر به ری بکه و تابه
 به بی شک ئیشی پی ده گه یاند یان برینداری ده کرد، نه مجار فهرمووی:

چۆن وادەبى؟؟ يەككەك لە ئىوھ چى مالو دارايىيەك شەك دەبا دەيھيئى
دەيكا بەخىر!! ئەمجار هيچى نامىنى و فەقىر دەكەوى و دەست دەكا بە
سوال كردن! بزائن باشتىن خىرو مالبەخشىن ئەوھىيە كە بە دەولەمەندى
بيكەى، تا مالو خىزانت پىويستىيان بى خىر بەكەس مەكە، لە پىشەوھ
چاكە لەگەل ئەوانەدا بكە كە بژويان لەسەرتە:

وئ دەچى بگوترى: حىكمەت چىيە!! قورئان لەئايەتيكدا دوو
پرسىياري كۆكردۆتەوھ؟؟ پرسىيار لە عەرەقو قومارو پرسىيار لە مال
بەخشىن. لەوھ لاما دەلئين: بۆ بەرامبەرى و ھاوكتشەكردن لەنىوان حالو
چۆنيەتى و ھەلوپىستى دوو كۆمەل، كۆمەليكيان بەبى حىسابو كىتاب
مالو دارايىي خەرج دەكەن لە گوناھو شتى بى شەرعى دا، بەس بۆ
خۆھەلكيشانو خۆبادانو شتيك كە هيچ خىرو پىريكي تيدا نيە. يان بۆ
وھەستەينانى خۆشىيەكى كاتىي با ئاكامەكەشى خراپ بى،
كۆمەليكيشيان مالو دارايىي خۆيان دەبەخشن لەپىگەى خوادا بۆ دابىن
كردنى پىويستىياتى ھەژاران، يان بۆ بەرزكردنەوھى شان و شكۆى گەلو
نيشتمانەكەى و چاك كردنى رىگەوبانو دروست كردنى خەستەخانەو
قوتابخانەو ئەم جۆرە شتانە. ﴿كذلك بين الله لكم الايات﴾ ئاوا بەو
جۆرە پەرورەدگار ئەحكامى خۆستان بۆ روون دەكاتەوھ، ھەر ياسا و
نظاميك بەرژەوھەندى ئىوھى تىدابی و عەقل و ھۆشتان بكاتەوھ، زەرەرو
زيانتان پىنيشان بداو بۆتان شى دەكاتەوھ، بۆچى؟ ﴿لعلكم تتفكرون في
الدنيا والآخرة﴾ بەلكو ئىوھ بىر لە بەرژەوھەندى دونيا و قىامەتى خۆتان
بكەنەوھ، چاكە و خراپەى خۆتان ليك جيا بكەنەوھ، پىداويستى تەنو گيان
ھاوتەرازو بكەنو بىن بە گەلو نەتەوھىيەكى مام ناوھەندى، وەكو ئەوانەتان
لى تەيە كە پىيان وابوو دەستكەوتى قىامەت بى وازەينان لە بەرژەوھەندى
دونيا دەستەبەر نابى، ئىتر دونيا و قىامەتيان لەكىس چوو!! يان وەكو
ئەوانەى كە خۆيان خزاندىتە خۆشى و لەزەتەكانى دونياوھ، رەوشتى خۆيان

تیکداو چوونە ریزی ئاژەلانیوە، بەتەواوی خەسارەتمەندی دۆنیای قیامەت بوون.

ئەم ئایەتەو وینەدی ئەم ئایەتە ئاماژە بۆ ئەوە دەکەن کە ئایینی ئیسلام هەمیشە هەول دەدا بۆ فراوان کردنی بازنی فیکرو بۆچوون بەکارهێنانی عەقل و ئاوەز بۆ دەستەبەرکردنی بەرژەوێندی هەردوو دنیا. هەر لە روانگەی مانای ئەم ئایەتانەو زانیانی ئیسلام فەرموویانە هەموو فەن و پیشەسازییەک کە بۆ مەرۆف پێویست بێ بەئەرکیکی ئایینی دەژمێردرێ، پێویستە کۆمەڵیک لە موسولمانان پێی هەلسن و ئەنجامی بدەن، خۆ ئەگەر پاش گوێیان خستو ئیشەکە راوەستا ئەوە هەموو کۆمەڵگا تاوانبار دەبێ و بەسەرپێچیکەری فەرمانی یەزدان حسیب دەکرین.

لەسەر ئەم دابو دەستوورە موسولمانان لە سەدەکانی یەکەم و دووەم سێیەم چوارەم و هەفتاریان دەکردن هەركاتی گەلو نەتەو پێویستیان بەشتیکی پێویستی ئاوەدانی ببوایە، کارکردنیان لەو شتەدا بە واجییکی ئایینی دەزانی، بۆیە واپێشکەوتوو سەرکەوتوو بوون، بەلام سەد مەخابن کاتیەک کۆمەڵیک زیادەرۆیان لەئاییندا کردو بەرژەوێندی دۆنیاییان پاش گوێ خستو پێیان وابوو کۆل هەلنەگرتن بەکاروباری دۆنیاییەو، ناوەرۆکی ئایینەو سەرەنجام شەریعەت ئیهمال کراو گەلو نەتەوێهەک نەمایەو سەد دەرسەد پەڕەوی فەرمانی خودا بکا، موسولمانان کەسیکی وایان تیدا نەمایەو بۆ حوکم کردن بگونجی و بتوانی پیشەوایەتی موسولمانان بکاو رۆژگاری زیرینیان بۆ بگێڕیتەو، بۆیە بەو دەردەچووین کە وا دیارە: ولاتمان هەموو کرا بەسەنگەر - هیزی ئیستیعمار لیی خستو لەنگەر!

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى﴾ ئەى پىغەمبەر پرسىارت لى دەكەن دەر بارەى ھەتيو، چۆن ھەلسو كەوتيان لەگەلدا بكري،؟ چۆن مالو داراييان رەدام بھيتري، چۆن سەرپەرشتى بكريو بەختو بكري؟

ئەبو داوودو نەسائی و حاکم لە عەبدوللای كورى عەباسەو دەگيرنەو دەفەرموي: كاتيك نايەتى ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ و نايەتى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى﴾ ھاتنەخوارى، ھەر موسولمانيك ھەتيوى لا بو خواردنو خواردنەو ھيان بو جيا كەرنەو لە مالو دارايى خويان خواردنيان بو دروست دەكەرنو ھەليان دەگرت تا دەيخوارد يان بو گەنى دەكردو فرى دەدرا، ئيتەر ئەمەيان بەلاوہ گران بو، چوونە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و لەم بارەوہ پرسىاريان لى كەرد، ئيتەر نايەتى ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى﴾ ھاتەخوارى.

گەرەتري ھەر شەيەك كە لە قورئاندا دەر بارەى چۆنيەتى ھەلسو كەوت كەرن لەگەل ھەتيودا ھاتبیتە خوارى نايەتى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ بىگومان موسولمانانى پيشوو پاريزگارى سنورەكانى خودايان دەكردو فەرمانو نامۆزگاريەكانى قورئانيان بەريكو پىكى ئەنجام دەدا، بۆيە ئەم نايەتانە بەتەواوى سەر و دلى موسولمانانى گرتو خستنيە سەرسامى يەوہ و نەياندەزانی چۆن ھەلسو كەوت لەگەل مالو دارايى ھەتيواندا بكەن، لەوہ دەترسان كەبەشيك لە مالى ئەوان تىكەلاوى ماليان بىو تووشى زولم و ستم ببين ھاوہلانى پىغەمبەر دەترسان لەوہ كە ھەتيو لەخوبگرنو لەگەل خوياندا داياننين.

ھەيانبو بەھىچ جورىك ھەتيوى لەخو نەدەگرت، ھەيانبو لەخوى دەگرت بەلام لە خاوو خيزانى خوى جياى دەكەردەوہ، تەنانەت خواردنيشيان بەجيا بو دروست دەكەرن، ئەمجار پاش ماوہيەك ھەستيان بەتەنگرەى ئەم ھالەتە كەردو زیاد لەوہش چ بەرژوہەندى يەكيان بو

هەتیوێه که تێدا بەدی نەدەکرد بەلکو زیانی بۆ هەتیوێهکان هەبوو، زیانی بۆ بەختوکردنەکیان هەبوو، مالو داراییشیان بەفیرۆ دەچوو؛ مامەلە کردن لەگەڵیاندا بەو جوۆرە زیاتر دەشوبه‌ایه مامەلەکردن لەگەڵ ئاژەلو سەگئو پشیلە، لەبەرئەوێه هاوێلانی پیغەمبەر کهوتنە پرسیارکردن لەوێه که چی بکەن بەرژوێهەندی هەردوولای تێدابێ شتییک بەرژوێهەندی هەتیوێهکانو بەختوکردنەکانیان لەخۆ بگرێو پاریزراوێ، هەتیوێهکان بەریزەوێه لە مالی بەختوکردنەکیان وەکوێهکێ لەئەندامی مالو بەمندالی ئەو خێزانە حسیب بکریو هەلسو کهوتی لەگەڵدا بکری، بەختوکردن بەرژوێهەندی پاریزراوێو نەکوێتە ئەو هەلەوێه بەناحق شتییک لەمالی هەتیوێهکەو بەلاوێه بچێ، ئیتر بەم ئایەتەوێه دوایی وەلامیان درایەوێه که دەفەرموێ:

﴿قُلْ إِصْلَاحْ لِّهٖم خَيْرٌ وَّ إِن تَخَاطَبُوهُم فَاِخْوَانُكُمْ﴾ ئەو پیغەمبەر بەو کهسانە بلێ: که پرسیار ت لێ دەکەنو دەلێن: ئایا بەرژوێهەندی هەتیوێه لەوێه دایە گوێهگیری بکەوێه لەختیزان دووری بخەوێه، یان لەگەڵ مندالو خێزاندا وەکوێهکێ لە مندالەکانی ئەو خێزانە بەختوبکری؟! بلێ: هەر جوۆریک بۆ هەتیوێهکان باش بێ ئەوێه باشە، پیویستە ئێوێه بەختویان بکەن، پەرورەدیان بکەن، مالو داراییان بخەنە گەرۆ ئیشیان بۆ پێ بکری، ئەگەر دوکانو خانووبەرەیان هەبوو بەکری بدرێ ئەگەر پارەیان هەبوو بخریته بازارگانیەو، خوێان مالو داراییان پاشگویی نەخری، ئەگەر لە پۆشاکئو نانخواردنۆ بەختوکردندا وەکو مندالی خوێان هەلسو کهوتیان لەگەڵ بکەن، هیچ تاوانیکی تێدا نیەو ئەوان کووێه برای ئایینی نێرەن، کووێه براش دەبێ بەیەکهوێه بێنۆ پەرورەدی بکری، هەتیوێه لەمالدا وەکو برای بچووک سەیری دەکریو بەرژوێهەندی دەپاریزری ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمَقْصِدَ مِنَ الْمَصْلَحِ﴾ خودا ئاگادارو زانیە، دەزانێ دلی ئادەمیزاد چی تێدایەو لە کردارەکانیدا چ مەبەستیکی هەیه، روژی قیامەت لێکۆلینەوێه

حیسانبتان له گه‌لدا ده‌کا له‌سەر بچووکئو گه‌وره پاداش و سزای هه‌یه و هیچی لی هون نابێ!

په‌روه‌ردگار بۆیه ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کرد؛ که ئاگاداری مه‌به‌ستی ناو دلی ئاده‌میزاده، بۆ ئه‌وه‌ی له‌هه‌موو شتی‌کدا ئه‌وه به‌رچاو بگیری، چاو‌ه‌روانی سزا یان پاداش بێ، له‌سەر ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجامی ده‌دا، تاوه‌کو له‌هه‌له‌کردن دووربێ و له‌شوینی شوبهه دوروبکه‌ویتته‌وه، چونکه ته‌ماع و ته‌مه‌عکاری رۆلی گرنگیان هه‌یه له‌سەر کرده‌وه‌ی ئاده‌میزاد، زۆرجار ته‌ماع ئاده‌میزاد له‌خشته ده‌بات وای لی‌دێ ده‌م ده‌ژهنیتته‌ مالی هه‌ت هه‌روه‌کو زۆرجار برای گه‌وره هیچ کۆ له‌خواندنی مالی برای رزق ناکاو به‌ئاره‌زوی خۆی لی‌زاده‌هاوی، دیاره هه‌ست کردن به‌و چاودیری کردنه و ترسان له‌خودا، ده‌بیته له‌مه‌په‌رو ناهیلێ کابرای به‌خیوکه‌ر ده‌ست درێژ بکا بۆ مالی هه‌تیو، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌ست کردنه نه‌بوو، کابرا له‌ناخه‌وه له‌خودا نه‌ترسا، ئه‌وه سببه‌م ده‌کا و مالی هه‌تیو ده‌خواو خۆی مالویران ده‌کا و مالی دونیا و قیامه‌تی ده‌شیوینێ! بۆیه ده‌بینین زۆر له‌سه‌ره‌رشتی که‌رانی هه‌تیو به‌رواله‌ت خۆیان به‌ده‌ست پاکئو بێ ته‌ماع ده‌رده‌خه‌ن له‌ئاستی مالی هه‌تیواندا به‌لام له‌راستی‌دا چونکه ئه‌و وازیعه‌ ئایینی‌یه و ترسانه نه‌ینی‌یه‌یان له‌خودا له‌دلدا نیه، ده‌ست درێژی ده‌که‌نه سهر مالی هه‌تیوان و خۆیان به‌و پاره هه‌رامه ده‌وله‌مه‌ند ده‌که‌ن!

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبَكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر خودا بیویستایه ئه‌رکی‌ک بخاته سه‌ر شانتان که نه‌توانن ئه‌نجامی بده‌ن، داوای ئه‌وه‌ی لی‌یکردنایه که نابێ ئه‌وه هه‌تیوانه تیکه‌لاو به‌ئێوه‌بن و مال و سامانی‌شیان سه‌ره‌رشتی بکری و بۆ خۆیان به‌خیو بکری و به‌گۆشه‌گیری هه‌لس و که‌وتیان له‌گه‌لدا بکری، ئه‌وه ئه‌و ئه‌رکه‌ی ده‌خسته سه‌ر شانتان به‌لام خودا له‌سهر به‌رفراوانی رده‌حه‌ت و به‌زه‌یی شتیکی وای داوا لی‌نه‌کردوون که ئه‌نجامه‌نی رده‌حه‌ت بێ،

﴿وما جعل عليكم في الدين من حرج﴾ لە ئاییندا ئەهرکیکی وای
نەخستۆتە سەر شانتان کە بۆتان هەلنەسوڕی، ئەو هتا رێگەی بەئێوە داو
کە هەتیو تیکەل بە منداڵو خیزانی خۆتان بکەن، مامەلە ی کورو کچو
خوشکی خۆتانیان بۆ بکەن! ﴿إن الله عزيز حكيم﴾ بێگومان خودا خاوەن
دەسەلاتە، ئەگەر پێویستایە ئێوە ماندوبکا کەس نەیدەتوانی بەرگری
ئەو بکا، بەلام سوننەتی خودا وا جاری بوو کە شەریعەتو یاسا وابێ
بەرژووەندی ئادەمیزادی تێدا بێ، بەگشتی گونجاو بێ لە گەل بنچینە ی
سروشتی مامناوەندی ئادەمی دا!

حیکمەت لەو یکرێهێنانی پرسیار لە چۆنیەتی رەفتارکردن لە گەل
هەتیوانداو لکاندنی بە پرسیار لە چۆنیەتو چەندییەتی مالبەخشین و
حوکمی عەرەقخواردنەو و مامەلە پێکردنی و قوماکردن، ئەو یە کە
پرسیاری یە کەم و دوو هەم حالو چۆنیەتی دوو کۆمەل خەلکی روون کردووە،
لە مالبەخشین و مال خەرج کردن دا.

هەر و هە گونجاو کە دوابەدوای ئەو پرسیاریک بێنی دەر بارە ی
ئەو ی کێ شیاو ترە کە چاکە ی لە گەل دا بکری و پارە و پوولی بە خێر
بدریتی و مالو دارایی لە پێناو بە خێوکردنی دا خەرج بکری کە ئەوانیش
کۆمەلە ی هەتیوان، واتە: پەر و درگەر لە ئەو هەمان ئاگادار دە کاتەو کە
ئێمە کاتیک هەتیو لە خۆ دە گرین و بە خێوی دە کەین، پێویستە کە
مەسرەفە کە لە مالی خۆمان بێ چونکە ئەوان لەو جورە کەسانەن
کە پێویستە لە زێدە مالی خۆمان بەشیان بدەین و یارمەتیان بدەین نە ک
بە پێچەوانەو، ئێمە تەماع لە مالی ئەوان بکەین و مالو دارایی یار بخۆین.

موسولمان نابی نافرہ تی موشریک مارہ بکا

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعَجَبْتُمْ ۖ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ
مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعَجَبَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ عَآيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

ئیبولموندیرو ئیبونو ئه بو حاتم و واحیدی له موقتیله وه ده گیرنه وه
ده لی: ئەم نایه ته ده رباره ی ئیبونو ئه بی میرشه دی ئەلغه نه وی هاتوته
خواری که داوای له پیغه مبه ر ﷺ کرد که ریگای بدا (عهناق) ماره بکا،
ئەم نافرەتە نافرەتییکی جوانو شوخ و شەنگ بوو، بپەرستو خوانەناس
بوو! لەم بارە وه ئەم نایه ته هاتوته خواری و ئەم جوړه ژن ماره کردنه ی
قه ده غه کرد.

له گیرانه وه یه کی تر دا هاتوو که پیغه مبه ر ﷺ میرشه دی کوری
ئەبو میرشه دی نارد بۆ مه ککه بۆ ئەوه ی هەندێ موسولمان له ویوه بینێ بۆ
مه دینه، ئەم کابرایه پیش موسولمان بوونی هەزی له نافرەتییک بوو ناوی
(عهناق) بوو، که له مه ککه میرشه دی بینێ ویستی له گه لی رابویری
به لام میرشه د وتی: من موسولمان بووم ئایین ئەوه ی لی یاساغ کردووم!
وتی: ده باشه مارەم بکه، وتی: باشه به لام با بچمه وه بۆ مه دینه و پرسو
را به پیغه مبه ر بکه، بزانی ریگام د ه دا، که پرسى پى کرد ئەم نایه ته
هاته خواری و فرمووی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾ نافرەتانی
بتپەرستو ئەوانه ی هاو ه ل بۆ خودا داده نین مارەیان مه کهن، تا بروا
هەیتن، مه یانکه ن به هاوسه ری خۆتان ﴿وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ﴾
ولو أعجبکم﴾ نافرەتە کۆیله یه کی موسولمان - هه رچه نده پله نزمی به
زۆر باشتره له نافرەتییکی نازادی بتپەرستو هاوبه ش پەیدا کەر هه رچه نده

ریزی نازادی ههیه - با جوانی و ساماندارى ئەو ئافره ته سه رنجى ئیوه رابکیشی و که مه ندکیشتان بکاو هه زتان لى ی بى ! چونکه باوه ر ته واو که رى نایینه ، مالو دارایی ته واو که رى دونیایه ، له بهر چا و گرتنى ئایین پیش له بهر چا و گرتنى دونیایه . ﴿ولا تنکحوا المشرکین حتى يؤمنوا﴾ ئافره ته موسولمانه کانی خۆتان له بته پرسته کان ماره مه که ن تا ئیمان نه هینن به تاکو ته نیایی خوداو پیغه مبه رایه تی (محمد) و نه یه نه ریزی پیروزی موسولمانانه وه ، واز له بته پرستی و بى پروایی بینن ، ئەو کاته ده بنه هاوشانی ئافره تانی موسولمانو ده شی بینه هاوسه ریان . ﴿ولعبد مؤمن خیر من مشرک ولو أعجبکم﴾ کوره کۆیله یه کی موسولمان - هه رچه نده کۆیلایه تی پله نزمی یه - باشته ره له کورپکی بته پرستی هاوبه شپه یدا که ر با بنه مالو خانه دانو ده وله مه ندو خاوه ن که سو کار بى .

پوخته ی مانای ئایه ته که ئەوه ده گه یه نى که نابى موسولمان په یوه ندی زاواو خه زوورى له گه ل کافرو هاوبه شپه یدا که ران دا ببه ستى نابى کچیان بداتى و بیانکا به زاواى خۆى ، هه روه ها نابى ئافره تیان لى بخوازی و بیانکا به خه سوو خه زورى خۆى ، چونکه ژنو میردایه تی ژیانیکی هاوبه شو هاریکارییه .

ئافره ت له ژيانى خیزانى دا جیگای متمانه ی پیاوه ، ئەمىندارى مالو مندالیه تی ، شوینی رازو نیازو نه یینی یه تی ، شوخی و روخسار جوانی ئەم ره وشته گرنگه بو ئافره ت ده سته بهر تاکا ؛ چونکه هاوبه شپه یدا که ر پابه ندی ئاینیک نه خیانته کارى لى قه ده غه بکاو له خراپه کارى بیگیریته وه ، وا ده بى خیانته له میرده که ی ده کاو بیروباوه رى مىنداله کانی تیک ده دا !!

به لام ئافره تی مه سیحی و جوله که ، ئەوه قورئان به ئاشکرا ماره گردنى هه لال کردوونو ده فره موى : ﴿والْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ واته : هه لاله بو ئیوه که ئەو ئافره تانه ی پروایان به نامه

ئاسمانیه کانی پئیشوو ههیهو پئیش ئیوه نامهیان بۆ نیردراره مارهیان بکهنو بیانکهن بههواسهری خۆتان.

حیکمهتی ئهم وهگری بوونه لهگهڵ خاوهن نامهکاندا ئهوهیه: تا ههست به جوان رهوشتی وهلوستی ریکئو پیککی موسولمانان بکهنو بزانن شهریعهتهکیان چهند ئاسان خوازه؛ پیاو له خیزاندا سهروکارو بهرپرسیارو سهربهشتیکاره، جا که لهگهڵ ئهو دهسهلاتهی که ههیهتی ههلسو کهوتی لهگهڵ خیزانی دا جوان بی، دهیتته بهلگهیهکی بههیز که ئایینه که مان ئایینیکی پیروۆزو دادپهروهه، ههلگرانی سنگ فراوانو چاوپۆشیکهرن، گیانی دیموکراتی و تهبابی و مرۆقایهتیان تیدایه! بهلام شووکردنی ئافرهتی موسولمان بهکوریکی مهسیحی یان جوله که، بهگیرهی فهرمودهی پیغه مبهرو بریاری کۆمهلی موسولمانان (اجماع الأمة) ههرامه، حیکمهتو په نامه کییه که ی له وه دایه که ئافرهت ئهو دهسهلاتهی پیاوی نیهو ئهو مهبهستانهی که له ماره کردنی ئافرهتی مهسیحی و جوله که بۆ کوری موسولماندا ههیه له شووکردنی ئافرهتی موسولمان به کوری مهسیحی یان جوله که دا نایهته جی.

وئ دهچی پیاوه که بههۆی دهسهلاته که یه وه کار له ئافرهته موسولمانه که بکاو له بیروباوهری ئیسلامی دووری بخاته وه..!

پهروهردگار هۆی قه دهغه کردنی شووکردنی ئافرهتی موسولمانی به پیاوی هاوبه شپهیدا که رو خواستنی ئافرهتی هاوبه شپهیدا که ری روون کردۆته وه ده فهرموی: ﴿أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ ئهوانهی کافرو خوانه ناسن چ ژن بن چ پیاو، بانگهوازی خه لکه که ده کهن بۆ بیروباوهرو کردارو گوفتاریک که ده بنه هۆی چوونه ناو دۆزهخ! دهی خو په پهرهندی نیوان ژنو میرد زۆر بههیزه و چاوهروانی ئه وهی لی ده کری که ژنه هاوبه شپهیدا که ره که، یان پیاوه کافره که، له په نای ژنو میردایه تیدا، کاربکه نه سهر بیروباوهری موسولمانه کانو له ئایین ووعیان گیرن! ﴿وَاللَّهُ

یدعو إلى الجنة والمغفرة یاذنه ﴿ بانگه وازی خودا که موسولمانان هه لگرو بانگه واز بۆکه رینی. هه ر ئه و بانگه وازییه که ئاده میزادان ده گه یه نئ به به هه شتو لیخو شبوونی خودا ده سته بهر ده کا.

بانگه وازی خودا به پیچه وانه ی بانگه وازی هاو به شپه یداکه رانه، که سه رده کیشی بۆ چوونه ناو ئاگر، چونکه بانگه وازی ئه وان بۆ به دره فتارییه و بۆ خراپه کارییه. موسولمانان هه تا پابه ندی فه رمانه کانی قورئانو فه رموده کانی پیغه مبه ر ﴿ بوزو ئه خلاقو ره وشتی ئیسلامی له دلۆ ده روونیان دا چه سپابوو، له کردارو گوftarو هه لویستیان دا رهنگی ده دایه وه، کۆمه لگایه کی به خته وه ریان هه بوو، به لام کاتیئک که پشتیان له یاساو شه ریه ته پیروژه بی وینه که یان هه لکردو ئامۆژگاری کافرانیان کرده ر ئی نیشانده ری خو یان، ئا فره تی بی پروا و خوانه ناسیان کردنه ها و سه ری خو یانو کچی موسولمان شووی به کافرو هاو به شپه یداکه ر کرد، ئیتر جلّه و له ده س ده رچوو حه یا تکاو ره وشتو ئه خلاق به رزو پیروزی ئیسلامی نه ماو قه لّاچۆ کرا!!

کوفر توانی پیچه گورگی وا له رۆله ی - به رواله ت موسولمان - دروست بکات که زۆر له خودی خو یان دلسۆزتره بۆ کوفرو دوژمن تره بۆ ئیسلام، ئه و خزمه ته ی که ئه م ئه خلاق روخوانه به کوفری ده که ن، هه رگیز کافره کان خو یان ناتوانن بۆ خو یان ئه نجامی بده ن!!

﴿وین آياته للناس لعلهم يتفكرون﴾ په روه ردار گار حیکمه ت و به لگه ی حوکه شه رعه کانی خو ی بۆ به نده کانی روون ده کاته وه، هه ر حوکه ی بفه رموی: حیکمه ته که ی له پال دا دیاری ده کاو سوودو قازانجه کانی ئاشکرا ده کا، به لکو عیبه رت و هه ر بگرنو په ندی لی فیربین، له دلیان دا بچم سپی و به ره زامه ندی و سنگه فراوانی به وه و هری بگرن..

بی نوبی نایه نسی و حوکمه کانی

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّوْبِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاءُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأْتُوا حُرَّتَكُمْ أَنْتُمْ سِتْنُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَقَوْنَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

نیمامی موسلیمو تورمودی له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گپرنه وه: که باوی جوله که کان وابوو هه رکاتی نایه نسی بوی نوبی بویه نانیان له گه له نه ده خواردو سه رجییان له گه له نه ده کردن، هاوه لان لهم باره وه له پیغه مبهریان پرسی نیتر پهروه ردگار نایه نسی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ نارد ه خوار.

له لایه کی تره وه شهی خانو نه بوداودو تورمودی له جابیره وه ده گپرنه وه ده فرموی: جوله که کان دهیانگوت: نه گهر پیاو له دواوه بجپته لای ژنه که ی مندا له کانیان خپل ده ده چن: نیتر پهروه ردگار نایه نسی ﴿نِسَاءُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ﴾ نارد ه خوار.

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ نه مه سییمه پرسیاره که به شوین یه کدا هینراونو به (واوی عه طف) سه ریه ک خراونه وه په یوه نندیان به حوکمه تایبه تیه کانی تایبه ت به نایه تانه وه هیه.

نه پرسیارانه ده کرانو پیغه مبهر ﴿لَهُ مَدِينَةٌ﴾ له مه دینه بوو، به شیکی دانیشتوانی شاری مه دینه وه ده ورو بهری جوله که بوون، تیکه لاوی ته واو له نیوان عه ره به کازو جوله که کانا ده بوو، جوله که کانیش له باره ی بینوبی نایه نسی زور زیاده وه ویان ده کردو له سنووریان تیپه راندبوو، وه کو له به شی پانزه ی ته وراتدا هاتوه ده لی: هه که سیک ده ستبدا له ژنیکی بینوبی

پیس دەبیت، ھەرکەسیک دەست بدا لە پۆشاکو نوینی دەبی پۆشاکەکانی بشواو ھەمام بکا، لەگەڵ ئەو ەشا ئەو رۆژە تا ئیوارە ھەر بەپرسی دەمینتەو! ھەرکەسیک دەست بدا لەو شتو مەکانە ی کە ئافرەتە بی نوێژە کە لەسەری دادەنیشی دەبی پۆشاکەکانی بشواو ھەمام بکا، لەگەڵ ئەو ەشدا ئەو رۆژە تا ئیوارێ بەپرسی دەمینتەو، خو ئەگەر یەکیک لەگەڵ ئافرەتە بی نوێژە کە رابکشی و دەستەملانی بی بی نوێژی ئافرەتە کە دەکویتە سەر ئەو کابرایەش کە لەگەڵی دا. نوستوو: ھەوت رۆژ پیسی بەکە ی لەکۆل نایتەو، ھەر جیگا و بەرەو مافوریک ئافرەتی بی نوێژ لەسەری دادەنیشی پیس دەبی، ئیتر بەو جۆرە ھەر ەو ەھا ھەر پیایک ئەگەر خوینی لی بەھاتیە ھەر بەو جۆرە ھوکی پیسیان بەسەردا دەدا.

عەرەبەکانیش لەپیش ھاتنی ئیسلامدا کە ئافرەت بی نوێژ بوایە جیا یان دەکردەو و نازو ئایان لەگەڵ نەدەخوارد! مەسیحی بەکان لەم بارەو ە زۆر سادەبوونو لە بی نوێژی ئافرەتدا چاوپۆشیان دەکرد..

ئەم ھەلسو کەوتانە بەتیکراو ئەم بیروبوچوونە جیا جیانە ی کۆمەلگای ئەو سەردەمە، زەمینە خوشکەر بوون بو پرسیارکردن لە ھوکی بی نوێژی ئافرەتو چۆنیەتی ھەلسو کەوت کردن لەگەڵی دا، ئەو ەبوو ھەتا ھەتایە قورئانی پیروژ ھوکی راستو رەوانی خو ی راگەیانندو فەرمووی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخِيصِ﴾ ئە ی پیغەمبەر! پرسیارت لی دەکەن دەربارە ی تیکە لاو بوونو ھوکی ھەلسانو دانیشتن لەگەڵ ئافرەت لەکاتی بی نوێژی دا ﴿قُلْ هُوَ أَذَى﴾ بلی بی نوێژی (ھەیز) ئازارو ئەرکیکی سروشتی بە بو ژنانو تییدا تووشی ئازارو ئەشکەنجە دەبن، ھەر ەو ەک ئەزیەتو ناخۆشیشە بو پیاو ەکانیان، ئەگەر لەکاتی ھەیزدا بچنە لایان ھەردوولایان تووشی ئەزیەت دەبن! کەوابی لەو کاتانەدا کە ئافرەت بی نوێژە، مەچنە لایانو لەگەڵیاندا جووت مەبن!!

ئه‌نه‌س ده‌گیریتسه‌وه ده‌فه‌رموئ: جوله‌که‌کان که ژنه‌کانیان بینوئژ ده‌بوون، نان و ئاویان لئ جیاده‌کردنه‌وه و نانیاں له‌گه‌ل نه‌ده‌خواردن، له ماله‌وه له‌گه‌لیان‌دا جووت نه‌ده‌بوون و لیان نزیك نه‌ده‌بوونه‌وه.

هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ له‌م باره‌وه پرسیاریان له پیغه‌مبهر کرد، په‌روه‌ردگار ئه‌م نایه‌ته‌ی ناردە خواری ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَيْضِ قُلْ هُوَ أَذَى﴾ پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموئ: ﴿اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْجَمَاعَ﴾ له‌کاتی بینوئژ ئافره‌ت‌دا هه‌موو شتیکی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن جگه له جوتبوونی ته‌واو نه‌بێ. ئیمامی ئه‌حه‌مه‌د و ئیمامی موسلیه‌م ه‌ی تریش گێڕاویانه‌ته‌وه.. هه‌کیمی کورێ حیزام ده‌لئ: پرسیارم له پیغه‌مبهر کرد ﷺ و تم: قوربان! ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌م که‌وته حه‌یزه‌وه چیم بۆ ره‌وايه له‌گه‌لی‌دا بکه‌م له‌کاتی بینوئژیه‌که‌ی‌دا؟ پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموئ: له‌ناوکی به‌ره‌وژوور!

نایه‌ته‌که له‌سه‌رتاوه ه‌وئ یاساغ کردنه‌وه‌که‌ی به‌یان کرد، ئه‌مجار یاساغ کردنه‌وه‌که‌ی چه‌سپاند، تا به‌دلنیا ییه‌وه موسولمان په‌یره‌وی بکه‌نو و ه‌ری‌بگرن، بۆ ئه‌وه‌ی بشزانرئ که‌ئو جوړه حوکمانه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزاد دانراون، نه‌ک کارێکی ته‌عه‌به‌بودیه، به‌کورتی به‌گۆره‌ی نایه‌ته‌که پتویسته له‌کاتی بینوئژێ‌دا جوتبوون له‌گه‌ل ئافره‌ت نه‌کرئ، چونکه ده‌بیته ه‌وئ ئه‌زیه‌ت و زیان هه‌م بۆ ئافره‌ته‌که‌و هه‌م بۆ پیاوه‌که...! زانستی پزیشکی تازه‌ش ئه‌وه‌ی سه‌لماندوه که جوتبوون له‌گه‌ل ئافره‌ت‌دا له‌کاتی بینوئژێ‌دا ئه‌م زه‌ره‌رو زیانانه‌ی لئ ده‌که‌ونه‌وه:

- ۱- ئیش و تازاری کۆته‌ندامی زاووزئێ ئافره‌ت، جاری وایش ده‌بێ مندا‌لدانی ئافره‌ت هه‌یلکه‌دانی هه‌و ده‌کا و زیان به‌ته‌ندروستی ئافره‌ت ده‌گه‌یه‌نی، ته‌نانه‌ت جاری و ده‌بێ هه‌یلکه‌دانی ده‌فه‌وتینی و نه‌زۆکی ده‌کا.
- ۲- داخل بوونی برێ ماده‌ی حه‌یز بۆ ناو ئه‌ندامی زاووزئێ پیاو هه‌وی کیمیاوی، (التهاب صديدي) دروست ده‌کا که نه‌خۆشی‌یه‌کی سامناکه، جاری و هه‌یه ده‌ته‌نیتسه‌وه بۆ هه‌یلکه، گون و زیانیاں پێ

ده گه یه نی و نه زوکی له پیاودا دروست ده کا، جاری وا ده بی نه خوشی ئایدز له پیاودا دروست ده کا، نه گهر میکرۆبه کانی له خوینی ئافره ته که دا هه بی! به کورتی و پوختی نزیک بوونه وهی پیاو له ئافره ت له کاتی بینوژی دا ده بیته هو ی نه خوشی له پیاو و ژنداو ئامیره کانی زاووزی تووشی هه وکردن (التهاب) ده کاو ته ندروستی تیکده داو نه مه ش زیانیکی گهره یه و پیوسته پاریزی لی بکری.

هه ر بویه شه، پزیشکانی سه رده م و شاره زایانی رایان وایه: که پیوسته پیاو له کاتی بینوژی ئافره تدا توخنی نه که وی و هه کو چۆن قورئان فه رمانی پی کردوین: ﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ نه گهر له بینوژی پاک بوونه وه و خویان شت، بچنه لایان له و شوینه وه که نه فس ئاره زوی ده کاو و هه وه نه وهی لی ده که ویته وه بهر قه رار بوون و درێژه دان به ژیا نی ئاده میزادی لی ده سه ته بهر ده بی!!

ئه م نایه ته ئاماژه بو نه وه ده کا شه ریه تی ئیسلامی داوای ژنه یان و شووکردن ده کاو ره به نی به لاوه ناپه سه نده؛ هه رامه بو موسو لمان و دروست نیه که واز له ژنه یان و شووکردن بینی، به و هیوایه که نه مه کاریکی خودا په رستی به و لای خودا په سه نده! چونکه په ره وردگار منه تبارمان ده کا به وه که له ره گه زی خو مان ژنی بو دروست کردوین و ده فه رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ .

داوای لی کردوین که له باره گای په ره وردگار بیارپینه وه که خودا له ژیا ندا سه رکه و توومان بکا، له خیزانی به ره وشت و داوین پاک و مندالی چاو فینک که ره وه و دل خوش که ره مان بداتی. کاتی که پیغه مبه ر ﴿وَفِي بَعْضِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ﴾ که یه کی که له ئیوه ده چیته لای خیزانی خو ی خیری ده گاتی. عه رزی پیغه مبه ریان کرد، وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئایا یه کی له ئیمه بچیته لای خیزانی خو ی ئاره زووی

خۆی دابین بکا خیری دەگاتی؟! پیغەمبەر ﷺ لەو دەلامدا فەرمووی: نایا ئەگەر یەکیەک لە ئێو بەجێ ئارەزووی خۆی لە حەرامدا ئەنجام بدات داوینپرسی بکا گوناھی ناگاتی؟؟ دیارە گوناھی دەگاتی.

پوختە قسە ئەوێ: کە ئاینی ئیسلام ئازاردانی نەفس و جەستە نەکردووە بە شیک لە خودا پەرستی و خۆگرتنەو لە لەزەت و خوشی حەلال و زوڵالی داناوە بە سەرپێچیکردنی رێبازی سروشت بە گۆنەکردنی فەرمانەکانی خودای مەزن. ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾ بێگومان پەرەردگار ئەو بەندانی خوش دەوین کە بۆ لای ئەو دەگەڕێنەو و لە سەر خراپەکاری بەردەوام نابن و ناھێلن دەسلاتی شەھووەت و ئارەزووی بە سەر سروشت و رەشتدا زال ببێ و ناچن لە کاتی بینوێژی سواری ژنەکانیان ببن یان لە پاشەوێ بە چنە لایان و لە کۆمیانەو ئارەزووی خۆیان دابین بکەن!! ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ هەرکەسیک خۆی لە پیسو پۆخەلی پاک بکاتەو و خۆ لە سەرپێچیکردنی تاوان دوور بخاتەو لای خودا خوشەویستەو ریزدارە. دیارە ئەمانە خوشەویستەرن لەو کەسانە کە دەکەونە زلکاوی بێ دینی و تووشی تاوان کردن دەبن و دواوی تەوبە دەکەن!

﴿نَسْأُوكُم حُرْث لَّكُمْ﴾ ژنە کانتان جێگای کشتو کال کردنتان چۆن زەوی پاک و خاویز و بە پیت تۆوی پێو دەکەن بەرەبووم دەدا بژێوتان لێ دەست دەکەوێ ژنە کانیشتان کە تۆیان تێ دەکەن و لە گەلیان جووت دەبن منداڵتان بۆ بەرھەم دینن! ئەو منداڵانە دەبنە هۆی درێژەدان بە ژبانی ئادەمیزاد و زنجیرە ی رەچەلەکو ژبان بەردەوام دەبێ، ئافرەتیش سەرچاوە و هۆی ھەرە گرنگی درێژەپیدانی ژبانە، ئەرکی پێرۆزی سەرشاری ئافرەت منال بوون و پەرەردەکردنی منالە. کەوابێ ﴿فَأَتُوا حُرْثَكُمْ أُنْى شَتْم﴾ بچنە لای ژنە کانتان لەو شوێنەو کە هیوای منداڵبوونی لێ دەکری.

هیچ تاوانی تیدا نییه که بچنه لای خیزانه کانتان بههر شیوهیه که
 هەزتان لی بێ و لەو شوینەوه که مندالی لی دەبی بەمەرجی ئەو ئافەرته
 لە بینوویی دا نەبی!! پەرورگار نایەوی لەزەت و خوشی لە ئیوه قەدەغە
 بکات بە لکو خێرو سوودی بۆ ئیوه دەوی. نایەوی ئیوه تۆمی خۆتان
 بخەنە شوینیکەوه که شوینی نیه. یا لە کاتی کدا تۆمەکی تی بکەن که
 شوینە که ئامادە نەبی بۆ وەرگرتن و پەرورده کردن.

پەرورده گار لەم ئایەتەدا حیکمەتی پیکەوه جووت بوونی ئافەرته و
 پیاوی روون کردەوه. کەنەویش درێژەدان بە ژیان و بەردەوام بوونی
 رەچەلەکی ئادەمیزادە لەسەر زەوی. وەکو چۆن دانەویڵەو بەرووبووم بە
 کیلان و کشت و کال کردن بەردەوام دەبی ئاواش زنجیرە ی ئادەمیزاد بە ژنو
 ژن خوازی و زاووزی و نزیکبوونەوه ی پیاو ئافەرته لەیەکتري و جووت
 بوونیان لە کاتی شیاو و گونجاودا دەبیتە هۆی مانەوه ی رەگەزی ئادەمیزاد
 لەسەر زەوی. لەبەرئەوه رەوا نیه ناشی ئیوه لە کاتی بینوویی دا لە
 ژنە کانتان نزیک ببەوه، چونکە لەو کاتەدا منال دانی ئافەرته که
 (کیلگە که) ئامادەیی تیدانیە بۆ وەرگرتن و چاندن و شین بوون.

﴿وقدموا لأنفسكم واتقوا الله﴾ شتی بە قیمەت و بە سوود بۆ خۆتان
 پیشکەش بکەن و پەزمەندە ی بکەن، هیچ شتیکیش بۆ ئینسان لەوه
 باشترو بە سوودتر نیه که بۆ کاتی پیربوون و دوامردنی مندالیکی صالح و
 راستال بخاتەوه سوودی دین و دنیای پی بگەیهنی.

و هەو لە فەرموودیه کی پیغەمبەردا ﷺ هاتوو دەفەرموی: ﴿إن
 الولد الصالح من عمل المرأ الذي ينفعه بعد موته﴾ مندالی صالح و
 راستال لەبەرهمی کردەوه ی پیاو دوا ی مردنیشی سوودی پی دەگەیهنی،
 دە ی خۆ مندال سوودبەخش نابێ ئەگەر دایک و باوک بە شیوهیه کی ریکو
 پیک پەرورده ی نەکەن و رەوشتی جوانی تیدا نەروینن. ئەمەش داخوازی
 ئەوه دەکات که پیاو تا بۆی بکری ئافەرته ی رەوشت جوانی خۆشەویست

ماره بکا، هی وا که مندالی بیو یارمه تی میرده کهی بدا بو
پهروه رده کردنی منداله کانیا، ماموستایه کی پیشکه وتوبی و ره وشتی
جوانو کرداری چاک فیتری منداله کانی بکاو پهروه رده ی موسولمانانه یان
بکات، چونکه که مندال چاو ده کاته وه و خوی ده ناسی هه لسو که وتی
دایکی ده بینو نهو کردارو گوftarه ی له میشکی دا نه خش ده بهستی و
کاری تیده کا، نیتتر نهو منداله که له باوهشی دایکیکی وادا پهروه رده
بوو، به ره وشت بهرزی به وه پی ده گاو گه شه ده کاو چاو ده کاته وه!!

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ پابه ندی فهرمانه کانی خودابنو ئاگادار بن نه چن
له کاتی بی نویژی دا له گهل ئافره تا جووت بینو تووم گهرای خوتان به فیرو
بدنه و له کاتی حه یزدا بچنه لای خیزانه کانتان، یان له پاشه وه را بچنه
لایانو تووماوی خوتان ئاراسته ی شوینیک بکه ن که جیگای مندال بوون
نی به .. یان خوتان بیاریزن له وه که ئافره تی خراب بو هاوسه ری خوتان
هه لبریزو خیانه ت له خوتان بکاو مندالتان خراب پهروه رده بکا، ژبانی
دونیاتان لی تال بکاو پاشه رژیشتان له کیس بچی.

ئه مجار پهروه ردگار هه ره شه له وه که سانه ده کا که سه ریچی
فهرمانه کانی ده که نو ده فه رموی: ﴿وَاعْلَمُوا أَنكُم مَّلَاقُوهُ﴾ باش بزانه و
دلنیابن که ئیوه هه مووتان رژی قیامه ت ده چنه وه لای پهروه ردگارتان و
حیسابتان له گهل دکاو سزای سه ریچی کردنتان ده داو له سونگهی
ملهوپی و گوی پی نه دانتان سزای به ئیش ده چیژن. ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
مزگینی بده بهو موسولمانانه ی که سنوور به زینی ناکه نو له چوارچیوه ی
ئایین ده رناچنو شوین ئاموژگاریه کانی قورئان ده که ونو به گویره ی
قورئانو حه دیث هه لسو که وت له گهل خیزانو منداله کانیا دا ده که ن،
خوشبه ختی و کامه رانی هه ردوو دنیا به ده ست دینن! چونکه که سییک
هاوسه ری راستالو داوین پاکو موسولمان بو خوی هه لبریزو جوانو
ریکئو پیک پهروه رده ی مندالی خودا پیداوی بکا کامه رانو چاوفینکو

دلخۆش و تهرده ماخ ژبان به سهر ده باو هه میسه که یف خۆش ده بی که
ده بینن خاوو خیزانی ناوا به ره وشتو که یف خۆشن!!

به پیچه وانوه که سیک شه هوه تو ئاره زووی سهریکاو له چوارچیه وهی
ئهو یاسایه بچیته ده ری که خودا بو به ندهکانی خۆی دایناوه، ئه وه تووشی
جۆره ها ناسته نگو ته نگو چه له مه و چه ره مه سهری ده بی، له قیامه تیشدا
تووشی جۆره ها ناخۆشی و ده ردی سهری ده بی، له تاو نازاری ئه وی، نازارو
ناخۆشی دنیای له بیر نامینن.

خۆشه ختی و کامه رانی ته واو ئه وه یه: ئینسان هه ولیدا بیروباوهری
راستو ره وشتی جوانو به رزو دلنیاپی پیکه وه جۆش بداو له کاتی خۆشی و
ناخۆشی دا بیانکاته سه نگه ری پۆلاینی خۆی و ئیش و کارو چاره نووسی
خۆشی به په ره وردگاری خاوه ن ده سه لات بسپیژی پشتی خۆی پی به سه ستی.

سویند خواردن به خودا و سویندی له غوو

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا
بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۴﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ
فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾

ئه مجار پاش ئه وهی په ره وردگار له نایه تی پیشوودا فه رمانی
پی کردین: که ته قوای خودا بکه ین و خۆمان بیاریزین له سنوور به زینن،
ئه وه مان پی راده گه یه ننن که به شیک له و شتانه ی که پیوسته خۆمانی
لی بیاریزین: ئه وه یه که نه چین سویند خواردن به خودا بکه ین به له مه پر
له به رده م کاری خیرر چاکه داو ده فرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ﴾ نه چن ئیوه سویند خواردن به خودا
بکه ین به هانه و له مه پر، بلین: چونکه سویندم به خودا خواردووه تازه مان

ئەو کارە باشە ناکەم ئیتەر وازی لی یینن، لەبەر ریزی سویندە کە کاری خێر لەخۆتان قەدەغە بکەن، هەرگیز خودا رازی نیە، ناوہ پیرۆزەکانی ببنە لەمپەر و رێگر لەبەردەم کاری چاکەدا زۆرجار وا پێ دەکەوێ ئادەمیزاد پەلە دەکا، سویند دەخوا فلان ئیش ناکا، خودی ئیشکە کەش کاری خێرە، یان سویند دەخوا کە فلان ئیش بکا ئیشە کە کاری شەرە، ئیتەر پەرەردگار نەهی لی کردووین لەووە فەرمانی پێ کردووین کە وردبینەو، بزانی خێر و سوود لەچی دایە، ئەووە ئەنجام بدەین و سویندە کە لەخۆمان بخەین و کە فارەتە کە ی بدەین ﴿وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پەرەردگار بیسەرە بو ئەو قسەیهی کە بەسەر دەمتاندا دێ ئاگاداری مەبەستو نیازتانەو دەزانی چی لەدلتانایە: کەوابێ بەناشکر و بەنهیانی پابەندی ئامۆژگاری یەکانی بن و چاودیری سنووری شەریعەتە کە ی بن و سنوور بەزینی نەکەن تا بچنە ریزی رزگار یان و سەرفرازی دونیاو قیامەت بن.

ئێینو جەریر دەلی: هۆی نازلبوونی ئەم ئایەتە ئەو بوو کە ئەبووبەکر سویندی خوارد کە ئیتەر لەووە بەولاولە کۆمەکی بە (مسطح) نەکا، چونکە ئەم کابرایە خزمی نزیککی ئەبووبەکر بوو رۆلێکی گرنگی هەبوو لە سازکردنی بوختان بە عایشە.

ئەم ئایەتەش کە دەفەرموی: ﴿وَلَا يَأْتِلْ أُولَٰئِكَ الْفَضْلُ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ﴾ النور/۲۲. هەر دەربارە ی حەزەرەتی ئەبووبەکر و مسطح نازل بوو، کە ئەبووبەکر کۆمەکی و یارمەتیدانی لە مسطح پێ... کە لەبێ دەلی: ئەم ئایەتە دەربارە ی عەبدوللای کورپی رەواحە نازل بوو.

﴿لَا يَأْخُذْكُمْ اَللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْ اٰيٰمَانِكُمْ﴾ خودا تاوانبارتان ناکا و سزاتان نادا لە سۆنگە ی ئەو سوینە ئاساییانە ی کە بەسەر دەمتاندا دێ لەکاتی قسەکردندا بێ مەبەست دەکەوێ ریزی قسەتانەو، ئەووە هیچ کە فارەت و بریتی دانتان لەسەر نیە ﴿وَلٰكِنْ يُّؤٰخِذْكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ تاوانبارتان دەکا و سزاتان دەدا ئەگەر لە دلەووە سویندە کە بخۆن و

مەبەستی تایبەتیشتان لەو سویند خواردنە هەبێ، ئەو دەبێ
کە فارە کە تە کە ی ب دەن یا سزای سویند خواردنە کە تان دە کە ویتە سەرو بۆ دوا
روژتان دەبیتە کۆل گرانێ و قورسایێ تەرازووی گوناھتان!!

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پەرەردگار لی بوردوو و لە تاوانی بەندەکانی -
ئەگەر مەیلی لی بێ- خوش دەبێ و بە حەوسە لەو بارقوولە، مۆلەتی بەندە
گوناھکارەکانی دەداو خیراو دەستبەجێ تۆلەیان لی ناسینێ! شتیکیان
داوا لی ناکا کە لە توانایاندا نەبێ، هەرشتیکیش دەسەلاتی خۆیان تییدا
نەبێ و بەدلو مەبەستەو نەیکەن لەسەریان حساب ناکا.

حوکمێ سویند خواردنی پیاو لە خیزانی خۆی

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا

خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ

بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

وَلِلرِّجَالِ جَلَالٌ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةً وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

دواي روونکردنەوێ حوکمەکانی سویند خواردن بە گشتی دەچیتە سەر
باسی سویندیکی تایبەتی ئەویش سویند خواردنی مێردە لە ژنی خۆی؛ کە
سویند دەخوا نەچیتە لای. نە تەسەلاقی دەداو، نە موعاشەرە ی ژنو
مێردایەتی لە گەل دەکا. دەفرموی: ﴿لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ﴾ ئەوانە ی سویند لە ژنەکانیان دەخۆن ئەھد دەکەن کە لییان
نزیک نەبنەو و موعاشەرە ی ژنو مێردایەتیشیان لە گەلدا نەکەن ئەوانە تا
چوار مانگ مۆلەت دەدرین بۆ ئەوێ بیر لە داھاتوو وەزعی خۆیانو

ژنه کانیان بکه نه وه ئه م جوړه سویند خوار دنه کاریکه خدا پی ژی رازی نیه ،
چونکه خوښه ویستی نیوان ژنو میرد ناهیللی ، په یوه ندی و هاوکاری و
سوزیان بو یه کتری ده پچړینی .

هه روه ها ژنو میرده که و مندالو خزمیان تووشی نار ه حه تی ده کا .
ما فی نافرته که ش پیشیل ده کری و سوکایه تی پی ده کری .

یه کیچک لسه دابو نه ریته ناشیرینه کانی سهرده می نه زانی نه وه بو و
نه گهر پی او یچک ژنه که ی به دل نه بوا یه و نه شی ویستایه پی او یچی تر ماره ی
بکاته وه سویندی لی ده خوارد که هه رگیز نزیکی نه که و یته وه . ئیتر ئه م
نافرته ویل و سهر گهر دان ده بو و نه به ییو ژن حیساب ده کرا تا ریگای بیی
شو و بکاته وه ، نه خاوه ن میردیش ده بو و ! که ئایینی ئیسلام هات ئه م دابو
نه ریته به رده و ام بو و موسولمانانیش نه مه یان له گه ل ژنه کانیان دا ده کرد ،
ئیتر ئه م ئایه ته هاته خواره وه و سنوور یکی بو میرد داناو ریگه ی نه دا
چی تر ما فی نافرته پیشیل بکری .

ماو هیه کی دیاری کراوی بو میرده که دانا ، بو نه وه ی له و ماو هیه دا بیر
له وه زعی خو ی و خیزانه که ی بکاته وه ، یان که فاره تی سوینده که ی بدا و
ژنه که به ریته وه لای خو ی و مو عا شه ره ی ژنو میردایه تی له گه لدا نه نجام
بدا ، یان ته لاقی بدا و لی ی جودا بیته وه ، بو نه وه ی ژنه که بتوانی بو خو ی
شو و بکاته وه .

﴿فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ جا نه گهر پیش ته و ابوونی
چوار مانگه که ، یان له کاتی ته و ابوونی دا بگه رپنه وه بو لای ژنه کانیانو
سوینده که له خو یان بخه نو که فاره ته که ی بده نو مو عا شه ره ی ژنو
میردایه تی ان له گه لدا بکه ن ، نه وه په روه ردگار به ر حمه تی بی پایانی خو ی
له گونا ه ی سوینده که یان خوښ ده بی و لیان ده بورئ .

﴿وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ﴾ نه گهر له سهر نه وه سوور بوون که نه چنه وه لای
ژنه کانیانو ویستیان ته لاقیان بده ن له ماو ه ی دیاری کراو و دوا ماو ه که ش

نه چوونه وه لایان نه وه به پیی ریباری ئیمامی حنه فی ته لاقه که ی ده که وی، به پیی ریباری شافیعی مه زه به کانی تر ده بی قازی حوکم بکا به ته لاقه که.

﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بی گومان خودا ژنه وایه و بیسه ره بۆ سوینده که شو بۆ ته لاقه که ش (علیم) زانایه به مه به ستو نیه تیازو ناگاداره، جا نه گهر به و سویند لی خواردنو ته لاقدانه، مه به ستیان زیان گه یاندن بی به ژنه کانیان نه وه بابزان خودا تۆله یان لی ده سینئ و سزایان ده دا، نه گهر بیانویه کی شهرعیشیان هه بی نه وه خودا لیخو شبووه و لی یان ده بووری.

به کورتی و پوخته یی نه گهر که سییک سویندی خوارد که نه چیته لای ژنه که ی بۆ ره وانیه زیاتر له چوار مانگ په ره بهم کاره ی بدا، جا نه گهر پیش ته و ابوونی ماوه که په شیمان بووه وه سوینده که ی له خو خستو چوووه لای ژنه که ی نه وه هیچ گوناھی له سهر نیه.

نه گهر ماوه که ته و ابوو، پیاوه که دوورپیگی له بهرده مدایه، یان په شیمان بوونه وه و ته و به کردنو گه رانه وه بۆ لای ژنه که و ده ست کردنه وه به موعاشهره ی ژنو میتردایه تی. یان ته لاقدانی ئیجگار که ی. پیویسته لایه نی خودا بهرچاو بگرئ له و ریگیه ی هه لی ده بیژیرئ، خو نه گهر به ده م ته لاقی نه دا نه وه به کردنه وه ته لاقه که که توه واته: دوا ی ته و ابوونی چوارمانگه که پیاوه که بیه وی و نه یه وی ته لاقه که خود به سهری ده که وی.

بیگومان له نایه ته که دا ئامازه بۆ نه وه کراوه که لای خودا په شیمان بوونه وه و گه رانه وه بۆ لای ژنه که په سه ندتره له ته لاقدانه که. چونکه پاداشتی په شیمان بوونه وه که به ره حمه تو لیخو شبوونی خو ی داناوه، به لام بۆ ته لاقدانه که ده فهرمو ی خودا ژنه وایه چی ده لێنو ده زانی دلیان چی تیدایه !!

ئەمە ئەگەر کابرا سویندە کە ی وا خوارد کە هەتا هەتایە یان زیاد لە چوارمانگ نەچیتە لای خێزانە کە ی. بەلام ئەگەر ماوە یەکی کە مەتر لە چوارمانگ دیاری کرد ئەو ئەگەر تەواوی کرد هیچی ناکەوێتە سەر.

لە نایهتی پیشوودا پەرورەدگار حوکمی پیاوی سویندخواردوو (مولی) روون کردەو: کە یان دەبێ پەشیمان بێتەووە بچیتەووە لای خێزانە کە ی، یان تەلّاقی بدو لە یەکتەر جیا ببەنەووە. کەوابێ گونجاوێ دوایەدوای ئەو بەرێ حوکمو چۆنەتی تەلّاق باس بکاو بیکاتە تەواو کەری ئەوێ پیشوو!!

لە نایهتی پیشوودا حوکمی سویندخۆری بەیان کرد کە پیاو. بابزانی حوکمی ژنە کە چێ ئەگەر تەلّاق درا، یان دادگا تەلّاقی خست. نایا پێویستە ژنە کە عیدە بەگرن، یان پێویست ناکا؟!

جا بۆ وەلامو روونکردنەوێ ئەم حوکمانە بە تیکراییی، فەرمووی: ﴿والمطلقات يتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء﴾ ئەو ژنانە ی تەلّاق دەدرێن سەر و عوزر شۆرنو حەیز یان پیادی واتە: لە حەیز نەوستانەووە لەبەر پیری، یان نەخۆشی، یان منداڵ نینو نەکەوتبەنە حەیزەووە؛ دان بەخۆیان دەگرنو چاوەروانی دەکەن؛ تا سێ جار دەکەونە حەیزەووە پاک دەبنەووە، تا دڵنیابن کە سکیان نییەو منالدا نیان خالییە لە کۆرپەلە، ئەمجار دەتوانن شووبکەنەووەو خۆیان لەمێردیکی دیکە ماره بکەن، وشە ی ﴿بأنفسهن﴾ ناماژ یە بۆ ئەوێ کە ئەو ژنانە پێویستە لەسەریان حەزو ئارەزووی شوکردنەوێان لغاو بکەن، تا ئەو ماوێ تێپەر نەکات ئەم جلەو بەرەللا نەکەن؛ ئەمەش کاریکە ئافەرەتان دەتوانن ئەنجامی بدەن ئەو ماوێە دان بەخۆیاندا بگرن ﴿ولا يحل لهن أن يكتمن ما خلق الله في أرحامهن﴾ دروست نیە بۆ ئەو ژنە تەلّاق دراوانە کە ئەو کۆرپەلە ی خودا لە منالدا نیاندا دروستی کردووە بشارنەووە! پێویستە لەسەریان کە هەستیان کرد بەو کە سکیان هەیه بیدرکێنن و دەری بخەن. هەر واهەرامە بێنویژیان بشارنەووە. واری دەکەوێ ئافەرەت شەو مێردە کە ی دەچیتە لایو

سکی ده بئی به یانی ته لاق ده درئی ئیتر ئەم ئافره ته ده زانی که سکی ههیه به لام سکه کهی ده شاریته وه و پاش ماوهیه ک شوو به پیاویکی تر ده کاته وه و ئیتر سکه کهی ده خاته پال میردی تازه ی له هی میردی پیشووی ده پچری!!

به مهش ریگا له میرده تازه کهی ده گری که په شیمان بیته وه، یان ته لاقی بدا، ئەم دابو نه ریته له سهرده می نه زانی دا باوبوو، که ئایینی ئیسلام هات: قه ده غه ی کرد، چونکه ئەمه جوړیکه له بوختانو غه شو پچراندنی منداله له باوکی خوئی و نیسبته دانیه تی بو لایه کی تر یان وا ری ده که وئ؛ ئافره تیک ته لاق ده درئی له دادگا بژیوی عیده ی بو ده بر دیته وه، ئیتر چۆنیه تی بینویری و پاک بوونه وه کهی ده شاریته وه، عیده ی ته واو بووه، ده لئ هیشتا پاک نه بوومه وه بو ئه وه ی بژیوی مانگیك زیاتر وه ریگری، ئەمهش کاریکی نادروسته و ئه وی وه ری ئەگری له و ماوه زیاده دا حه رامه .

جا چونکه دادگا وا حوکم ده کا به وه که ئافره تی ته لاق دراو تا له عیده دا بئ نه فقه ی له سه ر میرده ته لاق ده ره که یه تی ئیتر ئەو ئافره ته ته لاق دراوانه ی که شوویان ده ست ناکه ویته وه هه موو فرتو فیلێک ده خه نه کار بو ئه وه ی ئەو نه فقه یه درێژه پی بده ن.

بۆیه ئیستا له هه ندی وولات دا دادگا وا حوکم ده کا که ئەوپه ری ماوه ی عیده ده سالیکی قه مه ری بئ و له وه تیپه ر نه کا، ئەمهش به گویره ی رای ئیمام مالیکه (رهحه تی خوا له سه ری).

پتویسته ئافره تان زۆر به وردی گوئی بیستی ئەم نامۆزگاریانه بن. ﴿إِنْ كُنْ يَوْمَئِذٍ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەگه ر به راستی بروایان به و خودایه ههیه که نه حکامی حه لالو حه رامی ناردۆته خواری، ههروه ها بروایان به رۆژی قیامت ههیه که هه موو کرده وهیه ک پاداشتو سزای خوئی ههیه و هه یچ شتیك ون نابئ، هه رگیز ئەوه ی له سکیان دایه نایشیرنه وه،

چونکه كه سيڙيڪ بـسـرواي هـبـي بهـو كه پابهـندـبون بهـئـم ئاموژگاريانه
پاداـشتـو رهـزامهـندي، خوداي تيـدايهـو گوـي پـنهـدانيان دهـبيـته بهـدبـهـختي و
زهـرهـمهـندي دهـبي زور بهـدلسـوزيـبهـو پابهـنديان بي، دياره ئـم ئايـهـته
هـهـرهـشهـيهـكي تونـدي لهـخو گرـتـوه.

﴿وَبَعُولَتُهُمْ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ جا نه گهر له ماوهی ئەم
عیددهیه دا، ژنو میرده که بیروبوچوونیان گۆراو هه لویستی خۆیان گۆری و
ژیوان بوونه وه، هیشتا عیدده که به سهر نه چووبوو، ئەوه میرده که
شایسته یه، به گێڕانه وهی ئافره ته که بو ژیر نیکاحی خۆی، واته: ههر
به ونده پیاوه که بلێ وای فلانم هینایه وه ژیر نیکاحی خۆم، ده بیته وه به
خیزانی، به مهرجی پیاوه که نیه تی ناشتبوونه وه و حوسنی مو عاشهره ی
هه بی، به لام نه گهر مه بهستی له گهراندنه وه که نه زیه تدانی ئافره ته که بی،
بیه وئ ریگای شوو کردنه وه به پیاویکی تری لی بگری و نه بو خۆی
مو عاشهره ی ژنو میردایه تی له که لدا بکاو نه ریگاشی بدا شوو بکاته وه
به پیاویکی تر؛ ئەوه بیگومان تاوانبار ده بی و سته مکاره. به کورتی نه گهر
پیاو له گێڕانه وهی ئافره ته که بو ژیر نیکاحی خۆی مه بهستی حوسنی
مو عاشهره و ریگ که وتنه وه نه بوو، ئەوه بۆی دروست نیه ژنه که بگێرپته وه
بو ژیر نیکاحی خۆی، ته نانه ت نه گهر به مه بهستی نه زیه تدان ریجعه شی
بکاته وه، ریجعه کردنه وه که ی دانابه ستری.

بۆيەش پياۋەكە شايسەتەيە بەگپرانەۋەي ئافرەتەكە، چونكە ئەو ئافرەتە دۋاي ئەۋەي تەلەق درا ھەموو كەسنىكى تەر مارەي ناكاتەۋە، واش دەبىي پياۋەكە لەتەلەق دانەكە پەشىمان دەبىتەۋە ھەزى لىيەكە بىخاتەۋە ژىر نىكاھى خۆي، بەتايىبەتەي ئەگەر مندالىيان لەبەين دابىي سۆزى دۋارۋژى ئەو مندالانەۋ پەرۋەردە كەردنيان زال دەبىي بەسەر توۋرەبوۋنو تەلەق دانىكى كاتىۋ ناسروشتى. ئەمە كاتىك مافى ئەۋەي ھەبە ئاۋا سەرەخۆۋ بەي رەزامەندى ئافرەتەكە ژەنەكە بىخاتەۋە ژىر

نیکاحی خوی که ئافره ته که عید دهی تیپه ر نه بووبی. نه گهر عید دهی ته و او بووبی نه وه ده بی به ره زامه ندی ئافره ته که وه به ماره بی به کی تازه وه به ماره کردنیکی تازه نه مجار ئافره ته که ده بیته وه به خیزانی شهرعی.

جا له به ره وهی که ریک خستن و ریک ئوپیک کردن وهی نیوان ژنو میرد کاتیک ده سته بهر ده بی که هه ریه کی له ژنو میرد که مافی نه وی تریانی له بهر چاو بی، چونکه ده بی هه ریه که یان بهرام بهر نه وی تریان مافو ئهرکی خوی بزانی، واته: یه کسانی نیوان ژنو پیاو له هه موو شتیکدا جگه له پله ی لیپرسراوی به ریو به ردنی کاروباری خیزان، که نه مه یان تایبه ته به پیاو وه!! جا بو چه سپاندنی نه م ده ستوره پیروژه، ده فهرموئ: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ واته: هه یه بو پیاو به سهر ئافره ته وه چه ند مافیکو له بهرام بهر نه وه ش چه ند ئهرکیکی له سهر شانه. ئافره تیش به هه مان شیوه مافی به سهر پیاو که وه هه یه، ئهرکو ئهرکی خویشی له سهر شانه، چه ندیه تو چۆنیه تی نه و مافو ئهرکه ش دابو نه ریتی نه و کو مه لگایه و شهریه تو یاسایان سنوورداری ده کاو دیاری ده کا. نه گهر پیاو داوای شتیککی له ئافره ته که کرد له بهرام بهر نه و داوا کرد نه دا ئهرکیکی ده که ویته سهر شان، بو یه ئیبنو عه بباس ده لی: من به گویره ی مانای نه م نایه ته خو م بو خیزانه که م قۆزده که م وه کو چۆن نه و خوی بو من ئارایش ده دا!!

مه به ست نه وه یه پیاو و ژن مافو ئهرکیان له سهر یه کتری بهرام بهر و یه کسانه، هه ر کرده وه یه ک ئافره ته بو پیاوی ده کا له بهرام بهر ی دا پیاویش کرده وه یه کی بو نه و ئافره ته هه یه. هه ردوو کیان هاوته رازوون له مافو به ش دا، یه کسان له هه ستو شعوروو هۆشو ئاوه زدا، که واته: دادوهری نیه لایه کیان بیته دیکتاتور به سهر لایه که ی تریان داو بیچه و سینیتته وه!! چونکه ژبانی هاو بهشیان خو شو کامه رانی نابی نه گهر هه ریه که یان وه کو پیویست ریزی یه کتری نه گرنو ئهرکو مافی یه کتریان له بهر چاو نه بی.

ئەمە شتیکە نکوولی لی ئاکریۆ سروشت چەسپاندوویەتی، ھەریە کە لە ژنو پیاو بۆ کاریک لە بارو گونجاو، بە گوێرە ی سروشت ئەرکی ئافرەت بەرپووە بەردنی ئەرکو ئورکی ناو ماله و ئە نجامدانی پتووستیایەتی ھەر شتیک کە پەییو ھندی بە کاری مالو ناو خۆی خێزانە و ھبی؛ لە سەر پیاویش پتووستە کارو کاسبی و پەیدا کردنی بژیوی بۆ خۆی و خێزانە کە ی. ئە مەش مانای وا نیە ھەرچی نیشی ناو ماله ھەردە ھبی ئافرەت بیکا، ھەرچی ئیش و کاری دەر و ھەش ھەییە، ھەردە ھبی پیاو کە بیکا. بە لکو ھەریە کە یان -ئە گەر ھەبوو بوو- یارمەتیدەر و خزمەتکارو کارە کەر و کریکار بۆ خۆی دا بین بکا. ھەر وە کو چۆن ریگا لە وەش ناگیرئ کە ھەریە کە یان یارمەتی ئەوی تریان بدو لە کاتی پتووستدا کۆمە کی بە یە کتری بکەن. بە لگە شمان لە سەر ئەم بۆچونە ئەو ئایەتە یە کە دە فەر موی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ ھاریکاری بە کتری بکەن لە کاری چاکە و خودا پەرستی دا ھەر گیز لە کاری خراپە و ستەمکاری دا کۆمە کی بە یە کتری مە کەن.

بە کورتی و پوختی ئایینی ئیسلام ئەو ھەندە پلە ی ئافرەتی بەرز کردۆتە وەو ریزی لی ئاوە ھیچ ئایین و یاسایە ک ئە لە کۆن و ئە لە سەر دەم دا نە ی توانیو وە کو ئیسلام ریزی لی بنی!! تەنانت و لاتە پیش کە و تەو کانی سەردە مێش ھەر نە یان توانیو ئەو پلە و پایە یی بە دە نی؛ ئەو تە ھەر چە ھەندە ئەو یاسا و تە شریعاتە سەردە مانە زیادە رە و ی دە کەن لە ریز لێنانی ئافرەت و فێر کردنی ھەموو جوۆرە زانست و فەن و پیشە یە ک بە لام لە گەل ئەو ھەش دا قانونو یاسای برئ لەو و لاتانە ریگا نادەن ئافرەت بە ھبی پرسی مێردە کە ی سەودا و مامەلە بە مالی خۆ یە وە بکا!!

دە ی ئەو ئایینی ئیسلام پیش چوار دە سە دە ھەموو ئەو جوۆرە ھەق و مافانە ی بۆ چەسپاندو وەو قانونو یاسای بۆ دانائە، بە لام تا سەد سالیکی ش پیش ئیستا لە خۆر ئاوا مامەلە ی نامرۆ ئانە لە گەل ئافرەت

دەکراو، وەکو سەردەمی پێش ئیسلام بەچاوی بەندایەتی و کۆیلەیی سەیری دەکرا؛ بەلکو خراپتریش!! سەیر ئەوێهە خۆرئاوایی یەکان کە شەریعەتو یاساو شارەستانیان دەربارەی ئافرەت ناگاتە شەریعەتی ئیسلام شانازیمان بەسەرەو دەکەنو بەنەفامو تێنەگەیشتو ناومان دینو پێیان وایە: ئەو رەنگدانەوێ تەعلیماتی ئایینە کەمانە، دیارە عوزریشیان هەبێهە لەویدا کە ئێمە بەگۆڕەوی دابو نەرتی عەشائیری و نەزانی لە ئاینن دوورکەوتوینەو دوورکەوتنەو شەمان لە ئاینن وای لێ کردوین کە هەلوێستی ناشیرین لە گەل ئافرەت بنوینن؛ ئەگینا کە ئایینی ئیسلامو شەریعەتی ئیسلام هەلوێستی ناپەرەوای بەرامبەر بە ئافرەت هەلگرتووە؟ کە ئێمە سەردەمی پێغەمبەر و جێنشینه کانی دا بەو چاوە کەم ریزی یە سەیری ئافرەت کراوە؟! پێویستە هەموو کاتێ ئێمە راستی یە بەرچاو بگیری کە هەلەو تاوانی موسولمانان نابێ بکڕین بە نیشانەی ناکاملی شەریعەتو ناکرێتە لەکەو کە لەبەر بۆ یاساو شەریعەتی ئیسلام، یاساو شەریعەتی خوا کاملەو تۆکمەو بێ غەلو غەشن، هیچ ستەمکاریو خواریو خێچی یەکیان لەخۆ نەگرتووە، ئێمە یاسا باشانە هەر نووسراو قسە ی رووت نین، بەلکو شیایو جێبەجێ کردو ئە نجام دانن، لەسەردەمی ژبانی پێغەمبەر و جێنشینه کانییدا هەروەها لەڕۆژگاری زێڕینی ئیسلام بەتەواوی تەنفیذ کراون، هیچ گێروگرفتیکێ جێبەجێ کردیان بەخۆوە نەدیو، خۆ هەر یاسایەکی جاریک قبوولی تەنفیذ کردنی کرد دەشێ چەند جاریکی دیکەش تەنفیذ کردنە کە ی دووبارە بێتەو!!

بەلام ئەو پلەبەیی کە شەریعەت دایناوە بۆ پیاوان کە دەفەرموێ: ﴿وَاللرّجال علیهن درجۃ﴾ ئەو پلە ی سەرۆکیەتی و پێراگەیشتنە بەسەر کاروبارو بەرژەوێ نەدی خێزاندا وەکو چۆن لە نایەتیکی تردا راقە ی ئێمە نایەتە ی کردووە دەفەرموێ: ﴿الرّجال قوامون علی النساء بما فضل الله

بعضهم على بعض وبما أنفقوا من أموالهم ﴿﴾ پیاوان سەر و کارن بە سەر ئافەرەتانه و هه ئەرکی بە پێوە بردن و بە خێوکردن یا ن لە سەر شانە، چونکە پەر و ەردگار ئەم زێدە توانایە ی پێ بە خشیون و دەتوانن ئەم ئەرکە جێ بە جێ بکە ی ن، هەر و هە چو نکه لە مالی خۆیان بژیوی خا و و خێزان دابین دە کە ن.

ژیانی ژنو مێردایەتی ژیا نیتکی کۆمە لایە تیە، دە بێ سەر و کۆ لپێر سەر او یکی تێ دابی، کاتیک را و بۆ چوون و هە زو ئارە زو وە کانی ئە ندامانی خێزانە کە جیا جیا بوون ئە و بریاری پێویست بد او نە هی لێ هەریە کە یان پەر تە وازە بب ن و هەریە کە لە ئا وازیک لێ د ا، خۆ نا شکر اشە پیا و شی و ترە بۆ ئە م سەر و کایە تیە، چونکە ئە و باش تر بەر ژ وە ندی خێزانە کە دە زانی و بە هۆی هی زی بازو و مال و دارایی یە وە بە توانا ترە بۆ جێ بە جێ کردنی پێ دا و یستی یە کانی خێزان و پارێزگاری لە ئافەرەت و بە خێوکردنی!! لە بەرامبەر ئە وە ش دا ئافەرەت دا وای لێ دە کرێ کە بە قسە ی مێردە کە ی بکا، بە مەر جێ ئە و بە قسە کردنە نە بی تە هۆی حە رام کردنی حە لال یان حە لال کردنی حە رام، جا ئە گەر پیا وە کە لە لایە ن خۆ یە وە ئەرکی سەر شانی ئە نجام دا و بە لام ئافەرەتە کە سەر ی پچی کرد و نا شیزە بو و گۆ ی بیستی فەرمانی مێردە کە ی نە بو و، ئە و کاتە پیا وە کە مافی ئە وە ی هە یە تە مبی ی بکا، بە ئامۆژگاری، بە لە گە ل نە نو ستن و پشت تێ کردن و لێ دانیکی سو و کۆ ئازار نە دەر، کە بە عەرە بی پێ ی دە گوترێ (ضرب غیر مبرح) بە لام دە ست در یژی کردنە سەر ئافەرەت بە لێ دانیکی بە زە ختو ئیش و ئازار وای بە مە بە ستی کۆ ل پێ رشتن و رق نیش تە نە وە یان بۆ خۆ چە سپان دن و سە ی تەرە کردن بە سە ری دا ئە وە ستە مە و ئایین پە سە ندی نا کا و پێ ی نا رازی یە و بە توانی دە زانی!!

چونکه پیغه مبهر ﷺ فەر مووی (کلکم راع وکلکم مسؤول عن رعیتە فالامام راع وهو مسؤول عن رعیتە والرجل راع في أهله وهو مسؤول عن رعیتە، والمرأة راعية في بیت زوجها).

هه‌مووتان لیپرسراوانو هه‌ریه‌که‌تان کاریکی پێ‌سپێردراوه به‌رپرسیاره
له‌ئه‌نجامدانی‌دا!

سه‌رۆک‌ئو پێشه‌وای موسولمانان لیپرسراوه‌و به‌رپرسیاره‌ له‌و کارانه‌ی
سه‌رشانی، پیاو له‌ناو خیزانی خۆی‌دا لیپرسراوه‌و له‌به‌رپوه‌به‌ردنی ئیشو
کاری خیزانه‌که‌ی، ئافره‌ت لیپرسراوه‌ له‌مالی می‌رده‌که‌ی‌داو به‌رپرسیاره
له‌و ته‌رک‌ئو کارانه‌ی پێ‌ی سپێردراوه‌.

بێ‌گومان ئه‌و سه‌رۆک‌ایه‌تی که‌ پیاو هه‌یه‌تی به‌سه‌ر ئافره‌ت‌دا
ته‌کلێفو ته‌رکه‌ خراوه‌ته‌ سه‌رشانی نه‌ک ریزلێنان بێ‌، به‌شیکیش له‌و
ته‌رکه‌ی له‌سه‌رشانیه‌تی به‌رامبه‌ر ئافره‌ت ئه‌وه‌یه‌. فێری ئه‌وه‌ی بکات: چۆن
ته‌رکی سه‌رشانی خۆی وه‌کو ئافره‌ت ئه‌نجام بداو بزانی چێ له‌سه‌ره‌ بیکاو
چی پێ‌ویسته‌ بۆ بکری، هه‌روه‌ها پێ‌ویسته‌ فێری بیروباوه‌ری ئیسلامی
بکری‌و ئادابی ئیسلام فێربین‌و بزانی چۆن مندالی خۆیان په‌روه‌رده
ده‌که‌نو چۆن هه‌لسو که‌وت له‌گه‌ڵ خه‌لکی تر‌دا ده‌که‌ن.

فێرکردن و فێربوونی ئه‌و جو‌ره‌ شتانه‌ به‌‌گێره‌ی شوێن و کات و بارو
زرووف ده‌گۆڕی بۆ نموونه‌ برین‌پێچی (التمریض) له‌کۆندا کاریکی
ئاسایی و سه‌ره‌تایی بوو، به‌لام ئیستا پێ‌ویستی به‌زانی‌و خوێندن و نووسین
هه‌یه‌و قوتابخانه‌و فێرگه‌ی بۆ کراوه‌ته‌وه‌.

ده‌ی باشه‌ به‌‌گێره‌ی ئایین و عه‌قل کام ریگا لهم دوو ریگایه‌
په‌سه‌نده‌!! ئایا ئافره‌ت می‌ردی خۆی ده‌رمان بکا، یان ئافره‌ت‌تیکی
برین‌پێچی بێ‌گانه‌ بیت ده‌رمانی بکاو شوینی نادروستی پیاوه‌که‌ ببینی؟!
یان ئافره‌ت کوا ده‌توانی برین‌پێچی و پزیشکی بکا؛ ته‌گه‌ر ئاگاداری
زانستی برین‌پێچی نو‌ژداری نه‌بی؟! ئایا دایکی نه‌زانو نه‌خوینده‌وار
ده‌توانی پێش ئه‌وه‌ی منداله‌کانی بچنه‌ قوتابخانه‌ شتیکی به‌سوودیان
فێربکا؟! یان می‌شکیان ده‌هاخنێ به‌ جو‌ره‌ها شتی پر‌وپو‌و‌چو بێ‌که‌لک!!

که له داهاتووی ژبانیشتیانا کاریگه‌ری سه‌لبی خو‌ی ده‌بی و ناتوانن خو‌ی لی دهر باز بکه‌ن؟؟

حافظ ئیبراهیم زور جوانی گوتوو که ده‌لی (الامر مدرسته اعدده‌تها - اعددت شعبا طیب الاعراق) دایک قوتابخانه‌یه ته‌گه‌ر به‌ریکو پیکی به‌ر دده‌و ناماده‌ت کرد گه‌لیکی ره‌سنت پیکه‌هیناو ده‌و ناماده‌ت کردو ده‌.

﴿والله عزیز حکیم﴾ په‌روه‌ردگار به‌تواناو کارزانو دانایه، به‌شیک له کارزانی و دانایی نه‌وه‌یه که وه‌کو پیاو مافی داوه به‌نافرته‌تو دوا‌ی نه‌وه‌ی که له‌لای گه‌له‌کانی پیش ئیسلام نافرته‌ت وه‌کو کالاً سه‌یری ده‌کرا پله‌و پایه‌ی دایه‌و ریزی لینا، خستیه هاوته‌رازووی پیاو.. ته‌مجار بو نه‌وه‌ی کاروباری خیزان پشیوی تی نه‌که‌وئو نه‌بیته هه‌رچی و په‌رچی؛ نه‌رکی لیپرسراوی خیزانی خسته سه‌رشانی پیاو، هه‌رکه‌سیکیش به‌م حوکه‌م رازی نه‌بی مانای وایه: به‌ره‌ره‌کانی حوکه‌ی خودا ده‌کاو دژی ده‌سه‌لاتی خودا ده‌ه‌ستئ، ئینکاری حیکمه‌تو دانایی خودا ده‌کا، ئاشکراشه په‌روه‌ردگار چ هه‌ره‌شه‌یه‌کی له‌وکه‌سانه کردو که نه‌وه هه‌ل‌و‌یستیان ده‌بی.

ژماره‌ی ته‌لاق و حوکه‌کانی

الطَّلِقُ مَرَّتَانٍ فَإِمَّا سَاءَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ

وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

له پیش هاتنی نیسلام دا عمر به کان دابو نه ریتی ته لاقو عیده یان
 هه بوو به لام نه ندازه یه کی دیاری کراو و ژماره یه کی تایبه تی نه بوو، جا
 نه گهر ته لاق دانه که به هوئی رق هه لسانیکی کاتی بوایه، نه وه پیاوه که دوا
 ماوه یه کت نافر ته که ی ريجعه ده کرده وه ده یگیرایه وه ژیر نیکاحی خوئی.
 به لام نه گهر ته لاق دانه که به هوئی رق هه لسانیکی بنه رتی بوایه و مه به ست
 زیان گه یاندن به نافر ته که بوایه، نه وه پیش نه وه ی ژنه که عیده ی ته و او
 بوایه ريجعه ی ده کرده وه، نه مجار پاش ماوه یه کت ته لاقی ده دایه وه، هه
 به و جوړه تا بیویستایه ژنه که ی ده هینایه وه ژیر نیکاحی خوئی و دووباره
 ته لاقی ده دایه وه تا رق که ی ده نیشته وه، یان په شیمان ده به وه، نا به و
 جوړه نافر ته یاری پی ده کراو مافی پیشیل ده کراو ده چه وسینرایه وه، هه
 له ریگه ی ته لاقه وه پیاو ده یتوانی نه و په ری نازارو زیانی پی بگه یه نی؟!!

که نایینی نیسلام هات یاساو نیخامی دانا بو ته لاقو په یوه ندی نیوان
 ژنو میردی ری کخست، سنووری بو ژماره ی ته لاقو ريجعه دیاری کردو
 فرمووی: ﴿الطلاق موتان﴾ نه ته لاق دانه ی که خودا داینا وه شهرع
 په سندی ده کاو پیاوه که ده توانی نافر ته که ی تیدا ريجعه بکاته وه
 دوو جاره و هه ر جاره ی ته لاقه که ده داو نافر ته که ده که ویته عیده وه و پیش
 ته و او بوونی عیده که ده توانی نافر ته که بگپرتیه وه بو ژیر نیکاحی خوئی،
 واته: پیاو ده توانی تا دوو جاره هه ر جاره ی ته لاقیکی ژنه که ی بداو پیش
 ته و او بوونی عیده بیگپرتیه وه بو ژیر نیکاحی خوئی.

خستنی دوو ته لاق به جاریک یان سی ته لاق به جاریک حه رامه،
 کو مه لیک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له وانه: عومهر و عوسمانو عه لی و
 عه بدوللای کوری مه سعودو نه بو موسای نه لئه شعهری نه م رایه یان هدی،
 فرموده یه کی پیغه مبه ریش هدی عه بدوللای کوری عومهر ده یگیرتیه وه و
 پشتیوانی نه م رایه ده کا. عه بدوللا ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی:
 (لما السنة أن تسقبل الطهر استقبالا، فطلق لكل قرء تطليقة) که واته: نه ته لاقه ی که

بۆ پیاو هدیہ تیایدا ژنه که ی ریعجه بکاته وه دوو ته لاقه. دوا ی ئه وه دوو ته لاقه له گه ل کردی به سی ژنه که ی لی حه رام ده بی، هه تا ئه وه ژنه به ویستی خۆی شوو به کابرایه کی تر نه کاو نه ی گریزیتسه وه دوا یی ئه وه میرده ته لاقی نه داته وه عیدده ی نه روا، دروست نیه میردی پیشووی ماره ی بکاته وه! ئه وه شمان له بیر نه چی شوو کردنه وه که ی به میردی دوو هه می نابی هه ر بۆ ئه وه ماره ی بکاو بچیته لایو ته لاقی بداته وه بۆ ئه وه ی بۆ میردی یه که می ره وایی ماره ی بکاته وه، نه گه ر ئه م مه به سته ی تیدابوو ده بیته ماره به جاشو ئه وه ش کاریکی حه رامه و فیله شه رعه و خودا پیی ناخۆشه و دروست نیه.

﴿فَامَسَاكٌ مَّعْرُوفٌ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾ واته: دوا ی ئه وه ی که دوو جار ژنه که تان ته لاق داو ریعجه تان کرده وه نه مجاریه کی له م دوو ریگیه تان له به رده م دایه: یان یه ک گرته وه و ریگ که وتنه وه و نیازپاکی و هیوای ژیانیکی خۆشو کامه رانی و هه لکردن به یه که وه یان ده س لیگ به ردازو لیگ جیا بوونه وه به شیوه یه کی شه رعی و ریگئو پیک. ئه وه ی پشتگیری ئه م راقه کردنه ده کا: ئه و فهرموود به یه که نه بوداوودو هی تریش لایان په سه نده و نه بوروزهینی ئه سه دی گپراویه تیه وه، ده لی: کاتی نایه تی ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ م بیست عه رزی پیغه مبه رم کردو وتم قوربان! ئه ی ته لاقی سی به م کامه یه؟ پیغه مبه ر ﴿لَهُ وَلاَمَدًا فَهَرَمَرَوِي﴾ ﴿أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾.

جا نه گه ر پیاو که دوا ی ئه وه ی دوو ته لاقی ژنه که ی داو ریعجه ی کرده وه؛ هه ر زانیان پیکه وه هه لناکه نو ژیانیان به یه که وه بۆ ناچیته سه رو ئیتر پیاو که ده ست لیگ به ردانی هه لپژاردو دوو ته لاقی سییه می دا لی جیا بو وه ئه وه ئه و نافرته به هیج شیوه یه ک په یه ندی له گه ل ئه و پیاو دا نامینی و تا شوویه کی تر نه کاته وه و پیاویکی تر نه چیته لایو ته لاقی نه داته وه عیدده ی نه روا و ئه م ماره ی نه کاته وه ناییتسه وه به ژنی!!

به کورتی پیاو نه گهر دواي گواستنه وهی ژنی خوئی ته لاق دا ته لاقیک یان دووان ده توانی ريجعهی بکاته وه به مهر چیک عید دهی تیپه رنه بی!! نه گهر له ماوهی عیده دا ريجعهی نه کرده وه یان ته لاق دانه کهی پیش گواستنه وه بوو نه وه ناتوانی سه ره به خو ريجعهی بکاته وه، به لکو ده بی به ئیزنو ره زامه ندیی ئافره ته کهو به ماره کردنیکی تازه بینه وه به ژنو میردی به کتری.. خو نه گهر سی ته لاقه ی دا، نه وه تا پیاویکی تر ماره ی نه کاته وه نه چیته لایو ته لاقی نه داته وه میردی پیشو ناتوانی ماره ی بکاته وه.

حیکمه تی نهینی له هه بوونی مافی ريجعه کردنه وه بو پیاو نه وه به مروث زورجار هه ست به گرنگی و کاریگه ری نیعمه ت ناکا هه تا نه و نیعمه ته ی له کیس نه چی، زورجار وا ده بی پیاوه که دواي لیک جیا بو نه وه ته لاق دان، خیزانه که ی لا خو شه ویست ده بی، یان بو ی ده رده که وی چهند پیوستی به و ئافره ته هه یه، دوور که و تنه وه لی ی چهند کاریکی نه سته مه، بی خیزانی چهند ناخو شه، نه و کاته په شیمان ده بیته وه دلی ده گور ی و هه ست به خراپه ی خو ی ده کاو له کرداری خو ی ژبان ده یه وه!

یان وا ری ده که وی ئافره ته که خو به زلزانو نازو نووز که رو بی موبالاتو ده ست بلاوو پیسو پوخه لو سه ریچیکه ره، نه وه ی که پیوسته بو میرده که ی بکا نایکاو له پیاوه که ی ده بیته دوپشکی هه سه رو ژبانی لی تال ده کا، که ته لاق درا بیز له ئاکامی هه له ی خو ی ده کاته وه، هه ست به هه لسو که وتی ناله باری خو ی - له بواری ژنو میردایه تی دا ده کا، له ناخه وه بریاری نه وه ده دا که ئیتر له مه به دوا هه له کانی خوا راست بکاته وه ئافره تیکی عاالو سالو گوپرا دیر بی، جا که ريجعه گرایه وه گه رایه وه بو لانه ی ژنو میردایه تی و له گه ل میرده که ی پیک گه یشتنه وه، نه و هه له ی بو هه ل ده که ویتنه وه که هه لو یستی خو ی بگور ی و نه وی له رابورد وودا له کیسی چووه، وه ده سستی بینیتنه وه و رووه و پاشه رۆژیکی به خته وه ره هه نگاو بنی...

وا پێ دەکەوێ دواى ئەم ئاشت بوونەو بەیەک گەشتنەو، پیاوێکە دووبارە دەست دەکاتەو بە شەڕ و ئاژاوە لە گەڵ خێزانە کەى دا، سەرلەنوی ناکۆکی دروست دەبێتەو، یان وادەبێ ئافەرەتە کە عاری نەناو، هەر لەسەر رەوشتی رابوردوویەتی و هەلسو کەوتی نەگۆرپو، دووبارە پیاوێکە لەکاتی رق هەلسانو بۆ رزگار بوون لە دۆزەخى ئەو ژنو مێردایەتی یە ئافەرەتە کە تەلاق دەداتەو، بۆ جارىکی تر لانی ژنو مێردایەتی دەشیویتەو و ژنو مێردە کە لێک جیا دەبنەو، لەیە کترى دوور دەکەونەو، ئەمجار هەریە کە یان لەعاست خۆیەو بێردە کاتەو و تێ دەفکری! پیاوێکە هەست بە هەلەى خۆى دەکاتەو و بۆى دەردە کەوێ کە ژبانی بەبێ ئەو ئافەرەتە ئەستەمەو مالو مندالی بێ ئەو ئافەرەتە و چاوە دیری کردنی بۆیان ناگونجی، هەرچی بێردە کاتەو ناتوانی دەست بەرداری ئەو ژنەى بێ و مالو مندالی بخاتە ژێردەستی ئافەرەتیکى تر، یان ئافەرەتە کە ئەمجارەیان بەتەواوەتی ژێوان دەبێتەو و لەناخی دەروونەو هەلسو کەوتی خۆى دەگۆرێ و هیوادارە سەرلەنوی بچیتەو لانی ژنو مێردایەتی!! بۆیە رێگا دراوێ جارىکی تریش پێش تێپەرپوونی عیدە. پیاوێکە ژنە کەى رێجە بەکاتەو، جانا ئەگەر پاش ئەم جارەش دووبارە نیتوان ژنو مێردە کە تێکچوو و شەڕ و ئاژاوەیان لە نیتوان دا دروست بوو، ئەمە مانای وایە ئەم ژنو مێردە ناتوان بەیە کەوێ بژین و دیارە ھۆکارەکانى لێک جیا بوونەو زۆر بەهێزترن؛ لە ھۆکاری بەیە کەوێ مانەو، تەنانت بەیە کەوێ مانەو یان رووداوى سامناکو پاشەڕۆژیکى زیانبەخشى لى چاوەروان دەکری. واتە: کێشەى نیتوانیان دەکاتە ئاستیک کە بێ چارەسەر دەمینیتەو و جگە لە چارەسەرى تەلاقو لێک جیا بوونەو یە کجاری چارەسەرى تر نامینی، کەوابێ چارەسەر ئەو یە تەلاقى سییەمى یداو بەیە کجاری دەست لێک بەردەن، چى مارەیی و بژێوی و ھەق و مافیکى لەسەر یە کتریان ھەبە، جێ بەجێ بکەن، بەشیوەیە کى شەرعى

هه‌ریه‌که‌یان بۆ خۆی هاوسه‌ریکی تر هه‌لبژێری و دوا‌روژی خۆی ده‌ست نیشان بکا، به‌لام ئه‌وه‌ی لێ‌ده‌دا گرنگه‌ ئه‌وه‌یه‌ک که‌نابی دوا‌ی لیک جیا‌بونه‌وه‌ که، نه‌ پیا‌وه‌که‌ به‌خراپی باسی ژنه‌که‌ بکا و نه‌ ژنه‌که‌ به‌خراپه‌ باسی پیا‌وه‌که‌ بکا، نابێ به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک نه‌ی‌نی و عه‌یب و عاری یه‌کتری بۆ‌خه‌لک باس بکه‌ن.. به‌راستی یاسا و نیظامی ده‌ست لیک به‌ردانی ژنو پیا‌و به‌و شی‌وه‌ی باس‌کرا ئه‌وه‌په‌ری کارامه‌یی و لێ‌زانی و به‌رژه‌وه‌ندی له‌خۆ گرت‌وه، زۆر زانا‌یانه‌و دانا‌یانه‌و ئه‌م کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌ی حه‌ل کرد‌وه، که‌ به‌رژه‌وه‌ندی دو‌وا روژی مندا‌لو خیزانی تیدا به‌رچا‌و گیرا‌وه، هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌ل‌لایه‌کی تیدا به‌کاره‌ات‌وه، بۆ راست کرد‌نه‌وه‌ی خوا‌رو بۆ پر‌کرد‌نه‌وه‌ی که‌له‌به‌رو بۆ به‌رگری کرد‌ن، له‌ تیک‌نه‌چوونی لانه‌ی خیزانو په‌روه‌رده‌کرد‌نی مندا‌ل له‌با‌وه‌شی با‌و‌ک‌ئو دای‌ک‌ندا!!

ئه‌مجار دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌روه‌رد‌گار به‌پێ‌ی‌ستی دانا له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ژنه‌که‌ی ته‌لاق ده‌دا که‌ده‌بێ ته‌لاق دانه‌که‌ی به‌شی‌وه‌یه‌کی شه‌رعی بێ و کاریک نه‌کا زیان به‌ ئافه‌ره‌ته‌که‌ بگا، ئه‌وه‌شی له‌ پیا‌وان حه‌رام کرد که‌ ما‌لو دارایی له‌ ئافه‌ره‌ته‌که‌ بسێ‌نی و ئه‌و ماره‌یی و دیاری‌یانه‌ی کاتی خۆی دا‌ویه‌تی لی‌ی بسێ‌نێ‌ته‌وه‌ و فه‌رمو‌ی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ واته‌: بۆ‌تان نه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌ی دا‌وتانه‌ به‌و ژنانه‌ لێ‌یان بسێ‌ننه‌وه‌ جا ئه‌و ما‌له‌ ماره‌یی بێ، یان دیاری بێ، یان شتی تر. به‌ل‌کو پێ‌ی‌سته‌ له‌سه‌رتان که‌ شتی‌کی زیاده‌شیان به‌ده‌نی به‌م جو‌ره‌ش پا‌به‌ندی فه‌رمانی په‌روه‌رد‌گار ده‌بن که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَتَّعُوهُنَّ وَسُرَّوهُنَّ سُرَّاحًا جَمِيلًا﴾ دل‌خۆشیان بکه‌ن به‌پێ‌دانی به‌شی‌ک له‌ ما‌لی خۆ‌تان و زیاده‌ی مافی خۆیان؛ ئه‌مجار به‌شی‌وه‌یه‌کی ئاسایی و یاسایی ده‌ستیان لی‌ به‌رده‌نو ته‌لاقیان به‌ده‌ن.

ئه‌و حوکمه‌ی کاتی‌که‌ که‌ پیا‌وه‌که‌ دا‌وا‌کاری ته‌لاق بێ و جو‌دا‌بونه‌وه‌ هه‌لبژێری، به‌لام ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ دا‌وا‌کاری ته‌لاق بوو ده‌یه‌ویست له‌ده‌ست

میردہ کھی رزگاری بی، ناشیزہ بوونیشی ہر بؤ ئوہ بوو کہ پیاوہ کہ ناچار بکا تہ لاقی بدا ئو کاتہ ئو گہر پیاوہ کہ لہ بہہ های تہ لاق دانہ کہ پارہ یہ ک و ہر بگری رہوایہو حہ لالہ۔ چونکہ ہر گیز داوا لہ پیاو ناگری ژنہ کھشی لہ دست بجی و زبانی مالیشی لی بکھوی بہی ئوہی تاوانیکی کردی۔ ہر ئم مہ بہستہ شہ کہ پەر و ہر دگار دہ فہرموی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ مہ گہر بترستین کہ پابہندی نہ حکامی خودا نہ بن، کہ دہربارہی پھیوہندی ژنو میردایہتی دیناوہ، وہ کو تہ بایی و ریزگرتنی یہ کتری بہرامبہریان لہ مافو ئو کڈا لہ ئاست یہ کتری، چہ سپاندنی سہرؤ کایہتی پیاو لہ ناو مالداو بہرپرسیاری لہ خیزانو ہاریکاری کردنیان بؤ پیکہوہ نانی خیزانو پەر و ہر دہ کردنی مندالو بہرچا و گرتنی بہرژوہندی دینو دونیا یان ئو گہر ترسیان ہہ بوو لہوہی کہ ناتوانن موراعاتی یاسای ژنو میردایہتی بکن؛ بہم جوړہ ژنہ کہ ترسی ئوہی ہہ بوو کہ نہ توانی نيعمہتی پیکہوہ ژبان پەرہ پی بڈاو پیاوہ کہ ترسی ئوہی ہہ بوو کہ زولم لہ ژنہ کھی بکا زیاد لہوہی خودا بؤی داناوہ سزای ژنہ سہرپتچیکہرہ کھی بدا، ئوہ حوکمہ کہ ئوہ یہ کہ ئم نایہ تہ روونی دہ کاتہ وہ کہ دہ فہرموی: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ ئی کؤمہ لی موسولمانان! ئو گہر ئیوہ ترسی ئوہ تان ہہ بوو کہ ژنو میردایک ناتوانن پابہندی ئو یاسایہ بن کہ خودا دیناوہ بؤ راگرتنی پھیمانی ژنو میردایہتی و لہوانیہ ئو گہر بہیہ کہوہ بمیننہوہ خیانہتی ژنو میردایہتی یان لی روو بڈاو ئاکامی ژبانیان ناشیرین بوہستی؛ ئو کاتہ ہیچ تاوانیکی تیدا نیہ، کہ ئافرہ تہ کہ خوئی بکپتہوہو بہ پارہ تہ لاق لہ میردہ کھی و ہر بگری؛ چونکہ ئافرہ تہ کہ بہرہ زامہندی خوئی دہیداتی و ہیچ زؤرہ ملی بہ کی پیاوہ کھی تیدا نیہو بہ لکو لہ سہر داخوازی ژنہ کھیہ۔

بوخاری و ئیبنو ماجه و نه‌سانی له ئیبنوعه‌بیاسه‌وه هه‌دیثیکیان
 گێراوه‌ته‌وه ده‌فرموئ: جه‌میله‌ی خوشکی عه‌بدوللای کورێ ئوبه‌ی کورێ
 سه‌لول خێزانی ثابیتی کورێ قه‌یس هاته‌ خزمه‌ت هه‌زه‌ره‌تو عه‌رزێ کرد
 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!! من هه‌یچ گله‌یییم له‌ به‌ره‌ی دین و ره‌شته‌وه له‌
 ثابیت نیه‌، به‌لام به‌ده‌ست خۆم نیه‌ ناچیته‌ دل‌مه‌وه‌و خۆشم ناوێو رقم
 لی‌یه‌تی، پیشم ناخۆشه‌ دوا‌ی موسولمان بوونم خۆم کافر بکه‌مه‌وه‌و
 خیانه‌تی ژنو می‌ردایه‌تی لی‌ بکه‌م، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌و باغه‌ی
 کاتی خۆی کردوویه‌تی به‌ ماره‌یی بۆت بۆی ده‌گه‌ڕینیته‌وه‌ ئه‌گه‌ر ته‌لاق
 بدا؟ وتی: به‌لی باغه‌که‌ی بۆ ره‌ت ده‌که‌مه‌وه‌، ئه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 به‌ئابیتی فه‌رموو باغه‌که‌ وه‌ربگره‌وه‌ یه‌ک ته‌لاقێ بده‌ ئه‌م لی‌ک
 جیابوونه‌وه‌ که‌ ئافره‌ته‌که‌ به‌مال ته‌لاق وه‌ربگرێ پێی ده‌گوتری: (خولع) و
 عیده‌ی وه‌کو عیده‌ی ژنی ته‌لاق دراوه‌.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار کۆتایی نایه‌ته‌که‌ دینی به‌ هه‌ره‌شه‌کردن له‌و
 که‌سانه‌ی که‌ پابه‌ندی ئه‌م ئه‌حکامانه‌ نابو و ده‌فرموئ: ﴿تلك حدود الله
 فلا تعتدوها﴾ ئه‌و فه‌رمانو نه‌ه‌ی‌یانه‌ی که‌ گوتران: حوکمو یاسای
 په‌روه‌ردگارن ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی ژنو می‌ردایه‌تی سنوور به‌زینی مه‌که‌ن
 ئه‌وه‌ی بۆتان هه‌لال کراوه‌ پابه‌ندی بن و په‌لاماری هه‌رامه‌که‌ مه‌ده‌ن،
 ئه‌وه‌ی فه‌رماتان پێ‌کراوه‌ بیکه‌نو توخنی مه‌که‌ون که‌ لی‌تان
 قه‌ده‌غه‌کراوه‌.

چونکه‌ ﴿ومن يتعد حدود الله فأولئك هم الظالمون﴾ ئه‌وانه‌ی له‌
 سنووری خودا ده‌رده‌چن و سنوور به‌زینی ده‌کا گه‌لو نه‌ته‌وه‌ له‌ناو ده‌با،
 به‌تایبه‌تی زولمی می‌رد له‌ ژنی یان زولمی ژن له‌ می‌ردی چونکه‌ په‌یوه‌ندی
 نیتوان ژنو می‌رد به‌هه‌ت‌ترین په‌یوه‌ندییه‌ جا که‌ گه‌لو نه‌ته‌وه‌ گه‌شته‌ ئه‌و
 ئاسته‌ که‌ ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ تۆکه‌میه‌ ئاوا له‌رزۆک بی، دیاره‌
 په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی تری کۆمه‌ل هه‌موویان لی‌ک هه‌له‌وه‌شاون.

بۆیە ئیستا ئیمە بەچاوی خۆمان دیاردە ی وا دەبینین که خوینا و لەدل
 دینی! بنەماکانی کۆمەل بەتەواوی لە گریژەنە چوون و دیاردە یەکی سامناک
 لەناو کۆمەلدا دەبینرێ که تا ئیستا لەهیچ چاخیکێ روژگاری
 موسولماناندا نەبینراوە، ئەوەتا ئافەت پەچە ی فرێ داوە، خۆی رووت
 کردووە و زۆربە ی جەستە ی دیارە و، بێ سەلمینە وە تەریق بوونە وە، لە
 کۆلان و ریگاوبانو فەرمانگە و شۆینی تریشدا لە گەل نامە حەرمدا
 چاوە چاویەتی، دیاردە ی سنور بەزینی و بەرە لایێ ئافەت دیاردە یەکی
 سامناکە و نەخۆشی یەکی کوشندە یە و کیشە ی ئافەت و خیزان بوودە تە
 تەنگ و چە لە مە یەکی گەورە، ژن تە لاق دان زۆر بوو و ژن مەرە کردن کەم
 بوو، لە هەموو لایە کە وە دەنگی نارە زایی لە بەرامبەر بەرە لایێ ئافەت
 بەرز دەبیتە وە، پیاوانی خاوەن بیرو و هۆش هەستیان بە خەتەری ئەم
 بەرە لایێ بە کردووە؛ بەلام دیارە جەلەویان لە دەست بەربوو وە و بە ئاسانی
 ناتوانرێ رەورە وە ی کۆمەل بەیننە وە تایم کاتی ک پەشیمان بوونە وە کە
 پەشیمان بوونە وە داد نادا.

ئەو هەمان لەیاد نەچێ کە پیغەمبەر ﷺ هەموو کاتی ژن و میردی
 هەلناوە کە تا بۆیان بکری بە عەقل و هۆش چارەسەری کیشە ی ناو خۆیان
 بکەن و پەنا نەبەنە بەر تە لاق. یەکی لەو هەلنانە حەدیثە کە ی شەوبانە کە
 ئەحمەد و تیرمذی و بیهقی گێراویانە تە وە دەلی: پیغەمبەر ﷺ
 فەرمووی: هەر ئافەتێک بەبێ هۆکاری پێویست داوای تە لاق لە
 میردە کە ی بکا ئەو بۆنی بە هەشتی لی قەدەغە دەبێ لە فەرموودە یەکی
 تردا فەرموویەتی (المخلعات من المناقات) ئەو ئافەتە تانە ی کە بە پارە تە لاق
 خۆیان دەکرنە وە ئەو دوور و منافیقن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ
 حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ ئەگەر داوای دوو جارە کە، کە لەرستە ی ﴿الطَّلَاقِ
 مَرَّتَانٍ﴾ دا ئاماژە ی بۆ کراوە تە لاقێکی تری دا کە سییەم جارە و بەرستە ی
 ﴿أَوْ تَسْرِحَ بِإِحْسَانٍ﴾ ئاماژە ی بۆ کراوە ئیتر ئەو ئافەتە لە ژیر دەسەلاتی

پیاو هکه دا نامینۆ ناتوانی به هیج شیوهیه ک له هیج کاتی کدا ريجعهی بکاته وه مه گهر ئافره ته که شووبکاته وه به پیاویکی ترو به شیوهیه کی شهرعی و نیکاحیکی صه حیج بگوزریته وه و بچیته لای و پیکه وه جووت بین. به لگه له سه ره ئه وه ده قی ئایه ته که و ئه وه هه دیته یه که ئیمامی شافعی و ئه حمه دو بوخاری و موسلیم له عایشه یان گیراوه ته وه ده فره رموی: خیزانی روفاعه ی قوره ظی هاته خزمه ت پیغه مبه رو عه رزی کرد وتی: قوربان! من لای روفاعه بووم و ژنی بووم ته لاقی دام و ته لاقه که ی که وت (عبدالرحمن) ی کوری زوبه یر ماره ی کردومه وه به لام پیاو هتی نه ماوه و ئه وه ی پیوه یه تی ده لۆ پەرۆیه، ئیتر پیغه مبه ر ﷺ زه رده خه نه یه کی هاتی و فره رموی ده ته وی بگه رییه وه بۆ لای روفاعه؟ ئه وه نابۆ و ناگونجی هه تا ئه و تامی شیرنایی تۆ نه کاو له ززه ت له یه کتری نه که نو دوایی ته لاق ت نه دا ناتوانی بچیته وه بۆ لای روفاعه.

حیکمه تی ئه م مه رجه ئه وه یه پیاو هه رکاتی زانی ئه گهر ژنه که ی سییه م جار ته لاق دا ئیتر تا پیاویکی تر ماره ی نه کاته وه به ته واوی نه چیته لای و دوایی ته لاقی نه داته وه، ناتوانی ماره ی بکاته وه، ئیتر له وانه یه له ته لاق دان بسله میته وه. چونکه پیاو زۆر له شانی گرانه ژنه که ی یه کیکی تر ماره ی بکاته وه! ئایه ته که به پروونی ئه وه ده گه یه نی که ئه و ماره کردنه ی که ژنی ته لاق دراوی سی به سی ی پی ماره ده کریته وه له میردی دووهم ده بی ماره کردنی ک بی مه به ست تییدا به رده وامی ژنو میردایه تی بی. کاتیی نه بی، واته: ماره کردنه که بۆ ئه وه نه بی فیله شهرع بی بۆ ئه وه ی میردی یه که م ماره ی بکاته وه!

هه رکه سی ک ئافره تی ته لاق دراو ماره بکات به مه به ستی ئه وه که ته لاقی بداته وه بۆ میردی پیشوی هه لال بیته وه، ئه وه ماره کردنه که ی دروست نیه و ئه گهر ته لاقیشی بداته وه بۆ میردی یه که می هه لال نابۆ ماره ی بکاته وه، به کوردی خۆمان ئه م جوړه ژن ماره کردنه پی ی ده گو ترئ

(ماره به جاش) او دیاردەیه‌کی دزیوو گوناخیکی گه‌وره‌یه‌و شهرع نه‌فره‌تی لی‌ده‌کا. ئیمامی مالیکو ته‌حمه‌دو شه‌وری زۆر به‌توندی دژی ئەم جووره ژن ماره‌کردنه‌وه‌یه‌نو به‌لایانه‌وه دروست نیه، کۆمه‌لیک له‌عوله‌ما ده‌لین: به‌مه‌رجیک له‌کاتی مساره‌کردنی له‌مێردی دووهم باسی ته‌لاق‌دانه‌وه‌که نه‌که‌ن نیکاحه‌که راسته‌و داد‌به‌ستری به‌لام که‌پراهه‌تی هه‌یه.

ئیمامی ته‌حمه‌دو نه‌سائی له‌عه‌بدوللای کوری مه‌سعوده‌وه حه‌دیشک ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هاوه‌لانی فهرموو: ئایا پیتان نه‌لیم نیری خوازاو کی‌یه؟!

وتیان: به‌لێ پیمان بلێ: فهرمووی: (ماره به جاشه) په‌روه‌ردگار نه‌فره‌تی کردووه له‌و که‌سه‌ی ده‌بیته جاشو له‌و که‌سه‌ی بۆی ده‌به‌نه جاش، واته (ژنو پیاوه‌که‌و مێرده‌ کۆنه‌که).

عه‌بدوللای کوری عه‌بباس ده‌لێ: پرسیار له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرا ده‌رباره‌ی ماره به جاش فهرمووی نه‌خیر نابێ ماره‌کردن ده‌بێ به‌حه‌زو ویست بێ و فیل و گالته‌پێ‌کردنی تیدا نه‌بێ به‌نامه‌ی خوا، ده‌بێ له‌ززه‌تو خۆشیش له‌یه‌کتری وه‌ربگرن.

له‌ ئیمامی عومه‌ر ده‌گیرنه‌وه فهرموویه‌تی: هه‌رکاتی ژنو مێردی (ماره به‌جاش)م به‌ینه‌نه لا به‌رده‌بارانیان ده‌که‌م، کۆره‌که‌ی لی‌ی پرسی و وتی: بۆچی به‌رده‌بارانیان ده‌که‌ی، فهرمووی: چونکه هه‌ردووکیان زینایان کردووه.

پیاویک له‌ عه‌بدوللای کوری عومه‌ری پرسی وتی: تۆ رات چی‌یه: ده‌رباره‌ی ئافره‌تیک ته‌لاق درابێ و ته‌لاقه‌که‌ی که‌وتبێ منیش ماره‌ی بکه‌مه‌وه بۆ نه‌وه‌ی دوا‌یی ته‌لاقی بده‌مه‌وه و بۆ مێردی پیشووی حه‌لال بیته‌وه به‌مه‌رجیک مێرده‌که‌ی به‌م مه‌به‌سته‌ی من نه‌زانی و دواشی لی نه‌کردبم؟! عه‌بدوللا له‌وه‌لامدا وتی: نه‌خه‌یر نابێ، ژن ماره‌کردن ده‌بێ

بەحەزو ئارەزۆبۆ و مەبەست پیکەو ژیان بۆ، دوایی ئەگەر بەدلت بوو درێژە بە پەيوەندییە کە بدەو ئەگەر بەدلیشت نەبوو تەلای بەدە، هەرچەندە ئیمە لە سەردەمی پیغەمبەردا ﷺ ئەمانەمان بەلاو وەکو توانی خوین رشتن وابوو.

لە عەبدوللای کۆری عەبباسیان پرسی درەبارە ی کەسیک سێ تەلایەکی ژنە کە دەداو دوایی پەشیمان دەبیتەو چار چیە؟ فەرمووی ئەو پیاویکە لەخودا یاخی بوو و بەپیچەوانە ی فەرمانی خودا ژنە کە تەلای داو خودا ژێوانی کردۆتەو، بەگویی شەیتانی کردوو و هیچ رێگا چارە یەکی بۆ نەهێشتۆتەو، وتیان: ئە ی ئەگەر کابرایە ک بۆی حەلال بکاتەو بەم نەوعە ژنە کە لەخۆی ماره بکاو بچیتە لای دوایی تەلای بەداتەو؟! فەرمووی کەسێ فیل لەخودا بکا خودا سزای فیلە کە دەداتەو.

لەم رێوایەتەو بۆمان دەردە کەوێ حوکمی پیغەمبەر ﷺ و رای هاو لە گەورەکانی پیغەمبەر و تابعین و موحتەیدانی موسولمان ئەو یە کە ئەو کەسە ی ماره بە جاش دەکا و ژنو پیاو کە نەفرت لیکراون! بەلام بەداخەو ئەم دیاردە ناشیرینە لەبرێ ناوچە ی ولاتی موسولمانان دا بلاو بۆتەو، لەلای کۆمەلێک نەزان و نەخویندەوار بوەتە دابو نەریتو شەریان کردو بە ئامیری گالتەو بوونە لەکەو عار بەسەر ئیسلامەو.

﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ ئەگەر میردی دوهم لەبەر ھۆیەکی تایبەتی ئافەرەتە کە تەلای دا تەلایە کە کەوتو عیدە ی رۆی ئەو کاتە هیچ خراپە یەکی تیدا نیە کە میردی یە کەم ماره ی بکاتەو بەنیکاحێکی تازە بەلام بەمەر جێ ئەو مەر جە ی کە خودا دایناو بێتە جێ کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ ظَنَّا أَنْ يَقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ هەردووکیان پێیان وابوو کە دەتوانن ریزی یە کتری بگرن و ھەر یە کە یان بەرامبەر ئەو ی تر ئەرکی سەرشانی خوا ئەنجام دەدا. ئەگەر ترسی ئەو یان ھەبوو دوایی دەکەونەو

کیشه وه و ئافره ته که دووباره به له سه ده بیه وه یان پیا وه که زیانی پی ده گه یه نی نه وه ماره کردنه وه که له لای خودا په سه ند نی یه و نه یکنه باشه .

﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يَسْنَهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ثم نه حکامانه ی روونکرانه وه حوکمی په روه ردگارن، له سه ر زمانى پیغه مبه ر به ئی وه ی راده گه یه نی و روونی ده کاته وه، بو که سانیک که سوودو قازانجی په ر وه وکردنیان بزائن، هه ست به به ر ژ وه وندیان بکه ن، په ر وه یان بکه ن به شیوه یه ک تا سوود به خش بن، ثم حوکمانه نانیرى بو که سانیک که نه زان بن، به ه یچ شیوه یه ک نیازی پاکیان نه بى، بویه ژنه که ی ریجه ده کاته وه تا زیانی پی بگه یه نی و خه شی دلى خوى پی بریژی!!

چونیه تی ژن ته لاقدان و ماوه ی عیده ی ته لاقدراو

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيَبْلُغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيِشَ اللَّهِ هُزُوًا وَآذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيَبْلُغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ

ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ

أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

ئهمجار پاش ئه وه ی له نایه تی پيشوودا ژماره و چونیه تی ته لاقى ره وای بو روون کردینه وه، دیته سه رباسی ئه وه چو ن هه لسو که وت له گه ل

نافره‌تی ته‌لاق دراو بکه‌ینو ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ ته‌گهر نافره‌تتان ته‌لاق دانو ﴿فَبَلِّغْنِ أَجْلَهُنَّ﴾ نزیک به ته‌واوبوونی عیدده بوونه‌وه؛ به‌یه‌کی له‌م دوو شیوه‌یه ره‌فتاریان له‌گهل بکه‌ن یان ریجعه‌یان بکه‌نه‌وه به‌ته‌بایی و ناشتی ژبانیان له‌گهل دا به‌سه‌ربه‌رن یان مه‌ره‌خه‌سیان بکه‌نو لییان بگه‌رین با ته‌لاقه‌که‌یان بکه‌وی و بو خو‌یان ژبانی داهاتروی خو‌یان دیاری بکه‌ن. بویه‌ش رسته‌ی ﴿فَبَلِّغْنِ أَجْلَهُنَّ﴾ مان به‌نزیک بوونه‌وه له ته‌واوبوونی عیدده ماناکرد، چونکه ته‌گهر عیدده‌که ته‌واو بوو، ئیتتر پیاوه‌که ناتوانی ریجعه‌ی بکاته‌وه په‌یوه‌ندی ژنو می‌ردایه‌تیا بته‌واوه‌تی لیک ده‌پچری له‌ژیر رکیفی پیاوه‌که‌دا نامینی.

ته‌مجار جه‌ختی له‌سه‌ر ته‌وه کرد‌وه که نابی ریجعه‌کردنه‌وه که بو زیان پی‌گه‌یان‌دنیا بئی؛ فهرمووی: ﴿وَلَا تَمْسُكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا﴾ ریجعه‌یان مه‌که‌نه‌وه بو ته‌وه‌ی بیانخه‌نه‌وه ژیر ده‌ستی خو‌تانو زیانیان پی بگه‌یه‌ننو ته‌نگیان پی هه‌لبچنو عیدده‌که‌یان پی دریژکه‌نه‌وه، تا ناچاریان بکه‌ن به‌پاره ته‌لاقه‌کانیان بکړنه‌وه خو‌یان رزگار بکه‌ن.

ئینو جه‌ریر له‌عه‌بدوللای کوری عه‌بباسه‌وه ده‌گپ‌رته‌وه ده‌لی: پیاو هه‌بوو ژنه‌که‌ی خو‌ی ته‌لاق ده‌دا، ته‌مجار پیش ته‌واوبوونی عیدده‌که‌ی ریجعه‌ی ده‌کرد‌وه، ته‌مجار ته‌لاقی ده‌دایه‌وه، دووباره ریجعه‌ی ده‌کرد‌وه.. بو ته‌وه‌ی زبانی پی بگه‌یه‌نی، ئیتتر په‌روه‌ردگار ته‌م نایه‌ته‌ی نارد‌ه خواری که ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تَمْسُكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا﴾.

ئیمامی سوودی ده‌لی: ته‌م نایه‌ته‌وه ده‌رحق به‌پیاویکی ته‌نصاری هاتوته خواری پییان ده‌گوت ثابتی کوری یه‌سار.. ته‌م پیاوه ژنه‌که‌ی خو‌ی ته‌لاق دابوو دوو سی رژی مابوو عیدده‌که‌ی برّوا، ریجعه‌ی کرد‌وه‌وه، ته‌مجار دووباره ته‌لاقی دابوه‌وه، ئیتتر ته‌م نایه‌ته‌وه هاته‌خواری ﴿وَلَا تَمْسُكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا﴾ ئینو جه‌ریری طه‌به‌ری له‌ی ئینو عه‌بباسه‌وه ده‌گپ‌رته‌وه ده‌لی: پیاوی وا هه‌بوو ژنه‌که‌ی ته‌لاق ده‌دا،

دوایی پیش ته‌واوبوونی عید ده‌کمی ریجعه‌کمی ده‌کرده‌وه، پاشان ته‌لاقی ده‌دایه‌وه! بهم جوړه زیانی پی‌ده‌گه‌یاندو نه‌زیه‌تی ده‌دا! .

﴿ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه﴾ که‌سیک ئاوا به‌و جوړه ژنه‌کمی ریجعه بکاته‌وه و نازاری بداو سته‌می لی‌بکا، نه‌وه بی‌گومان سته‌می له‌خودی خوئی کردووه له‌ژیان‌دا، به‌وه که ریگای شه‌رو شه‌ره‌نگیزی گرتووه، ضمه‌میری خوئی نا‌ره‌حمت ده‌کاو خزمو که‌س وکاری ژنه‌کمی له‌خوئی ده‌کا به‌دوژمنو، خوئی له‌پیش چاوی خه‌لکی به‌ویژدان ناشیرین ده‌کا. هه‌روه‌کو چوئن له‌قیامه‌تیشدا سته‌می له‌خوئی کردووه، به‌وه که سه‌رپیچی فه‌رمانی خوای کردووه نا‌ره‌زامه‌ندی په‌رو‌ردگاری به‌ده‌ست هی‌ناوه...!!

﴿ولا تتخذوا آيات الله هزوا﴾ فه‌رمانی خوداو حوکمو سنووره‌کانی به‌گالته مه‌گرنو شوین دابو نه‌ریتی سه‌رده‌می نه‌زانی مه‌که‌ون؛ وریا بن سنوور به‌زینی مه‌که‌ن؛ به‌راستی نه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی تونده، ناراسته‌ی نه‌و که‌سانه کراوه که سنوور به‌زینی ده‌که‌ن. له‌هه‌مان کاتدا موسولمانیش هه‌لده‌نی که ریزی په‌یوه‌ندی ژنو می‌ردایه‌تی بگرنو واز له‌دابو نه‌ریتی سه‌رده‌می نه‌زانی به‌ینن، که گالته‌یان به‌ته‌لاقو نیکاح ده‌کرد.

ئی‌بنو مه‌رده‌وه‌یهی له‌ئبو ده‌رداو ده‌گپ‌رته‌وه ده‌لی: پیاو هه‌بوو له‌سه‌رده‌می نه‌زانی‌دا ژنه‌کمی ته‌لاق ده‌داو دوایی ده‌یگوت: به‌گالته‌م بوو، کو‌یله‌ی خوئی نازاد ده‌کرد، پاشان ده‌یگوت: شوخیم کردووه، ئیتر نه‌م نایه‌ته‌هاته‌خواری ﴿ولا تتخذوا آيات الله هزوا﴾ ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو‌هاوه‌لانی خوینده‌وه نه‌مجار فه‌رمووی: ﴿ثلاث جدهن جسد وهزن جسد الطلاق والنکاح والرجعة﴾ سی شت شوخییان تیدا نا‌کری راستیان راستی‌یه‌و گالته‌یان راستیه: ته‌لاقو ماره‌کردنو ریجعه).

له‌ریوایه‌تیکی تر‌دا له‌جیاتی (ریجعه) نازاد‌کردنی به‌نده‌هاتووه، له‌ریوایه‌تیکی تر‌دا هاتووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (من طلق لاعبا أو

إِعْقَ لَاعِبَا فَقَدْ جَازَ عَلَيْهِ) چونکه ئەمانه کاری گرنگو گالته‌بازیان تیدا ناکرئ.

﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادی نیعمه‌تی خودا بکهنه‌وه به سهرتانه‌وه که‌برئ له‌و نیعمه‌ته؛ خو‌شه‌ویستی نیوان ژنو می‌رده بۆ یه‌کتری که په‌روه‌ردگار منه‌تمان به‌سهردا ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ الروم/۲۱. هەر له نیعمه‌تی خودایه که یاسای نیکاح و ته‌لاقی به‌و شیوه‌یه ریکئو پیکه بۆ داناوینو ریگی به‌پیاوان داوه له‌کاتی پتویستی‌دا زیاد له ئافره‌تیک ماره بکه‌ن، هه‌روا ریگای داوه ئافره‌ت که ته‌لاق درا، یان می‌ردی مرد، شوو بکاته‌وه ﴿وَمَا أَنْزَلَ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعْظُكُم بِهِ﴾ هه‌روه‌ها یادی نیعمه‌تی ئەوه بکهنه‌وه که‌چهند نایه‌تی پی‌روزی ده‌رباره‌ی یاسای ژنو می‌ردایه‌تی بۆ ناردوونه خوارئ؛ که‌خو‌شبه‌ختی ژبانی دوناو قیامه‌تی تیدا، به‌شیکیشه له‌حیکمه‌تی خودا. له‌حیکمه‌تی په‌روه‌ردگاره که له‌گه‌ل دانانی ته‌شریع‌دا مه‌به‌سته سه‌ره‌کی به‌کەشی بۆ روون کردوونه‌وه، سوودو به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانی بۆ دیاری کردوون، دیاره زاینی حیکمه‌تو مه‌به‌سته‌که‌ی پیکه‌وه ده‌بنه هه‌لنهر بۆ پابه‌ندبوون پێیانه‌وه.

بۆیه زۆرجار په‌روه‌ردگار باسی نیعمه‌تی خویمان بۆ ده‌کا که به‌خشیونی پیمان، وه‌کو په‌یوه‌ندی و خو‌شه‌ویستی نیوان ژنو می‌رد، دانانی یاسای ژنو می‌ردو خیزان، به‌وپه‌ری ریکئو پیکو گونجاوی، هه‌روا که شاره‌زای نایینی پاکئو خاوینی کردووین، بۆ هه‌موو شتیک سنووری بۆ داناوینو ئەحکامی بۆ ناردووین و نه‌ینی حوکه‌کانیشی بۆ دیاری کردووین.

به‌لام به‌داخه‌وه خه‌لکی له‌م رۆژگاره‌دا بیر له‌م نیعمه‌تانه ناکه‌نه‌وه گوئ به‌فرمانو یاسا‌کانی په‌روه‌ردگار ناده‌نو ئەو په‌یوه‌ندی‌یه موقه‌ده‌سانه‌ی نیوان خو‌یانیان تیک داوه؛ خو‌شه‌ویستی و ریزی نیوان خیزان کرمۆل بووه، پیاوان به‌هیزو بازو و مالو سامان ده‌نازنو

ماندوووونو نارەحه‌تی ئافره‌تیان له‌به‌رچاو نیه، ژنان هه‌ست به‌گرنگی پیاو ناکدن که وه‌کو قه‌لغانن بۆیان، هه‌میشه کوفرانسی ئه‌و نیعمه‌ته ده‌که‌زو هه‌میشه غه‌به‌ته‌و سه‌رکۆنه‌ی پیاوانیان ده‌که‌زو نابنه‌ پالپشت بۆیان، له‌ته‌نگۆ چه‌له‌مه‌ی ژیان‌دا یارمه‌تیان ناده‌ن، له‌م دابو نه‌ریته دزیوه‌ش‌دا خه‌لکی چاو له‌یه‌کتری ده‌که‌زو گریژنه‌ی خیزان خه‌ریکه‌ تیک بچی.

﴿واتقوا الله﴾ له‌خودا بترسنو پابه‌ندی فه‌رمانو نه‌هی‌یه‌کانی بن هه‌لویستو ره‌فتارتان به‌رامبه‌ر به‌په‌یه‌ه‌ندی نیوان ژنو مێرد به‌گۆیره‌ی شه‌ریعه‌تی خودایی، واز له‌و دابو نه‌ریته به‌یئن که له‌وه پێش بارتان پێوه گرتبوو؛ که بریتی‌بو له‌ گۆی پێ‌نهدان به‌په‌یه‌ه‌ندی ژنو مێردایه‌تی و پیتان وابوو عه‌قدی ژن ماره‌ کردن وه‌کو عه‌قدی کڕین و به‌ئێجاره‌گرتن و کۆیله‌کڕین وایه: به‌لکو پیتان وابوو عه‌قدی زیواج له‌وانه‌ش پرۆپوچ تره‌؛ ئه‌وه بوو له‌به‌ره‌وه‌یه‌کی پرۆپوچ ژنیان ته‌لاق ده‌داو دوایی ریجعه‌یان ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو زیان به‌ ئافره‌ت بگه‌یه‌نن و سوکایه‌تی پێ‌بکهن، ﴿واعلموا أن الله بكل شيء عليم﴾ بزانی پهره‌ردگار ئاگاداری هه‌موو شتی‌که‌و ئاشکراو په‌نه‌ان هیچی لی ون نابێ؛ فه‌رمانیش به‌به‌نده‌کانی کردووه که پابه‌ندی سنووره‌کانی بن و به‌گۆیره‌ی هوکمو شه‌ریعه‌ته‌که‌ی ره‌فتار بکهن، نیازپاکو دلسۆز بن، هه‌موو کاتێ و بزانی خودا چاوی لی‌تانه‌و ئاگاداری دلو ده‌روونو روا‌له‌تتانه نه‌ له‌ ئه‌رزو نه‌ له‌ ئاسمان هیچی لی گوم نابێ!!!

﴿وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن﴾ ئه‌ی خاوه‌ن بر‌واو ئیمان داران! هه‌رکاتێ ژنتان ته‌لاق دانو عیدده‌یان به‌سه‌رچوو مێرده‌کانیان یان پیاوی تر ویستیان ماره‌یان بکه‌زو ئافره‌ته‌کانیش بو خۆیان داخوازی ئه‌مه‌ بوونو ده‌یان‌ه‌ویست شووبکه‌نه‌وه ﴿فلا تعضلوهن أن ينكحن أزواجهن﴾ ریگه‌یان لی‌مه‌گرنو مه‌بنه به‌ریه‌ست له‌به‌رده‌م شووکرده‌که‌یان‌دا، مادام ئه‌و پیاوو

ئافرهته بهیه کتری رازینو هیچ مانعیکی شهرعی و عادهتی نیه و هیچ سوکایهتی پیکردنو عهیبو عار به بنه ماله ناگهیەنی و ریزی ئافرهته کهی تیدایه، لیان بگه رین با شوو بکهنه وه.

که ده فهرموی: ﴿إِذَا تَرَاظُورُ بَيْنَهُمْ﴾ واته: له بهینی خویاندا بهیه کتری رازی بوون؛ به لگهیە له سهر ئه وه که هیچ مانعیکی نیه پیاوه که راسته وخۆ له ئافرهته که خۆی خوازینی بکاو له گه لی دا ریک بکه وی. ئه وه کاته بۆ باوک و براو که سو کاری دروست نیه ریگه له ئافرهته که بگرنو نه هیلن شوو بکاته وه، ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به مه رجیک ریک که وتنه که یان په سهند بی و ئه وه پیاوه ی ئافرهته که هه لی بژاردوه هاوشانی خۆی بی و سوکایهتی پی کردنی تیدا نه بی بۆ خزم و که سو کاری ئافرهته که، ئه گهر وا بوو ئه وه که سو کاره کانی ده توان مهنعی بکهنو نه هیلن شوو به ئه وه پیاوه خو بریه بکا.

به لām ده بی نه هیشتنه که یان به شیوه ی ئامۆژگاری و وتو ویژی، نه ک به هه ره شه و جیتی و خۆ لی سوور کردنه وه .. بری له زانیانی ئیسلام پییان وایه: ئه گهر میرده که هه ژار بوو نهیده توانی ماره ی هاوشان بدا، ئه وه بۆ که سو کاتری ئافرهته که هیه که نه هیلن شووی پی بکا، به لām ئه مه رایه کی لاوازه و زۆربه ی عوله مای ئیسلام رایان وایه گهر پیاوه که ره وشت پاک بوو، وای هیوا لی ده کرا که بۆ موعاشه ره ی ژنو میردایه تی بگونجی، نابی ریگه له ئافرهته که بگیری!!

واته ده ست کورتی و هه ژاری چ رۆلکیان له که فاته تو هاوشانی دا نیه. پیوه ری هاوشانی (الكفاءة) دابو نه ریتی ئه وه گه لو هۆزه یه که تی بدا ده ژین، نه ک دابو نه ریتی چه ند بنه ماله یه کی لووت به رزو خۆ به زل زان؛ ئه وه ی کۆمه لو ده ورو به ر به لایانه وه سوکایه تی بی ئه وه ده بیته هۆی ئه وه ی که که سو کار بتوانی به ره رچی ئافرهته که بده نه وه.

ههروهه ها دروست نيه زۆر له ئافرهت بکړئ بۆ ئهوهی شوو بکا به
که سيک که خوښی ناوئ، چونکه ئه و زۆر لیکړنه ئاکامی باش نابئ.
ثابته که خيتابه که له گهل تيکړای کوولهی موسولمانانه، چونکه
موسولمانان هه مويان يه که هه لويستو يه که پارچه ن، له بهرام بهر
به رژه وهندي گشتی دا ئه مهش بۆ ئه وه يه موسولمانان بزائن: ئه رکی
سه رشانى هه ريه کئ له وانه که هه ستیان کرد به پیشیل کردنی مافی
ئافره تیک له لایه ن که سو کاریه وه یان له لایه ن که سانى تره وه پتويسته
به رهنگاری بکه نو نه هیلن سته می لی بکړئ. ته نانه ت ئه گه ر ئه وانه لی
بئ دهنگ بوونو دژى نه وه ستان، هه ر هه موو مرسولمانانی ئه و ناوچه يه
گوناهار ده بن!!!

چونکه زۆرجار واده بئێ كهسو كاری ئافرهت چهزو هه وههسی خۆیانو بهرژه وهندی تایبهتی خۆیان پێش بهرژه وهندی ئافرهته كه دهخهن!! نه مجار خهلكانی تریش چاویان لیّ دهكهنو شهرو ئاژاوه دروست دهبنو گێڕهو كێشه سه ره لده داو ده بێته هۆكاری له ناوچوونی گه لو ولات.

و هڪو لهڻا ٿيڪي ترڊا خودا دهه فرموي: ﴿لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، ڪانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ﴿﴾
بيگومان ڊاڊو نه ريتي سهرده مي نه زاني وابو ڪه پياوان زهر به دهست بن له به شهوداني ٿا فرت دا، ٿا فرت نه ٿي ده تواني خوي شو بڪا، يان راي خوي دهر برئي، هر ڪه سو ڪاري به شو يان ده دا، زور جارش واده بو ده يان دا به ڪه سيڪ ڪه هزي لي ٿي نه بو، يان مه نعيان ده ڪر ده ڪه سيڪ ڪه هزي له ٿي بو!!

ئىمامى بوخارى و چەند كەسانىڭكى دىكەش لەمە عقىلى كۆرى يە سارە ۋە
 ھەدىثك دە گىرەنە ۋە دەلى: خوشكىكم ھەبوو ئامۆزايە كم ھاتە خوازىينى و
 دامانى، دوايى وا رى كەوت تە لا قىكى داو رىجەئى نە كر دە ۋە تا عىد دە ۋى

به سه رچوو، پاشان ناموزاکه م په شیمان بووه وه په روشی بوو، خوشه ویستی له نیوانیان دا پهری سهندوو نهو نه می خوش ده ویستو نهویش نه می خوش ده ویست، خوازیینی لی کردینه وه داوای کرد که سهرله نوی خوشکه که مانی پی بدهینه وه لی مار هبکهینه وه، منیش خوم لی تورپه کرد پیم وت خویری! ریزمان لی گرتی خوشکه که مان لی ماره کردی، دواپی له جیاتی پیاوه تیت ته لاقتدا، ئیستا هاتویه وه، داوای ده که یه وه؛ سویند به خوا ناتدهینه وه و لیت ماره ناکهینه وه، له راستیشدا پیاوه که مروفتیکی باش بوو ثافره ته کهش دهیه ویست بچیتسه وه بو لای، په روه ردگاریش ناگاداربوو به وه که ههر دوو کیان بو یه کتری به په روش بوون، ئیتر نه م نایه ته هاته خوارئ. مه عقیل دهیگوت: نه م نایه ته دهرحق به من نازل بووه، له گپرانه وه یه کی ترده هاتوو ده لی: که مه عقیل نه م نایه ته ی بیست وتی سهرم له بهردا خوشکه که م له ناموزاکه م ماره کرده وه و فرمانی په روه ردگارم به جی دینم!

﴿ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يٰۤاٰمَنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نهو حوکهو یاسایه ی که له وه پیش بومان باس کردن له گهل ته ماع بهرنازو ترساندن، نهو ناموزگاری کومه لی ئیمان دارانی پی ده کهین نهوانه ی پروایان به خداو به روشی دواپی هیه، چونکه ههر نهوان نه م جوړه ناموزگاریانه وهرده گرنو کاری پی ده کهن، دلوه دروونیان پی راده چله کی و دهیانه وی به وردی ناوهر وکه که ی جی به جی بکهن، به هیوای پاداش وهرگرتنه وه له ههر دوو جیهان دا.

نایه ته که صهریحه له وه دا که پیویسته ههر که سیکن موسولمانی راست بی په ند له نه م ناموزگاری به وهریگری، نهوه ی په ندی لی وهرنه گری و پابه ندی نه بی به موسولمان حسیب ناکری، به لکو نهوانه به سه رزاری موسولمانزو به دل موسولمان نین چونکه نهوانه بنه ماو پوخته ی ثاینیان به به لگه وه وهرنه گرتوو، ثابین کاری له دلوه دروونیان نه کردوو،

ناموژگاری کردنیان خو ماندوو کردنیکی بی سووده، چونکه نهوان هه
شوین هه واهه و هه و هسیان ده که ونه کویرانه بهر پئی شوینی باوکتو باپیرانی
خو یاندا ده پۆن.

﴿ذلکم ازکی لکم وأطهر﴾ نه وریکه نه گرتنه له ئافرهت که به دلی
خوی شوو بکاته و هه بهو مهرجانه ی باس کران سووده به خشه و بهر که تی
تیدایه بو نهوانه ی که بهر پیه ی ده که نه، نامووسو شهره فیان ده پاریزی،
نه سه بهو ره چه له کیان له که دار نابی، زۆرجار وابوو، مه نه کردنی ئافرهت
له شوو کردن به دلی خوی ئاکامی ناشیرینی لی پهیدا بووه، نه خلاقو
ره وشتی تیک داوه و یاسای کۆمه لهو خیزانی تیکداوه و مندالی
سه رگه ردان کردوو.

جا وه کو ئاماژه ی بو کرا به هوی نه زانی و نه فامی ئاده میزاده وه
ده رباره ی بهرژه و هندی کۆمه لایه تی هیچ ریزیکیان بو ئافرهت دانه دهنه.
نه یان ده زانی که پشیوی کۆمه لهو خیزان هوی سه ره کی له بهر چاو نه گرتنی
رۆلی ئافره ته تیدا. که ئیسلام هات په یامی کی پیروزی پی بوو بو
ئافره تو ریزی بو داناو گرنگی پی داو کۆمه لگای فیتری نه وه کرد که
مامه له ی جوان له گه له ئافره تدا بکری و به سه ره خو و به هیدیه تی
له گه لیاندا بجولینه وه. په یامی نه وه ی پی بوو که به گویره ی ئایه تی
﴿وَلَمَن مِّثْلَ الَّذِي عَلِيْهِنَّ﴾ سه ریان بکری و ره فتاریان له گه له دا بکری.

به لام سه د مه خابن زۆری پی نه چوو موسولمانان ئه مه په یامه پیروژه یان
له بیر چوو وه، بایان دایه وه بو سه ر دابو نه ریتی سه رده می نه فامی و
سه ره له نوێ ده ستیان کرده وه به چه و ساندنه وه ی ئافره ت، نه مه ش
ره نگدانه وه یه کی خراپی هه بوو له سه ر کۆمه لهو خیزان، ره وره وه ی
کۆمه لایه تی له سه ته ره لایداو خه لکی تووشی گیره و کیشه ی جوارو جۆر
بوون. ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَانْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ په رزه ردگار ده زانی خیر و سوود و
به رژه و هندی له چی دایه، نه یینی و حیکمه تی حوکه کانی خوی ده زانی،

ئاگاداره به سهر سوودو بهرژه وهندی پهیره وکردنی فهرمانو دوورکه وتنه وه
لهو شتانه ی نه هی لی کردوون، ئیوه به ته واوی و ده ست له سهر دانراوی
سوودو بهرژه وهندییه کان نازانن. ئاده میزاد به گشتی له گهل ئهو هه موو
نه زموونو تاقیکردنه وانه که له رۆژگاردا به سه رییدا تیپه ریوه نه یتوانی
نهینی ئهو حوکمانه بدۆزیته وه، به لکو حیکمه ته که ی له دل و دهروونی
زوور که سدا سراوه ته وه، ته نانه ت که ئاینیش ئهم په یامه ی هیناوه و داوی
به رقه راربوونی ده کا، که چی خه لکی پاش گوئی ده خه نو کاری پی ناکن
له کاتیکا ئهرکی سه رشانیان بوو که پایه ندیان بنو به موو لیان لانه دن.

باسی شیردان به مندال به کری و شیرخواردن و بژیوی

مندال

﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدَيْهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ
مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوهُمَا
أُولَدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَاءً آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

پاش ئه وه ی له نایه ته کانی پيشوودا ئه حکامی نیکاح و ته لاقی روون
کرده وه، باسی حوکمی ئهو شتانه ده کا که له ئاکامی نیکاح په یدا ده بن..
ئافره ت که ته لاق ده درێ واری ده که وێ مندالی شیره خۆره ی هه یه، ئهو
منداله بی ده سه لاته ده بیته قوربانی کیشه ی تیوان ئهو دایکو باوکه

پیکه وه نه گونجاوه و له وانیه بهر ژه وهندی بفهوتی و مافی پیشیل بکری؛ له وانیه دایکه که ی لهرقی باوکه که شیر ی نه داتی، بویه یه زدانی مه زن لیره دا ئاموژگاری بۆ دایکان ده کا که شیر بدن به منداله کانیا، ماوه ی شیر خواردنی مندالی به دوو سال دیاری کردووه به مه رجی باوکتو دایک بیانه وی ماوه ی شیر خواردن ته و او بکن.

ههروه ها له سه ر باوکی پتویست کردووه که له ماوه ی شیر پیدانی مندالا بژیوو پۆشاک دایکه که دابین بکا به گویره ی توانای خوی.

نه هی کردووه له وه ی که یه کئ له باوکتو دایک منداله که بکا به هوی ته نگ پی هه لچینی ته وی تر، به م جوړه دایکه که به مه به سستی زیان گه یاندن به باوکه که منداله که به خیتو نه کا، یان داوی بژیوی زۆر بکا، یان باوکه که منداله که له دایکه که بستینی و نه هیلئ به خیتی بکا...

جا بۆ روونکردنه وه ی ته م حوکه مانه و هی تریش فهرمووی: ﴿والوالدات یرضعن اولادهن حولین کاملین﴾ پتویسته دایکان ته لاقدر او بن یان له ژیر نیکاحی میرده کانیا بن، دوو سالی ته و او شیر بدن به منداله کانیا، ماوه ی شیر پیدانه که له و ماوه دیاریکراوه تپهر نه کات. ﴿لمن اراد ان یتم الرضاعة﴾ ته گهر به لایانه وه باش بوو بهر ژه وهندی منداله که ی تیدابوو باوکتو دایکه که ش نه دارا بوون نه یان ده توانی خواردنی ئاوی میوه و محله بی و نه رمه قوت بۆ زاروکه که یان دابین بکن، ته وه ده بی ماوه ی دوو ساله که دایکه که شیر ی خوی بدا به منداله که، ته گهر باوکه که ده ی توانی ته و جوړه خواردنانه بۆ منداله که دابین بکات، ته وه باوکتو دایکه که ده توانن پیش ته و ابوونی دوو ساله که منداله کانیا له شیر بپر نه وه.

زانستی پزشکی ده ری خستوو که شیر ی دایک باشتیرین خوارده مه نی و بژیوه بۆ مندال؛ بویه پتویستو ته رک ی سه رشانی دایکه که به گویره ی

پتویست شیر بدا بە مندالە ساواکەو بە شیرى مەمکەکانى مندالەکەى
پەرورەدە بکا.

مندال ئەو کاتەى لەسکى دایکى دایە بەخوینى دایکى گەشە دەکاتو
پى دەگات، کاتیک دیتە سەر دنیاو لەدایک دەبى خوینى کەلەو پىش
پى دەژیا دەگۆرئو دەبیتە شیرىکى پالفتەکراوى سافى بى غەشو
گونجاو لەگەل تەمەنى مندالەکەدا، چونکە تا مندالەکە گەرەتر بى
شیرەکەى دایکى خەست تر دەبیتەو، ترسى نەخۆشیشى لى ناکرئ چونکە
ئەو مندالە لەخوینى ئەو دایکە پىک هاتوو و دواى کە خوینەکە
گۆراو و بوەتە شیر لەگەل جىسمى مندالەکەدا گونجاوترى بژىو و هیچ
ترسى لى ناکرئ، کەوابوو ئەگەر مندال درایە دایەن پتویستە زۆر تىبینى
ئەو بکرئ ئاخۆ دایکەکە تەندروستى باشە یان نا، ئایا شیرەکەى
گونجاو بۆ تەمەنى ئەم مندالە یان نا، وە ئایا ئەم دایکە کە دەبیتە
دایەن بۆ ئەم مندالە رەوشتى چۆنە؟ چونکە شیرى دایکۆ دایەن
کاردەکەنە سەر جەستەو رەوشتو ئادابى ئەو مندالە، چونکە ئەو شیرە
لەبەرەتدا خوینى ئافرەتەکەىەو مندالەکە دەیمژئو دەبیتە خوینو
گۆشتو ئیسقان، کەواتە شیر کاریگەرە لەجەستەو رەوشتى مندالەکەدا..
تىبینى ئەو هاش کراو کە کاردانەو شیرى دایک لەسەر شیرەخۆر
لەرووى دەروونى و عەقلى یەو بەهیزترە لەکاردانەو شیرە
لەبارەى جەستەو لەشو لارەو، تەنانت زۆر دەنگۆ سەدای دایک کار لە
دەنگۆ سەدای مندالەکە دەکا، کەوابوو کاردانەو لەعەقل و هۆشو
هەستو سیفاتە دەروونىەکاندا شتیکى بەلگەنەویستە.

زانایانى پەرورەدەو کۆمەڵناسى لە ولاتە پێشکەوتووەکاندا هەستیان بە
گرنگى شیرى دایک کردووە بۆ مندالى ساواى زۆر جەختیان لەسەر
کردووە، تەنانت شارژنى رووسى قەیسەرى کە مندالى دەبو لەمەمکى
خۆى شیرى دەدا بە مندالەکەى نەیدەهێشت دایەنى بۆ بگيرئ.

دهی ئەمە لە کوێ و هەلویستی ئەمڕۆی ئافرهتانی موسولمان لە کوێ!!
ئەو هەتا: زۆر لەو دایکانە ی که دەوڵەمەندن یان بێزیان نایە یان بەتەمای
ئەو هە ی که زوو مندالی تریان ببی، یان بە هیوای ئەو هە ی که جوانی و
شۆخیان بەردەوام بی، مندالەکانیان لە شیر ی پاک ی خۆیان نائومید
دە کە نو شیر ی قوتوو شتی تریان دەر خوارد دە دەن، هەر زوو وشکایی
بە مەمکی خۆیان دە هینن، ئەمەش دە بیتە هۆی تیکچوونی خیزانو خراب
پەر وەردە کردنی مندالو بەرەنگار بوونە و هە ی سروشت!!

بێگومان رۆژگاریک هەبوو موسولمانان لە ناخەو دە پابەندی نایین
بوونو، بە خێوکردنو پەر وەردە کردنی مندالیان بە گوێرە ی نایین ئە نجام
دە دا مندالی موسولمانان بە شیر ی خاوینی دایکو ئە خلاق ی ئیسلامی یانە
گەشە ی دە کردو پەر وەردە دە کرا.. لە مێژوو شدا نە بینراو هە یچ ناییتیک
و هە کو نایینی ئیسلام گەنگی دابی بە پەر وەردە کردنی مندالو چاودیری
کردنی!! ماو هە تەو بە زانیان ئایا لە رووی شەر عەو دە دایک واجبە لە سەری که
شیر بدا بە مندال یان نا؟!

کۆمەلێک لە زانایانی ئیسلام رایان وایە که دایک لە سەری واجب نیە
شیر بدا بە مندالە کە ی، مە گەر مندالە کە جگە لە مەمکی ئەو مەمکی
کە سی تر نە گری یان باو کە کە نە دارا بوو نە یدە توانی دایەنی بۆ بگری، یان
باو کە کە توانای ئەو هە ی هەبوو دایەنی بۆ بگری بە لام دەستی نە دە کەوت.

حیکمەتی ئە ندازە دار کردنی ماو هە ی شیر خواردن بە دوو سال،
بەر چا و گرتنی بەر ژ و هە ندی مندالە کە یە.. چونکە لەو ماو هە دا شیر ی دایک
گۆنجاو ترین خواردە مەنی یە بۆ مندال، هەر وە کو چۆن پێویستی بە جۆرە
بە خێوکردنو پەر وەردە کردنی کە هە یە، دایک نە بی کە سی تر ناتوانی بۆ ی
فەرا هەم بێنی. جا ئە گەر باو کو دایک بە باشیان زانی پیش تەواو بوونی
دوو سال لی بی رنەو دە توانن لی بی رنەو بە تاییە تی مندالی وا هە یە

به خواردنی نهرمه قوتو گونجاو بۆ جهسته و تهن دروستی پتویستی به شیر دایک نییه.

زانایانی نیسلام له نایهتی ﴿وَحَمْلُهُ وَفَصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ ته و دیان ده رهیناوه که ماوهی سکت پری نابئی له شهش مانگ که متر بی. ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له سهر باوک پتویسته پتویستی دایکه شیرده ره که دابین بکا، نشینگه و بژیوو پۆشاک پتویستی بۆ دهسته بهر بکا، بۆ ته و هی تافره ته که بتوانی منداله که به خیتو بکا و پاریزگاری بکا، نایه ته که له جیاتی وشه (الوالد) که به مانای باوک و وشه (المولود له) ی به کارهیناوه بۆ ته و هی تاماژه بی بۆ ته و که (مندال) هی باوک و پال ته و ده درئ) دایک و ده کو کارگه وایه و له مندال دانیدا ته و کۆرپه له یه هه لده پیچیی و گه شهی پی ده کا تاوه کو چاو به جیهان هه ل دینی.

به کورتی و پوختی دایک سکت بۆ باوک هه لده گرئ، شیر بۆ باوک ده دا، که وایی ئهرکی سهرشانی باوک که بژیوو پۆشاک پتویستی بۆ دابین بکا، تا بتوانی خزمهتی زارۆ که کهی بکا، چاودیری بکا و پهروه دهی بکا، چه ندییه ته و چۆنیه تی نه فقهه پیدانه که به گویرهی دابو نه ریتی ته و ده و روبه رهیه که تافره ته کهی تیدا ده ژیا دیاری ده کرئ! ﴿لَا تَكْلَفْ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا﴾ هیچ که سیک زیاد له توانا و هیزی خوی ئهرکی ناخریته سهر؛ نابئی نه فقهه و بژیویکی وای داوا لی بکرئ که نه توانی پیدا. جاریکی تر نمونهی ته نایه ته له سووره تی (الطلاق) دا روونکراوه ته و که ده فهرموئ: ﴿لَيَنْفَقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلَیُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ ۗ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مِمَّا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾.

ته مجار دی هوی دانانی حوکه کانی پیشوو شی ده کاته و ده و ده فهرموئ ﴿لَا تَضَارُّ وَالِدَةَ بَوْلُهَا وَلَا مَوْلُودَ لَهُ بَوْلُهُ﴾ مه به ست له ته ته شریعهی که باسکرا به ره به ست کردنی زهره و زیانه له باوک و دایک بۆ ته و هی

هیچیان بههوی منداله کانیانه وه تووشی زیان نهبن، دروست نیه دایک شیر خوی له منداله که ی بگریته وه واز له شیرپیدانی بهینئ، بۆ نه وه ی باوکه که ناچار بکا دایه نئ بۆ زارووکه که بگری، ههروه ها بۆ رهوا نیه زیاد له نهفهقه ی عاده تی داوا بکاو زیاد له توانای پیاوه که پیکیشی بکا، یان که متر خه می بکا، له شیرپیدانو به خپوکردنی منداله که و دیقه دیقه ی پیاوه که بداو.....هتد.

ههروه ها بۆ پیاوه که ش رهوا نیه که دایکه که مهنع بکا له شیرپیدانی منداله که، یان نهفهقه و بژیوی پتویستی بۆ دابین نهکا، یان مهنعی بینینی منداله که بکاو نه هیلئ دایکه که چاوی پئی بکه وئ. ته ناته ته گهر منداله که له ته مهنی شیر خۆره یی و حه ضانه ش تی په ری بوو باوکه که بۆ نی یه مهنعی بینینی لی بکا.

﴿وعلى الوارث مثل ذلك﴾ ته گهر باوکتو دایکی نه مابوون پتویسته میراتگری منداله که - که خزمی نزیکیه تی به جۆریک که یه کیان نیربی و یه کیان می بی لیک ماره کردنیان دروست نه بی - چی له سه ر باوکت یان دایک پتویست بوو له سه ر میراتگره که پتویسته ﴿فإن أرادا فصلا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما﴾ واته: باوکتو دایک که هه ردووکیان به شیان به منداله که وه هیه و ده یانه وئ به پیکو پیکو به ختوی بکه ن، جهسته و عه قل و هو شی به باشی گه شه بکا، ده توانن به ره زامه ندی هه ردووکیان پیش ته و او بوونی دوو ساله که، یان دوا ی ته و او بوونی دوو ساله که منداله که له شیر بپرنه وه.

چونکه دیاریکردنی ئه و ماوه یه که دوو ساله بۆ بهرگری کردن له زیان گه یشتن به منداله که یه، هه رکاتی رایان هاته سه ر نه وه که که متر له دوو سال یان زیاتر له و ماوه له شیر ی بپرنه وه، ده توانن کاره کیان ته نجام بدهن. به لام ته گهر یه کیکیان ویستی زیان به منداله که بگه یه نی و پیش وهخت له شیر ی بپرنه وه، وه کو نه وه دایکه که له شیرپیدانی وه رزی، یان

باوکە کە پەیمانی خۆی نەباتە سەر و بژیوو پۆشاکێ پێویست بۆ دایکە شیردەرە کە دا بین نەکا، بۆ ئەوەی دایکە کە واز لە شیرپێدانی بەیێنی، ئەو دروست نیە و پەرەدگار نەهێ لێ کردوو، زۆربەی کاتیش لەم بارەو قسەی دایک وەر دەگیرێ، چونکە سۆزو عەطفی زۆرترە و هەموو کاتێ هەولێ ئەوەیەتی بەرژە وەندی منداڵە کە دا بین بکا.

خوێنەری هیژا! بە چاویکی کراوە و سەیر بکە و ئەمجار تێبفکەرە قورئانی پیروژ کە بەرنامەی ئیسلامە چۆن گرنگی داوە بە راوەرگرتن و مەشۆرەتکردن لە شتی بچووک و هەکو بەختوکردن و شیرپێدانی منداڵ، رێگەی نەداوە یەکیکیان ملهپوری تیدا بکا و سەربەخۆ بپارێند و رای ئەوی تر بەهیچ نەزانێ!!

دەهێ تۆ چی دەهێی دەربارەی کاری گرنگی ولات و هەلویستی واکە بەرژە وەندی گەلو نیشتمانی پێوە بەند بێ؟! ئایا ئەرکی سەرشانی سەرۆکتو لێپرسراو و کاربەدەستانی بالای ولات ئەو نەهێ کە لەهەلسوێنی کاروباری ولات و بەختوکردن و بەپێوەبردنی گەلو نەتەو و کانیاو را وەر بگرن و ئیشیان بە مەشۆرەت بێ؟! ئایا رەوا نیە دروستە سەرۆک یان کاربەدەستی بالا بە ملهپوری سواری گای هار ببێ و خودبەسەری لە رووداوە گرنگەکانی ولات دا هەلویست وەر بگرێ و رای کەس بەهیچ نەزانێ؟! هاوولاتیان تووشی جۆرەها دەرد و مەینەتی بکا؟! بێگومان ئایینی ئیسلام وای بەباش زانیوە و دەزانێ کە موسولمانان هەر لە کاریکی بچووک و هەکو لە شیرپێنەوێ منداڵ تا دەگاتە کاری هەرە گرنگی ولات و هەکو بپارێدانی شەڕ و ناشتی، گۆڕینی دراو و پوچەل کردنەوێ، خۆمالی کردنی نەوت و ئەو جۆرە شتە دەبێ بەپێی راوەرگرتن و مەشۆرەت هەلویستی تیدا وەر بگرێ ئەو تا قورئانی پیروژ فەرمان بە پێغەمبەر ﷺ دەکا و دەفەرموێ: ﴿وَشَاوْرَهُمْ فِي الْأُمْرِ﴾ ئەو پێغەمبەر ﷺ لە کاری گرنگ دا مەشۆرەت بە هاوولانت بکە و رایان وەر بگرە. یان مەدحی موسولمانان

به و ده کا که کاروباری خوین به مشهوره ت به ریوه ده بنو ده فرموی:
﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾.

﴿وَأِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْزِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه گهر
ویستتان دایه ن بگرن بو منداله کانتان ئافره تی بیگانه به کرئ بگرن بو
به خپوکردنو شیرپیدانی زاروکه کانتان، نه وه هیچ خراپه یه کی تیدا نیه و
گوناهتان ناگا ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ نه گهر نه و کرئ یه بو تان
برپاردان بیان دهنئ که ده چن بو سهردانیان دیاری یان بو به رنو قسه ی
خویشان له گه لدا بکه نو ریزیان لی بگرن، چونکه نه وه به رژه وه ندی
شیردرو شیرخورو باوکه که شی تیدایه، ئاشکرشه نه گهر شیرد ره که
هه لسو که وتی جوانی له گه لدا نه کرئ و رازی نه کرئ و کرئ ی خوئ
به ته وای و هرنه گری و دیاری و قسه ی خویشی نه کرته سهر بار زور خو به
به خپوکردنی منداله که وه هه له وگیر ناکا و مهیل ناداته منداله که و
به پاکو خاوینی رای ناگری، گرنگی به گه شه کردنی نادا، خو نه گهر
شیرد ره که له م باره وه تووشی زیان بو؛ نه وه شیره که ی ده گوری و ده بیته
زوخوا له جیاتی گوشتو خوینی پی زیاد بکا پی ی ده پوکیته وه! نه مهش
ده بیته هوئ ناره حه تی و دل ناخوشتی باوکه که که ده بینی جگه رگوشه که ی
شوینی ناخوشتو له باو هشی سوزو عه طفدا گه وره نابئ!! ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾
له خود ابترسن زیاده ره و ی له جی به جی کردنی نه م حوکه مانه مه کن هه ول
بده نو بزائن به رژه وه ندی نه م حوکه مانه چیه و چی نیه، بزائن و ئاماده باش
بن بو پابه ندبون پیا نه وه! ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بزائن که
پهروه ردگار کرده وه کانتان ده بینی و ئاگاداریانه پاداش و سزاتان ده داته وه
له سهریان، نه گهر پیداویستی به خپوکردنی منداله کانتان به ته بایی و
مه شوره ت جی به جی کردو، به گویره ی شهرعو ئایین هه لسو که وتان
ده رباره یان کردو کاریکی واتان نه کرد زیانیان پی بگه یه نن نه و مندالانه

له‌جیهاندا ده‌بنه فینکایی چاوتانوَ خَیرو خوشییان لی‌ده‌بیننوَ
له‌قیامه‌تیشدا بۆتان ده‌بنه مایه‌ی چاکه‌و پاداشتان ده‌دریته‌وه‌!

خۆ نه‌گهر ئیوه شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خۆتان بکه‌ونوَ پابه‌ندی حوکمی
خودا نه‌بن هه‌ریه‌که له ژنوَ پیاوه‌که بیه‌وئ زیان به‌وی تریان بگه‌یه‌نئوَ
پاشقوول له‌وی‌تر بگرئ، بئگومان مندا له‌که‌ش زبانی پئ ده‌گا، نه‌و
مندالانه ده‌بنه هۆی گه‌یروگرفت بۆتان، له‌جیهاندا خه‌موَ خه‌فه‌تیان
لی‌ده‌خۆنوَ له‌قیامه‌تیشا سزاو نازارتان ده‌درئ له‌سه‌ریانوَ شیایوی چوونه
ناو دۆزه‌خ ده‌بن.

به‌راستی نه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندو سامناکه ئاراسته‌ی نه‌وانه کراوه‌که
کاریکی ناپه‌سه‌ند ده‌که‌ن، چونکه که‌مه‌ترخه‌می ده‌که‌ن له‌ په‌روه‌رده‌کردنی
مندالانه‌کانیان، نه‌و ژنوَ می‌رده‌یان نه‌و باوکئو شیرده‌ری که له‌پال
به‌خێوکردنی مندا له‌ده‌یان‌ه‌وئ زیان به‌یه‌کتری بگه‌یه‌نن، یه‌کتری
ناره‌حه‌ت بکه‌ن، که نه‌مه ده‌بیته هۆی له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌ه‌شانی خیزانوَ
په‌رته‌وازه‌بوونی مندا له‌ئاکاما شیوانی کۆمه‌له‌و کۆمه‌لگا.

ده‌ی با موسولمانان بیه‌رکه‌نه‌وه‌و هۆشیان بیته‌وه‌و نه‌چن که‌مه‌ترخه‌می
له‌ په‌روه‌رده‌کردنی مندا له‌کانیان بکه‌نوَ به‌ره‌للای ریکه‌وتوَ چاره‌نووسی
نادیاریان بکه‌ن.

ماوه‌ی گۆشه‌نشینیی ئافره‌تی می‌رد مردوو

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

له‌مه‌وپیش باسی ته‌لاقوَ چۆنیه‌تی و مافی نه‌وه‌ی که می‌ردمافی
ریجعه‌کردنه‌وه‌و به‌ره‌للاکردنی یه‌که‌جاری هه‌یه کردو روونی کرده‌وه، دوایی
باسی حوکمی شیرپیتدانی مندا له‌ماوه‌ی شیرخواردنوَ چۆنیه‌تی

لی بربینه وه دابین کردنی خوراکو پوژاک بو شیرد هره که ی شی کرده وه،
 نه مجار دیته سهر باسی حوکه می نه و ثافره تانه ی که میرده کانیا ن ده مرن،
 چی بکه نو هه لویستیان چون بی؟! ده فهرموی: ﴿والذین یتوفون منکم
 ویذرون أزواجاً یتربصن بأنفسهن أربعة أشهر وعشراً﴾ نه و پیاوانه ی که
 ده مرن و ژنیا ن له پاش به جی ده مین و به ته مای نه و ن شووبکه نه وه،
 پیویسته له سهریا ن که تا تیپه ربوونی چوارمانگو ده شو له تازیه دا بن،
 شتیکی نه که ن بیته هوی خوازیینی لی کردن و له مال دهریچن، مه گهر
 ئیشیکی زهرورو شهرعییا ن هبی. ته نانه ت نابی واده به پیاوی تر بدن بو
 شوو کردن پییا ن، وه کو نه وه بلین: نه گهر عیدده م ته و او بوو شوه وت پی
 ده که م! شایانی باسه که پیغه مبه ر ﷺ تازیه گرتنی بو مردوو له سی رۆژ
 زیاتر یاساغ کردوو ته نها ژنی میرد مردوو ده بی تا چوارمانگو ده رۆژ
 تازیه بگری.

نه م حوکه می که باس کرا هی ثافره تیکی میرد مردوو: که سکی پر
 نه بی نه گهر ثافره ته که سکی هه بوو میرده که ی مرد، که منداله که ی
 لی بوو وه عیدده که ی ته و او ده بی، ته نانه ت نه گهر دوا ی مردنی میرده که ی
 به ساتیک مندالی بوو ئیتر عیدده که ی ته و او ده بی وه کو قورئا ن
 ده فهرموی: ﴿وأولات الأحمال أجلهن أن يضعن حملهن﴾ ثافره تی
 دوو گیانو سک پر میردی مرد یان ته لاق بدری که منداله که ی بوو
 عیدده که ی ته و او ده بی.

نه بوو داوود هه دیشیکی گپرا وه ته وه ده لی: سوبه یعییه ی نه لئه سله می
 گوتی: پیغه مبه ر ﷺ فتوا ی بو دام دوا ی مندا ل بوونه که م که شووبکه مه وه
 پانزه رۆژ بوو میرده که م مردبوو که منداله که م بوو.

پیویستیش نا کا خومان به دهرخستنی حیکمه ت و مه به ستی نه م ماوه
 دیاریکرا وه خهریک بکه ی ن، ده توانین بلین: نه وه شتیکی (تعبد) ی یه و

وہکو ژمارہی رکاتی نو یژو شەشیہ کو دە یە کو ئەندازە ی زە کات لیدە رکردنو واجب بوونیه تی.

بە لām هەندی لە زانیانی ئیسلام ووتوویانە پاکبوونەوہی رەحەم پیویستی بە سێ حەیز یان شەصت رۆژ ھە یە، کەوابێ برۆنانی ئافرەتە کەو دل دامرکاندنەوہی پیویستی بە ماوہ یەکی زیاتر ھە یە، چونکە میردمردن کارەساتیکی گەورە یەو رووداویکی پشت شکینە بو ئافرەتە کە. زیاد لە مەش خیرا کردن لە شووکردنەوہ، خزم کەسو کاری میردە کە دل تەنگ دە کاو لی ی دە کە ونە گلەیی، تانەو تە شەر لیدانی و تاوانباری دە کەن بەوہ کە وە فای بو میردە کە ی نە بووہو ریزی لی نە گرتوہ. لە لایەکی تریشەوہ لای عەر بە کان باو بوو کە ژن چوار مانگ بی میرد دە توانی خۆ یگری و بی تاقە تی نا کا، تەنانەت ئیمامی عومەر پاش ئەوہی کە لەم بارەوہ پرسیاری لە مالو خیزانی خۆی کرد فەرمانی بە جەنگاوەرانی ئیسلام کرد کە نابێ ئەوانە ی کە خیزانیان ھە یە زیاد لە چوار مانگ لە ژنەکانیان دوور کە ونەوہ!! جا ئە گەر ئەم بو چونە بنەمای ئەم مەسەلە یە بی ئەوہ دە شەوہ زیادە کە بو زی دە ئیحتیاتە... ئەندازە دارکردنی ئەم ماوہ یە بو عید دە ی میردمردو بو ئافرەتی تە مەن بچوو کو تە مەن گەورە یە، ھەر وەھا ئافرەتی ئازادو کو یلەو سەر و عوزر شوو لە حەیز وە ستاوە دە گری تەوہ.

﴿فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾
 ھەر کاتی عید دە ی دیاریکراویان تەواو بوو، ماوہ ی چاوەر وانیان بە سەر چوو ئەوہ ئیوہ گوناختان ناگاتی کە ئە گەر ئەوان ئەوہ ی لیتان قە دە غە بوو ئەنجامی بدەن، وەکو خۆ ئارایش تەدانو ھەولدان بو شووکردن چونە دەر لە مالو سەردانی خزم کەسو کارو دراوسی، بە شێوہ یەکی شەرعی و بە گریە ی دابو نە پیتی ئەو کۆمەلو کۆمەلگایە.

ئه گهر پێش تهوابوونی عید ده که یه کێ له کارانه بکهن ئه وه تاوانه و پێویسته له سه ر که س و کاریان، له سه ر کار به ده ستانی موسولمان ریگه یان لی بگرنو نه هیلن کاری وا بێ شه رعی ئه نجام به دن.

ئافره ت له سه ده می نه زانیدا تازییه ی بۆ میرده که ی ده گرت به شیوه یه کی ئاسایی و زیاده ر هوی تیدا ده کرد، سالتیکی ته واو له ژوور هوه ده خزاو ده ر نه ده چوو بۆنی خوشی له خو نه ده داو خو ی ئارایش نه ده داو تیکه لاوی کۆمه ل نه ده بوو، که عید ده که شی ته واو ده بوو ئه مجار چه ند دابو نه ریتیکی پر و پوچ هه بوو ده بوایه ئه نجامی بدایه.

که ئایینی ئیسلام هات ماوه ی عید ده که ی که م کرده وه، تا ئه ندازه ی سییه ک، ته نها خو جوان کردنو بۆنی خوش له خو دانو خو پیشاندانی داخوازی که رانو هه ول دان بۆ شوو کردنه و یان لی قه ده غه کرا، پاکو خاوینی و دانیشن له گه ل هاوسی و خزم و که س و کارو پیاوان دا به مه ر جیک بیگانه نه بن بۆیان ره وایه و چ خراپیه کی تیدا نیه.

به لام سه د مه خابن ژنانی موسلمانن ئه مپۆ وازیان له رێ و ره سمی ئیسلام ده رباره ی تازییه هیناوه وه هه ریه که یان بۆ خو ی به جو ریک هه لو یست ده نو ئینی؛ هی وایان هه یه زیاده ر هوی له تازییه گرتندا ده کا، قور له سه رو چاوی خو ی ده گری، شین و شه پۆرو وایه شی ره ی بۆ ده کاو، له سنووری رێ و ره سمی حیداد ده ر ده چی و له دابو نه ریتی ژنه کانی سه ر ده می نه زانی تیده په رینن، ئه وه ی که شه رع دایناوه بۆ میرده مردووه کانیان بیکه ن نایکه ن!!

به لکو هی وایان هه یه دو سالو زیاتر تازییه بۆ کو رو برایان ده گرن، هی واشیان هه یه دوا ی چل روژ تازییه می ر دی مردووی ده شکینی و هه ولی شوو کردنه وه ده دا!!

به راستی سوود و قازانج له وه دایه که موسولمانان ئه م عاده تو دابو نه ریتیه یان بگۆرنو شه رعییانه هه لسو که وت بکهن، چونکه هه چ سوودیک

له پۆشاک گۆرینو که لوپهل گۆرینی ناومالو قابو قاچاخ گۆریندا نیه، جگه له مالو دارایی به فیروندان هیچ سوودیکی تری تیدا نیه.

هیچ ریگا چاره‌یه‌ک نیه جگه له گه‌رانه‌وه بۆ ئیسلامو بۆ پابه‌ندبوون به حوکمی شهرع، که‌ریگه نادا تازیه‌گرتن بۆ خزم له سێ رۆژ زیاتر بێ، بۆ می‌ردیش له چوار مانگه ده رۆژ زیاتر بێ، تازیه‌گرتنه‌ک‌ش بریتیه له‌وازه‌یتان له خۆنارایش دانو خۆ جوان کردنو بۆنی خوش له‌خۆدانو ده‌رچوون له‌مال مه‌گه‌ر بۆ زه‌روره‌ت.

﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ په‌روه‌ردگار ئاگاداری هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کتانه، جا نه‌گه‌ر خه‌زانه‌کانتان وا په‌روه‌رده کرد که به‌گیره‌ی شهرع ره‌فتار بکه‌ن نه‌وه حالتان باشو زیاتان خوش ده‌بێ. ده‌نا تووشی گیروگرتی دنیاو سزای قیامه‌ت ده‌بن.

خوازی بی‌نی ئافره‌تی می‌رمردووو ماره‌کردنی

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِيْ أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللّٰهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّا اَنْ تَقُولُوْا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ الْنِكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهُ ۚ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِىْ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ عَفُوٌّ رَّحِيْمٌ ﴿٢٣٥﴾

له‌وه‌په‌ش نه‌حکامی ته‌لاقو ریجعه‌و شیردانو مافی ژنو می‌رد به‌سه‌ر یه‌کتریه‌وه‌و مافی مندالو نه‌رکی سه‌رشانی باوک له‌ داینه‌کردنی بژیوو نشینگه‌و پۆشاک بۆ ئافره‌تی شیرده‌رو هه‌موو نه‌وانه‌ی که بژیویان له‌سه‌ریه‌تی روون کرده‌وه هه‌روا باسی نه‌وه‌ی کرد که پێویسته ئافره‌تی می‌رد مردوو بۆ ماوه‌یه‌ک تازیه‌بگرێ.

ئەمجار لێرەدا باسی ئەو دەکا کە دروستە بەشیوەیەکی ناپراستە و خۆ
خوایزینی ئافەرەتی مێرد مردوو لەکاتی تازیه گرتنی دا بکری بەم نەوعە
پێی بگوتری ئەتۆ پەکت ناکەوێ زۆر کەس هەن کە دوا تەواو بوونی
عید دەت ماردەت بکەنەو، یان پێی بلین تۆ پەکت ناکەوێ...

بۆ روون کردنەوێ ئەم حوکمە پەرەردگار فەرمووی : ﴿وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنَ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ گوناختان ناگاتی و چ
خراپەییەکی تیدا نیە ئەگەر درکە لەگەڵ ئەو ژانەدا بکەن کە لەعید دەی مێر
مردندان یان تەلاق دراوێ تەلاقەکی جوړیکە رێگای رێجەکردنەوێ
تیدا نەماوە ئەم جوړە ئافەرەتە ئەگەر بەدرکە (کینایە) قسەیی ئەو یان
بە گوێچکەدا بەدەن کە دەتانهوێ دواي عید دە تەواو بوون بیانخوازو
مارەیان بکەن هیچی تیدا نیە.

خەلکیش دەزانن بۆ ئەم جوړە قسانە چۆن رەفتار دەکەن و شەو رستەیی
تایبەتیان هەیە: وەکو ئەو بلی من دەمەوێ ئافەرەتیکی واو وام بەنسیب
ببی، یان بلی: داوا دەکەم لەخوا ئافەرەتیکی رەوشت جوانم بەنسیب بکا
یان بلی: من رەوشت بەرزمو دل فراوانو سەخی تەبیعەتم، هەلسو کەوتم
لەگەڵ ئافەرەتدا بەرزەو دل فراوانو سەخی تەبیعەتم، هەلسو کەوتم
لەگەڵ ئافەرەتدا موسولمانانە دەبی ﴿أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ هەرۆهە
گوناختان ناگاتی کە لەدلی خۆتاندا بەهیوا ئەو بن دواي تەواو بوونی
عید دە مارەیان بکەن، چونکە ئەم جوړە هیواو حەزلی بوونە ناتوانی خۆی
لی پیاوێزی لەبەر ئەوە پەرەردگار لەروێ رێگەپێدانو روخسەتەو
دەفەرموێ: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ﴾ پەرەردگار دەزانێ ئێوە
لەدلی خۆتاندا ئەم هیوایە شین دەکەنو دژوار دەبی کە ئێوە ئەم هیواو
بەتەماو بوونەتان بشارنەو و رەغبەتی خۆتانیا پێ رانەگەیهنن و ئەو
لەدلتاندا پێیان نەلین.

بۆیه ریگهی پیدان که به کینایه و درکه هزی خۆتانیان ئاراسته بکهن، به لām کینایه نهک سه راحتو راسته و خۆ؛ که وابوو پتویسته له سنووری نه وه تیپهر نه کهن، لهو نه ندازه دا بوهستن. ﴿ولکن لاتواعدوهن سرا﴾ نه چن به نهیینی و سه رته و به دزی به وه به لینی ماره کردنیان پئی بدهن! چونکه نه وه ده بیته شوین گومانی نه و نه و شتی تری لی ده بیته وه، به لām که له لای خه لکو به کینایه بی عهیی تیدا نیه.

زۆریه ی راقه که رانی قورئان پێیان وایه که مانای ﴿لاتواعدوهن سرا﴾ واده ی ماره کردنه به سه ریخی ﴿إلا أن تقولوا قولاً معروفاً﴾. واده یان مه ده نی به قسه ی بی نه زاکه ت واده یان بده نی به وته یه ک که لای خه لکی کردنی عه یب نه بی، وه کو نه و بلی من سنگ فراوانم بۆ ئافره تو بار قولم؛ پوخته ی قسه نه وه یه دروست نیه بۆ پیاو که به نهیینی له گه ل ئافره تی عیده دار باسی خوازیینی و ژن ماره کردنیان له گه ل دا بکه نو واده ی ته و اوو سه ریخیان پئی بدهن، به لām ریگهیان پئی دراوه که به کینایه و له چوارچیه ی نه وه بو حیشه ت دا ره غبه تی دلی خۆیان بۆ بکه نه وه، بۆ نه وه ی که تازی به که یان ته و ابو عیده که یان به سه ر چوو بزائن کی داخوازیانه و کی ده یه وین.

﴿ولا تعزموا عقدة النکاح حتی یبلغ الکتاب﴾ برپاری ماره کردنو گواسته نه وه مه ده ن تا عیده ی ژنه میرد مردووه که ته و او ده بی، واته: ماره کردنی حه رامه و خوازیینی حه رامه و ته نانه ت نه گه ر ماره شی بکا ماره یی نایه و عه قده که دانا به ستری. ﴿واعلموا أن الله یعلم ما فی أنفسکم فاحذروه﴾ بزائن خواده زانی چی له دلتان دایه و ئاگاداره، که ده تانه وئ پرکیشی شتی که بکهن که لیتان قه ده غیه، بترسن له وه ی که برپار له سه ر شتی که بدهن که لیتان قه ده غه کراوه جا چ قسه بی یان کرداری.

﴿واعلموا أن الله غفور حلیم﴾ بزائن که هه ریه کی له ئیوه که سنووری به زاندووه دواپی ژبوان بووه ووه تۆبه ی کرد ، خودا تۆبه ی لی وهرده گری . چونکه په روه دگار خودایه کی لیخو شبوو خواوین حیلمه ، زوو سزای بهنده کانی نادا ، به لکو مۆله تیان ددها بو ئه وه ی به خو بیان دا بچنه وه واز له تاوانو گونا ه بهیننو پابه ندی فه رمانی خودای خو بیان بن ، ژبانی کورتی دونیا یان به هه لو فرسه ت بزائنو به فیرو ی نه دن ، تا دواپی په شیمان نه بنه وه .

﴿لا جناح علیکم إن طلقتم النساء ما لم تمسوهن أو تفرضا هن فريضة﴾ هیچ ماره بیستان ناکه ویته سه ر نه گه ر ژنتان ته لاق دان به مه رجیک نه تان گواستبنه وه نه چووبنه لایان ، مه گه ر ماره بیستان بو دیاری کردین ، ئه و کاته نه گه ر گواستبتاننه وه شه مجار ته لاق تان دابن ، ئه وه هه موو ماره یی به که یان ده که وئ ، نه گه ر نه تان گواستبنه وه ئه وه نیوه ی ماره یی به یان ده که وئ ، نه گه ر گواسترا بنه وه و ماره یی دیاری نه کرابی ، ئه وه ماره یی هاوشانی (مهر المثل) ی خو ی ده که وئ .. به لام چونکه ئافره ته که به و ماره کردنه ناوی زراوه و تووشی زیان بووه ﴿ومتعوهن﴾ ده بی له جیاتی ماره یی شتیکی بد ریتی و به هره مه ند بکری ، نه ندازه ی ئه و ماله ی که دهیدا به ژنه که دیاری نه کراوه به لکو به گویره ی حالو گوزهرانی پیاوه که یه ﴿علی الموسع قدره﴾ له سه ر ده وله مه ند به پی ی خو ی و ﴿وعلی المقتر قدره﴾ له سه ر ده ستکورتو هه ژاریش به نه ندازه ی خو ی . جا هه رچه نده شه ر نه ندازه ی دیاری نه کردووه ، به لام ئه وه ی په سه ند کردووه که تا ده توانی دل فراوانی تیدا به کار بی ، دل دانه وه ی ژنه ته لاق کراوه که ی تیدا بی .

ئهم مال پیدانه پی ی ده گو ترئ موعه ئهم موعه یه واجبو پیویسته بدرئ به ژنی ته لاق دراوی نه گواستراوه ی ماره یی دیاری نه کراو ، حیکمه تو مه به ستیش له پیدانی ئهم موعه یه دا ئه مه یه که ئافره ته که

پیش گواستنه‌وه ته‌لاق بدری ناوی ده‌زری‌و خه‌لکی واگومان ده‌بن که ئەم ئافره‌ته له‌سەر شتی‌ک ته‌لاق دراوه‌و دیاره‌ پیاوه‌که ره‌وشتیکی ناشیرینی لی بینیه‌و بۆیه ته‌لاقی داوه‌، جا که ئەم موعه‌یه‌ی دایه‌ ئەو‌گومانه‌ ده‌ره‌و‌یتنه‌وه‌و ده‌زانری که سوچی ته‌لاق‌دانه‌که له‌پیاوه‌که‌وه‌ یه‌ نه‌ک له‌ ئافره‌ته‌که‌، خه‌لکی ده‌لین: فلانه‌پیاو فلانه‌ ئافره‌تی ته‌لاق داو ئەوه‌نده‌ موعه‌شی پیدا، دیاره‌ ته‌لاق‌دانه‌که‌ی له‌بەر هۆیه‌ک بووه‌ که په‌یوه‌ندی به‌ خۆیه‌وه‌ بووه‌ن نه‌ک سوچی ئافره‌ته‌که‌ بی، ئیتر ئەم مال‌پیدانه‌ ده‌بیته‌ مه‌لحه‌می‌کو برینی ته‌لاق‌دانه‌که‌ی پی ساریژ ده‌کری.

ده‌گیرنه‌وه‌ ده‌لین: ئیمامی حه‌سه‌نی کوری ئیمامی عه‌لی یه‌کی له‌ ژنه‌کانی ته‌لاق‌داو ده‌هه‌زار دیره‌می به‌ موعه‌ پیدا!! که ژنه‌که‌ پاره‌که‌ی وه‌رگرت به‌کولی گریان‌ه‌وه‌ وتی کالایه‌کی که‌م‌و‌جودابونه‌وه‌ له‌ خۆشه‌ویست!!

﴿وان طلقتموهن من قبل أن تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم﴾ نه‌گەر ژنتان ته‌لاق دان، پیش گواستنه‌وه‌ چوونه‌ لایان له‌وه‌پیشیش ماره‌یتان بۆ دیاری کردبوون ئەوه‌ نیوه‌ی ماره‌یی دیاری‌کراویان ده‌دریتی‌و نیوه‌که‌ی تری ده‌گه‌ریتنه‌وه‌ بۆ می‌رده‌که‌.

ئهمه‌ ئەو دابو نه‌ریتیه‌ که باو بووه‌و له‌کاتی ماره‌کردن‌دا ئافره‌ت هه‌موو ماره‌یی‌یه‌که‌ی وه‌رده‌گرت نه‌ک به‌و دابو نه‌ریتیه‌ی که ئیستا دایان هیناوه‌ ماره‌یی ده‌که‌نه‌ دووبه‌ش یا زیاترو به‌شیکی حازرو به‌شیکی قه‌رزو زیاده‌ره‌ویش ده‌که‌ن له‌ماره‌یی زۆرداو خۆی پی هه‌لده‌نینه‌وه‌!! نه‌گەر پیش گواستنه‌وه‌ یه‌کی له‌ ژنو می‌رد مرد؛ ئەوه‌ هه‌موو ماره‌یی دیاری‌کراو، یان ماره‌یی هاوشانی (مهر المثل) ده‌چه‌سپی، چرنکه‌ مردن وه‌کو گواستنه‌وه‌ وایه‌و هه‌موو ماره‌یی واجب ده‌کا.

﴿إلا أن يعفون﴾ مه‌گەر ئافره‌ته‌ ته‌لاق دراوه‌که‌ گه‌ردنی می‌رده‌که‌ی نازاد بکا، له‌هه‌موو نیوه‌ ماره‌یی‌یه‌که‌، یان له‌به‌شیکی به‌م‌ جو‌ره‌ بلێ ئەم

پیاوه نه چوومه لایو نه خزمه تم کردووہ، نه سوودی لی یینیوم، بوچی شتی لی وەر بگرم! ئەو کاتە پیاوہ کە لەو ئەندازەیی کە ژنە کە ئازادی دەکا رزگاری دەبی!! ئەمە کاتیەک دەبی کە ئافرەتە کە بالغو عاقل و خاوەن هوش بی.

﴿أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ النِّكَاحُ﴾ یان ئەو کەسە کە دامەزرانی کردنە کە بە دەستە کە بریتیە لە وەلی ئافرەتە کە، ئەو میردە کە عەفو بکا، هەندیک پێیان وایە مەبەست بەو کەسە کە دامەزرانی مەرە کردنە کە بە دەستە میردە کە ئەو کاتە ماناکە ی ئاواوە.

یان میردە کە لەو نیوەی کە مافی خۆی تی وەری گرتەو گەردنی ئافرەتە کە ئازاد بکا و پیاوہ تی خۆی بنوینی، ئیتر ئەو کاتە ئافرەتە کە تەواوی مەرەیی بە کە بو خۆی دەبا. کە دەفەرموی: ﴿بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ ئاماژە بە ئەو کە قەڵی نیکاحە کە بە دەستی پیاوہ ئەو ئافرەتە کە بە خۆیەو شەتە ک داوہ کە وابی شیاوی ئەو نە هەروا بەهەوانتەو بی پێدانی مالو کالایە ک وازی لی یینی و بەرەلای بکا بە لکو واجوانو لەبارە کە دەستو دل فراوانی لە گەلدا بە کاریینی و چی داوہ تی لە مەرەیی هیچی لی نە سینیتەوہ. بۆیە دەفەرموی: ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ هەریە کیک لە پیاوان یان ژنان لە مافی خۆی دەست هەلگری و گەردنی ئەو ئیتر ئازاد بکا ئەو تەقوای خۆی کردووہ و لە خواترسە جاگەردن ئازاد کردنە کە جاری و دەبی پیاوہ کە نیوەی خۆی ناوی و هەموو مەرەیی بە کە دەدا بە ژنە کە جاری واش دەبی ژنە کە نیوە مەرەیی بە کە خۆی ناوی چونکە وای دە دە کەوئ ئافرەتە کە هیچ خەتای نە پیاوہ کە بەبی هۆیە کە مەعقول تەلاق ی دەدا، جاری واش دەبی ژنە کە پیکیشی لە پیاوہ کە دەکا و لە میردە کە دەکا تەلاق ی بدا!!!

مەبەست بە (التقوى) خودا پەرستێە لە هەموو کاریکا، یان مەبەست ئەو یە: کە وازەینان لە مافی خۆتان گەردن ئازاد کردنی لە نیوە مەرەیی بە کە

دەبیته هۆی خو پاراستن لەو دژایەتیکردنەى کە لە ناکامى تە لاقدانە کە پەیدا دەبێ؛ چونکە دەست هەلگرتن لەو نیوہ مارەیی یەو گەردن نازادکردن و ازەینان لە مافى خۆى، زۆر برینى دل کە بە هۆى تە لاقدانە وە پەیدا دەبێ ساپیژ دەبن و دژایەتى ناکەوێتە نێوان بنەمالەى ژنو میردە کە، ئەگەر شتیکیش لەو بارە وە سەرھەلدا زوو قەلاچۆ دەکری. بۆیە پەرەردگار دەفرموی: ﴿وَلَا تَسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ پتویستە کە سیک کە لە بنەمالە یە ک ئافرەتیک دەخوای، دواى تە لاقتى دەدا پیاوەتى و خزما یەتى ئەو بنەمالە یەى لەبیر نەچیتە وەو، وائەکا ژن تە لاقدانە کە ببیتە کردنە وەى دەرگای دوژمنایەتى.

جا لە گەل ئەم پەيامە یەزدانیەدا بە داخ وە موسولمانان ئایینە کەى خۆیان یان لەبیر چۆتە وە یان لەبیر خۆیان برد دۆتە وە بە پیچەوانەى ئامۆژگاری یەکانى قورئان رەفتار دەکەن، هەر بە لیکتر ازانى ژنو میردە کەو جودا بوونە وە یان لەیە کترى، ئیتر دژایەتى دەکەوێتە نێوان هەردو بنەمالەى ژنو میردە وە. جارى وایش دەبێ پیاوە کە نەفە قەى ئافرەتە کە ناکیتشى و ئافرەتە کە ئاچار دەبێ لەش فروشى بکا، یان وادەبێ میردە کە ئافرەتە کە بە موعەللە قى دەهیلێتە وە: نە ئەو یە لای خۆى دای بنی و بە ژنى خۆى حیساب بکا و موعاشەرەى لە گەلدا بکا، نە بە یە کجارى تە لاقتى دەدا و ازى لى دەهینى. ئافرەتى واش هە یە کە عید دەکەى بە پاکبۆنە وەو حەیز پێدا هاتنە سالیان بە سەردا تێپەر دەکا پێیان وایە عید دەکەیان ماویەتى و هیشتا تەواو نەبۆو، مەبەستە کەشیان ئەو یە کە ماوەى وەرگرتنى (نفقه) خۆراک و پۆشاک درێژیکە نە وەو زیان بە میردەکانیان بگە یە نن و تۆلەیان لى بکە نە وە؛ ئەم جۆرە هەلوێستانە چ هى پیاوە کە چ هى ئافرەتە کە هەردوکیان بى شەر عین بۆیە لە هەندى دادگای ولاتى نیسلامى دا وایان بریار داوہ کە ماوەى نەفە قە پێدان بۆ ئەو

ژنانه‌ی که عید ده‌یان به‌حه‌یزو پاکبونه‌وه‌یه نابی عید ده‌کیان له سالیکی مانگیی تیپه‌ر بکا، واته: نابی ماوه‌که له (۳۵۴) رۆژ زیاتر بی.

﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ بیگومان په‌روره‌دگار بیناو زانایه به‌وه‌لسو که‌وته‌ی که ژنو می‌رد له‌گه‌ل یه‌کتیری ده‌یکه‌ن. بۆیه‌ش په‌روه‌ردگار به‌م رسته‌پیرۆزه‌کو‌تایی به‌نایه‌ته‌که‌هینا، تا بیری ئه‌وه‌ژنو می‌ردانه‌بخاته‌وه‌و ئامۆژگاریان بکا بۆ ئه‌وه‌ی واز له‌که‌للهره‌قی و سه‌رسه‌ختی خۆیان به‌هینو وانه‌زانن ئه‌وه‌ه‌لو‌یستانه‌یان که‌س پی‌ی نازانی و پرسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر نی‌یه!!

نه‌هیلن روودای ته‌لاق زیاد له‌قالبی خۆی زل بکری، شه‌ریعه‌تی ئیسلام چۆنی بۆ داناون پایه‌ندی بنو ره‌فتاری پی بکه‌ن، نه‌چن ئه‌ویان له‌رقی ئه‌وی‌تر له‌ری‌خودا ده‌رچن و یاسای ئیسلام پێشیل بکه‌نو هه‌ریه‌که‌یان بۆ لای خۆیان تینووسی.

ئاگاداری و به‌جیه‌نانی نوێزه‌کان

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿۲۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَاتًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۹﴾

﴿حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله قانتين﴾ له‌وه‌پیش چه‌ند نایه‌تیکی ئه‌حکامی هینا، بریکیان ده‌رباره‌ی خوداپه‌رستی و (العبادات) و هه‌ندیکیان ده‌رباره‌ی سه‌وداو مامه‌له‌و به‌شیکیان ده‌رباره‌ی ئه‌حوال شه‌خصی و چۆنیه‌تی ژن ماره‌کردنو ته‌لاق‌دانو

چۆنیه‌تی و چه‌ندییه‌تی ماره‌یی بوو.. ئوسلووبی قورئانیش وایه دوا به‌دوای
 هه‌موو حوکمیک فرمان به‌ته‌قوای خوداو نامۆژگاری موسولمانان بکا
 به‌وه‌ی که په‌روه‌ردگار زاناو داناو بینایه‌و هیچی لی هون نابیی و سزاو
 پاداشتی ئاده‌میزاد ده‌داته‌وه له‌سه‌ر کرداره‌کانیان. ئهم جه‌خت کردنو
 دووباره‌کردنه‌وه بۆ ئه‌وه‌یه که هانده‌ریکی نایینی له‌دلیاندا دروست بکاو
 هه‌لیان بنی له‌سه‌ر راستالی و ئیخلاص و ملکه‌چی بۆ فه‌رمانو
 ئه‌حکامه‌کانی، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که دلو ده‌روونی ئاده‌میزاد زۆرجاری و
 هه‌یه به‌هۆی تیکه‌لاوی به‌دونیاوه له‌م نامۆژگاری و فه‌رمانو نه‌هی‌یانه بی
 ناگا ده‌بی و له‌بیریان نامین و له‌ریگه لاده‌ده‌نو په‌رته‌وازه ده‌بن؛ له‌به‌ر
 ئه‌وه پتویتستیان به‌یادخه‌ره‌وه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی کاریگه‌ر هه‌یه که
 به‌جیهانی روحیه‌وه بیانلکین و له‌جیهانی ماده‌یان دابیری و روویان پی
 بکاته چاوتیبری نی ئه‌وه به‌دییه‌نه‌ره‌ی که دروستی کردوون هه‌تا به‌و
 رووتیکردنو چاوتیبری نه، به‌و یادو ریکرو تیفرکینه له‌چلکی ماده‌و
 په‌یوه‌ندییه جیهانی به‌کان پاک بینه‌وه، واز له‌ده‌ست دریژی و سته‌مکاری
 به‌ینن، چاکو چاکه‌خواز بن، دادوهر و راستالو خوداپه‌رست بن، ئه‌وه
 یادخه‌ره‌وه‌یه‌ش نویژه ئه‌و نویژه‌ی که مرۆف له‌خرابه‌و خراپه‌کاری دوور
 ده‌خاته‌وه، سه‌بر و ئارامی ده‌خاته دلانه‌وه، رژدو چروکان فی‌ری دل
 فراوانی و سه‌خاوت ده‌کا، له‌به‌ر ئهم هۆیانه‌و هی تیش دوابه‌دوای ئه‌و
 حوکمانه‌ی که له‌ئایه‌ته‌کانی پیشوودا باس کران!! په‌روه‌ردگار روو ده‌کاته
 به‌نده‌کانی و ده‌فه‌رموی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى﴾
 به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر به‌جیهانی نویژه‌کان به‌گشتی و نویژی ناوه‌راست
 به‌تایبه‌تی، چونکه نویژ بریتی به‌له‌سوپاس کردنو په‌نا بردن بۆ باره‌گای
 زاتی بی‌چوونی په‌روه‌ردگار وه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: (أَعْبُدُ اللَّهَ كَأَنَّكَ
 تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُن تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) و خوداپه‌رستی بکه‌و عبادت بکه‌و ابزانه که تو
 په‌روه‌ردگار ده‌بینی خو ئه‌گه‌ر تو ئه‌وت نه‌بینی ئه‌و تو ده‌بینی.

جا نه گهر نوڙ بهو شيوه يه ي نايين فهرمانی پي ده کاو پيوسته نه نجام
درا نهوا ده بيته بهر به ست له بهر ده م تاوانو خراپه کاری و نه فس پاک
ده کاته وه له شهرو به دکاری.

به تايبه تی نوڙی عسر که ده ده ويته کاتيکه وه که شاده ميزاد کرده وه ی
روژانه بهر وه ته واو بوون ده رواو خهريکه له نيشو کار دهستی بهر ده لاد ه بي،
ئا لهو کاته دا رووبکاته پهروهر دگاری شوکرو سوپاسی بکا که يارمه تی
داوه بو به جي هينانی خزمه تو پهيدا کردنی بژيووی خووی مالو منالی.

﴿وقوموا لله قانتين﴾ نوڙ به جي بهينن به شيوه يه ک که ترسو له رزی
تيدابی و گه وره یی و بی هاوتایی پهروهر دگاری تيدا به دی بکری. ناشکراشه
نوڙ نه م مانایانه ی تيدا نابی، نه گهر ناماده باشو خو حازر کردنی دلو
جهسته ی تيدا نه بی. ده بی به ته واوی به دلو به گیان رووبکه يته قاپی
پهروهر دگارو خه یالو خه تهره ی دنیا له دلی خوت دهر بهاوی و فکرو هو شو
هسته کانت ناراسته ی ذاتی بیچوونی بکه ی!!

ئیمامی نه حمده م موسلیمو بوخاری حه ديثيک له زهیدی کوری
نهرقه مه وه ده گپړ نه وه ده لی: ئیمه له نوږدا وا ده بوو له گه ل یه کتری
قسه مان ده کرد که نایه تی ﴿وقوموا لله قانتين﴾ هاته خوار ی ئیتر
فهرمانان پی کرا به بی ده نگی و قسه کردنی ناو نوږتمان لی قه ده غه کرا.
به جیهینانی نوږو پاریزگاری کردنی نیشانه ی بیروباوهری ته واوو مهرجی
راستو دروستی موسولمانه تی و برایه تی و راستالی یه.

ئیمامی نه حمده دو (اصحاب السنن) حه ديثيکیان له بوره یده وه
ریوايه ت کردوه ده لی: (له پیغه مبهرم بیست ده یفه رموو: نهو عه ه دو
په یمانه ی له بهینی ئیمه و ئیوه دا هه یه؛ بریتی یه له نوږ، ههرکه سیکن
وازی لی هینا، بی گومان کافر ده بی!!

(ترمذی) حه ديثيکی ریوايه ت کردوه، که ده لی: هاوه لانی پیغه مبه
وازیهینانی هیچ شتيکیان به لاوه کوفر نه بوو جگه له نوږ.

جا کەنویژ ئەوەندە گرنگ بێ، پێیستە ئەنجام دانی بەئەو پەری لەسەر خۆیی و ئەدەبو وریایی دلو و روتیکردنی راستو ئامادەباشی مێشککو هۆشو پاکى لیباسو جەستە یەو بێ. پێیستە ئەم عیبادەتە لەشوینى خاویزو بەرەو قیبلەو بەشیوەی تایبەتی و ئەدەبو حورمەتەو ئەنجام بدری.

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ ئەگەر ترستان هەبوو لەو هی که ئێوە بەو شیوە تایبەتی یە نوێژە کانتان ئەنجام بدەن دوژمن فرسەتتان لێ بێنی و غافل گیرتان بکا، یان ترسی درندەتان هەبوو، لەبەری هەلدەهاتن یان راوتان دەنان، یان جوړیکی تر لەم شیوانە بوو.

ئەو چۆنتان بۆ دەگونجا: بەرۆشتنەو بەسواری روو و قیبلە یان روو لە لایەکی تر، نوێژە کانتان بکەن و تەکانی نوێژ فاتیحەو تەھیاتو (سبحان الله) کان بلین، بۆ رکوع و سجودیش ئیشارە بکەن.

ئەم ئایەتە ئەو دەگەیهنی که بەهیچ جوړیککو هیچ کاتیک نوێژ لەسەر ئادەمیزاد لاناچی هیچ عوزرو بەهانیەک نابیتە هۆی لەسەر لاچوونی نوێژ، هۆی لانهچوونەکەشی ئەو یە: نوێژ کرداریکە دەسلاتی پەرەردگار بەسەر ئێمەو بوونەوەرمان بیردەخاتەو.

چونکه لەحەقیقەتدا کرداری روالەتی خۆیان لەخۆیاندا یاریدەدەری کرداری دلو دەروونن که مەبەستن، ئادەمیزادیش دابو نەریتی وایە که ویستی کرداریکی تایبەت بەدل ئەنجام بدا پێویستی بە کوکردنەو هی فکرو هۆشو ئامادەباشی دل هەیه که ئەمانەش پێویستیان بە چەند کرداریکی جەستەیی و وتنی چەند وشەیه کی تایبەتی هەیه.

﴿فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ترسە کەتان نەماو دلنیا بوون ئەو یادی خودا بکەن چونکه فیری کردوون چۆن عیبادەتی بکەن و لەکاتی ترسو بیمدا چۆن نوێژ دەکەن، یادی نیعمەتەکانی بکەن سوپاسی بکەن. ئەمە کاتیک مانای وا دەبێ که کافی

(کما علمکم) کافی ته علیل = پاساودان بی، به لām نه گهر بلتین (کاف) ه که کافی به ده لیه ته نه وه. ماناکه ی واده بی یادی خودا بکن بهو شیوه یه ی که له وه پیش فیری کردون، واته: نویژه کانتان بهو شیوه یه ی پیشوو بکن که له کاتی ناسایشو ناسایی دا نه نجامتان ده دا بهو که راهستانو روو کردنه روگو روکو و سجودو دانیشتنی ته حیاتو مهرجه کانی تری نه نجام بدهن!

وه سییه ت بو ژنی میرد مردوو موعده دان به ژنی ته لاقدر او

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَّعًا إِلَى

الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ

فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقاتِ

مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

﴿والذين يتوفون منكم ويذرون أزواجاً﴾ نه م نایه ته ته واکه ری حوکه تایه تمه نده کانی ژنو میتردایه تین که له م سوره ته دا هه ن، فه رمان کردن به ناگاداری بوون له سه ر نویژه کان له ناو باسی نه م حوکمانه دا له م رووه وه یه که نویژ کۆله که ی نایینه و گرنگی به کی تایه تی هه یه و بو نه وه ی گرنگی پی بلدی چونکه که سیک چاودیری له سه ر نویژه کان بکا شایانی نه وه یه که له سنووری خودا دا رابوه سستی و به شه ر یه تی خودا کار بکا و سه ریچی و بی گوینی په ره ردگاری نه کا، هه ر بۆیه شه له نایه تی کی تر دا ده فه رموی: ﴿واستعینوا بالصبر والصلوة﴾.

خاوه نی ته فسیری مه نار ده فه رموی من لی ره دا بۆچوونی کی ترم هه یه، نه ویش نه وه یه ئوسلووبی قورئان ئوسلووبی کی تایه تی به له وه دا زۆر جار بو تازه کردنه وه ی نیشانو ره وینه وه ی وه رزوونو چارزی له خوینه رو بیسه ر له شوینی کا مه به سه ته کان یه ک له دوا ی یه ک ده هینی، له نایه تی ک دا یا زیاتر باسی عه قیده و حوکم یاسا و نامۆژگاری و نه حکامی ته عه سه بوودی و شاره ستانی و هتد ده کا.

﴿والذين يتوفون منكم ويذرون أزواجاً وصيةً لأزواجهن ممتعاً إلى الحول غیر إخراج﴾ نه و پیاوانه ی نزیک مردن ده بنه وه ژنیان له پاش به جی ده مینی پیویسته وه صیه ت بو خیزانه کانیا بکن که بو ماوه ی سالی ک له مالی میرده که ی دا بمینی ته وه و بژیوی بو دابین بکری بو که س

نەبئى لەو ماله دەرى بکا. دەى با بزائین ئەم فەرمانە فەرمانى واجبى و ئىلتىزامە یان فەرمانىکە سوونەت دەگەینەن؟!

دوو را هەیه:

رای یەكەم رای جەماوەرى زانایانە، ئەوان دەلین: عید دەى ئافرەتى مێرد مردوو لەسەرەتای ئیسلامدا سالیکی تەواو بوو وەكو پەیرەوکردنیکى دابو نەرىتى سەردەمى نەزانی و درێژەپیدانی ئەو عورفو عادەتە، دواى ئەم یاسایە بە ئایەتى میرات لەسوورەتى (نساء) هەلەشایەو هەروەها بە ئایەتى پیشووش ژمارە (۲۳۴) کەماوەى عید دەى مێرد مردوو بە چوارمانگۆ دەشەو دیاری کرد، ئیتر عید دەى ئافرەتى مێرد مردوو لە جیاتى سالیك کرا بەچوار مانگۆ دەشەو شۆینى حەوانەو و بژیوى بۆ دابین بکری، بەشى خوشى لە میرات وەر بگری کە لەو پێش نەیدەدرايه!

ئێبنو جەریرى طەبەرى لە هومامى کورپى یەحیاو دەگێریتەو دەلى: دەربارەى ئایەتى ﴿وَالَّذِينَ يَتوفون منکم و یذرون ازواجاً﴾ لەقەتادەى پرسى ئەویش فەرمووی پێش هاتنى ئەم ئایەتە ئافرەت ئەگەر مێردەکەى بمردایە بۆماوەى سالیکی تەواو شۆینى حەوانەو و بژیوى بۆ دابین دەکرا لە مالو دارایی مێردەکەى بە مەرجیک ئافرەتەکە لەو ماله دەرئەچى، دواى ئەم حوکمە بەئایەتى میرات نەسخ کرایەو ئافرەت بەشى دیاری کراوى هەشت یەك ئەگەر مێردەکەى مندالى هەبوو چوار یەك ئەگەر مێردەکەى مندالى نەبوو بۆ دیاری دەکرا.

۲- رای ئیمامى موحاهیدو ئەبو موسلىم موسلىمى ئیصفه هانى دەفەرموون: ئەم ئایەتە حوکمەکەى ثابتەو نەسخ کراوەتەو.. ئیمامى رازیش لە تەفسیرەکەى دا ئەم رایەى پەسەند کردوو..

مەجاهید - وەكو ئێبنو جەریر لى یەو نەقل دەکا - دەلى دەربارەى عید دەى ئافرەتى مێرد مردوو دوو ئایەت هاتووەتە خوارى: یەكەمیان

نایه تی ﴿والذین يتوفون منكم و یذرون ازواجا یتربصن بانفسهن اربعة اشهر و عشرا﴾ نهم نایه ته له وه و پیش باسکرا.

دو وه میان نایه تی ﴿والذین يتوفون منکم و یذرون﴾ هتا ده گاته ﴿عزیز حکیم﴾ واته نهم دوو نایه ته دوو حالت بو عیدده ی ئافره تی میرد مردوو دیاری ده کا نه گهر ئافره ته که نه وه ی هه لبارد که له مالی میرده مردوه کهیدا بمینیتته وه، بژیوی له مالو دارایی نه وه و ربگری، نه وه عیدده که ی سالیکی ده بی، نه گینا عیدده که ی چوار مانگو ده شه وه، جابه م پییه عیدده دوو ماوه ی ده بی ماوه یه کی واجبو توکمه نه ویش ماوه که مه که یه که چوار مانگ ده شه و ماوه یه کی تر که ئافره ته که تییدا سهر پشکه که نه ویش ماوه زوره که یانه که ساله که یه!

به لام نه بوو موسلیم ده لی: مانای نایه ته که به م جوړه یه: نه وانیه له ئیوه دونیا به جی ده هیلن ژنیان له دوا به جی ده مینی و وه سیه تیان بو ژنه کانیاں کردوه به بژیوو حه وانیه ی سالیکی، جا نه گهر پیش ته و او بوونی ماوه که له ماله که ده رچوونو به پیچه وانیه ی وه سیه تی میرده که یانه وه واته ههر چوار مانگو ده شه و مانه وه نه وه هیچ خراپه یه کی تیدانی یه له و کرداره ی کردویانه نه گهر بچن به نیکاحی کی راستو دروستو شهرعی شووبکه نه وه . چونکه مانه وه یان یه گویره ی نهم وه سیه ته پیویست نی یه، نه مجار و وتویه تی هو ی نهم رایه بو نه وه ده گه پیتسه وه که عه ره به کان له سه رده می نه زانی دا وه سیه تیان ده کرد بو ژنه کانیاں به بژیوو شوینی حه وانیه بو ماوه ی سالیکی ته و او پیویست بو ئافره ته که ماوه ی ساله که له عیدده دا بی ئیتیر په روه ردگار به م نایه ته نه وه ی پروون کرده وه که نه وه شتیکی واجب نی یه . که و ابو به م پی یه نه سخ له نایه ته که دا نی یه

خاوه نی ته فسیری مه نار دوا ی نه وه ی لیکو لینه وه و رای ئیمامی فه خری رازی هینا وه هه لسه نگانده که ی تاوو توئی ده کاو په خنه ی لی ده گری

ئه مجار دی رای ئه بووموسلیم په سهند ده کاو دوو به لگهی بو دینیتته وه
یه که میان مانای ﴿والذین یتوفون منکم﴾ له سهر مانای خوئی ده مینیتته وه
به بی ئیضمارو ته قدیر ماناکهی هه لدهستی، به لام له سهر رای جه ماهه ری
رافه که رانی قورئان ده بی مانای ﴿الذین یتوفون منکم﴾ به ﴿الذین
تخضرم الوفاة﴾ مانا لی بدهینه وه که وه سیهت له لای ئه وانهی پێیان
واجبه پتویست نابئی مه گهر له سهر که سیك که ئه جه لی نزیک بویته وه.

دووهمیان ئه وه یه که عاده تی عمر به به کان وابوه ئافره تیان ناچار ده کرد
که بو ماوه ی سالیکی ته واو له مالی مردوویدا بمینیتته وه. جاکاتیك
ئیسلام ماوه ی عید ده که ی به چوار مانگئو ده شه و سنوردار کرد ئه وه
چاوه پروان ده کرا که میراتگره کان دوا تی به ربوونی چوار مانگئو ده شه وه که
ئافره ته که له ماله که ده ربکه ن. جائه گهر ئافره ته که ره غبه تی
شوو کردنه وه ی نه بوو ئه م ده رکردنه ی به لاهه قورس ده بی که وابئی وا شیواو
چاوه پروان کراوه له میردی به وه فاو دلسۆز که وه سیهت بکا بو دوا ی خوئی
که تا ماوه ی سالیك ئه و ژنه له و ماله دا بمینیتته وه و دلی بدریته وه و
بژیوی بو دابین بکری به مه رجیک له و ماله دا بمینیتته وه

ئیتیر لی ره دا په روه ردگار ئه وه ی راگه یاند که میراتگرانی میرده
مردوو ده که گونا حیان ناگاتی ئه گهر ئافره ته که بو خوئی له ماله که چوه ده رو
شوی کرد وه یان چوه وه لای خزم و کهس و کاری خوئی، چونکه ئه و کاته
که فالتو له خوگر تیان بو ئه و ئافره ته ته واو ده بی به بی ئه وه ی ئه وان هیچ
که مته ر خه میکیان کرد بی له ریزگر تنی دا!

ئه م ته فسیره له گه ل رافه کردنی مامۆستا (محمد عبده) ریک ده که وی
که ده هفر موئی (وه سیهت کردن لی ره دا بو واجب بوون نی به به لکو سوننه ت
ده گه یه نی ... جابه گویره ی رافه کردنی وی چوو ته فسیره که : وا
هه لدهستی و به م جوړه ده بی: ئه وانهی له ئیوه ده مرنو ژیان له پاش به جی
ده مینئ ئه وه خودا وه سیهت ده کا بو ژنه کانیا ن که له مالی میرده کانیا ن

دہرنہ چن تا سالیٹک، ئەگەر بە ئارەزوی خۆیانو ویستی خۆیان دەرچوون ئەو ئەو کەسانە ی وەسیەتە کە دەر تانگریتەو ئەو ئیو ه هیچ گوناختان ناگاتئ لەو هی کە ئەو ئافەرەتانه دەر یکن لە کاری باشو شەرعی و یاسایی؛ ئاسایی چونکە ئەو کاتە ئیو ه هیچ سولتەیه کتان بە سەر یانەو ئەو نی، ئەوان خاوەن بریارو هەلویستی خۆیانو مەنە ناکرین، مەگەر کاری ناشەرعی ئەنجام بدەن، کاریک بکن کە هەموو مەرۆئیکی بالغو عاقلی لی مەنە بکری. تەعبیری ئەو هەش کە وەسییەت لە خوداوە بی لە قورئاندا نمونە ی هەیه ﴿یوصیکم اللہ فی اولادکم﴾ ﴿غیر مضار وصیة من اللہ﴾ ئەم شیوہ راقە کردنە رەوشەنتر لە بۆچوونە کە ی ئەبو موسلیم لە گەل ئایەتی سنوردار کردنی عیددەو ئایەتی میراتو حەدیثی (لاوصیة لوارث) بەرەنگاری ناکا و باسی تەسخ نایەتە پیشەو !!

بۆیەش دەلێن فەرمانە کە بۆ واجب نی، بە لکو سوننەت دەگە یەنی چونکە کردار پیکردنی بلاونە بوەتەو وەکو چۆن فەرمانی ئایەتی سورەتی (نوور) دەر بارە ی پرس کردزو رخصەت خاوی منداڵ بۆ هاتنە ژورەو ه کاری پیکردنی سەر تاسەری نەبوو. ﴿واللہ عزیز حکیم﴾ خودا بالادەستو بە توانا و دەستە لاتدارو کاراماو کارسازە، دەتوانی دابونە ریتی گەلو نەتەو ه بگۆری لە داب و نە ریتی زیانە خرۆو زیان بەخش بۆ سوننەتو داب و نە ریتی سوود بەخشو مەرۆقانه، وەکو گۆرینی ئەو عادیەتە ی عەرەبە کان هەیانبوو دەر بارە ی ژنی میێرد مردوو کە دەبوایە ماوہ ی سالیٹک گۆشە نشین وزە لیل بمیێتەو و ماوہ ی دەرچوونی نەبوو، ئەو عادیەتە ی گۆری بە عادیەتیکی باشترو گونجاوتر کە بریتی بوو لە پرێزگرتنی ئافەرەتە کە لە مالی میێردە کە ی داو ریکە لی نەگرتنی ئەگەر ویستی دوا ی عیددە ی چوار مانگەو دەر شو کە لە مالە کە دەر بچئی بە مەبەستی کاری باشو کارکردن بۆ بەرژە وەندی خۆی و دوا رۆژی خۆی. ئەم یاسا و دابو نە ریتە گونجاو ه لە گەل بەرژە وەندی تاکو کۆمەل لە هەموو کاتو شوینی کا.

﴿وَلِلْمُطْلَقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ هدیہ بۆ ئه و
 ئافره تانه ی گواسترا بنه وه یان نه گواسترا بنه وه که ته لاق ده درین
 موعده کی ریک و پیک ..

موعده: بریتی به له و مالو داراییه ی که ژنو میرد له سه ری ریک ده که ون
 یان قازی دیاری ده کا، پیدانی ئه م موعده یه مافیکی چه سپارو
 سه لمیندراوه ئه وانه ی له خوداترسو خودا پهرستن نکوولی تیدانا که ن
 ده یانده ئی! دیاره نایه ته که فرمان ده کا به پیدانی موعده به ژنی
 ته لاقدر او ئه مجار بابزانی ناخۆ ئه م فرمانه بۆ وجوبه یان بۆ نه دبو
 سووننه ته؟ رای جه ماوه ری زانایانی شرع له سه ره ئه وه یه که فرمانه که بۆ
 نه دب سوننه ته.

نیامی شافیعی به لایه وه فرمانه که بۆ (وجوبه) ئیبنوعه بیاسو
 عه بدوللای کوری عومره و سه عیدی کوری جوبه یرو حه سه نی به صری
 تابیعینی تریش هه ره هه مان رایان به لاه په سه نده ..

فوقه های مالیکی ده لێن: فرمانه که بۆ هه موو ته لاقدر او یک سووننه
 ده که یه نی جگه له ئافره تیک که نه گواسترا بیته وه و ماره یشی بۆ دیاری
 کرابی!

شافیعه کان ده لێن: فرمانه که بۆ وجوبه و موعده پێنیسته ئافره ته که
 گواسترا بیته وه یان نه گواسترا بیته وه، به لام ئافره تیک پیش گواستنه وه
 ته لاق درایی و ماره یشی بۆ دیاری کرابی ئه وه واجب نیه موعده ی بدریتی!
 فوقه های حه نه فی و حه نه لی رایه کی مام ناوه ندییان هدی ده لێن
 موعده واجبه بۆ ته لاقدر او یک که نه گواسترا بیته وه و ماره یشی بۆ دیاری
 نه کرابی، بۆ ته لاقدر او تریش سووننه ته به لام بۆ میرد مردوو نابی چونکه
 نایه ته که تایبه ته به ته لاقدر او وه.

مامۆستا وه هبی نه لزوحه یلی له ته فسیره که ی رای شافیعی و
 هه واداران په سه ند ده کا، ده لی چونکه نایه ته که به ئاشکرا و به روونی
 موعده ی چه سپاندوه بۆ هه موو ته لاقدر او یک گواستراوه بی یان

نه گواسترا بیته وه، لیبره دا حوکه که ی گشتی کردو بۆ هه موو ته لاقدر او یک موعه دیاری کرد که وابی نه مه ته عیمی دوا ته خصیصه.

نیبنو جه ریر له نیبنو زهیده وه ده گپرتیه وه ده لی: که نایه تی ﴿و متعوهن علی الموسع قدره و علی المقتر قدره متاعا بالمعروف حقا علی الحسنین﴾ هاته خوارئ، پیاویک گوتی نه گهر به چاکم زانی و چاکم کرد موعه تی ده ده می نه گهر به چاکیشم نه زانی نایده می، نیتر نه نایه ته نازل بوو: ﴿و للمطلقات متاع بالمعروف حقا علی المتقین﴾ که واته که سیک به سته مکاری ژنه که ی ته لاقدا به هۆی وه ریزوونو پیش چاوکه و تنی خیزانی خۆی ته لاقدا نه وه به گویره ی ریبازی شافیهی و هه وادارانئ، پتویسته له سهری موعه بدا به ژنه که ی و حه قیکی شرعی و قانونی به و لی تی ده ستیترئ: نه ندازه ی موعه که ش به گویره ی ده وه مه ندیی و هه ژاری پیاوه که دیاری ده کرئ.

که واته نافره تی ته لاقدر او چوار جۆرن:

۱- ته لاقدر او ی گواسترا وه ی ماره یی بۆ دیاری کراو، نه وه نه وه ی بۆی دیاری کراوه ده بی بدریتی: چونکه خودا ده فرموی: ﴿ولا یحل لکم ان تاخذوا مما اتیتوهن شیئا﴾ البقره/ ۲۲۹. عیدده که شی سی پاکیه.

۲- ته لاقدر او ی نه گواسترا وه ی ماره یی بۆ دیاری نه کراو، نه وه پتویسته به گویره ی ده وه مه ندیی و هه ژاری کابرا موعه ی بدریتی و ماره یی نه دریتی، چونکه خودا ده فرموی: ﴿لا جناح علیکم ان تطلقتم النساء مالم تمسوهن﴾ البقره/ ۲۳۶.

۳- ته لاقدر او ی نه گواسترا وه ی ماره یی بۆ دیاری کراو نیوه ی ماره یی ناوبراوی ده دریتی، چونکه خودا ده فرموی: ﴿وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن﴾ البقره/ ۲۳۷. عیدده شی له سهر نه.

۴- ته لاقدر او ی گواسترا وه ی ماره یی بۆ دیاری نه کراو، نه وه ماره یی هاوشانی خۆی وه رده کرئ، چونکه خودا ده فرموی: ﴿فما استمتعتم به منهن فاتوهن اجورهن فريضة﴾ النساء/ ۲۴. هه ندئ وایان راڤه کردوه ماره ییان بده نی به نه ندازه و ته خمین نه گهر ناونه برابوو.

﴿کذلک ین الله لکم آیاته لعلکم تعقلون﴾ واته: وه کو چۆن له وه پیش به روه ردگار ده ریه ی مافی ژنو میرد - که به سهر یه کتریانه وه هه یه - حوکه ی یاسای بۆ روون کردنه وه، ههر به و جۆره لیبره دا به روه ردگار حوکه ی یاسای تریشان به هۆی نایاتی موکه می قورئانه وه بۆ روون ده کاته وه، له ته ک روون کردنه وه که دا سپودو فانیده ی په ریه و کردنی نه و حوکه ی یاسایانه ش ده ستیشان ده کا، به لکو ئیوه له شته کان وردینه وه وه هۆشان به خۆدا بیته وه و حیکمه تو به رژه وه ندی یه کانی نه و حوکه مانه بزانی و له مه به ستی نایه ته کان تی بگه زو عه قل و هۆش په یدا بکه ن....

ترس و به‌خیلی نیشانه‌ی مردنی گهل و هوژه، نازایه‌تی

مالبه‌خشین هوکاری ژیانی کامه‌رانیه بو نه‌ته‌وه

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ

فَقَالَ لَهُمْ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۴۳﴾ وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۴﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ

لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۖ وَاللَّهُ يَفْقِضُ وَيَبْضُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۴۵﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار باسی نه‌حکامی خیزانی کرد، شیوه‌ی
ریک‌خستن و چۆنیه‌تی په‌یوه‌ندی تاکه‌کانی خیزانی روون کرده‌وه. نه‌منجار
لیره‌دا باسی نه‌حکامی جیهاد و تیکۆشان ده‌کا، باسی گرنگی به‌رگری له
خاکو نه‌ته‌وه و بیروباوه‌ر ده‌کا چونکه خیزان به‌ختیار نابی نه‌گهر کۆمه‌ل
به‌ختیارو سه‌ربه‌رز نه‌بی و فه‌رمووی:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ ﴾ نایا نه‌تزانیه‌وه ناگادار نیت
له‌حالو چۆنیه‌تی نه‌و گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ی له‌ترسی دوژمنیان له‌ مالو زی‌دو
نیشتمانی خو‌بان ده‌رچوونو کۆره‌ویان کردو هه‌لاتن نه‌وان که‌م نه‌بوون
نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌ژماره‌ زۆربوون، نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌نی ئیسرائیل بوون. ﴿وَهُمْ
أُلُوفٌ﴾ نه‌وان به‌هه‌زاران هه‌زار که‌س بوون نه‌وه‌نده‌ زۆر بون چاوه‌روانی
نه‌وه‌یان لی‌ده‌کرا خو‌پاگرو نازیانه‌ به‌رگری بکه‌ن له‌ مالو ناموسو
ولاتیان، کاتی‌ک دوژمن بو‌یان هات به‌رگریان نه‌کردو هه‌له‌هاتن ﴿حَذَرَ
الْمَوْتِ﴾ له‌ترسی مردن چونکه نه‌ته‌وه‌یه‌کی ترسنۆکۆ ژیان خو‌شه‌ویستو
بی‌هه‌لو‌یستو که‌م غیره‌تو بی و ره‌و رووخاو بوون، پروایان به‌ خوداو
پیغه‌مبه‌ران نه‌بوو، قورنانی پیروژ ژماره‌که‌یانی روون نه‌کردۆته‌وه

ههروه کو ره چه له کتو نیشتمانه که شی دیاری نه کردوون، چونکه لیره دا مه بهست پهنه وهرگرتنه مه بهست راست کردنه وهی بیرو بۆچوونه ده رباره ی مردنو ژیان، هوکاره رواله تیه کانیان، حه قیقه ته نادیاره که یان، بۆ نه وهی ئاده میزاد هه موو کاتی نه و شتانه حه والهی ده سه لاتتی خودا بکا، هه لسی به هه لگرتنی نه رکنو واجبات به بی ترسو دله پراوکی و راپایی، چونکه نه وهی لای خودا دانراوه هه رده بی بیی مردنو ژیان هه ردووکیان به ده هستی پهروه ردگارن، مه بهست نه وهیه ترسان له مردن سوودی نییه، دله پراوکی و له رزه له رزو خو په ناگرتن ماوهی ژیان زیاد ناکهنو مهرگ دواناخه نو قه زاو قه ده ری خودا ناگیرنه وه، هه روا خودا به خشنده ی ژیان هه وهرگره وهی گیانیش هه ر خو به تی.

ههروه کو ووتمان قورئان ژماره و ره چه له کتو نیشتمانی نه و کۆمه له ی دیاری نه کردوه چونکه مه بهست پهنه وهرگرتنه، به لام کۆمه لیک له زانایانی سه له ف گوتوو یانه نه وانه نه ته وهیه کی به نو ئیسرا ئیل بوون، یان له رۆژگاری به نو ئیسرا ئیلی به کان دا بوون نه وانه دانیشتوی شاریک بوون پتیا ن گوتوه (داوه ردان) شاریک بووه فرسه خیک له (واسیط) وهه دووربووه، یان دانیشتوی نه زروعات بوون.

ناشکرایه کۆبوونه وهی نه و گه له که ژماره یان به هه زاران بووه، کۆره وکردنیا ن له زیدو نیشتمانی خو یان ناکامی په یدا بوونی ترسو له رزیککی زۆر بووه یا له هاتنی دوژمنیک یان هاتنی تاعوونو فه نایه ک که زۆر ترسناک بووه، ده یاکردنو هه له اتنیا ن له دوژمن له مردن رزگاری نه کردن، بۆ کوئ ده چن هه موو شوینیک مولکی خودایه.

﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مَاتُوا﴾ پهروه ردگار مراندنی، نه مجار نه مردنه چۆن بووه به چی مردن؟ هه یچ شتیک له م باره وه له قورئاندا نه هاتوه چونکه نه وه مه بهست نیه، نه وهی مه بهسته نه وهیه که پهنه وهریگرنو تیبگه ن که ترسو له رزو دله پراوکی و هه له اتن و قوچاندنو خو حه شاردان هه یچ له

مەزوزوعە کە ناگۆڕی و مردنیان لێ دوور ناخاتە وەو ئەوێ بۆیان دیاری کراوە دەبێ بیگەنی و پێی بگەن.

دەبایە ئەوانە خۆرا بگرن و بەرەنگاری بکەن و پابەندی فەرمانی خودا بونایە ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ دوایی زیندووی کردنەو، جا چۆنی زیندو و کردنەو و زیندو و کردنەو یان بەچی شێوەیەک بوو ئەوێش قورئان باسی نەکردو و نازانین چۆن؛

ئەوێندە نایەتە کە ئاماژە بۆ کردو و ئیمە تێی دەگەین کە خودا گیانی پێدا نەو بەبێ ئەوێ خۆیان هیچ دەستیکیان تێدا بووبی، ئەمە لە کاتی کەدا کە خۆیان زۆریان هەولدا نەیان توانی مردن لە خۆیان لادەن. کەوابێ ترسو هەلھاتن مردن ناگیریتەو، ژیان بە دەستی خودایە بەبێ ماندو و بوون دەیدا بە بەندەکانی دەی کەوابێ ترسنۆک و بێ وورە داوێشێ و عومریان نەمینی).

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو کۆمەڵی موسولمانان! ئێوە ترسنۆک نەبن مەترسن لە پرێگای خودادا جیهاد بکەن و هەول بدەن، گیان و مالو داراییتان لە پێناو ئایینی پیروزی خودادا بەخت بکەن ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ئێوە باش بزەن و دلنایان کە خودا بیسەرە هەموو قسەو باسیک دەبیسێ و دەزانێ چی لە خۆ گرتو و مەبەست بەو قسەیه چیە! یان خودا بیسەرە و هەلام دەداتەو و دەزانێ چی دل و دەروون چاک دەکا چی حال و چۆنیەتی ژیان بەختەو وەرە دەکا.

ناشکرایە جیهاد لە پرێگای خودادا بریتیه لە خۆبەخت کردن و مال بەخشین لە پرێگای خودادا لە قورئاندا زۆرجار لە گەڵ باسی شەرو جیهاد باسی مالبەخشین دەهێنرێ، چونکە وادەبێ موحاید نامادەباشی هەیه بەچی بۆ شەرو دژی دوژمنی ئیسلام بجهنگی بەلام مالو دارایی و تفاقێ چەنگی بۆ دابین ناکرێ کەوابو پێویستە هەمیشە موسولمانان هەل بندرین بۆ مال بەخشین بۆ دابین کردنی تفاقێ جەنگاوەرانی ئیسلام بۆیه

لێرەدا دوا بەدوای فەرمان بە شەڕو خۆبەخت کردن لەپێگەی خودادا بانگەوازی مالبەخشین و تفاق نامادەکردنی جەنگاوەرانی کردووە و فەرمووی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرض الله قرضاً حسناً فيضاعفه له أضعافاً كثيرة﴾ کێیە ئەو کەسە کە مالو دارایی خۆی بە قەرز دەدا بەخودا بەشیوەیەکی رێکئو پێک واته مالو دارایی خۆی لەبەر خاتری خودا دەبەخشی، ئەمجار خودا ئەو مالو دارایییەیی بۆ دووچەندانە و چەند چەندانە دەکاتەو و لە دنیادا مالهەکی زۆرتر دەکا و پیتو بەرەکەتی تی دەخا و ئارامی دەروونی پێ دەبەخشی و خۆشی لە ژیان دەبینی لە قیامەتیشا پاداشتی بەچەند چەندان دەدریتەو و زیاد لەوەش رەزامەندی خودا لێیان و نزیکی خودایان بۆ دەکریتە بارەقەللا.

﴿والله يقبض و يبسط وإليه ترجعون﴾ هەژاری دەولەمەندی بە دەست پەر وەردگەر بە خێلی و چروکی مەرۆف دەولەمەند ناکا بەخشنەویی و سەخاوەتیش فەقیری ناکا: لە ئاکام چاک و خراپ، هەژار و دەولەمەند، پیرو جوان بەهەمو رەنگو رەچەلەکو کرداریانەو هەر بۆ لای خودا دەگەرێنەو، هەرکەس بەمەرگی خۆی دەمرێ و مەرگ پاش و پیش ناکا!! کەوابی موسوڵمانان نابێ لەمردن بترسن، نابێ لەهەژاری بترسن ئەمانە بە دەست پەر وەردگار! مالو گیان بەخت بکەن، دلنیا بێ تەمەن دیاری کراوە بژیو مالو دارایی بردراوەتەو و ئەندازەدار کراوە.

شایانی موسوڵمانە کە بە کەلی بژی و ژیا نێکی سەربەرزانه و ئازایانه بەسەر بهری و لەخودا نەبێ لەکەس نەترسی.

چیرۆکی ھمویل پێغەمبەر و مەلیک تالووت .. واز ھینانی بە نو ئیسرائیل لە جیھاد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ
بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ اأَبْعَثْ لَنَا
مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا
أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاؤُنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا

قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً
مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

﴿ألم تر إلى الملائ من بني إسرائيل من بعد موسى﴾ نایا چیرۆکی ئەو
تاقەو کۆمەڵەی ئەوێ ئیسرائیلێ پێ نەگەشتوو؟ کەدوای سەر دەمی
مووسا رووی دا؟ بزانه کەپیاو ماقوول و ریش سپی و دلسۆزانیان لە گەل
پێغەمبەریکیان کۆبوونەو. ﴿إذ قالوا لنبيهم اأبعث لنا ملكا نقاتل في
سبيل الله﴾ بە پێغەمبەرە کە ی خۆیان گوت: سەر کردە یە کمان بۆ دەست
نیشان بکە تا لە ژێر سەر کردایەتی ئەودا لە ڕیگای خۆدادا جیھاد بکەین
لە پێناو بیروباوەری خۆماندا بچەنگین و خۆمان بەخت بکەین، دیارە ئەم
گەل نەتەو یە برۆادار و دل زیندوو بوون و باوە ڕیان بە خۆدا قایم بوو و

هه‌ستیان به‌وه کردووه که ئه‌وان خاوه‌نی بیروبووه‌رنو له‌سه‌ر سه‌قن،
دوژمنه‌کانیان له‌سه‌ر ریگای گومراییی و سه‌رلی‌شیاوان.

ئه‌م هه‌ستو شعوره‌یان نیوه‌ی سه‌رکه‌وتنیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کسا،
پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان که ئه‌م هه‌لوسته‌ی لی بینین و گویی له‌ قسه‌کانیان
گرتو ویستی دلیا بی له‌ راستگویی‌یانو له‌ نییه‌تی چاکی و سووربوونیان
له‌سه‌ر خۆبه‌خت کردنو جه‌نگان له‌ ریگای خودادا. ویستی به‌ تاقییان
بکاته‌وه بزانی ئایا هه‌ر قسه‌یان هه‌یه‌ یان به‌ کرده‌وه‌ش هه‌روا خاوه‌ن
هه‌لوستن ﴿قال هل عسیتم ان کتب علیکم القتال ألا تقاتلوا﴾ پی‌ی
گوتن ئایا چاوه‌روان ناکرئ لیتان ئه‌گه‌ر شه‌رتان له‌سه‌ر پتویست کراو
فه‌رماتتان پی کرا به‌ جه‌نگ کردن پشت هه‌ل بکه‌نو پاشگه‌ز بینه‌وه؟
ئیستا ئیوه هیچتان له‌سه‌ر نیه، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌ر کرده‌م بۆ دیاری کردنو
شه‌رتان له‌سه‌ر پتویست کرا ئه‌و کاته ده‌بیته قه‌رزو پاشگه‌زبوونه‌وه‌تان بۆ
ناکرئ، ئه‌گه‌ر جیهادتان له‌سه‌ر فه‌رزکرا ئیتر ریگای ژیاوان بوونه‌وه‌تان بۆ
نیه. ئیتر به‌م قسانه ئه‌وه‌نده‌ی تر خه‌لکه‌که‌ گه‌رم بوو حه‌ماسه‌تیان
به‌رزبووه‌وه ئاماده‌باشی خۆیان بۆ جه‌نگانو خۆبه‌خت کردن نیشان دا.
﴿قلوا﴾ وتیان: ﴿وما لنا ألا نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا
وأبنائنا﴾ چی ریگه‌ی ئه‌وه‌مان لی ده‌گرئ که له‌پیناو ئایینی خودادا
نه‌جه‌نگین؟ بۆ ده‌بی پاشگه‌ز بینه‌وه؟ له‌کاتی‌که‌دا ئیمه‌ سته‌م لی‌کراوین و
له‌ زیدو نیشتمانی خۆمان ده‌رکراوین مالو سامانمان داگیرکراوه‌و
منداله‌کانمانیان لی فراندوین!! شه‌رکردنمان له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا پتویسته‌و
حه‌قه‌و راسته. هیچ ریگا چاره‌یه‌که‌و به‌هانه‌یه‌که‌مان نیه بۆ پاشگه‌زبوونه‌وه
ئه‌مه هه‌لوسته‌مانه‌و هه‌رگیز لی‌ی لانا‌ده‌ین.

ئه‌لام ئه‌م خوین گه‌رمی و سووربوونه به‌رده‌وام نه‌بوو ئه‌م هه‌لوسته‌یان
تا سه‌ر نه‌بوو چونکه ﴿فلما کتب علیهم القتال تولوا إلا قلیلا منهم﴾
کاتی‌که شه‌رکردنیان له‌گه‌ل کافره‌کاندا له‌سه‌ر پتویست کراو له‌قسه‌ی رووت

دەرچوو ده بوايه به كرده وه بيسه لمينن كوومه ليكي كه ميان نه بي شهواني تر
 پشتيان هل كړدو په شيمان بوونه وه ، نه مهش ديارده يه كي هره زه قی
 نه ته وه ی نيسرائيل سوو له باره ی په شيمان بوونه وه په يمان
 هه لوه شانده وه خو دهر باز كردن له تاعه تو گهر دنكه چي بو فره ماني
 خودا پاشگه زبوونه وه له ته كليف ، ناته بايي و پشت هه لكردن له حقو
 راستي ! نه مهش ديارده ی هه موو كوومه ليكي ناده ميزاده كه چاك
 په روه رده ی نيماني نه كرابي ، نه مه ديارده يه كي دياره هه موو گه لو
 نه ته وه يه كه په روه رده ی نيماني به رزو دريژ خايسن نه بي نساتواني نه م
 ديارده يان تيدا بگوړي . هه ر په روه رده ی نيماني ده تواني كوومه لي
 خونه ويست ليبور دوی خه باتكه رو شوړشگير دروست بكا . بويه پتويسته
 هه موو كاتيكت قياده ی نيسلامی دووربين و چاوتيژو دامه زراو بي ،
 حيسابي خوی بكاو بزاني ريگای كوششي پر له چقلو به رده لانو
 كه نده لانه ، هه ميشه ناگادارو له سر هه سته بي و نه كه ويته دواي پيلان
 گيراني دوژمنانيه وه .

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ په روه رده گار ناگادارو زاناو بينايه به وانه ی كه
 سته م له خويان ده كهن ، سته م له په يامبه رو به رنامه ی خودا ده كهن ، سته م
 له حقو راستي ده كهن ؛ ده زانن كه نه وه حقه وه خوی لي هه له ده كهن و
 لي لاده دن .

﴿وَقَالَ لَهُمْ نبيهم إِنَّ اللَّهَ قَدْ بعث لکم طالوت ملکاً﴾ پيغه مبه ره كه يان
 پي ي راگه يان دن كه په روه رده گار طالوتي كرده وه به پاشاو سه ر كرده يانو
 هه موويان بچنه ژير فرمانده يه وه له ژير سه ر كړا يه تي نه ودا بچه نكن !
 نه مجار هه ر به شه و نه ده نه وه ستان كه خويان له شه ر په نابگرنو نه چنه
 روو به روو بوونه وه ی دوژمنه كانيان ! به لكو ده نكي نار ه زايان به رز كرده وه
 ﴿قَالُوا﴾ وتيان ﴿أَنى يكون له الملك علينا﴾ چو ن ده بي طالوت بكرى به
 پاشاو سه ر كرده ی ني مه ؟؟ كه ی نه وه شياوی نه و پله و پايه يه ؟؟ ﴿لَنَحْنُ أَحَقُّ

بالمملك منه ﴿ ئىمه شياوترين بۆ پاشايەتى ئىمه كۆرى پاشاين و طالوت كۆرە مسكىنە .

سەربارى ئەو ەش ﴿ ولم يؤت سعة من المال ﴾ دەولەمەندو سانماندارىك نىە تەرازووى لاسەنگى بنەمالەو خادانى بۆ بەرامبەر بىكاتەو !!

بەراستى ئەو ە بىرو بۆچوونىكى پووجى خۆيان بوو كىشانەى رووداوى رۆژگاريان پى دەكردو، تەرازووى كىشانەى رووداوو ئادەمىزادىيان نەدەزانى چۆن دەبى يان لەبەر دل پىسىو خوارى خۆيان خۆيان لى لادەدا !!

ئەمجار پىغەمبەرەكەيان كەسايەتى طالوتى بۆ روون كەرنەو ە لى ەاتووىي و شياوى ئەوى بۆ ئەو پلەيە شى كەردەو ە، حىكمەتى پەرورەدگار دەربارەى ەلېزاردنى طالوت بۆ پاشايەتى ئەوان دەست نىشان كەرد! ﴿ قال ﴾ وتى: ﴿ إن الله اصطفاه عليكم ﴾ پەرورەدگار ئەوى بۆ پاشايەتى ەلېزاردو ەو دەست نىشانى بەدپەينەرە ئەمە لەلایەكەو ە، لەلایەكى ترەو ە ﴿ وزاده بسطة في العلم والجسم ﴾ زاناو خویندەوارە، خودا زانستىكى باشى پى بەخشیو ە كە پىوئىستى بەكى سەرەكى بە بۆ سەر كەردايەتى، وپراى ئەو ەش قەدو بالایەكى بەرزو بلىندو سەر و سىمايەكى جوانو لەشو لارىكى ساغو سەلىم و ەقل و ەوشىكى تەواوى پى دراو ە كە ئەمانەش پىوئىستى بەكى سەرەكىن بۆ پاشايەتى .

ئەمە ئامازەيە بۆ ئەو ە كە جىهاد لەرىگەى خودادا پىوئىستى بە ئامادە كەردنى نەفسى و پەرورەدەيى زانستى ەيە، پىوئىستى بە لىزانى و شارەزايى و كاررەنگىنى و ئازايەتى و چاونەترسى و ورە بەرزى و دل قايمى و دلسۆزى بۆ كارەكەى ەيە . پىوئىستى بە خۆبەخت كەردن و خۆماندو و كەردن لەپىناو مەبدەئو عىززەتو كەرامەتدا ەيە، جىهاد بەو ە ناكرى ەەر ەيوات بى و بى كەردەو ە بەلكو بە ئازايەتى و ئىرادەى پۆلايىن ئەنجام دەدرى، ئەمانەش لە ەۆزى بەنو ئىسرائىلدا نەبوون لەبەر دوو ەۆى

سهره کی دلّو دهر وون ناپاکی و لاوازی بیروبا وهر و ژیان خوشه ویستی! بویه
نه ویران شهر بکه نو بچه گوژی مهیدانو به شداری جهنگ بکه ن.

ههروه ها نه وهش ده گه یه نی که پاشایه تی و سهر کردایه تی به میراتو
که له پور نادرئ به که سو ههروه ها ده وه مهندی چ رۆلّیک له و باره دا
ناگیرئ به لکو لی ها توویی و زانایی و شاره زایی و هیزی که سایه تی و ئیراده ی
پۆلایین رۆلی گرنگیان ههیه بۆ ده ست نیشان کردنی سهر کردایه تی.

ئیبینو عه بباس ده فهرموئ: نه و رۆژگاره طالوت زاناترینی به نو
ئیسرائیلی به کان بوو، قۆزترین و رهنگ پیاوترینیان بوو بالابه رزترینیان
به هه یبه ت ترینیان بوو، دوژمنان لی ده ترسان. پهروه ردگار له
نایه ته که دا هۆی هه لبراردنی طالوتی بۆ پاشایه تی روون کرد وه ته وه که
بریتی به له زۆرزانی و زانایی ویرای ریکئو پیکی نه ندایه له شو
بالابه رزی و سهرو سیمای جوان، له شو لاری ته و او یارمه تیده ره بۆ
نه نجامدانی کاری جهنگی نه و رۆژگاره.

وه کو ده لّین: عه قلی سه لیم له له شی سه لیم دایه.

نایه ته که نه وه شی تیدایه که پهروه ردگار خاوه نی هه موو شتی که چی له
بوونه وه ردایه و بووه و ده بی هه مووی هی خواجه مولکو دارایی ده سه لاتو
سه لته نه ت به ده ست خۆیه تی ده ی دا به کی ناره زووی خۆیه تی، ده سه لات
دانو گه وه کردنو ریزپی دان بۆ ئاده میزادی که به ویستی زاتی بیچوونه و
هه موکاریکی خپرو به رژه وهندی ئاده میزادی تیدایه.

نه وه شی تیدایه که له ناو گه لو نه ته وه دا مروقی راستالو خیرخوازو
حه ق په رست ده میهنه وه. ته نه نه ت که زۆربه ی هه ره زۆری کۆمه لیش پشت
له جیهاد هه ل بکه ن که می که خیرخواهو پیاوچاک له سه ر حه ق
ده میهنه وه هه رچه نه ده که می ش بن کاری گرنگ نه نجام ده دن، خوداش
ناگاداری هه و لۆ تیکۆشانیانه و به چاکه پاداشتیان ده داته وه، له هه مان
کاتدا ناگاداری کرداری سه مکارانه و سزای پیوستیان ده داته وه.

شیوایی تالووت بو پاشایه تی و به تاقی کردنه وهی

شیوینکده وتوانی ..

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۖ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۖ وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۖ فَشَرِبُوا مِنِّهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْكُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ ۖ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّثْ أَفْئَامَنَا ۖ وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَغَاقِلَهُ اللَّهَ الْمَلِكَ وَالْحِكْمَةَ وَعِلْمَهُ ۖ مِمَّا يَشَاءُ ۚ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

﴿وقال لهم نبيهم إن آية ملكه أن يأتكم التابوت فيه سكينة من ربكم﴾ نەتەوہی نیسرائیل لەگەڵ پیغەمبەرەکانیاندا ھەلویستی زیادەرەوی ھەلچوونو داچوونیان ھەبوو، یەکی لەو ھەلویستانەیان ئەم ھەلویستەیان بوو کە زۆر رقەبەرییان لەگەڵ پیغەمبەرەکانیان دەکردوو زۆر گێژە گێژو سەرپیچیان کرد.

ھەتا کار گەیشتە ئەو کە پیغەمبەرەکانیان پێی گوتن: بەلگەیەکە مادی ھەیە کە طالووت کراوەتە پادشای ئێو ھەویش گەرانیو ھەو سەندووقە، کە کاتی خۆی لای موسا بوو دوزمن لی سەتاندوون، ئەو سەندووقە لەم رۆژانەی داھاتوودا دیتەو ھەو لاتان، ئەو سەندووقە دەبێتە ھۆی دلائرامی بۆ ئێو، چونکە پیرۆزی پێوہیە، ھەندێ پاشماو ھەو کەلەپووری پیرۆزی خێلی موسا کە پاش خۆیان بەجیان ھەشبوو ھەو ھەو ھەو بەرگئو پۆشاکئو بێرئ لەو ھەو تەووراتو مێزەری ھاورونو جلولیباسی ئەویشی تێدایە، ھەروەھا ھەندێ کەلەپووری مالمەکانی ئایینی موساشی تێدایە.

﴿تحمله الملائكة إن في ذلك لآية إن كنتم مؤمنين﴾ فریشتە ئەو سەندووقە لە دەست دوزمنەکانتان دەردەھێنن ھەو دەبێتە ھەو بۆ لای طالووتو ھاتنەو ھەو ئەو سەندووقە بەلگەیە کە خودا چاودیری ئێو دەکاو طالووتی کردو ھەو بە پادشای ئێو تا ئیشو کارتەن بەرپو ھەو بەسەر دوزمنەکانتاندا سەرتان بھا، پێوستی سەرشانی ئێو ھەو کە پستی بگرنو یارمەتی بدەن ھەو رازی بن بە پادشایەتی ھەو گەردنکەچی سەرۆکایەتیە کە ھەو بن، ئەگەر راست دەکەن ئێو بەراستی خودا پەرستن.

ئێتر ئەو ھەو خەلک لە دەوری کۆبونەو ھەو، ئەویش ھەو یان ھەشتا ھەزار کۆری گەنجی لی ھەلباردنو نامادە ھەو کردن بۆ جەنگو چوون بۆ شەر کاتە کەش کاتی گەرمابوو، وستی بەتاقیان بکاتەو ھەو بزانی تا چ ئەندازە ھەو خۆراگرو ورە بەرزن.

﴿ فلما فصل طالوت بالجنود قال إن الله مبتليكم بنهر ﴾ کاتیک طالوت به سوپاکهیه وه له شار دەرچوون کۆبوونه ویهه کی سهربازی به شه پرکهره کانی کردو وتاریکی بۆ دانو وتی: پهروه ردگار به چۆمیک به تاقیتان ده کاته وه، له وه به ولاره له سهر ریگاماندا تووشی چۆمیک ده بین، ﴿ فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فإنه مني ﴾ ههرکه سیك لی بخواته وه نه وه له کۆمه لی ئیمه نیه یارمه تی دهره سهربازی من نیه، که سیك لی نه خواته وه نه وه پارتو کۆمه لی منه.

﴿ إلا من اغترف غرفة بيده ﴾ مه گهر که سیك لویچیک ناوه لگرتو ده می خوی پی ته ر بکاو تۆزئ تینوایه تی خوی پی بشکینئ.

لیره دا راستی حیکمه تی خودا دهرده که وئ که ئهم پیاوه ی ده ست نیشان کرد بۆ پاشایه تی ئهم نه ته ویه، ئهم سهرکرده قاره مانه لی هاتوه شه پرکی له پیشه؛ سهرکرده تی سوپایه ک که پیک هاتوه له رۆله ی گهل نه ته ویه کی ژیرده ستو له شه ردا تیک شکاو، له وه پيش چهند جار له شه ردا تیک شکاونو تارو مار بوون، به م سوپا لاوازه بی هیزه وه ده چی بۆ به رهنگاری شه ر له گهل سوپایه کی پر چه کی بی شوماری به هه لمه ت!! که وایی پتویسته ده بی سوپاکه ی هیزیکی تیدابی بتوانئ به رهنگاری نه و سوپا عیملقه بکا ده بی ئیراده و هیزیکی وایان تیدابی شه هوه ت و ئاره زوویان لغاو بکاو، خۆراگرو خۆگر بن وره به رزو خۆنه ویست بن چهند جاریک تاقی بکری نه وه له تاقی کردنه وه دهر بچن. بۆیه پتویست بوو سهرکرده چهند جار ئیراده ی سوپاکه ی هه لسه نگینئ بزانی تا چ راده یه ک خۆراگرو خۆگر بن، خۆراگر بۆ برسیایه تی بۆ تینوایه تی... هتد. ده بوو بزانی تا چ نه ندازه یه ک ماندوونه ناسنو وره به رزو نه فس دريژن! ئه مه له کاتیک دابوو که کاتی گهرما بوو، نه وانیش تینوویان بوو جا که گه یشتنه سهرچۆمه که و لی یاندا ﴿ فشربوا منه إلا قليلا ﴾ زۆربه یان ده میان پتوه ناو تیریان لی خواره وه، نه وان ریگه ی نه ویه یان پی درابوو که

لویچیک ئاو هەلگرن دەمی خۆیانی پێ تەر بکەن نەک بچن خۆیان تێرناو بکەن، دیارە ئەوانەیی که وایان کرد لە سوپای طالووت جیاپوونەووە چونکە لەو پێش پێی گوتبوون هەرکەسیک لەو چۆمە بخواتەووە ئەو لەمن نیە. کەواتە ئەوانەیی تێرناویان خواردەووە لە سوپاکە جیاپوونەووە چونکە شیاوی ئەو نەبوون ئەو نەرکە هەل بگرن ئەو نەرکەیی که خرابووە سەرشارنی طالووت و سوپاکەیی ئەمان نەیان دەتوانی هەلی بگرن کەوابوو جیاپوونەووەیان باشتربوو لە مانەووەیان، مانەووەیان دەبووە تۆوی دووبەرەکی و دلەراوکی و تێشکان، هیچ کاتیکیش سەرکەوتنی سوپا بە ژمارەیی زۆر نیە، بەلکە بە ورەیی بەرزو ئیرادەیی پۆلاییین و برۆای پتەوو خۆراگری سەرکەوتن بەدەست دینێ (نەک زۆربیی و بۆر بێ).

نایەتەکە ئەو دەگەینێ نیهتی رووت بێ کردەووە کەلکی نیە بەلکو پتووستی بە تاقی کردنەووەی عەمەلی هەیه و بەرەنگار بوونەووەی واقع بکاو چ کۆسپو تەگەرەیی دیتە ریگیان رای مالن.

ئەو هەش دەگەینێ که سەرکردەیی سوپا پیاویکی ورە بەرزو ل قایمبو برۆا پتەو بوو هەلگەرپانەووەی زۆربەیی زۆری سوپاکەیی کاری تێنەکردو سەرخرۆی نەهیناو لەهەلویستی خۆی نەهینایە خوارێ. کەوابوو لیڕەدا سوپای طالووت تا ئەندازەیهک لە بێژینگ درا بەلام هیشتا تاقی کردنەووەی تر ماوە دەبێ پتیاندا تێپەرن.

﴿فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده﴾ بێگومان ئەوان که لە چۆمەکە پەڕینەووە زۆربەیی زۆری سوپا پاشگەزبوونەووە جەنگاوەرانی طالووت کەم بوونەووە، چاویشیان بە دوژمنەکانیان کەوت که لەژێر سەرکردایەتی جالوتدا بوون زۆر پر چەکتو تفاق بوون، هەستیان بە کەمی و بێهیزی خۆیان لەبەرەمبەر سوپای جالوتدا کرد؛ هەر که پەڕینەووە وەزەکەیان بەچاوی خۆیان بینیی هاواریان لی هەلسا و تیان: ئیمە بەم سوپا کەمە کەم تفاقە ناویرینە ئەو

سوپا زۆرەى جالوت كە ھەمو وپىداويستىيەكى جەنگى بۆ دابىن كراوہ؛
ئىيمە ناتوانىن بەم ژمارە كەم بىچەكئو تفاقە لەكژ ئەو ھىزە زەبەلاحە
رابچىن!! ئىتر لەم كاتەدا بپرواى پۆلايىن و باوہرى تەواو رۆلى خۆى گىپراو
دەورې بىنى. كۆمەلى بپروادارى پشت بەخودا بەستوو بەدىاركەوت.

﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُونَ أَنَّهُمْ مَلَأُوا اللَّهَ﴾ ئەوانەى كە بپروايان وابوو
دەچنەوہ بەر ديوانى خوداو رۆژى قيامەت حىسايبان لەگەل دەكرى
بيروباوہريان بەزىندوووبونەوہو گەرانەوہ بۆ لای پەرورەدگار زۆر پتەوو
دامەزراو بوو وتيان: ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
سەرکەوتن بەزۆرى چەكئو تفاق تىيە سەرکەوتن بەدەست خودايەو يارمەتى
دەر ئەوہ لە زۆرى ئەوان مەترسن زۆر جار كۆمەلى كەم بەھۆى بپروا
بەخوداو ئيمان پتەويى بەسەر كۆمەلى زۆرو پىر چەكئو تفاقدا
سەرکەوتون و تىكيان شكاندوون ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ پەرورەدگار
ھەميشە يارمەتيدەر و پشت گىرى خۆراگرو ورە بەرزانەو سەرکەوتن بۆ
ورە بەرزانە!

﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ كاتىك
طالوتو كۆمەلە خواناسەكەى كە لەگەلیدا بوو بوون چوونە گۆرپەپانى
جەنگەوہو خۆيان پيشانى جالوتو سوپاكەىدا، بەچاوى خۆيان ھىزو
چەكئو تفاقى سوپاى جالوتيان بىنى دلە لەرزەيان پى نەكەوتو ورەيان
نەرووخا، بەلكو لەو كاتەدا پەنايان بۆ پەرورەدگار بردو ھاواريان لى كردوو
وتيان پەرورەدگار! خۆگريو خۆراگريمان بەسەردا بپژىنە، ورەو ھىزو
توانامان بەدرى ﴿وَوُثِّتْ أَقْدَامَنَا﴾ قاچمان بەھىز بكەو لينگە لەزيمان پى
نەكەوى خۆگريو ئاراميمان بەدرى لەشەردا دلە دەروونمان بەھىز بكە
﴿وَانصِرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ يارمەتيدەرمان بە بۆ سەرکەوتن بەسەر
دوژمندا.. دوژمنىكى كافرو خوانەناسو دونيا خۆشەويستو باطل
پەرست.. ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ سوپاى طالوت

هه رچه نده که مو که م تفاقیش بوون به لام به هوئی بیروبساوه ری پته وو
خواناسیان به سهر دوژمنی زۆرو بی شماری جالووت دا سهرکه وتنو تیکیان
شکاندن.

لیره دا گه ورهیی و به ده سه لاتتی خودا به دیار که وت، نیعمه تو پشتگیری
کردنی بۆ خاوه ن پروایان نمایان بوو؛ داود گه نجیکی تازه پی گه یشتوو
بوو، مله وری وه کو جالووتی کوشت، به قۆچه قانیی به ردیکی تیگرتو دای
له سهری له گۆره پاندا خستی، نه مجار لی ی نریک بووه و به شمشیر
سهری بری و سهره که ی هینایه به رددم طالووتو ئیتر سوپای جالووت به
کوشتنی سهرکرده که یان وره یان رووخواو شکانو هه لاتن.

﴿وَاتَّاهَ اللَّهُ الْمَلِكَ وَالْحَكْمَةَ، وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ﴾ له ناکامی نه م
رووداوه دا داود ناوبانگی ده رکردو ده سه لاتتی به نو ئیسرائیلی ده سته کوته و
دوایی پهروه ردگار کردی به پیغه مبهرو کتیبی تهوراتی بۆناردو فیتری زری
دروست کردن بوو، فیتری زمانی بالنده کان بوو ناخاوتنی له گه ل ده کردن،
فیتری زانستی نایین بوو، له یه کالاکردنه وه ی کیشه ی ئادامیزادان دا
لیهاتوو یی به کی ته وای هه بوو، پاشایه تی و پیغه مبهرایه تی به یه که وه
پی درا، پیش نه و نه م پله و پاییه بۆ که سی تر ده سته بهر نه بوون؛ چونکه
پیش نه و کاته به نو ئیسرائیلی به کان پیغه مبهرو پادشایان هه بوون؛ له پیش
داود دا شمویل (صمویل) پیغه مبهریان بو طالوتیش پاشایان بوو که
نه مان کوچی دوایی یان کرد پاشایه تی و پیغه مبهرایه تی پیکه وه دران به
داود.

﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ بَعْضَهُمْ لِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ لیره دا
پهروه ردگار حیکمه تی شهرو جهنگمان بۆ روون ده کاته وه حیکمه تو
به رژه وهندی له به یه کداچوونی هیزو گرۆه کانی ئاده میزادو پیش برکی و
راپه رینو هه ولدان له گۆره پانی ژیان دا که به در یژیی رۆژگارو هه تا خه یال
پرکا ده بیننی گۆره پانی ژیان به نهاده میزاد شه پۆل ده دا، هه ریه که بۆ لای

خوی راده کیشی و بو بهر ژوه ندی خوی ههول ددها، ئه وه مان بو روون ده کاته وه که له پشته پهرده وه دهستیکی به هیزی کار ساز هیه سه ره ده زوه کانی پیکه وه گرتوونو ئهم کاروانی ژبانی ئاده میزاده قهره بالغه دژ بهیه کانه به ره و خپرو خوشی ده جمینتی له کوتاییدا دژایه تی و پیشبر کتیا ن ده بیته هوی پیشکوتنو ئاوه دان کردنه وه و خپرو خوشی، چونکه شهرو ههرا ههروه کو زه ره رو زبانی هیه سوودو قازانجی وه کو رووخانو ویرانکردنی لی پیداده بی، دروستکردنو داهینانیشی لیوه هه لده ستی.

که واته نایه ته که ده فهرموئی نه گهر پهروه ردگار گرۆهی شه ره نگیزو له خودا یاخی ده مکوت نه کا به تاقه گرۆهی خاوه ن بیروبا وه رو ره فتار باشو خپرخوازو کو مه لیک به سه ر کو مه لیک دا سه ر نه خا؛ گرۆه و تاقمی خراپه کارو نه یارو شه ره نگیز ده مکوتو سه رکوت نه کا زه وی ویران ده بی و ژبانی تیدا به سه ر نابری، خراپه کارانو سه ریچی که ران ژبان تیک ده ده نو جیهان ده که ن به دۆزه خ ﴿ولکن الله ذو فضل علی العالمین﴾ پهروه ردگار خاوه ن فاضلو گه وره بی و به خششه به سه ر بوونه وه رداو (بو هه موو زالمیک زه والیک ناردوه) ئهم چیرۆکه قورئانیه چهند شتیکی لی وه رده گیر.

۱- هه ست کردن به زولمو سته مو کو یلایه تی لای گهل هه لچوونو راپه رین ده خولقینتی هه رگه لیک سته می لی بکری ریگاچاره ی رزگار بوونی ئه وه یه ریزه کانی ریک بخاو رایه ریکی ئازاو دادوه رو لیها توو بو خوی دیاری بکاو له ژیر سایه دا هه ولو تیکۆشان ئه نجام بداو به ره و ئاسوی رزگاری هه نگاو بنی؛ وه کو ئه وه ی که به نو ئیسرا ئیل کردیان بو رزگار بوونیان له فله ستینی به کان.

۲- یه که م که سانییک که هه ست به خه ته رو زبانی گهلوز نه ته وه ده که ن رۆشن بیرانو زانیانو بنه ماله و خانه واده کانن وه کو ئه و پیاوماقوله

ئیسرائیلی یانہ کہ داوایان لہ پیغہ مبرہ کہیان کرد کہ سہر کردہ یہ کیان بۆ دیاری بکا.

۳- بئ عہ قلو نہ فام پییان وایہ: کہ شیاوترین کہس بہ گہ وریو سہر کردایہ تی دہر بہ گئو دہولہ مہندہ کانن.

۴- شتیکی ئاسایی بہ گہل بکہ ویتہ کیشہو مملانی دہربارہ ی دیاری کردنی سہرۆک، بۆیہ پئویستہ مہرجہ عیک ہبئ ئہم ناکۆکی بہ لہناو بہرئ ئہم مہرجہ عو بریار دہرہ لہناو بہنی ئیسرائیلی دا پیغہ مبرہ کہیان بوو، لہ ئایینی ئیسلامیشدا دوا ی لہ دنیا دہرچوونی پیغہ مبر ﴿ پیاماقولۆ زانا کانن واتہ: (اهل الحل والعقد) .

۵- ئہو سہرۆکە ی دیاری دہ کرئ بۆ سہر کردایہ تی دہبئ شایانترین کہسی ئہو گہلہ بئ، لیہاتووترین مہرۆف بئ جا ئہ گہر ویرای لیہاتوویی خۆی، بنہ مالہو خانہ دانو خاوەن ھۆزو خزمو کہسو کار بوو ئہوہ باشتر.

۶- ھەلبژاردنی سہرۆک دہبئ لایہنی دادوہریو بہرژہ وەندی گہلو نیشتمانی تیدا بکری.

۷- ھۆی سہرہکی بۆ سہر کہوتن بہسەر دوژمن دا پابہ ندبوونی سہربازو سوپایہ بۆ فەرماندہ ی گشتی.

۸- کۆمەلی کہم بہ ھۆی ئیمانی پتہوو برۆای پۆلاینو صہبرو خۆراگریو بہ گویکردنی فەرماندہ بہسەر کۆمەلی زۆردا کاتی تیکرپژانو بہیہ کداچوون کاریگہری خۆی ھییہ.

۱۰- ئایہ تی ﴿ ولولا دفع الله الناس .. ھتد ﴾ ئاماژہ ی تہواوی تیدایہ بۆ (تیۆری مانہوہ بۆ گونجاو).

کۆتایی ئہم چیرۆکە سہرسوہینەرہ بہوہ دینی کہ دہفہرموی: ﴿ تلک آیات اللہ نتلوھا علیک بالحق وإنک لمن المرسلین ﴾ ئہو ئایہ تہ قورئانی بہ ہرزو بہ پیزانہ ت بہسہردا دہخوینینہوہ.. خودا دہفہرموی ئیمہ بہسہرتدا دہخوینینہوہ، کہ لامی ئیمہیہو خۆمان بۆت دہنیرینہ خوارئو بۆت

ده خوینینه وه بۆ ئه وه ی ببی به قانونزو یاسا بۆ بهنده کانم، کهسی تر مافی ئه وه ی نیه ئهم کاره بکا، ههر که سیک یاسایه ک دابنی بۆ ئاده میزاد جگه له یاسای خودا، ئه وه مافی خودا پیشیل ده کا ستم له خوی له ئاده میزادیش ده کا ئیددیعیای شتیک ده کا نیه تی؛؛ فالچی و پرپووج خوازه و نابی به قسه ی بکری.

﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ بیگومان تو ئه ی موحه ممه د! له ریزی پیغه مبه رانی و یه کیکی له ئه وان بۆیه ئیمه نایه تی قورئانت به سه ردا ده خوینینه وه، تاقیکردنه وه ی ئاده میزاد ت بۆ شی ده کهینه وه، به سه رهات و رووداوی گه له پیشینه کانت بۆ ده گیرینه وه، تاقیکردنه وه ی کاروانی بیروباوه ر له هه موو قۆناغه کان داو ئاکامه کانت بۆ روون ده کهینه وه میراتی هه موو پیغه مبه رانت پی ده به خشین.

به یارمه تی خودا جزمی دووهم له ته فسیری
ره وان . . . ته واو بوو . جزمی سییه م به شوینس دا
دی به شیکردنه وه و راقه کردنی نایه تی (۲۵۳) ی
سوره تى (البقرة) ده ست پی ده کا . خودا
پشیتوانمان به بۆ ته واو کردنی هه موو جزمه کان !

پیرستی سهره باسه کانی جزمی دووه سی ته فسیری ره وان

لاپهره	بابهت
۳	ریخو شکردن بو گورینی روگه
۱۰	گورانی روگه (قیبله)
۱۶	جیاوازی ناده میزادان له قیبله و گورانی قیبله
۲۰	خوراگرتن له سهر به لاو موصیبهت
۲۴	هاتوو چوی نیوان صه فاو مهره وه سزای نه وانده ی نایه تی خودا ده شارنه وه
۲۸	تا کو ته نهایی خودا و رحمت و بهزیی و دیارده کانی دمه لاتی
۳۲	حال و چو نیه تی موشریکه کان له گه ل خواکانیان دا
۳۵	حه لال کردنی شته پاکه کان و سهر چاوه ی هه رام کردنی شته یاساغه کان
۳۸	باسی خوارده مه نی حه لال و هه رام
۴۱	شاردنه وه ی نیگای په روه رگار له لایه ن نه هلی کیتابه وه
۴۴	دیارده کانی کرداری چاک
۴۶	کوشته وه ی بکوژو حیکمه تی نه و تو له سه ندنه وه یه
۵۱	راسپیری و وه سیّت کردن
۵۴	روژوو هه رزو پیویسته
۶۴	بری حیکمه ت و یاسای روژوو
۷۱	مال خواردنی یه کتری به ناره وا
۷۵	کات دیاری کردن به مانگ و حه قیقه تی چاکه
۸۰	یاسا و دابو نه ریّتی جهنگان له پیّنا و نایینی خوادا
۸۸	حوکمه کانی حه ج و عه مره
۹۵	پاش به ندییه ک بو حوکه کانی حه ج
۱۰۱	ناده میزاد دوو جوژن، یا دووروو خوانه ناسن، یا موسولمان و راستان
۱۰۳	بانگه وازی یه زدان بو ناده میزادان که بیّنه ژیر نالای نیسلامه وه
۱۰۹	پیویستی ناده میزاد بو پیغه مبه ران و ...
۱۲۰	نه نه ازهی خیری سونه ت و نه وانده ی پیّان دبه خشری
۱۲۱	پیویست بوونی جهنگان دزی دوزمنان ته نانه ت له مانگه کانی هه رامیش دا

لاپەرە	بابەت
۱۲۹	قۇناغى دووم لە قۇناغەكانى ياساغ كىردنى عەرەق و قومار
۱۴۴	موسولمان نابى ئافرەتى موشرىك ماره بكا
۱۴۸	بېنۇيىزى ئافرەت و حوكمەكانى
۱۵۵	سويند خواردن بە خوداو سويندى لە غوو
۱۵۷	حوكمى سويند خواردن پياو لە خىزانى خۆى
۱۶۸	زمارەى تەلاق و حوكمەكانى
۱۸۰	چۇنيەتى زن تەلاقدان و ماوہى عىددەى تەلاقداو
۱۸۹	باسى شىردان بە منداڭ بە كرى و شىر خواردن و بزيويى منداڭ
۱۹۷	ماوہى گۆشەنشىنى ئافرەتى مىرد مردوو
۲۰۱	خوارىينى ئافرەتى مىرد مردوو و ماره كىردنى
۲۰۸	ناگادارى و بەجى ھىنانى نويزەكان
۲۱۹	ترسو بە خىلى نىشانەى مردنى گەل و ھۆزە....
۲۲۳	چىروكى صمويل پېغەمبەر و مەلىك تالووت
۲۲۸	شياويى تالووت بۇ پاشايەتى و بە تاقى كىردنەوہى شوينكەوتووانى